

การถ่ายทอดวัฒนธรรมในหนังสือเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture*

ของ John Ruskin

นางสาวนันทมน ตั้งตรงมิตร

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปลและการล่าม ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิตินายกของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

TRANSFERRING STYLE IN THE TRANSLATION OF JOHN RUSKIN'S

THE SEVEN LAMPS OF ARCHITECTURE

Miss Natthamon Tangtrongmit

A Special Research Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements for

the Degree of Master of Arts Program in Translation and Interpretation

Chalermprakit Center of Translation and Interpretation

Faculty of Arts, Chulalongkorn University

Academic Year 2019

Copyright of Chulalongkorn University

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และคิดค้นกลวิธีการถ่ายทอดวจนลีลาของตัวบทประเภท อรรถสารที่ประพันธ์ด้วยรูปแบบบรรณานุกรมในตัวบทคัดสรรของหนังสือเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ของ John Ruskin เพื่อนำไปสู่บทแปลซึ่งมีอรรถรสเทียบเคียงกับต้นฉบับ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวทางการวิเคราะห์ ตัวบทของคริสตืออานะ นอร์ด (Christiane Nord) ทฤษฎีสโกพออส (Skopostheorie) ของแคธาเรินา ไรส์ และ ฮานส์ เจ แฟร์เมียร์ (Katharina Reiss & Hans J. Vermeer) ทฤษฎีการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์ก (Peter Newmark) และ แนวทางการแปลวจนลีลา (Stylistic Approaches) ของจิน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier) รวมถึงความรู้ทาง ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอธิกในยุควิกตอเรียนของประเทศอังกฤษเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตัวบท การวิเคราะห์ปัญหาในการถ่ายทอดวจนลีลา การวางแผนการแปล และการแก้ปัญหาในการถ่ายทอดวจนลีลาดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้ทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ ข้างต้นโดยยึดกลวิธีการแปลแบบสื่อความ (Communicative Translation) และการแปลแบบครบความ (Semantic Translation) ตามทฤษฎีการแปลของ นิวมาร์กเป็นหลัก ร่วมกับการปรับบทแปลทั้งในระดับคำ วลี และโครงสร้างประโยค จะช่วยแก้ไขปัญหาการแปลตัว บทที่มีการใช้วจนลีลาโดดเด่นได้ในระดับดี โดยสามารถรักษารูปแบบวจนลีลาและวรรณศิลป์ดั้งเดิม รวมทั้งสามารถคง อรรถรสเทียบเคียงต้นฉบับไว้ได้

Abstract

The main purpose of this special research is to investigate, analyse, and devise strategies to translate an informative text with distinct expressive writing style. The source text used in this research is a selection from *The Seven Lamps of Architecture* (1849), written by John Ruskin. The study aims to address problems and identify suitable translation methods that make the target text and the source text equivalent. It also explores the concepts of Christiane Nord's Translation-Oriented Text Analysis, Katharina Reiss and Hans J. Vermeer's Skopostheorie, Peter Newmark's translation theory, Jean Boase-Beier's Stylistic Approaches, and historical knowledge about Gothic Revival architecture in Victorian England. These concepts are guidelines in analysing the source text and the problems encountered while in the translation process, planning translation strategies, and finding solutions to translate the literary style in informative texts.

The study has discovered that the application of the above theories and concepts, especially Newmark's communicative and semantic translation methods along with translation editing in word, phrasal, and syntactical levels can solve the problems by preserving the literary style and maintaining equivalence satisfactorily.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสะดวกและกรุณาจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร. ฐาปนัจฉร์ ชุนภักดี ที่ได้สละเวลามหาศาลเพื่อถ่ายทอดความรู้ ให้คำชี้แนะ และอธิบายข้อสงสัยต่าง ๆ ตลอดกระบวนการวิจัยและการแปล แม้ว่าผู้วิจัยจะเห็นว่าหัวข้อสารนิพนธ์นี้เกินกำลังความสามารถอยู่มาก แต่ด้วยการสนับสนุนและเอาใจใส่ของท่านอาจารย์ที่ปรึกษาก็ทำให้ผู้วิจัยเกิดแรงใจมุ่งมั่นจะจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ในที่สุด ทั้งยังทำให้ผู้วิจัยเชื่อมั่นว่าความเพียรพยายามคือสิ่งที่หนุนนำให้ทุกสิ่งบรรลุผลได้ มิเพียงแต่ในแง่ของการทำงาน แต่ยังรวมไปถึงการดำเนินชีวิตในภายภาคหน้า จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

นอกจากนี้ สารนิพนธ์ฉบับนี้ก็จะเกิดขึ้นมิได้โดยหาปราศจากคำชี้แนะในเบื้องต้นจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แพร จิตติพลังศรี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทองทิพย์ พูลลาภ รวมถึงอาจารย์ โรเบิร์ต ไมเคิล แครบทรี่ ที่ได้กรุณาตรวจแก้ และให้ข้อเสนอแนะในขั้นตอนสุดท้ายจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณ อาจารย์ทั้งสามท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณพิมพ์กาญจน์ ภูษณิศ และเพื่อน ๆ นิสิตร่วมรุ่น 17 ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และมิตรภาพดี ๆ ตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

ท้ายที่สุด ขอขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัวทุกท่าน ที่สนับสนุนในทุก ๆ ด้านและเป็นกำลังใจในการทำสารนิพนธ์อย่างดียิ่งตลอดมา

นัทธมน ตั้งตรงมิตร

ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	II
สารบัญ.....	III
สารบัญรูปภาพและแผนภูมิ.....	V
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 หลักการและเหตุผล.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	6
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.5 ระเบียบวิธีวิจัย.....	6
1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 การทบทวนทฤษฎีการแปลและทฤษฎีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอาเน นอร์ด (Christiane Nord).....	8
2.2 ทฤษฎีสโกพอสของแคธารินา ไรส์ และ ฮานส์ เจ แฟร์เมียร์ (Katharina Reiß, Hans J. Vermeer).....	13
2.3 ทฤษฎีการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์ก (Peter Newmark).....	15
2.4 แนวทางการแปลวลีวลีของจิน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier).....	18
2.5 การศึกษาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมพื้นฟูกอธิกในยุควิกตอเรียนของอังกฤษ.....	23
บทที่ 3 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ.....	30
3.1 การวิเคราะห์ตัวบท.....	30

3.1.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท.....	30
3.1.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท.....	35
3.1.3 การวิเคราะห์บริบททางสังคมและวัฒนธรรม.....	41
3.2 การวิเคราะห์วัจนลีลา.....	42
บทที่ 4 การวางแผนการแปล การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไข.....	45
4.1 ปัจจัยในการเลือกรูปแบบการแปลตัวบทโดยรวม.....	45
4.2 การวางแผนการแปล.....	45
4.3 การวิเคราะห์ปัญหาในการถ่ายทอดวัจนลีลาและแนวทางแก้ไข.....	45
4.3.1 การแปลในระดับคำและวลี.....	46
4.3.2 การแปลในระดับโครงสร้างประโยค.....	55
4.3.3 การแปลกลวิธีในการนำเสนอเนื้อหา.....	59
4.4 สรุป.....	64
บทที่ 5 บทสรุป.....	66
5.1 การทบทวนวัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	66
5.2 การทบทวนสมมติฐานในการวิจัย.....	67
5.3 รายงานผลการวิจัย.....	67
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	68
บทที่ 6 ตัวบทต้นฉบับ บทแปล และคำอธิบายการแปล.....	70
บรรณานุกรม.....	141

สารบัญรูปภาพและแผนภูมิ

หน้า

ภาพที่ 1	แผนภูมิแสดงวงจรการแปลหรือกระบวนการแปลแบบวกกลับ ตามแนวคิดของคริสตีอาเน นอร์ด.....	8
ภาพที่ 2	รูปแบบการแปลตามทฤษฎีของปีเตอร์ นิวมาร์ก.....	15
ภาพที่ 3	องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมแบบกอธิก ต้นแบบจากอาสนวิหารแม่พระแห่งชาร์ตรในประเทศฝรั่งเศส.....	23
ภาพที่ 4	องค์ประกอบภายในของสถาปัตยกรรมแบบกอธิก.....	24
ภาพที่ 5	The Roman Catholic Cathedral of Baltimore ออกแบบโดย Benjamin Lathrobe © Mary Ann Sullivan.....	26
ภาพที่ 6	Strawberry Hill ของ Sir Horace Walpole © Chriswick Chap.....	27
ภาพที่ 7	Houses of Parliament ในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ © Alex Yeung/Fotolia.....	27
ภาพที่ 8	ตัวอย่างภาพวาดลายเส้นในตัวบท.....	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

The Seven Lamps of Architecture เป็นงานเขียนร้อยแก้วประเภทบทความขนาดยาว ประพันธ์โดยจอห์น รัสกิน (John Ruskin) ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1849 บทความนี้นับได้ว่าเป็นงานเขียนที่ช่วยสนับสนุนกระแสความนิยมสถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอทิกของอังกฤษในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น¹ โดยเนื้อหาสะท้อนถึงแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาปัตยกรรมและบริบททางสังคมของผู้คนในยุคดังกล่าว นับเป็นงานเขียนด้านสถาปัตยกรรมที่สมบูรณ์ชิ้นแรกของรัสกิน ซึ่งทำให้เขาได้รับการยอมรับในฐานะนักวิจารณ์ศิลปะที่สะท้อนแนวคิดด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมผ่านภาษาที่งดงามในรูปแบบบทร้อยแก้ว²

เมื่อกล่าวถึงสาระสำคัญของ *The Seven Lamps of Architecture* รัสกินได้แสดงความเห็นว่าวิวัฒนาการทางรูปแบบและกระบวนการก่อสร้างของงานสถาปัตยกรรมนับตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 15 ของอังกฤษเรื่อยมาจนถึงยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม ซึ่งเริ่มต้นในอังกฤษช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 18 นั้น ได้ลดทอนคุณค่าความงามอันแท้จริงของสถาปัตยกรรมไปมาก เขาจึงเสนอหลักการในการประเมินคุณค่าทางสถาปัตยกรรมทั้งด้านความงามและธรรมชาติของผู้ออกแบบก่อสร้าง ซึ่งเขาเชื่อว่าเป็นคุณสมบัติที่สถาปัตยกรรมที่ดีพึงมี โดยอ้างอิงจากหลักคิดของสถาปัตยกรรมกอทิกในอังกฤษช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 12 ถึงคริสต์ศตวรรษที่ 16 รัสกินเปรียบเทียบหลักการเหล่านี้กับ Lamp หรือประทีปที่เป็นดั่งแสงสว่างนำไปสู่การออกแบบสถาปัตยกรรมที่ดี (Ruskin 3) หลักการดังกล่าวทั้ง 7 ประการนั้นประกอบด้วย

1. The Lamp of Sacrifice กล่าวถึงสถาปัตยกรรมและการอุทิศตนเพื่อพระเจ้า
2. The Lamp of Truth กล่าวถึงสัจจะในการสำแดงโครงสร้างและวัสดุ
3. The Lamp of Power กล่าวถึงความลุ่มลึกในพลังแห่งความคิด
4. The Lamp of Beauty กล่าวถึงการแสดงความงามที่มาจากการรังสรรค์ของธรรมชาติ
5. The Lamp of Life กล่าวถึงชีวิตชีวาแห่งสถาปัตยกรรมอันเกิดจากงานฝีมือ
6. The Lamp of Memory กล่าวถึงตัวตนในเชิงคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของสถาปัตยกรรม
7. The Lamp of Obedience กล่าวถึงการเคารพและกลมกลืนไปกับชุมชนและอาคารที่อยู่โดยรอบ

¹ ก่อนหน้าที่รัสกินจะตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้ ออกัสตัส พิวจิน (A. W. N. Pugin) ได้นำเสนอแนวคิดและวางรากฐานความนิยมด้านสถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอทิกไว้แล้ว เห็นได้จากการประกวดแบบรัฐสภาอังกฤษในปี 1836 ซึ่งผลงานที่ชนะการออกแบบเป็นสถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอทิก นอกจากนี้ ผลงานออกแบบ the House of Lords ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอทิกชิ้นเอกของพิวจินเองก็เสร็จสมบูรณ์ในปี 1847

² Cambridge Camden Society. "The Seven Lamps of Architecture." *The Ecclesiologist*, Vol. 10, October 1849, pp. 111-120.

หลังจากตีพิมพ์ได้ไม่นาน งานเขียนชิ้นนี้นำไปสู่ข้อถกเถียงในแวดวงสถาปนิกที่ได้แย้งว่ารัสกินมิได้เป็นสถาปนิกโดยวิชาชีพ จึงพิจารณาแต่เพียงการประดับประดาเท่านั้น แทนที่จะให้ความสำคัญกับความงามอันแท้จริงของโครงสร้างสถาปัตยกรรม (Unrau 13) แต่อย่างไรก็ตาม เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ยังคงมีอิทธิพลต่อแนวความคิดของศิลปินร่วมยุคอย่างวิลเลียม มอร์ริส (William Morris) ผู้นำกระแสความเคลื่อนไหวอาร์ตแอนด์คราฟต์ (Arts and Crafts Movement) ซึ่งเขาเคยกล่าวถึงแนวคิดนิยมงานช่างฝีมือ และต่อต้านระบบอุตสาหกรรมของรัสกินไว้ในบทนำของหนังสือเรื่อง *The Nature of Gothic* (1892) ของรัสกิน ซึ่งเขาเป็นผู้ตีพิมพ์ว่า “... the lesson which Ruskin here teaches us is that the art is the expression of man’s pleasure in labour” (Morris v).

นอกจากนี้ ในช่วงทศวรรษ 1870 แนวคิดเชิงธรรมชาตินิยมในสถาปัตยกรรมฟื้นฟูอิกที่ปรากฏในงานเขียนชิ้นนี้ของรัสกินยังมีอิทธิพลกับหลุยส์ ซัลลิแวน (Louis Sullivan) สถาปนิกชื่อดังชาวอเมริกัน ซึ่งมีความสำคัญต่อแนวคิดการออกแบบสถาปัตยกรรมในยุคปัจจุบัน ตามที่ลอเรน เวินการ์เดน (Lauren Weingarden) อาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ มหาวิทยาลัยฟลอริดา ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่อง “Naturalized Nationalism: A Ruskinian Discourse on the Search for an American Style of Architecture” ในวารสาร *Winterthur Portfolio* ปี ค.ศ. 1989 ว่า

Sullivan’s lineage with Furness and Richardson is not just a personal construct; rather, these three progressive American architects are joined by a cultural continuum. Each architect was guided in his search for an American style by the naturalistic connotations that John Ruskin assigned to medieval styles. Even more significant is that Ruskin’s aesthetics were mediated to them through New England transcendentalism. (Weingarden 43)

แนวคิดที่สืบทอดมาจากซัลลิแวน เพอร์เนส และริชาร์ดสันมิได้เป็นเพียงโครงความคิดส่วนบุคคล ในทางกลับกัน สถาปนิกหัวก้าวหน้าชาวอเมริกันทั้งสามคนนี้เชื่อมโยงกันผ่านความต่อเนื่องทางวัฒนธรรม ในการเสาะหารูปแบบสถาปัตยกรรมที่บ่งบอกถึงความเป็นอเมริกัน สถาปนิกแต่ละท่านได้รับการชี้แนะจากแนวคิดธรรมชาตินิยมที่แฝงอยู่ในรูปแบบสถาปัตยกรรมยุคกลางซึ่งจอห์น รัสกินเป็นผู้กำหนด และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือความงามในแบบฉบับรัสกินได้รับการส่งอิทธิพลถึงพวกเขาผ่านหลักการเรียนรู้ด้วยตนเองอันเป็นที่รู้จักกันดีในนิวยอร์กแลนด์

จนถึงปัจจุบัน *The Seven Lamps of Architecture* ได้รับการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ หลายภาษา อาทิ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอิตาลี ภาษาสเปน ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น โดยในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 *The Seven*

Lamps of Architecture ยังคงได้รับการนำมาวิเคราะห์อีกครั้งด้วยมโนทัศน์และพื้นฐานความรู้ของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ เช่น บทความเรื่อง “Interpreting Ruskin: The Argument of *The Seven Lamps of Architecture* and *The Stones of Venice*” ที่พิมพ์ใน *Journal of Aesthetics and Art Criticism* เมื่อปี ค.ศ. 1997 ของ คอร์เนลิส เจ บัลจัน (Cornelis J. Baljon) ที่วิเคราะห์ถึงแนวความคิดด้านสถาปัตยกรรมเชิงลึกของรัสกิน ซึ่งมีที่มาจากการสังเกตสถาปัตยกรรมและแนวคิดเชิงปรัชญา พบความไม่สอดคล้องของเนื้อหาในบางจุด ซึ่ให้เห็นถึงความย้อนแย้งและแนวคิดที่ทันสมัย แต่ถึงกระนั้น งานเขียนชิ้นนี้ก็ยังคงมีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม แสดงให้เห็นถึงความสามารถของรัสกินในการสัมผัสและถ่ายทอดความงามของธรรมชาติในสถาปัตยกรรม อันเป็นคุณสมบัติที่ยากจะพบได้ในคนรุ่นหลัง (Baljon 412) นอกจากนี้ หนังสือเล่มนี้ยังใช้เป็นตำราอ้างอิงในการนำเสนอแนวคิดทางวิชาการในหลายสาขาวิชา อาทิ แนวคิดจากบท “The Lamp of Memory” ของหนังสือเล่มนี้ได้รับการอ้างอิงทางวิชาการในศาสตร์ด้านการอนุรักษ์สถาปัตยกรรม (Chatterjee 92) และด้านสถาปัตยกรรมผังเมือง (Roberts et al. 1)

ในด้านประวัติชีวิตส่วนตัว รัสกินเกิดเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1819 และเติบโตในลอนดอน เขาได้รับการศึกษาที่บ้าน และเนื่องจากมารดาของเขาเคร่งศาสนามาก เขาจึงมีโอกาสได้ศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลอย่างจริงจัง ศรัทธาอันแรงกล้าจึงมีอิทธิพลต่อทัศนคติและผลงานของเขาอย่างมาก (Cook 270) รัสกินได้เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด แต่ด้วยอาการป่วยเรื้อรังทำให้เขาต้องหยุดพักรักษาตัว ระหว่างนั้น ด้วยวัยเพียง 20 ปี เขาได้รับรางวัล Newdigate Prize ซึ่งเป็นรางวัลวินิพนธ์สำหรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด

นอกจากนี้ รัสกินยังเป็นทั้งนักวิจารณ์ศิลปะ นักคิดทางสังคมวิทยา นักประพันธ์ และจิตรกร นอกเหนือไปจากงานเขียนด้านสถาปัตยกรรมที่มีชื่อเสียงอย่าง *The Seven Lamps of Architecture* และ *The Stones of Venice* (1851) แล้ว เขายังมีงานเขียนด้านอื่น ๆ ที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายอีกด้วย เช่น *Modern Painters* (1843) ซึ่งเป็นงานเขียนด้านการวิจารณ์ศิลปะและ *Unto This Last* (1860) อันเป็นหนังสือที่วิพากษ์เศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น

ข้อสังเกตที่ทำให้รัสกินกลายเป็นนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงคือ งานเขียนของเขาได้ชื่อว่าเป็นเหมือน “word painting” เนื่องจากมีการเลือกสรรคำที่มีความหมายลึกซึ้ง (Landow 523) ทั้งยังได้รับการยอมรับว่ามีวิจนลีลาที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ดังที่ แมทธิว อาร์โนลด์ (Matthew Arnold) กวีและนักวิจารณ์คนสำคัญของอังกฤษได้กล่าวถึงงานเขียนของรัสกินไว้ว่า

There is what the genius, the feeling, the temperament in Mr. Ruskin, the original and incommunicable part, has to do with; and how exquisite it is! All the critic could possibly suggest, in the way of objection, would be, perhaps, that Mr. Ruskin is there trying to make prose do more than it can perfectly do ... (Arnold 251)

รัสकिनนำเสนอแนวคิดด้านสถาปัตยกรรมผ่านรูปแบบของงานเขียนร้อยแก้วที่ได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรมในศตวรรษที่ 19 ของอังกฤษหรือยุควิกตอเรีย (the Victorian Age) วรรณกรรมในยุคดังกล่าวให้ความสำคัญกับแนวคิดเชิงศีลธรรมจรรยา (Morality) สัจนิยม (Realism) และประโยชน์นิยม (Utilitarianism) มีการใช้พรรณนาโวหารและประโยคที่มีความยาวและโครงสร้างซับซ้อนมาก ซึ่งเห็นได้จากงานเขียนของรัสकिनที่มีการเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดสัจนิยมและธรรมชาติ วัสดุ ช่างฝีมือ สาธารณประโยชน์ และประชาชน เป็นการสะท้อนถึงแนวความคิดแบบวิกตอเรีย และนำไปสู่กระแสความเคลื่อนไหวอาร์ตแอนด์คราฟต์ในประเทศอังกฤษ รวมถึงเป็นแนวคิดพื้นฐานของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ในยุคต่อ ๆ มา (Kite 421)

ดังจะเห็นได้จากในต้นบทคัดสรร ซึ่งมีชื่อว่า “The Lamp of Truth” มีสาระสำคัญคือ ผู้เขียนเรียกร้องให้เหล่าสถาปนิกและช่างฝีมือมีความซื่อสัตย์ต่องานของตน สื่อให้เห็นถึงความหวาดกลัวในศีลธรรมที่กำลังเสื่อมถอยในสังคมยุคนั้น ด้วยเหตุนี้ในต้นบทจึงปรากฏคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรม ความดีงาม ความชั่วร้าย และคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์ไบเบิล ดังตัวอย่างต่อไปนี้ซึ่งบทแปลที่สมบูรณ์ปรากฏในบทแปลหน้า 76 และ 81

I do not mean to diminish the blame of the injurious and *malicious sin*, of the selfish and deliberate *falsity*; yet it seems to me, that the shortest way to check the darker forms of deceit is to set watch more *scrupulous* against those which have mingled, unregarded and *unchastised*, with the current of our life. (Ruskin 29; my emphases)

That *indignation* which we profess to feel at *deceit absolute*, is indeed only at *deceit malicious*. We resent *calumny*, *hypocrisy*, and *treachery* because they harm us, not because they are *untrue*. (Ruskin 28; my emphases)

นอกจากนี้ ต้นบทนี้มีการนำเสนอแนวคิดด้านสถาปัตยกรรมผ่านรูปแบบภาษาวรรณศิลป์ที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก รวมถึงวิจารณ์ความงามของสถาปัตยกรรมได้อย่างแจ่มชัดผ่านกลวิธีการเขียนร้อยแก้วที่มีความซับซ้อนและวิจิตรลึกลับเป็นเอกลักษณ์ของรัสकिन กล่าวคือ ผู้เขียนเลือกใช้ประโยคที่มีความยาวมาก ส่วนมากเป็นประโยคใหญ่ที่เกิดจากประโยคเล็กหลายประโยคหรือวลีหลายวลีมาร้อยเรียงกัน คล้ายการเทศนาหรือปาฐกถาธรรมที่มีการอธิบายขยายความอย่างต่อเนื่อง (Landow 64) โดยใช้เครื่องหมายวรรคตอน อย่างจุลภาค (,) อัฒภาค (;) ทวิภาค (:) และยัติภาค (—) เพื่อแสดงการวรรคตอนหรือขยายความจากประโยคหลัก ทำให้ต้นบทเกิดจังหวะ สร้างอารมณ์ความรู้สึกจากเสียงสูงต่ำในการอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นลักษณะของงานเขียนในยุควิกตอเรีย (Canon 17) ดังตัวอย่างต่อไปนี้ซึ่งบทแปลที่สมบูรณ์ปรากฏในบทแปลหน้า 70

There is a marked likeness between the virtues of man and the enlightenment of the globe he inhabits—the same diminishing gradation in vigor up to the limits of their domains, the same essential separation from their contraries—the same twilight at the meeting of the two: a something wider belt than the line where the world rolls into night, that strange twilight of the virtues; that dusky debateable [*sic*] land, wherein zeal becomes impatience, and temperance becomes severity, and justice becomes cruelty, and faith superstition, and each and all vanish into gloom. (Ruskin 27)

กล่าวโดยสรุป *The Seven Lamps of Architecture* เป็นตำราด้านสถาปัตยกรรมที่ใช้ในการศึกษาวิจัยอย่างแพร่หลาย และใช้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ประกอบการอ้างอิงเพื่อนำเสนอแนวคิดทางวิชาการในหลายแขนงวิชาดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น และหากพิจารณาจากจุดมุ่งหมายของงานเขียน จะพบว่าแม้ตัวบทประเภทสารคดีนี้มีเจตนาการประพันธ์ในรูปแบบบรรณสาร ที่มุ่งให้ข้อมูลเชิงวิชาการและข้อเท็จจริงอย่างเป็นเหตุเป็นผล ทว่าก็มีการสอดแทรกบทพรรณานาอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน โดยมีการใช้โวจน์ลีลาที่โดดเด่น มีการใช้เครื่องมือทางวรรณศิลป์ที่หลากหลายไม่ต่างจากตัวบทประเภทรจนาสาร ด้วยเหตุนี้ ตัวบทดังกล่าวจึงมีประเด็นศึกษาทางการแปลที่น่าสนใจ ได้แก่ การศึกษาแนวทางและกลวิธีการแปลโวจน์ลีลาที่โดดเด่นของผู้ประพันธ์ กล่าวคือ การใช้โครงสร้างประโยคที่ยาวและซับซ้อน มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมาก และการเลือกใช้คำอย่างประณีตเพื่อสะท้อนแนวความคิดตามยุคสมัยได้อย่างแจ่มชัด

ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษากระบวนการแปลและปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงทำความเข้าใจแนวคิดทางสถาปัตยกรรมพื้นฐานพออีก เพื่อให้สามารถถ่ายทอดเนื้อความและโวจน์ลีลาของต้นฉบับให้คงความหมายที่ถูกต้อง โดยยังคงบรรณศิลป์เคียงต้นฉบับมากที่สุด นอกจากนี้ การเลือกใช้รูปแบบภาษาปลายทางที่สอดคล้อง เหมาะสมกับหน้าที่ของตัวบทและผู้รับสารฉบับแปลก็เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย

1. เพื่อศึกษาทฤษฎีการแปล และแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทร้อยแก้วประเภทสารคดี
2. เพื่อศึกษาตัวบทต้นฉบับ วิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางในการถ่ายทอดโวจน์ลีลาของจอห์น รัสกิน
3. เพื่อแปลส่วนหนึ่งของตัวบทที่คัดสรรจากบทความเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ของจอห์น รัสกินให้มีบรรณศิลป์เคียงต้นฉบับมากที่สุด

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

บทความเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ของจอห์น รัสกินมีการใช้วจนลีลาที่โดดเด่นเฉพาะตัวของผู้ประพันธ์ แนวทางการวิเคราะห์ที่ตัวบทของคริสตืออาน นอร์ด (Christiane Nord) ทฤษฎีสโกพออส (Skopostheorie) ของคาธารีนา ไรส์ และ ฮานส์ เจ แฟร์เมียร์ (Katharina Reiss & Hans J. Vermeer) ทฤษฎีการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์ก (Peter Newmark) และแนวทางการแปลวจนลีลา (Stylistic Approaches) ของจัน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier) รวมถึงความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมพื้นฟูกอีกในยุควิกตอเรียนของประเทศอังกฤษจะทำให้สามารถถ่ายทอดวจนลีลาให้มีอรรถรสเทียบเคียงตัวบทต้นฉบับได้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการแปลส่วนหนึ่งของตัวบทคัดสรรจากหนังสือเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ของจอห์น รัสกิน ในบทที่ 2 “The Lamp of Truth” ตั้งแต่หน้า 27 ถึงหน้า 33 และ หน้า 43 ถึงหน้า 50 รวมทั้งสิ้น 15 หน้า ทั้งนี้ ตัวบทที่คัดสรรมีลักษณะเฉพาะด้านวจนลีลาที่โดดเด่นดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นและเป็นตัวบทที่นำเสนอแนวคิดทางด้านสถาปัตยกรรมที่สำคัญของผู้เขียนอย่างชัดเจน

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยผู้วิจัยคัดสรรเนื้อหาจากหนังสือเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ของจอห์น รัสกิน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการค้นแบบนิรนัย (Deductive Approach) กล่าวคือ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยทฤษฎีและหลักการแปล รวมถึงแนวคิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

1. ค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแปล รวมถึงบริบททางสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ศิลปะของประเทศอังกฤษในยุควิกตอเรียน
2. ศึกษาตัวบทต้นฉบับ
3. วิเคราะห์ปัญหาในการแปลวจนลีลาของตัวบทที่คัดสรร
4. วางแผนการแปล
5. แปลตัวบทคัดสรร พร้อมบันทึกปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไข
6. ตรวจสอบ และแก้ไขบทแปล
7. สรุปผลการวิจัย ทบทวนสมมติฐาน และให้ข้อเสนอแนะ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ เลือกทฤษฎีการแปลมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการแปล และเลือกลักษณะการใช้วงเล็บได้เหมาะสม
2. ผู้อ่านหรือนักแปลที่สนใจสามารถนำวิธีการแปล และวิธีการแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้กับตัวบทที่มีลักษณะใกล้เคียง

บทที่ 2

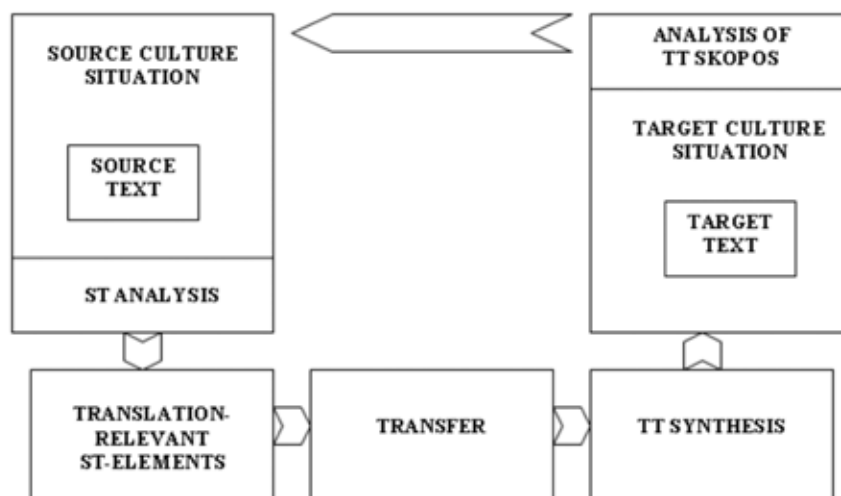
ทบทวนวรรณกรรม

กระบวนการแปลในสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้จากแนวทาง ทฤษฎี และข้อมูลทางวิชาการต่าง ๆ อันได้แก่ แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอาเน นอร์ด (Christiane Nord) ทฤษฎีสโกปอส (Skopostheorie) ของคาธารีนา ไรส์ และ ฮานส์ เจ แฟร์เมียร์ (Katharina Reiss & Hans J. Vermeer) และแนวทางการแปลวจนลีลา (Stylistic Approaches) ของจิน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier) รวมถึงความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมฟื้นฟูอภิมานยุควิกตอเรียนของประเทศอังกฤษ โดยจากการศึกษาทบทวนเนื้อหาทฤษฎีและความรู้ที่เกี่ยวข้องนั้นสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

2.1 แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอาเน นอร์ด (Christiane Nord)

2.1.1 รายงานการศึกษาแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอาเน นอร์ด

คริสตีอาเน นอร์ด ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ภารกิจการแปล โดยคำนึงถึงจุดประสงค์ของผู้จ้างงานที่มอบหมายให้ผู้แปลเป็นหลัก นอร์ดได้นำเสนอแผนภูมิแสดงวงจรการแปลหรือกระบวนการแปลแบบวงกลับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงกระบวนการที่เริ่มจากสถานการณ์ต้นทางของตัวบทต้นฉบับที่ผู้แปลต้องวิเคราะห์เงื่อนไขที่ผู้จ้างงานต้องการ จากนั้นจึงวิเคราะห์เฉพาะองค์ประกอบที่สำคัญในการแปลของตัวบทต้นฉบับเพื่อเป็นการประหยัดเวลา และในการถ่ายทอดเนื้อความให้อึดสถานการณ์ปลายทางเป็นสำคัญ เพื่อให้ตัวบทแปลเข้ากับภาษาหรือวัฒนธรรมปลายทางหรือรูปแบบที่กำหนดโดยหน้าที่ของบทแปลที่ผู้จ้างงานต้องการ จากนั้นจึงนำงานแปลนั้นวงกลับไปตรวจสอบกับเงื่อนไขของผู้จ้างงานอีกครั้ง ถ้าคลาดเคลื่อนก็ต้องแก้ไขให้ตรงตามเงื่อนไขที่กำหนดจึงถือว่างานแปลบรรลุหน้าที่ (วรรณา แสงอร่ามเรือง 26-28)

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงวงจรการแปลหรือกระบวนการแปลแบบวงกลับ

ทั้งนี้ นอร์ดีให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวบทอย่างยิ่ง โดยแบ่งการวิเคราะห์ที่ได้สองส่วน ได้แก่ **การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท** ซึ่งหมายถึง สถานการณ์ที่มีการนำตัวบทต้นฉบับไปใช้สื่อสารและ **การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท** ซึ่งหมายถึง เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในตัวบทตามวัฒนธรรมต้นทาง การวิเคราะห์ทั้งสองส่วนนี้จะช่วยให้ผู้แปลตัดสินใจถึงรูปแบบการแปล และการรักษา เพิ่มเติมหรือลดทอนเนื้อหาในบางส่วนให้ตรงตามหน้าที่ของตัวบทแปล และวัตถุประสงค์ของผู้ใช้งานได้อย่างสมบูรณ์ (วรรณฯ แสงอร่ามเรื่อง 26-28)

2.1.1.1. การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท

เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบของสถานการณ์จริงที่มีการนำตัวบทต้นฉบับไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในวัฒนธรรมต้นทาง ซึ่งองค์ประกอบภายนอกตัวบทที่ต้องวิเคราะห์นั้นประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านผู้ส่งสาร (Sender)

นอร์ดีจำแนกเป็นผู้ส่งสารและผู้ผลิตตัวบท (Text producer) เนื่องจากทั้งสองคำนี้อาจจะไม่ได้หมายถึงบุคคลเดียวกันเสมอไป โดยผู้ส่งสารอาจมิได้เป็นผู้ผลิตตัวบทแต่เป็นบุคคลหรือสถาบันที่ใช้ตัวบทนั้นเพื่อแจ้งข่าวสารให้บุคคลอื่นทราบ ในขณะที่ผู้ผลิตตัวบทจะสร้างหรือผลิตตัวบทขึ้นมาตามคำสั่งของผู้ส่งสารโดยยึดตามหลักเกณฑ์การเรียบเรียงตัวบทหรือขอบที่นิยมในภาษาหรือวัฒนธรรมที่จะนำตัวบทไปใช้ การทราบภูมิหลังของผู้ส่งสารหรือผู้ผลิตตัวบทในหลายกรณีช่วยให้ผู้แปลสามารถวิเคราะห์ลักษณะหรือแนวคิดสำคัญของตัวบท รวมถึงอาจเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงตัวตนของผู้ส่งสารหรือผู้ผลิตตัวบทดังกล่าว

2. เจตนาของผู้ส่งสาร (Sender's intention)

เจตนาของผู้ส่งสารเป็นการมองจากตัวผู้ส่งสาร ส่วนผลที่เกิดขึ้นเป็นมุมมองของผู้รับสารขณะนั้น ในขณะที่หน้าที่ของตัวบทเป็นการมองจากภายนอก โดยหน้าที่ของตัวบทกับเจตนาของผู้ส่งสารอาจไม่ใช่เรื่องเดียวกัน เช่น เมื่อพิจารณาหากาพย์สรรเสริญวีรบุรุษ ในอดีตผู้ส่งสารย่อมมีเจตนาเพื่อสดุดีวีรบุรุษ แต่เมื่อถึงยุคสมัยปัจจุบันหน้าที่ของตัวบทกลับมีเพิ่มขึ้นคือการให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของมหากาพย์สรรเสริญวีรบุรุษในอดีต ในการแปลเราจึงควรมองทั้งเจตนาของผู้ส่งสาร ผลที่เกิดขึ้น และหน้าที่ของตัวบทให้แยกจากกันชัดเจน เพราะจะทำให้เราจัดการการแปลได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ ตามหลักของนอร์ดี แม้วางานแปลจะเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของตัวบทต้นฉบับไป แต่ผู้แปลจะต้องซื่อสัตย์ และยึดหลักไม่บิดเบือนหรือทำสิ่งที่ขัดต่อเจตนาของผู้ส่งสาร

3. ปัจจัยด้านผู้รับสาร (Audience)

ผู้รับสารมีสองกลุ่มคือผู้รับสารตัวบทต้นฉบับและผู้รับสารงานแปล ผู้แปลต้องคำนึงถึงผู้รับสารปลายทางอย่างมากเพราะผู้รับสารงานแปลเคยชินกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่างกับผู้รับสารต้นฉบับ นอกจากนี้ ผู้แปลต้องประเมินความรู้พื้นฐานของผู้รับสารด้วย โดยงานแปลบางชิ้นอาจจำเป็นต้องเพิ่มเติมข้อมูลเพื่อสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมต้นทางหรือลดทอนข้อมูลบางอย่างไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presupposition) เพื่อให้สามารถสื่อสารไปยังผู้รับ

สารปลายทางได้อย่างครบถ้วนชัดเจน หรือในกรณีทีวิเคราะห์ว่าผู้อ่านภาษาปลายทางน่าจะมีความรู้ด้านนั้น ๆ อยู่แล้ว ก็อาจแปลอย่างรวบรัดได้

4. สื่อ (Medium)

สื่อ หมายถึงสิ่งที่ช่วยพาตัวบทไปสู่ผู้รับสาร โดยรูปแบบของสื่อส่งผลทั้งต่อผู้รับสารและการผลิตตัวบท เช่น ตัวบทอาจอยู่ในรูปแบบของคำพูดปากเปล่าหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่ได้รับการตีพิมพ์ โดยเมื่อทราบลักษณะและประเภทของสื่อที่ใช้ในการส่งสาร ผู้แปลจะทราบถึงเจตนาของผู้ส่งสาร สามารถคาดคะเนขนาดและกลุ่มผู้รับสาร รวมถึงระดับการศึกษา ความคาดหวังหรือข้อเรียกร้องของผู้รับสารได้ จึงช่วยให้ผลิตงานแปลได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น ทั้งนี้ผู้แปลจะต้องตระหนักด้วยว่าสื่อแต่ละชนิดมีหน้าที่แตกต่างกันในแต่ละวัฒนธรรม บางครั้งความคาดหวังของผู้รับสารก็อาจมีใช้หน้าที่ของสื่อดังกล่าว อีกทั้งในปัจจุบัน สื่อมีรูปแบบหลากหลายมาก เช่น สื่อดิจิทัล ผู้แปลจึงต้องคำนึงถึงพื้นที่สื่อที่มีจำกัด รวมถึงต้องรู้จักการใช้ภาษาที่กระชับและสื่อสารได้รวดเร็ว

5. ปัจจัยด้านสถานที่ (Place of communication)

ปัจจัยด้านสถานที่เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงสำเนียงภาษาถิ่นที่จะใช้ในสถานที่นั้น เช่น หากระบุสถานที่ที่จะนำงานแปลไปใช้ได้ ก็แสดงว่าตัวบทแปลจะต้องใช้ภาษาถิ่นนั้น ๆ เป็นภาษาปลายทาง นอกจากนี้ สภาพการเมืองและวัฒนธรรมของสถานที่หรือสังคมยังมีอิทธิพลต่อการแปลอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอิสรภาพในการสื่อสาร หรือรูปแบบการใช้ภาษา การทราบสถานที่กำเนิดของตัวบทต้นฉบับและจุดหมายของตัวบทแปลจะช่วยให้การตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สื่อหรือโอกาสพิเศษในการสื่อสาร รวมถึงลักษณะเฉพาะภายในตัวบทได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

6. ปัจจัยด้านเวลา (Time of communication)

เวลาเป็นเครื่องบ่งบอกถึงลักษณะของภาษาที่ใช้ในตัวบท เนื่องจากภาษามีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ทั้งยังสะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรมในช่วงเวลานั้น การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเวลาจึงช่วยให้ผู้แปลเข้าใจเจตนาและแนวคิดของผู้ผลิตต้นฉบับได้มากขึ้น อาทิเช่น ตัวบทต้นฉบับที่ผลิตขึ้นเมื่อหลายทศวรรษก่อน ผู้แปลต้องคำนึงถึงการเลือกใช้ภาษาที่คงอรรถรสดั้งเดิมของตัวบทไว้ ในขณะเดียวกันผู้อ่านยุคปัจจุบันก็ต้องสามารถเข้าใจเนื้อความได้ชัดเจนด้วย นอกจากนี้ ปัจจัยด้านเวลายังช่วยให้เข้าใจเจตนาของผู้ส่งสาร เช่น ตัวบทที่เน้นความทันสมัยของข้อมูลอย่างรายงานข่าว ก็ช่วยให้ผู้แปลเลือกกลวิธีการแปลที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

7. โอกาสพิเศษในการสื่อสาร (Motive of communication)

การทราบถึงโอกาสพิเศษในการสื่อสารจะช่วยให้ผู้แปลทราบเจตนาของผู้ส่งสารหรือผู้เขียนตัวบทได้ชัดเจนมากขึ้น เช่น ตัวบทที่ใช้ในหนังสืออนุสรณ์งานศพในบางวัฒนธรรม อาจมีขนบหรือรูปแบบเฉพาะของภาษาต้นทาง เมื่อผู้แปลทราบเงื่อนไขดังกล่าว ก็จะสามารถแปลได้ตรงตามหน้าที่และเจตนาของตัวบทอย่างสมบูรณ์

8. หน้าที่ของตัวบท (Text function)

หน้าที่ของตัวบทตามความหมายของนอร์ด์ หมายถึงหน้าที่ในการสื่อสารแต่ละหน้าที่ หรือหน้าที่ในการสื่อสารทุกหน้าที่ของตัวบทนั้นรวมกันทั้งหมด เพื่อนำมาใช้ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง แม้ว่านอร์ด์จะเสนอให้ยึดหน้าที่ของตัวบทงานแปลเป็นหลัก แต่ในการแปลนั้นนอกจากต้องแปลให้ตรงกับหน้าที่ของสถานการณ์ปลายทางแล้ว ก็จำเป็นต้องสอดคล้องต่อหน้าที่ของตัวบทต้นฉบับด้วยเช่นกัน ซึ่งการวิเคราะห์ที่ครอบคลุมจะช่วยให้ผู้แปลตัดสินใจได้ว่าหน้าที่ของบทแปลส่วนไหนที่เหมาะสมจะใช้กับตัวบทต้นฉบับ (วรรณา แสงอร่ามเรือง 80-90)

2.1.1.2. การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท

เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบทเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาและความหมายที่แท้จริงของตัวบทต้นฉบับ ซึ่งต้องการจะสื่อสารกับผู้รับสาร โดยมีหัวข้อในการวิเคราะห์ดังนี้

1. หัวข้อของตัวบท (Subject matter)

หัวข้อเรื่องเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากต่อการแปล เนื่องจากแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวเนื่องภายในตัวบท ช่วยให้ผู้แปลเข้าใจแนวคิดโดยสังเขปว่าเนื้อหาตัวบทนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องใด และนำไปใช้ในบริบทวัฒนธรรมใด ผู้แปลจึงตัดสินใจได้ว่าต้องอาศัยความรู้เฉพาะด้านใดในการแปล และมีโอกาสทำงานแปลนั้นสำเร็จได้หรือไม่ ภายในตัวบทหนึ่ง ๆ อาจประกอบด้วยหัวข้อเรื่องใหญ่หลายหัวข้อด้วยกัน และในแต่ละหัวข้อก็อาจแยกย่อยลงไปอีก ผู้แปลจึงควรสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างหัวข้อย่อยและหัวข้อใหญ่ เพื่อวิเคราะห์ว่าแต่ละส่วนในตัวบทเกี่ยวข้องกับหรือไม่ อย่างไร

2. เนื้อหาของตัวบท (Content)

การวิเคราะห์เนื้อหาของตัวบทจะทำให้ผู้แปลคาดเดาปัจจัยภายในตัวบทอื่น ๆ ได้ รวมถึงคาดเดาเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ โครงสร้างตัวบท ลักษณะเฉพาะทางด้านภาษาและวัจนลีลาของคำศัพท์และโครงสร้างภาษา โดยผู้แปลควรวิเคราะห์ว่าในตัวบทมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร นอร์ด์แนะนำให้ผู้แปลนำเนื้อหามาเขียนเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเอง (Paraphrase) แบ่งเป็นหน่วยข้อมูลที่มีความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลกัน โดยระวังมิให้ความหมายแฝงที่มีอยู่ในคำเดิมหายไป วิธีการนี้จะทำให้ผู้แปลสังเกตเห็นสิ่งที่พบได้บ่อยในตัวบท 2 ประการ คือ เนื้อความที่ผู้แต่งละไว้ในฐานที่เข้าใจ และเนื้อความที่ขาดความเกี่ยวเนื่องกัน

3. เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presupposition)

เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ หมายถึงเนื้อความที่ผู้ส่งสารหรือผู้เขียนตัวบทต้นฉบับละไว้หรือมิได้กล่าวถึงในตัวบท โดยคาดหวังว่ากลุ่มผู้รับสารจะต้องมีความรู้หรือโลกทัศน์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว โดยความรู้ดังกล่าวอาจแตกต่างกันไปตามแต่ละภาษาและวัฒนธรรม ผู้แปลจึงต้องสามารถระบุสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจเพื่อให้เข้าใจตัวบทได้ตามเจตนาของผู้ส่งสารหรือผู้เขียนตัวบทต้นฉบับ ซึ่งประเด็นนี้มีความสำคัญในการแปลอย่างยิ่ง เนื่องจากปัญหา

ความแตกต่างทางวัฒนธรรมและระดับความรู้ของผู้รับสารฉบับแปล เพราะหากผู้รับสารปลายทางไม่เข้าใจเนื้อหาในส่วนที่ละเอียด ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพและอรรถรสในการรับสารด้วยเช่นกัน

4. โครงสร้างของตัวบท (Text composition)

การวิเคราะห์ตัวบทตามหลักของนอร์ตแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ โครงสร้างมหภาค และ โครงสร้างจุลภาค โดยในระดับ**โครงสร้างมหภาค** หมายถึง การวิเคราะห์ในเชิงภาพรวมของเนื้อหา ซึ่งผู้แปลต้องคำนึงถึงโครงสร้างที่เป็นแบบแผนชัดเจนของตัวบทบางประเภทด้วย เช่น บทกวี จดหมายราชการ เป็นต้น ซึ่งมีความแตกต่างจากตัวบทประเภทนวนิยายที่มีการสร้างโครงสร้างตัวบทขึ้นมาใหม่ ส่วนในระดับ**โครงสร้างจุลภาค** หมายถึงการวิเคราะห์ในหน่วยย่อยระดับย่อหน้า โครงสร้างประโยค คำศัพท์และเครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งการวิเคราะห์จะช่วยให้ผู้แปลเข้าใจความเชื่อมโยงของตัวบททั้งในภาพใหญ่และภาพเล็ก ทั้งยังมีส่วนสำคัญในการทำความเข้าใจตัวบท รวมถึงมีส่วนช่วยให้ผู้แปลทราบชนิดและหน้าที่ของตัวบทได้ดียิ่งขึ้น

5. ปัจจัยด้านอวัจนภาษาในตัวบท (Non-verbal element)

อวัจนภาษา หมายถึงสัญลักษณ์ที่แสดงออกมาโดยไม่ได้ใช้ภาษาเป็นสื่อ (วรรณฯ แสงอร่ามเรือง 100) แต่ทำหน้าที่ขยายความตัวบท เช่น ตราสัญลักษณ์ รูปภาพ ลักษณะตัวอักษรต่าง ๆ การพิมพ์ตัวเล็ก ตัวใหญ่ ตัวเอียง ตัวหนาหรือตัวขีดเส้นใต้ การแบ่งย่อหน้า การเปลี่ยนลักษณะตัวอักษร รวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นไปตามรูปแบบของภาษาและวัฒนธรรมของสังคมนั้น ผู้แปลจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจเพื่อให้สามารถถ่ายทอดตัวบทได้ตรงตามเจตนาของผู้ส่งสารหรือผู้เขียน

6. คำศัพท์ (Lexis)

คำศัพท์คือคำที่ผู้ส่งสารหรือผู้ผลิตตัวบทต้นฉบับเลือกใช้ในการสื่อสาร การเลือกใช้คำศัพท์บ่งบอกถึงเจตนาของผู้ส่งสาร ทั้งยังอาจให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับสารด้วย เช่น การเลือกใช้คำในนิตยสารสตรีมีแก่นเน้นการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับเรือนร่าง ส่วนตัวบทวิชาการจะมีการใช้วงศัพท์เฉพาะทาง ในขณะที่ตัวบทวรรณกรรมอาจมีการสร้างคำศัพท์ขึ้นมาใหม่ ดังนั้นผู้แปลจึงควรวิเคราะห์คำศัพท์ทั้งด้านความหมาย ด้านวจนลีลา และด้านรูปแบบของคำ เพื่อให้เข้าใจเจตนาที่แท้จริงของทั้งผู้ผลิตตัวบทและผู้ส่งสาร

7. โครงสร้างภาษา (Sentence structure)

การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาคือการวิเคราะห์ลักษณะของการใช้ประโยคในตัวบทว่ามีลักษณะใดบ้าง เช่น ประโยคความเดียว ประโยคความรวมหรือประโยคความซ้อน เน้นการใช้ประโยคประเภทใดมากเป็นพิเศษหรือไม่ แต่ละประโยคมีความเชื่อมโยงกันอย่างไร มีการเรียงประโยคที่แตกต่างจากปกติหรือไม่ ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะสะท้อนถึงวจนลีลาเฉพาะของตัวบท

8. ลักษณะเหนือหน่วยเสียง (Supra-segmental features)

ในบางตัวบทที่มีการสอดแทรกทัศนคติที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อผ่านน้ำเสียง โดยผู้แปลสามารถสังเกตได้จากการเลือกใช้คำที่ปรากฏในตัวบท ที่เมื่ออ่านแล้วจะเกิดอารมณ์ในเชิงบวกหรือเชิงลบ หรือสังเกตจากการใช้ตัวอักษรลักษณะพิเศษ เช่น ตัวหนา ตัวเอียง ตัวพิมพ์ใหญ่ เป็นต้น

2.1.2 การนำแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอานเน นอร์ดไปใช้ประกอบในโครงการแปล

ผู้แปลนำแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอานเน นอร์ด มาใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ต้นทาง และองค์ประกอบภายนอก-ภายในของตัวบท เพื่อให้เข้าใจและตีความตัวบทได้ตรงตามเจตนาของผู้ส่งสารตัวบทต้นฉบับ และช่วยให้ผู้แปลเลือกกลวิธีการแปลได้อย่างเหมาะสม มีความสมบูรณ์เทียบเคียงกับตัวบทต้นฉบับ ทั้งนี้จะกล่าวถึงการวิเคราะห์ตัวบทอย่างละเอียดในบทที่ 3 ต่อไป

2.2 ทฤษฎีสโกพออส (Skopostheorie) ของคาธารีนา ไรส์ และ ฮานส์ เจ แฟร์เมียร์ (Katharina Reiss & Hans J. Vermeer)

2.2.1 รายงานการศึกษาทฤษฎีสโกพออสของคาธารีนา ไรส์ และฮานส์ เจ แฟร์เมียร์

ทฤษฎีสโกพออส (Skopostheorie) เป็นทฤษฎีการแปลที่ยึดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการแปลเป็นหลัก โดยคำว่า Skopos นั้นมาจากภาษากรีก หมายถึง จุดประสงค์ เป้าหมายหรือเจตนา ซึ่งความหมายที่ใช้ในทฤษฎีนี้คือ จุดมุ่งหมาย จุดหมายปลายทาง หรือหน้าที่ (วรรณฯ แสงอร่ามเรื่อง 11)

ผู้ริเริ่มทฤษฎีนี้คือ ฮานส์ เจ แฟร์เมียร์ (Hans J. Vermeer) เมื่อปี 1978 โดยมีแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับหน้าที่ของตัวบทแปล (Function) และปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural factors) มากกว่ามุ่งเน้นเฉพาะเรื่องภาษาศาสตร์ ต่อมาภายหลังแฟร์เมียร์ได้ทำงานร่วมกับ คาธารีนา ไรส์ (Katharina Reiss) เพื่อพัฒนาทฤษฎีนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

หลักสำคัญของทฤษฎีสโกพออสสรุปได้ดังนี้

1. การแปลจะต้องยึดหน้าที่ของงานแปลเป็นหลัก
2. งานแปลเป็นการนำเสนอข้อมูลหนึ่งให้แก่วัฒนธรรมปลายทางในรูปแบบของภาษาปลายทาง ข้อมูลที่นำเสนอเป็นข้อมูลหนึ่งมาจากวัฒนธรรมต้นทางและเขียนเป็นภาษาต้นทาง
3. งานแปลเป็นการลอกเลียนข้อมูลที่นำเสนอในภาษาต้นทาง
4. งานแปลจะต้องอ่านเข้าใจในตัวมันเอง
5. งานแปลจะต้องสอดคล้องกับตัวบทต้นฉบับ

(วรรณฯ แสงอร่ามเรื่อง 11)

นอกจากนี้ หัวใจสำคัญอันเป็นพื้นฐานของทฤษฎีนี้คือ ตัวบทเป็นการนำเสนอเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจงในวัฒนธรรมหนึ่ง ดังนั้นการแปลจึงเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมไปในตัวด้วยทุกครั้ง ทฤษฎีนี้มีแนวความคิดว่าผู้แปลจำเป็นต้องทราบวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการแปลตัวบทก่อน จึงจะกำหนดได้ว่าจะแปลตัวบทนั้น ๆ อย่างไร โดยมีการเสนอข้อปฏิบัติในการแปลตามลำดับ ดังนี้

1. ประเมินว่าใครเป็นผู้รับสารปลายทาง
2. ผู้แปลต้องตัดสินใจว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาตัวบทก่อน ระหว่าง หรือหลังการแปลอย่างไรเพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายของภาษาปลายทางให้มากที่สุด
3. ดำเนินการแปลให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้ตัวบทต้นฉบับได้รับการถ่ายทอดเป็นภาษาปลายทางตามที่ประเมินจากความคาดหวังของผู้รับสาร

(วรรณภา แสงอร่ามเรื่อง 11-12)

การแปลตามหลักทฤษฎีสโกปอสเป็นการแปลที่ผลออกจากวัฒนธรรมของตัวบทต้นฉบับมาสู่วัฒนธรรมปลายทาง เป็นการสร้างตัวบทใหม่ของสารที่ต้องการส่งให้ผู้อ่านภาษาปลายทางผ่านการนำเสนอข้อมูลในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง ผู้แปลต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญ ได้แก่ การตีความต้นฉบับในฐานะผู้รับสาร เพราะผู้แปลไม่ได้ทำหน้าที่ส่งต่อเนื้อความในตัวบทต้นฉบับเท่านั้น แต่ยังต้องเป็นผู้กำหนดหน้าที่สำหรับงานแปลชิ้นนั้น ๆ โดยเลือกวิธีการแปลที่เหมาะสมพร้อมทั้งคำนึงถึงปัจจัยด้านวัฒนธรรมที่แตกต่างกันด้วย

2.2.2 การนำทฤษฎีสโกปอสของคาธารินา ไรส์ และ ฮานส์ เจ แฟร์เมียร์ไปใช้ประกอบในโครงการแปล

ผู้แปลเลือกใช้ทฤษฎีสโกปอสในการแปลตัวบท เพื่อช่วยให้สามารถวิเคราะห์วัตถุประสงค์ และหน้าที่ของตัวบทแปล ทั้งยังกำหนดทิศทางการแปลได้อย่างเหมาะสม โดยผู้แปลจะเริ่มกระบวนการแปลจากการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ ซึ่งเป็นตัวบทประเภทวรรณกรรมที่เน้นการให้ข้อมูลและความรู้เชิงวิชาการ หากแต่ก็มีวีจนวนลีลาการประพันธ์ที่โดดเด่น รวมถึงสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัฒนธรรมภาษาปลายทางอย่างชัดเจน การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายของตัวบทแปลภาษาปลายทางจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเลือกใช้วิธีการแปล

2.3 แนวคิดการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์ก (Peter Newmark)

2.3.1 รายงานการศึกษาแนวทางการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์ก

ปีเตอร์ นิวมาร์ก ได้ให้นิยามทฤษฎีการแปลไว้ว่า การแทนที่สารหรือข้อความในภาษาหนึ่งด้วยสารหรือข้อความในอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งการแปลนั้นเป็นงานศิลปะที่ต้องใช้ทักษะในการแทนที่ข้อความในภาษาต้นฉบับด้วยภาษาแปล โดยใช้ถ้อยคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือเทียบเคียงกันได้ (Newmark 7)

นิวมาร์กได้แบ่งประเภทของการแปลออกเป็น 2 ประเภทหลัก โดยแบ่งออกเป็นการเน้นภาษาต้นฉบับและภาษาแปล ได้แก่

1. การแปลแบบเน้นการรักษาภาษาต้นฉบับ (Source language emphasis)
2. การแปลแบบเน้นความเข้าใจของผู้อ่านในภาษาเป้าหมาย (Target language emphasis)

<u>Source language emphasis</u>	<u>Target language emphasis</u>
Word-for-word translation	Adaptation
Literal translation	Free translation
Faithful translation	Idiomatic translation
Semantic translation	Communicative translation

ภาพที่ 2 รูปแบบการแปลตามทฤษฎีของปีเตอร์ นิวมาร์ก

จากแผนผังจะพบว่ารูปแบบที่ให้ความสำคัญกับรูปภาษาต้นฉบับ (SL emphasis) มากที่สุดคือการแปลแบบคำต่อคำ (Word-for-word translation) ไล่เรียงไปหารูปแบบที่ให้ความสำคัญกับรูปภาษาต้นฉบับน้อยที่สุดคือการแปลแบบครบความ (Semantic translation) ซึ่งมีความใกล้เคียงกับการแปลแบบสื่อความ (Communicative translation) และในทางตรงกันข้าม รูปแบบการแปลที่ให้ความสำคัญกับรูปภาษาฉบับแปล (TL emphasis) จะยึดความเข้าใจของผู้อ่านภาษาแปลเป็นหลัก เน้นการเก็บใจความมากกว่าการรักษาโครงสร้างต้นฉบับ โดยการแปลแบบดัดแปลง (Adaptation) เป็นรูปแบบที่เน้นการปรับบทแปลให้เข้ากับบริบทภาษาปลายทางที่สุด (Newmark 4) ทั้งนี้การแปลแต่ละรูปแบบมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การแปลแบบให้ความสำคัญกับรูปภาษาต้นฉบับ (SL emphasis)

การแปลแบบคำต่อคำ (Word-for-word translation)

เป็นการแปลแบบหน่วยคำต่อหน่วยคำ คงลีลาการเขียนของตัวบทต้นฉบับ โดยไม่คำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมหรือความสัมพันธ์ระหว่างภาษาต้นทางและปลายทาง เป็นการแปลโดยยึดโครงสร้างพื้นผิว (Surface structure) ทำให้อ่านและทำความเข้าใจได้ยาก แต่แม่นยำตรงกับภาษาต้นฉบับ เหมาะกับการแปลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย

การแปลแบบตามตัวอักษร (Literal translation)

รูปแบบการแปลที่มีลักษณะของภาษาต้นฉบับอย่างชัดเจน เป็นการแปลทีละประโยคและพยายามรักษาคำให้ครบที่สุด แต่ไม่เก็บคำทุกคำหรือหน่วยคำ มีการปรับรูปประโยคเพียงมีให้ผิดโครงสร้างในภาษาฉบับแปล ในบางกรณีอาจจะมีการฟื้นโครงสร้างในภาษาฉบับแปลได้

การแปลแบบรักษาวิชา (Faithful translation)

เป็นการแปลโดยเก็บเนื้อความในระดับคำและประโยคให้ครบถ้วน เก็บความหมายในบริบท ทั้งยังมีการถ่ายทอดความหมายให้ตรงกันเท่าที่โครงสร้างภาษาฉบับแปลจะพึงทำได้ ซึ่งตรงต่อวัตถุประสงค์ของผู้ประพันธ์มากที่สุด โดยอาจทิ้งลีลาของภาษาต้นฉบับไปบ้างเพื่อปรับบทแปลให้อ่านไม่ขัดหู แต่อาจขาดอารมณ์และลีลาในภาษาปลายทาง

การแปลแบบครบความ (Semantic translation)

การแปลโดยเก็บเนื้อความ พร้อมทั้งรักษาความหมายระดับคำและประโยคได้ครบถ้วน คำนึงถึงการรักษาความหมายในบริบท มีการถ่ายทอดความหมายให้ตรงกันเท่าที่โครงสร้างภาษาฉบับแปลจะพึงทำได้ นอกจากนี้ยังสื่อตรงต่อวัตถุประสงค์ของผู้เขียนภาษาต้นฉบับ ปรับบทแปลให้ไม่ขัดหู โดยยังคงลีลาและความงามของภาษาต้นฉบับ รักษาอารมณ์ของภาษา และมีการใช้กลวิธีของภาษาที่สละสลวย

การแปลแบบให้ความสำคัญรูปภาษาฉบับแปล (TL emphasis)

การแปลแบบดัดแปลง (Adaptation)

ในการแปลมีการเปลี่ยนใจความหรือโครงเรื่องบางส่วนหรือเปลี่ยนองค์ประกอบสำคัญ เช่น ฉากและตัวละคร จนบางครั้งผู้อ่านอาจไม่ทราบว่าเป็นบทแปล ผู้แปลรักษาไว้เฉพาะเนื้อหา โดยไม่คำนึงถึงรูปแบบและวิธีการเขียนของภาษาต้นฉบับ นอกจากนี้ อาจมีการอธิบายขยายความให้ชัดเจนสำหรับผู้อ่านภาษาปลายทางด้วย เช่น การแปลบทละครและบทกวีนิพนธ์

การแปลแบบอิสระ (Free translation)

เป็นการแปลที่เก็บแต่ใจความสำคัญหรือโครงเรื่องแล้วมาปรับประยุกต์เขียนขึ้นใหม่ มีการปรับเปลี่ยนลีลาของภาษาหรือแม้แต่วัตถุประสงค์ของผู้ประพันธ์ จนแทบไม่เห็นร่องรอยต้นฉบับดั้งเดิม

การแปลแบบเก็บความ (Idiomatic translation)

การแปลรูปแบบนี้ยึดแต่เนื้อความที่เป็นสาระสำคัญ ละทิ้งการเรียบเรียงเนื้อหาและโครงสร้างประโยคในภาษาต้นฉบับ อาจเปลี่ยนบริบทและวลีลีลาของภาษาต้นฉบับ รวมถึงปรับภาษาให้รื่นหูจนผู้อ่านอาจไม่ทราบว่าเป็นบทแปล ทั้งยังมีการใช้ศัพท์สำนวนเฉพาะของภาษาฉบับแปลทั้งที่มีได้ปรากฏในภาษาต้นฉบับ

การแปลแบบสื่อความ (Communicative translation)

เป็นรูปแบบการแปลที่นอกจากจะเก็บเนื้อหาความได้ครบแล้ว ยังสามารถเรียบเรียงเนื้อหาและถ่ายทอดวจนลีลาและความงามของภาษาต้นฉบับได้อย่างรื่นหู นับเป็นการแปลที่ให้ความหมายตรงกับบริบทในภาษาต้นฉบับ เนื้อหาและภาษาถูกต้องตรงกันเป็นที่ยอมรับ รวมทั้งผู้อ่านภาษาฉบับแปลโดยทั่วไปก็สามารถเข้าใจได้ง่าย

2.3.2 การนำแนวคิดการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์ก ไปใช้ประกอบในโครงการแปล

ผู้แปลเลือกใช้แนวคิดการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์กในการแปลตัวบท เพื่อช่วยในการเปรียบเทียบและตัดสินใจเลือกกลวิธีในการแปลตัวบทประเภทวรรณคดี ซึ่งเน้นการเก็บใจความเนื้อหาสาระอย่างครบถ้วน พร้อมกับการถ่ายทอดวจนลีลาที่สะท้อนคุณค่าทางวรรณศิลป์ ตัวบทดังกล่าวอาจจำเป็นต้องมีการประยุกต์ใช้กลวิธีการแปลที่หลากหลายประกอบกัน เนื่องจากแนวคิดการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์กให้ความสำคัญกับทั้งรูปภาษาต้นฉบับและฉบับแปล ผู้แปลจึงเห็นว่าเหมาะในการอ้างอิง โดยรายละเอียดจะกล่าวต่อไปในส่วนวางแผนการแปลของบทที่ 4

2.4 แนวทางการแปลวจนลีลา (Stylistic approaches) ของจิน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier)

2.4.1 รายงานการศึกษาแนวทางการแปลวจนลีลาของจิน โบแอส-เบเออร์

จิน โบแอส-เบเออร์ให้ความสำคัญกับการศึกษาด้านวจนลีลาศาสตร์ปริชาน (Cognitive stylistics) ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการแปลอย่างมาก ในทางภาษาศาสตร์ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2549) ได้ให้ความหมายคำว่า ปริชาน (Cognitive) ไว้ว่าเป็นระบบความรู้ ความคิดหรือมโนทัศน์ โดยพื้นฐานหลักการของวจนลีลาศาสตร์ปริชานนั้นมีที่มาจากปริชานศาสตร์ (Cognitive sciences) เป็นหลัก ซึ่งมีใจความสำคัญว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ธรรมชาติของมนุษย์อย่างมีอาจแบ่งแยก เนื่องจากภาษาสร้างขึ้นจากประสาทสัมผัส การรับรู้ การมองเห็น เสียง กลิ่น ความเคลื่อนไหว ดังนั้น รูปแบบทางภาษาจึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไปพร้อม ๆ กับประสบการณ์ของเรา และด้วยเหตุที่มนุษย์ทั่วโลกมีสรีระที่คล้ายคลึงกัน และมีประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน จึงไม่น่าแปลกใจหากมีการใช้อุปมาอุปมัย หรือโครงสร้างทางภาษาที่ใกล้เคียงกันในหลาย ๆ วัฒนธรรม

ภาษาประกอบด้วยกระบวนการคิด การรับรู้ ความทรงจำ ความคาดหวัง ความสัมพันธ์ทางสังคม และอารมณ์ ดังนั้น ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาก็จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับประการเหล่านี้เช่นกัน คำอธิบายทางภาษาจึงมิใช่เพียงเงื่อนไขและระบบการใช้งาน แต่ต้องมีความยืดหยุ่นทางการสร้างสรรค์ รวมไปถึงจินตนาการและนวัตกรรมในการใช้ภาษา (Stockwell 235) ดังนั้น นอกจากด้านปริชานศาสตร์แล้ว วจนลีลาศาสตร์ปริชานจึงมีความเกี่ยวข้องกับด้านภาษาศาสตร์ปริชาน (Cognitive linguistics) และวรรณคดีศึกษา (Literary studies) ด้วย (Lakoff and Turner x)

ตามแนวทางของโบแอส-เบเออร์ ปรัชญาหรือกระบวนการรู้คิด เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้แปลทำความเข้าใจด้วยวรรณกรรมและวจนลีลาของผู้เขียนได้ง่ายขึ้น ดังนั้น จึงใช้ปรัชญาเป็นเกณฑ์ในการแยกตัวบทที่ไม่ใช่วรรณกรรม (Non-literary text) ออกจากตัวบทวรรณกรรม (Literary text) ซึ่งโดยพื้นฐาน ตัวบททั้งสองประเภทมักมีวจนลีลาที่แตกต่างกัน และเมื่อศึกษาโดยอาศัยปรัชญา จะพบว่าตัวบทที่ไม่ใช่วรรณกรรมนั้น ผู้อ่านใช้ความพยายามในกระบวนการรู้คิดเพียงเล็กน้อยก็สามารถเข้าใจความหมายในตัวบทได้อย่างลึกซึ้ง ในขณะที่ตัวบทวรรณกรรมนั้น ผู้อ่านต้องใช้ความพยายามในกระบวนการรู้คิดอย่างมากเพื่อทำความเข้าใจตัวบท เนื่องจากธรรมชาติของตัวบทวรรณกรรมนั้นมีจุดประสงค์หลักเพื่อสร้างกระบวนการรู้คิดให้แก่ผู้อ่านผ่านการค้นหาและตีความจากความคลุมเครือหรือความขัดแย้งในตัวบท ซึ่งทำให้เกิดความหมายมากกว่าหนึ่งความหมายในใจผู้อ่าน

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าวจนลีลาของผู้เขียนตัวบทต้นฉบับส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการแปล ผู้แปลจึงต้องอาศัย ปรัชญาในการทำความเข้าใจวจนลีลาที่ปรากฏในตัวบท ทั้งในขณะที่ทำหน้าที่เป็นผู้อ่านตัวบทต้นฉบับก่อนกระบวนการแปล และเป็นผู้อ่านตัวบทแปลหลังกระบวนการแปลเสร็จสิ้น โดยสิ่งสำคัญในการแปลวจนลีลาในตัวบทวรรณกรรมคือการรักษาความหมายแฝง ความคลุมเครือ และสิ่งเชื่อมโยงต่าง ๆ ที่ปรากฏในตัวบทต้นฉบับไว้ในฉบับแปล เพื่อให้ผู้อ่านตัวบทภาษาปลายทางได้มีส่วนร่วมในการค้นหาความหมาย และได้ใช้ระบบความคิดเช่นเดียวกับผู้อ่านภาษาต้นทาง

นอกจากนี้ การที่โบแอส-เบเออร์เสนอแนวคิดด้านการแปลวจนลีลาที่พบในงานวรรณกรรม จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้แปลตระหนักถึงวจนลีลา เข้าใจผลกระทบที่มีต่อตัวบทต้นฉบับ และการสร้างสรรค์วจนลีลาขึ้นใหม่ในตัวบทภาษาปลายทาง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.4.1.1 การแปลความรู้สึกนึกคิด (Mind)

วจนลีลาคือสิ่งสะท้อนการตัดสินใจหรือการถ่ายทอดความหมายของนักเขียนทั้งในระดับรู้ตัวและไม่รู้ตัว ดังนั้น การแปลวจนลีลาจึงหมายถึงการแปลสภาวะรู้คิดซึ่งแฝงอยู่ในตัวบทดังกล่าวด้วย อย่างไรก็ตาม ในกระบวนการแปล ผู้แปลก็อยู่ในฐานะผู้อ่าน ซึ่งอาจอ่านตัวบทเดียวกันแต่ตีความไม่เหมือนกัน ทำให้บทแปลแต่ละชิ้นมีความแตกต่างกันตามความรู้สึกนึกคิดของแต่ละคน ดังนั้นในการแปลตัวบทหนึ่ง ๆ ผู้แปลจึงไม่ควรบังคับให้ผู้อ่านยอมรับการตีความเพียงอย่างเดียวอย่างใดอย่างหนึ่ง และหากผู้เขียนตั้งใจให้ผู้อ่านค้นหาหรือตีความบางสิ่งบางอย่างในตัวบท ผู้แปลก็ไม่ควรทำให้ตัวบทนั้นหมดความน่าค้นหา เพราะถือว่าผิดเจตนาของผู้เขียน ดังตัวอย่างบทกวีของกวีชาวเยอรมัน คริสเตียน มอร์เกนสเติร์น (Christian Morgenstern 1871-1914)

ตัวบทต้นฉบับ

Ein finster Esel sprach einmal
A gloomy donkey said once

zu seinem ehlichen Gemahl:

to his wedded spouse

“Ich bin so dumm, du bist so dumm,

“I am so stupid, you are so stupid

wir wollen sterben gehen, kumm!”

we want to-die go come!”

Doch wie es kommt so öfter eben:

but as it comes thus more-often in-fact

Die beiden blieben fröhlich leben.

the two stayed happily to-live

(Morgenstern in Arndt 15)

ตัวทลบับแปล

A gloomy ass one morning said

Unto his mate of board and bed:

“I am so dumb, you are so dumb,

Let us seek death together, come!”

As it turned out (and often will)

The two are blithely living still.

(Arndt 15)

A dismal donkey, tired of life

said to his lawful wedded wife:

“We are so stupid, you and I,

Why don’t we just go off and die?”

But habit dies hard, as folks say

And they are living to this day.

(Bell n.p.)

บทกวีต้นฉบับบอกเล่าเรื่องราวของเจ้าสองลาคู่ชีวิตที่ร่ำพันถึงความโง่เง่าของตน พลังชักชวนกันฆ่าตัวตาย แต่กระนั้นก็มีเคยทำสำเร็จ นับเป็นการนำเสนอแนวคิดในเชิงเสียดสีผ่านการใช้ระดับภาษาที่เป็นทางการ ว่าคนเรามาควรไปยึดถือจริงจังกับเรื่องราวในชีวิตมากเกินไป ไม่ว่าจะเป็นสถานะการแต่งงานหรือความรู้สึกไร้ค่าสิ้นหวังในชีวิต แต่ในตัวบทฉบับแปลทั้ง 2 ฉบับกลับมีการแปลแนวคิดเชิงเสียดสีที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ฉบับของ Arndt ผู้ซึ่งเป็นนักวิชาการ ใช้เจ้าสองตัวเป็นอุปลักษณะเปรียบเทียบและสะท้อนถึงความโอดวอดและความภาคภูมิใจในภาษาและสถาบันชาติของชาวเยอรมัน ในขณะที่ฉบับของ Bell นักแปลวรรณกรรมเยาวชน นำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่คล้ายบทกลอนพื้นบ้าน พรรณนาถึงความจำเจของชีวิต และนิสัยที่ยากจะเปลี่ยนแปลงของมนุษย์ บทแปลทั้งสองแสดงให้เห็นว่าผู้อ่านล้วนทำความเข้าใจตัวบทจากมุมมองและพื้นฐานประสบการณ์ชีวิตส่วนบุคคล

2.4.1.2 การแปลความกำกวม (Ambiguity)

ความกำกวมถือเป็นวัจนลีลาที่มีลักษณะเฉพาะโดดเด่นในภาษาวรรณกรรม ความกำกวมเกิดจากการใช้โครงสร้างประโยคที่สื่อได้หลายความหมาย ในแง่ของวัจนลีลาศาสตร์ปริชาน ความกำกวมนั้นแสดงให้เห็นถึงกระบวนการรับรู้ที่เกิดจากแนวความคิดขั้วตรงข้าม (Binary oppositions) หลายแนวความคิดที่เกิดขึ้นพร้อมกัน ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนในตัวบทประเภทกวีนิพนธ์ นอกจากนี้ ความกำกวมยังเป็นคุณลักษณะที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกมีส่วนร่วมกับการเขียนนั้น และหากผู้แปลไม่สามารถเก็บคุณลักษณะความกำกวมของตัวบทไว้ได้ จะถือว่าเป็นการแปลที่ไม่สมบูรณ์

ตัวอย่างความกำกวมที่พบในตัวบทกวีนิพนธ์นั้น โบแอส-เบเออร์ ได้ยกตัวอย่างคำว่า “apple-grass” จากกวีบทหนึ่งของ Douglas Dunn (1942) ซึ่งผู้อ่านอาจแปลความหมายได้มากกว่าหนึ่ง เช่น หญ้า (ในมุมมองของม้า) ที่ดูเหมือนแอปเปิ้ล (ในมุมมองของมนุษย์) หรืออาจหมายถึงหญ้าที่มีส่วนผสมของแอปเปิ้ลอยู่ หรืออาจเปรียบเทียบถึงหญ้าที่มีสีเขียวราวแอปเปิ้ล จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าการแปลความกำกวมนั้นมีความซับซ้อนต้องการการมีส่วนร่วมในกระบวนการรู้คิดของผู้อ่านสูง ผู้แปลจึงต้องอาศัยความเข้าใจในตัวบท และเจตนาของผู้เขียนเป็นอย่างดี เพื่อให้บทแปลสามารถรักษาความกำกวมทั้งในระดับโครงสร้างของตัวบทไปจนถึงระดับคำได้

2.4.1.3 การแปลโครงสร้างโดดเด่น (Foregrounding)

โครงสร้างโดดเด่น หมายถึงโครงสร้างที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านเข้าหาตัวบท และนำทางผู้อ่านไปสู่เจตนาของผู้เขียน ซึ่งโครงสร้างโดดเด่นทำหน้าที่บอกประเภทของตัวบท เช่น การเว้นวรรคในรูปแบบที่ทำให้ผู้อ่านทราบว่าตัวบทคือบทกวี นอกจากนี้ โครงสร้างโดดเด่นในงานวรรณกรรมหรือกวีนิพนธ์ยังทำให้ผู้อ่านทบทวนการรับรู้ของตนเองใหม่ด้วยรูปแบบของการเขียน เช่น การซ้ำเพื่อสร้างแบบแผน โดยในการแปลโครงสร้างโดดเด่นนั้น ต้องไม่

ใช้กลวิธีการแปลแบบเข้าหาวัฒนธรรมผู้อ่าน (Domestication) หรือแปลแบบออกจากวัฒนธรรมผู้อ่าน (Foreignization) แต่ต้องแปลโดยมุ่งรักษาโครงสร้างโดดเด่นของตัวบทไว้

ในงานเขียนที่มีโครงสร้างโดดเด่นมักใช้การเล่นคำเพื่อสร้างความเชื่อมโยงภายในตัวบทและเน้นย้ำโครงสร้างให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ดังการแปลกลอนสวดสรรเสริญ “The Kingdom of God” ของ Francis Thompson (1859-1907)

ตัวบทต้นฉบับ

- world invisible we view thee
- world intangible we touch thee
- world unknowable we know thee
- Inapprehensible we clutch thee!

Francis Thompson (Boase-Beier 92)

ตัวบทฉบับแปล

- monde invisible nous te regardons
- monde intangible nous te touchons
- monde insachable nous te connaissons
- Inappréhensible nous te saisissons.

Timothy Adès (Boase-Beier 92)

จากสามวรรคแรกใช้รูปแบบการซ้ำทั้งสัมผัสอักษร และการซ้ำคำ (invisible-view; intangible-touch; knowable-know) หากแต่ในฉบับแปลภาษาฝรั่งเศสไม่อาจแปลโครงสร้างโดดเด่นของต้นฉบับมาได้ทั้งหมด ด้วยข้อจำกัดของภาษาฝรั่งเศสที่ไม่มีคู่คำคุณศัพท์ และคำกริยาที่เกี่ยวข้องกันดังเช่นในภาษาอังกฤษ ดังนั้น ในการแปลโครงสร้างโดดเด่นในภาษาต่าง ๆ บางครั้งเราไม่อาจรักษาลักษณะโดดเด่นไว้ได้ทั้งหมด จึงเป็นหน้าที่ของผู้แปลที่จะต้องสร้างโครงสร้างโดดเด่นขึ้นใหม่ให้กับตัวบทฉบับแปล โดยที่ต้องมีความสอดคล้องกับตัวบทต้นฉบับและคงเจตนาดั้งเดิมของผู้เขียนให้มากที่สุด

2.4.1.4 การแปลอุปลักษณ์ (Metaphor)

อุปลักษณ์ หมายถึงการทำความเข้าใจโดยอาศัยการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งด้วยอีกสิ่งหนึ่ง ในการศึกษา วิจารณ์ลีลาศาสตร์ปริชานที่เกี่ยวข้องกับการแปลอุปลักษณ์นั้น มองว่าอุปลักษณ์เป็นกระบวนการรู้คิดรูปแบบหนึ่ง มากกว่าเป็นเครื่องมือในเชิงภาษาศาสตร์ ทั้งยังถือเป็นกระบวนการในการสร้างระบบภาษาและสะท้อนถึงมุมมองต่อโลกของผู้เขียน โบแอส-เบเออร์ให้ความสำคัญกับการแปลอุปลักษณ์มโนทัศน์ (Conceptual metaphor) เนื่องจาก

เป็นสิ่งที่มีความแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละวัฒนธรรม ผู้คนจากต่างภูมิภาคก็ย่อมมีมีโนทัศน์ที่แตกต่างกันไป อุปลักษณะบางอย่างรู้จักกันกว้างขวางในหลายวัฒนธรรม แต่บางอย่างก็เข้าใจในบางวัฒนธรรมเท่านั้น อาทิเช่น สีขาว ไม่ได้แทนความดีงามในทุกวัฒนธรรมเสมอไป ดังนั้น ผู้แปลจึงไม่อาจใช้อุปลักษณะตามวัฒนธรรมต้นทางกับตัวบท สำหรับผู้อ่านภาษาปลายทางได้ในทุกวัฒนธรรม

2.4.1.5 การแปลการลอกเลียน (Iconicity)

การลอกเลียน คือการเลียนแบบสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในธรรมชาติโดยการสร้างคำให้คล้ายคลึงสิ่งเหล่านั้นที่สุด เช่น การเลียนเสียงธรรมชาติ ซึ่งคำแทนเสียงสิ่งต่าง ๆ แม้จะเป็นสิ่งเดียวกันแต่ก็แตกต่างกันในแต่ละวัฒนธรรม หรือการเล่นเสียงสัมผัสอักษรเพื่อใช้เสียงในการเชื่อมโยงความหมาย โบแอส-เบเออร์เสนอว่าผู้แปลไม่จำเป็นต้องเก็บเสียงสัมผัสไว้ในกาแปลถ้าหากว่ากลุ่มคำที่มีเสียงสัมผัสในภาษาปลายทางไม่สามารถเชื่อมโยงความหมายได้ชัดเจนเช่นเดียวกับตัวบทต้นฉบับ

2.4.2 การนำแนวทางการแปลวจนลีลา (Stylistic approaches) ของจิน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier) ไปใช้ประกอบในโครงการแปล

แม้จะเป็นตัวบทประเภทสารคดี แต่เนื่องจากตัวบทต้นฉบับมีวจนลีลาที่โดดเด่นไม่ต่างจากตัวบทวรรณกรรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกนำแนวคิดการแปลวจนลีลาของจิน โบแอส-เบเออร์มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อช่วยในการวิเคราะห์วจนลีลา วัตถุประสงค์ในการเลือกใช้วรรณศิลป์ของผู้ประพันธ์ และค้นหาวิธีการถ่ายทอดวจนลีลาในการแปลให้ใกล้เคียงตัวบทต้นฉบับที่สุด รวมถึงใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการแก้ปัญหาการแปลวจนลีลาที่พบในตัวบท

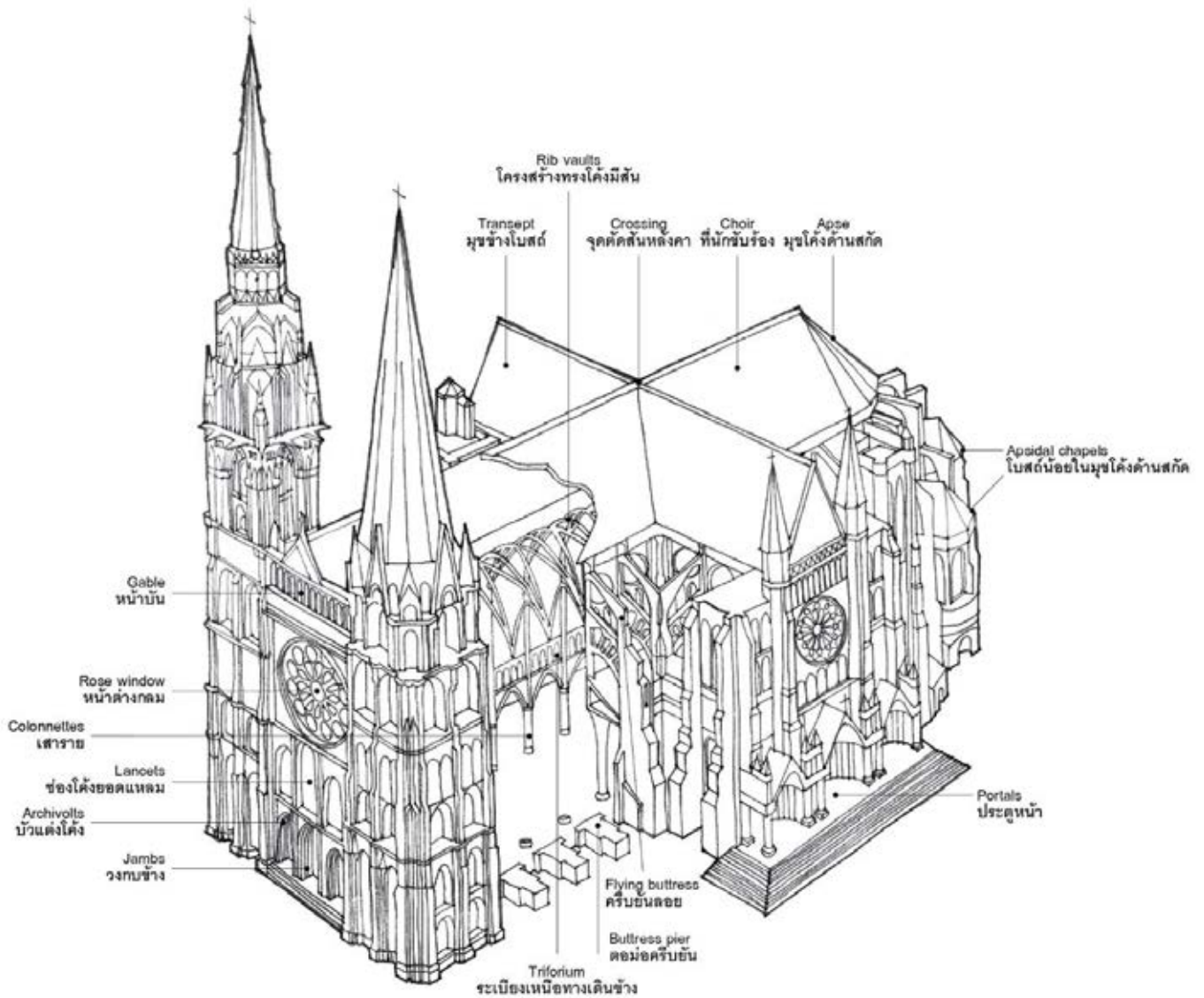
2.5 ความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอทิกในยุควิกตอเรียนของประเทศอังกฤษ

2.5.1 รายงานการศึกษาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอทิกในยุควิกตอเรียนของประเทศอังกฤษ

2.5.1.1 สถาปัตยกรรมกอทิก (Gothic architecture)

ก่อนจะเริ่มศึกษารูปแบบของสถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอทิกได้นั้น ผู้แปลเห็นว่าจำเป็นต้องศึกษารูปแบบของสถาปัตยกรรมกอทิกดั้งเดิมเสียก่อน เพื่อให้เข้าใจวิวัฒนาการของรูปแบบและที่มาที่ไปของกระแสนิยมนี้ **สถาปัตยกรรมกอทิก** เป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมที่รุ่งเรืองในช่วงกลางถึงช่วงปลายของยุคกลาง (the Medieval period) หรือระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 12 ถึง 16 โดยวิวัฒนาการมาจากสถาปัตยกรรมโรมานเนสก์ (Romanesque architecture) เริ่มปรากฏขึ้นในประเทศฝรั่งเศสก่อนที่จะแพร่หลายไปยังประเทศอังกฤษและประเทศอื่น ๆ ในยุโรป ในระยะแรก เรียกรูปแบบสถาปัตยกรรมนี้ว่า "แบบฝรั่งเศส" (Opus Francigenum) ส่วนคำว่า "กอทิก" นั้นเริ่มใช้ครั้งแรกในตอนปลายของยุคเรอเนซองส์ (the Renaissance period) ลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมแบบกอทิกที่เป็นที่รู้จักกันดีคือการใช้หลังคาโค้งยอดแหลม เพดานสัน และค้ำยันแบบปีก นอกจากนี้ ด้วยลักษณะสถาปัตยกรรมที่ทรง

พลังก่อให้เกิดความสะเทือนอารมณ์ สถาปัตยกรรมกอทิกจึงนิยมใช้ในการก่อสร้างศาสนสถาน พระราชวัง อาคารสาธารณะ น้อยครั้งที่จะเห็นใช้รูปแบบนี้ในการก่อสร้างอาคารที่พักอาศัย

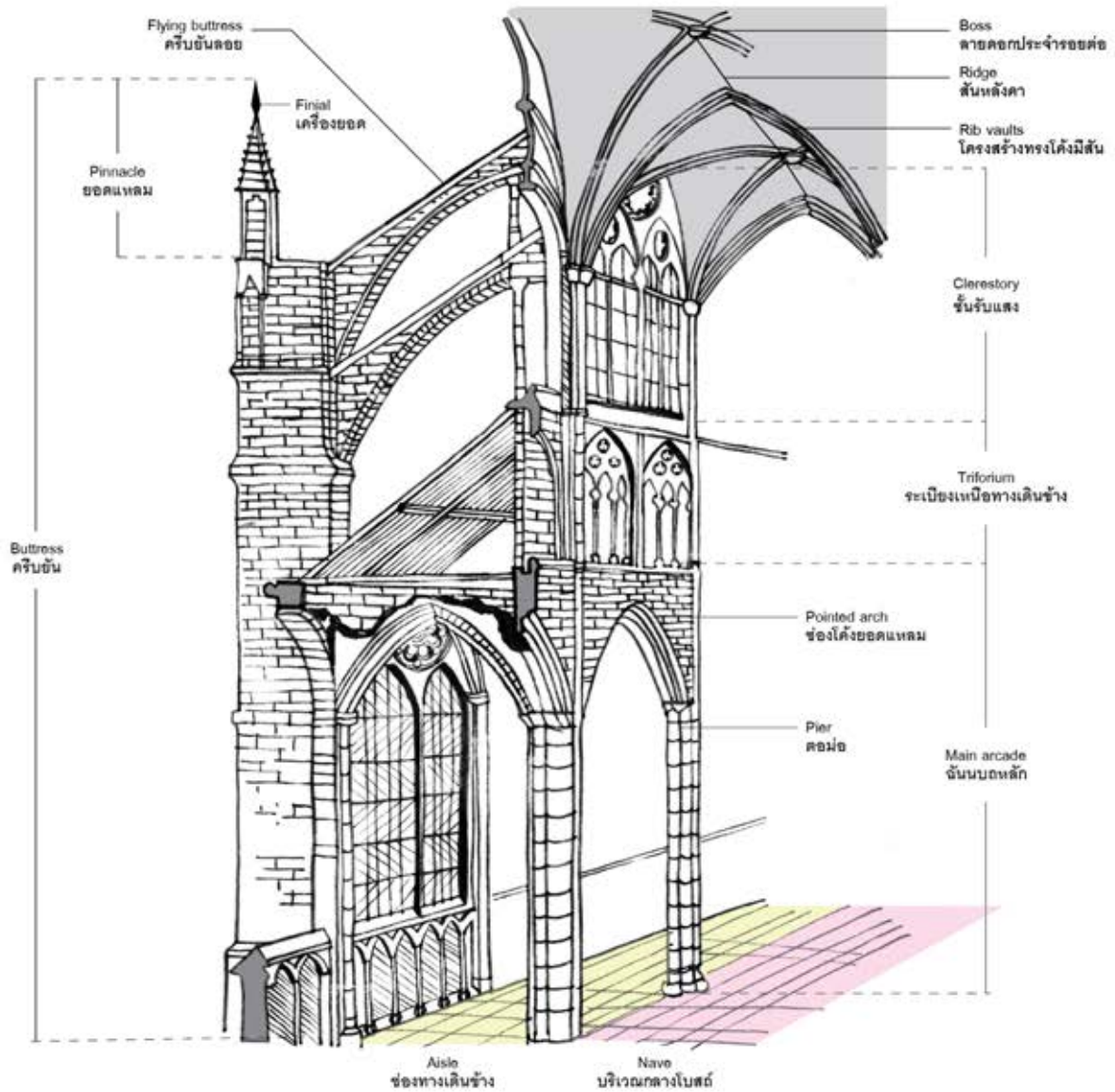

ภาพที่ 3 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมแบบกอทิก

ต้นแบบจากอาสนวิหารแม่พระแห่งชาร์ตร์ (Cathédrale Notre-Dame de Chartres) ในประเทศฝรั่งเศส

ในด้านวิวัฒนาการทางรูปแบบสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมกอทิกพัฒนาขึ้นจากการแก้ปัญหาในเชิงโครงสร้าง เมื่ออาคารในยุคสมัยนั้นได้เปลี่ยนมาใช้ช่องโค้งยอดแหลม (Pointed arch) น้ำหนักจากแรงกดของโครงสร้างหลังคาโค้งแหลมจะพุ่งลงในแนวตั้งมากกว่าหลังคาทรงโค้งครึ่งวงกลมแบบเดิม จึงต้องถ่ายน้ำหนักจากหลังคาไปยังเสาตอม่อ (Pier) ที่สูงชะลูด และค้ำยันผนังไว้ด้วยครีบขน (Buttress) ที่อยู่ภายนอกอาคาร โดยมีครีบขนลอย (Flying buttress) ที่อยู่ด้านในของเสาครีบช่วยถ่ายน้ำหนักของหลังคาโค้งด้วย ส่วนน้ำหนักที่พุ่งออกจากด้านข้างของ

หลังคาโค้งตรงส่วนข้างของผนังโบสถ์ต้องอาศัยค้ำยันด้านนอกไว้ ช่วงเสาแต่ละช่วงจึงมีระยะห่างไม่มากนัก เป็นเหตุให้สัดส่วนของช่องระหว่างเสาและรูปทรงสถาปัตยกรรมดูสูงชะลูดเป็นพิเศษ นอกจากนี้ เมื่อผนังไม่ได้ใช้รับน้ำหนักจึงสามารถเจาะช่องหน้าต่างประดับกระจกสี (Stained glass) ได้มากขึ้น จึงดูโปร่งขึ้นและมีการเล่นกับแสงธรรมชาติ ทำให้สถาปัตยกรรมกออีกแตกต่างจากสถาปัตยกรรมโรมานเนสก์ในยุคก่อน

ภาพที่ 4 องค์ประกอบภายในของสถาปัตยกรรมแบบกออีก

ในภาพรวมของงานออกแบบเน้นเส้นแนวตั้ง มีการใช้องค์ประกอบอาคารซ้ำกัน (Repetition) เพื่อสร้างจังหวะ (Rhythm) ที่มีแบบแผนตายตัว เช่น การใช้เสารายเป็นแนวเพื่อสร้างมุมมองที่ดึงความสนใจไปสู่แท่นบูชา แต่ภายหลังเมื่อมีการฟื้นฟูรูปแบบนี้ขึ้นใหม่ กอปรกับองค์ความรู้ทางวิศวกรรมสมัยใหม่ที่พัฒนาโครงสร้างกำแพงที่หนาที่บในยุคคลงให้ดูโปร่งเบามากยิ่งขึ้นอีก สถาปนิกจึงมีอิสระในการออกแบบมากยิ่งขึ้น นับเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในสถาปัตยกรรมรูปแบบนี้

ในเรื่องของวัสดุก่อสร้างนั้นเป็นไปตามแหล่งวัตถุดิบในท้องถิ่น เช่น สถาปัตยกรรมกอธิกในประเทศอังกฤษนิยมก่อสร้างด้วยหินปูนและหินทรายแดงซึ่งมีอยู่มาก หรือในบางช่วงก็มีการใช้ไม้ทดแทน เช่น เพดานแบบ Hammer-beam ของ Westminster Hall ที่ก่อสร้างด้วยไม้ท่อนสั้นทั้งหมด อันเป็นผลมาจากการขาดแคลนไม้ท่อนยาวที่ถูกนำไปใช้สร้างเรือเป็นจำนวนมาก

2.5.1.2 สถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอธิก (Gothic Revival architecture)

กระแสฟื้นฟูกอธิก ซึ่งอาจเรียกว่ากอธิกแนวใหม่ (Neo-Gothic) หรือวิกตอเรียนกอธิก

(Victorian Gothic) เป็นกระแสความเคลื่อนไหวทางสถาปัตยกรรม ซึ่งมีจุดเริ่มต้นที่ประเทศอังกฤษในช่วงปลายทศวรรษที่ 1740 ท่ามกลางความเฟื่องฟูของศิลปะแบบโรแมนติก (Romanticism) ต่อมาได้รับความนิยมอย่างสูงและแพร่หลายอย่างรวดเร็วทั้งในทวีปยุโรปและทวีปอเมริกาในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 รูปแบบสถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอธิกนั้นเป็นการนำรูปแบบของสถาปัตยกรรมกอธิกในคริสต์ศตวรรษที่ 12 กลับมาใช้อีกครั้ง ดังจะเห็นได้จากการออกแบบอาคารให้มีองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมและการตกแต่งต่างๆ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากรูปแบบกอธิกดั้งเดิม เช่น ช่องโค้งยอดแหลม (Pointed arch) ครีบบัน (Buttress) ครีบบันลอย (Flying buttress) และหน้าต่างช่องโค้งยอดแหลม (Lancet window)

จุดเริ่มต้นที่แท้จริงของกระแสฟื้นฟูกอธิกนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากหลายๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวโยงกันเป็นลูกโซ่ในช่วงรอยต่อของแต่ละยุคสมัย หลังจากยุคบาโรก (Baroque) ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อช่วงต้นของศตวรรษที่ 17 และสิ้นสุดในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 18 โลกได้ก้าวเข้าสู่สมัยใหม่ และเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ที่เริ่มต้นมาจากการปฏิวัติ 2 ครั้งคือ การปฏิวัติอุตสาหกรรม (Industrial revolution) ซึ่งเริ่มจากการประดิษฐ์เครื่องจักรไอน้ำขึ้นมาทუნแรงมนุษย์และ การปฏิวัติทางการเมือง (Political revolution) อาทิเช่น การปฏิวัติในฝรั่งเศสและอเมริกา (วิจิตร เจริญภัคค์ 207)

ท่ามกลางการเกิดขึ้นและขยายตัวของสังคมเมืองและระบบทุนนิยมในอังกฤษ ก็ปรากฏกระบวนกร (Movements) ของศิลปะแบบนีโอคลาสสิก (Neoclassicism) หรือการฟื้นฟูรูปแบบศิลปะของกรีกและโรมันขึ้นมาใหม่ และศิลปะแบบโรแมนติก (Romanticism) ซึ่งมาจากพื้นฐานความต้องการประสบการณ์เร้าอารมณ์เพื่อต่อต้านศาสนาและคติความเชื่อที่ผู้คนในสังคมสมัยนั้นยอมรับ นับเป็นกระแสความนิยมในศิลปะแห่งโลกอดีตที่ฝันเฟื่องตรงข้ามกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและอุตสาหกรรม ในช่วงนี้วงการสถาปัตยกรรมไม่ใช่เพียงในประเทศอังกฤษเท่านั้น แต่ยังรวมถึงทวีปยุโรปและทวีปอเมริกา ต่างนิยมนำรูปแบบ (Style) ของสถาปัตยกรรมจากยุคอดีตมา “ฟื้นฟู” เพื่อประยุกต์ใช้กันอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นการฟื้นฟูสถาปัตยกรรมกรีก สถาปัตยกรรมอินเดียหรือการฟื้นฟูสถาปัตยกรรมกอธิกก็ได้รับการยอมรับอย่างดีด้วยเช่นกัน เห็นได้จากผลงานการออกแบบมหาวิหารในเมืองบัลติมอร์ของเบนจามิน ลาธروب (Benjamin Lathrobe, 1764-1820) สถาปนิกชาวอังกฤษที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อสถาปัตยกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 เมื่อเขาได้นำเสนองานออกแบบมหาวิหาร 2 แบบ คือ

แบบนีโอคลาสสิก และแบบฟื้นฟูกอทิก แม้ว่าแบบที่ได้รับความนิยมคือแบบนีโอคลาสสิก แต่ในขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของรูปแบบฟื้นฟูกอทิกในยุคนี้ด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 5 The Roman Catholic Cathedral of Baltimore

ออกแบบโดยเบนจามิน ลาโรแบ © Mary Ann Sullivan

2.5.1.3 สถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอทิกในยุควิกตอเรียนของประเทศไทย

สถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอทิกได้แพร่หลายไปยังประเทศไทยเป็นครั้งแรกเมื่อเซอร์ฮอร์เชส วอลโพล (Sir Horace Walpole, 1717-1797) ได้ทำการปรับปรุงบ้านพักอาศัย Strawberry Hill ในปี ค.ศ. 1747 โดยใช้องค์ประกอบสถาปัตยกรรมแบบกอทิก เช่น หน้าต่างช่องโค้งยอดแหลม (Lancet window) และลายโปร่ง (Tracery) ซึ่งจุดประกายความสนใจในศิลปะกอทิกที่ดูเหมือนว่าจะสูญหายไปนานแล้วให้แก่ผู้คนทั่วไปในวงกว้าง (Agrawal 3-4)

หลังจากปี ค.ศ. 1800 ด้วยปัจจัยจากสงครามนโปเลียน (Napoleonic wars) ชาตินิยมอย่างอังกฤษ ฝรั่งเศสและเยอรมนีต่างเชื่อว่ารูปแบบกอทิกนั้นเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมที่แสดงถึงอัจฉริยภาพประจำชาติของตน นอกจากนี้กลุ่มนักทฤษฎีและนักวิจารณ์ชาวอังกฤษที่ทรงอิทธิพลอย่างจอห์น รัสกิน ก็ต่างยกย่องว่ารูปแบบ กอทิกนั้นเหนือกว่ารูปแบบคลาสสิกด้วยเหตุผลทางศีลธรรมจรรยา และความเชื่อทางศาสนาภายใต้ความเฟื่องฟูของนิกายโรมันคาทอลิก ซึ่งทั้งสองสาเหตุนี้เองที่เป็นจุดกำเนิดของอาคารรัฐสภาอังกฤษ (the Houses of Parliament) ในกรุงลอนดอน เมื่อปี ค.ศ. 1836 ก่อนรัชสมัยของพระราชินีนาถวิกตอเรียเพียงหนึ่งปี อาคารนี้ถือเป็นสถาปัตยกรรมในรูปแบบฟื้นฟูกอทิกที่มีขนาดใหญ่ที่สุด เป็นศูนย์รวมอำนาจและความภาคภูมิใจในชาติของชาวอังกฤษ ออกแบบโดย เซอร์ชาร์ลส์ บาร์รี่ (Sir Charles Barry, 1795-1860) และ ออกัสตัส พิวจิน (A. W. N. Pugin, 1812-1852)

ภาพที่ 6 Strawberry Hill ของเซอร์ฮอเรซ วอลโพล © Chriswick Chap

ต่อมาในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 แวดวงสถาปัตยกรรมของยุโรปและอเมริกาต่างพากันนำรูปแบบของยุคต่าง ๆ ในอดีตกลับมาใช้ใหม่อย่างแพร่หลาย นอกเหนือไปจากการฟื้นฟูรูปแบบกอธิกและคลาสสิกขึ้นมาใหม่แล้ว ภายหลังยังมีการฟื้นฟูรูปแบบของยุคเรอเนซองส์และยุคบาโรกอีกด้วย จึงถือได้ว่าช่วงนี้เป็นช่วงสุดท้ายของยุคสถาปัตยกรรมแบบโรแมนติก

ภาพที่ 7 Houses of Parliament ในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ © Alex Yeung/Fotolia

2.5.2 การนำความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอิกในยุควิกตอเรียนของประเทศอังกฤษ ไปใช้ประกอบในโครงการแปล

เนื่องจากตัวบทต้นฉบับมีเนื้อหาเกี่ยวกับงานสถาปัตยกรรมฟื้นฟูกอิก ความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในยุคดังกล่าวและยุคกอิกดั้งเดิมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการแปล เพื่อให้ผู้แปลมีความเข้าใจในตัวบทและแนวคิดทางสถาปัตยกรรมของผู้เขียนตัวบทต้นฉบับได้ดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกใช้คำในการแปลคำศัพท์เฉพาะทางสถาปัตยกรรมกอิกต่าง ๆ ที่ปรากฏในตัวบทต้นฉบับด้วย

บทที่ 3

การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ

การศึกษาแนวทางการถ่ายทอดวจนลีลาในหนังสือเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ของ John Ruskin นั้น ผู้แปลจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ตัวบทและการวิเคราะห์วจนลีลาตามแนวทางการแปล วจนลีลาของจีน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier) เนื่องจากทั้งสองชั้นตอนนี้จะเป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้ผู้แปลทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับได้ทั้งในภาพรวมและในรายละเอียด ทั้งยังนำไปสู่การวางแผนการแปลและถ่ายทอด วจนลีลาของตัวบทในภาษาปลายทางให้มีอรรถรสเทียบเคียงตัวบทต้นฉบับ

3.1 การวิเคราะห์ตัวบท

ผู้แปลเลือกใช้แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสติอาเน นอร์ด (Christiane Nord) ในการวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกและภายในตัวบท โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท

องค์ประกอบภายนอกตัวบทที่จะทำการวิเคราะห์นั้นประกอบด้วยปัจจัยด้านผู้ส่งสาร เจตนาของผู้ส่งสาร ปัจจัยด้านผู้รับสาร สื่อ สถานที่ เวลา โอกาสพิเศษในการสื่อสาร และหน้าที่ของตัวบท

3.1.1.1 ผู้ส่งสาร (Sender)

จอห์น รัสकिनเกิดเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1819 ในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เป็นบุตรชายคนเดียวของ จอห์น เจมส์ รัสकिन (John James Ruskin) และ มาร์กาเร็ต ค็อกซ์ รัสकिन (Margaret Cox Ruskin) รัสकिनเติบโตในครอบครัวชนชั้นกลาง โดยบิดาเป็นพ่อค้าชาวสก๊อตที่ย้ายมาทำธุรกิจค้าขายเหล้าองุ่นในลอนดอนจนมั่งคั่ง รัสकिनได้รับการศึกษาที่บ้านตั้งแต่เล็ก และเนื่องจากมารดามีความศรัทธาในคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์อย่างแรงกล้าและปฏิบัติตามคำสอนอย่างเคร่งครัด รัสकिनจึงได้มีโอกาสศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลอย่างจริงจัง นอกจากนี้ยังได้ซึมซับรสนิยมทางด้านศิลปะผ่านชุดภาพวาดสีน้ำร่วมสมัยของบิดา รวมถึงได้ศึกษาบทกวีของ จอร์จ กอร์ดอน ลอร์ดไบรอน (George Gordon, Lord Byron, 1788-1824) และเซอร์วอลเตอร์ สก๊อตต์ (Sir Walter Scott, 1771-1832) ตามอย่างบิดาด้วย ธุรกิจการค้าของครอบครัวก็มีส่วนช่วยให้เขาได้เดินทางไปทั่วยุโรปและทวีปยุโรป ได้พบเห็นงานศิลปะ สถาปัตยกรรม และภูมิทัศน์ต่าง ๆ ในชนบท จึงทำให้เขามีโลกทัศน์กว้างไกลและหลงรักความงามของธรรมชาติอย่างมาก ยิ่งไปกว่านั้น การเดินทางอยู่เสมอยังช่วยให้เขาได้พบปะพูดคุยกับเหล่าเศรษฐีใหม่ชนชั้นกลางทั่วยุโรปซึ่งเป็นคู่ค้าทางธุรกิจของบิดา ซึ่งต่อมาก็กลายเป็นกลุ่มผู้อ่านหลักของเขาอีกด้วย

ในช่วงเวลานั้น จิตรกรยุคโรแมนติกที่มีชื่อเสียงอย่าง เจ เอ็ม ดับเบิลยู เทอร์เนอร์ (J. M. W. Turner) จอห์น คอนสตาเบิล (John Constable) และ จอห์น เซลล์ ค็อตแมน (John Sell Cotman) มีอิทธิพลต่อ

แวดวงศิลปะอย่างยิ่ง และในขณะเดียวกัน บรรดานักเขียนด้านศาสนา และนักเทศน์อย่าง ชาร์ลส์ ซิเมียน (Charles Simeon) จอห์น คีเบิล (John Keble) โทมัส อาร์โนลด์ (Thomas Arnold) และ จอห์น เฮนรี นิวแมน (John Henry Newman) ก็ได้สร้างบรรทัดฐานทางศีลธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของยุควิกตอเรียนขึ้น ทั้งหมดนี้คือผู้ทรงอิทธิพลต่อสังคมยุควิกตอเรียนของอังกฤษ นับเป็นผู้หล่อหลอมแนวความคิดและจุดประกายความสามารถด้านศิลปะและวรรณศิลป์ให้แก่รัสกินตั้งแต่วัยเยาว์ กระทั่งในปี ค.ศ. 1835 ผลงานร้อยแก้วและร้อยกรองของรัสกินก็ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสารเมื่อเขามีอายุเพียง 16 ปี

ไม่กี่ปีต่อมา รัสกินเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด แต่ด้วยอาการป่วยเรื้อรังทำให้เขาต้องหยุดพักรักษาตัว ในระหว่างนั้นเขาได้รับรางวัลนิวกเกต (Newdigate prize) รางวัลกวีนิพนธ์สำหรับนักเรียนของมหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ดด้วยวัยเพียง 20 ปี เมื่อหายจากอาการป่วย เขากลับมาสานต่องานเขียนอีกครั้งในปี 1842 โดยส่วนใหญ่เป็นการเขียนวิจารณ์งานศิลปะที่สนับสนุนผลงานภาพวาดของเทอร์เนอร์ เนื่องจากในยุคสมัยนั้น จิตรกรนิยมวาดภาพเพื่อถ่ายทอดความเป็นจริงของทัศนียภาพตามทฤษฎีของเซอร์โจเซฟ เรย์โนลด์ส (Sir Joshua Reynolds) ดังนั้นภาพวาดที่เน้นแสงสีและบรรยากาศมากกว่ารายละเอียดความถูกต้อง ซึ่งเทอร์เนอร์ได้รับอิทธิพลมาจากยูโรแมนติกนั้นจึงถูกโจมตีอย่างหนัก ด้วยเหตุนี้ *Modern Painters* งานเขียนชิ้นแรกที่เขาสร้างชื่อให้รัสกิน ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1843 จึงมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสนับสนุนและแก้ต่างว่ามี “ความจริง” ในอีกรูปแบบหนึ่งแฝงอยู่ในภาพวาดของเทอร์เนอร์ รัสกินอธิบายแนวคิดนี้โดยใช้ความรู้พื้นฐานด้านธรณีวิทยา พฤกษศาสตร์ และอุตุนิยมนิเวศวิทยา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรอบรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ของเขาได้เป็นอย่างดี

เนื่องจากในยุควิกตอเรียน การพิมพ์เผยแพร่ภาพวาดนั้นยังไม่สามารถทำได้อย่างแพร่หลาย และผู้คนทั่วไปมักไม่ค่อยมีโอกาสเข้าถึงสถานที่จัดแสดงงานศิลปะ ดังนั้นงานเขียนบทวิจารณ์ความงามของภาพวาดศิลปะจึงต้องเลือกใช้ภาษาในการพรรณนาที่สร้างอารมณ์ความรู้สึกและสร้างจินตภาพได้อย่างแจ่มชัด รัสกินจึงมีชื่อเสียงอย่างยิ่งในด้านนี้ และแม้ศิลปินในยุคนั้นจะได้เริ่มสร้างสรรค์ผลงานแนวใหม่ (Avant-garde) กันมาหลายทศวรรษแล้ว แต่ในแวดวงนักวิจารณ์ศิลปะและการรับรู้ของผู้คนทั่วไปนั้นยังล้าหลังอยู่มาก จึงนับได้ว่าเป็นความสำเร็จอีกชิ้นหนึ่งของรัสกินในการนำศิลปะในรูปแบบโรแมนติกมาผสมผสานกับการวิจารณ์ศิลปะ และทำให้ผู้คนตระหนักถึงความสามารถของเทอร์เนอร์ รวมทั้งความงามของภาพวาดทิวทัศน์ที่สร้างกระแสความเคลื่อนไหวของศิลปะสมัยใหม่ (Modern art movement)

ในระหว่างนั้นกระแสกอธิกฟื้นฟูเริ่มได้รับความนิยม และรัสกินก็เขียนขึ้นชมกระแสความนิยมนี้ในหนังสือชื่อ *Modern Painters* (1843) ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ทั้งยังให้การสนับสนุนกลุ่ม Pre-Raphaelite Brotherhood กลุ่มศิลปินอังกฤษรุ่นใหม่ที่สร้างผลงานแนวฟื้นฟูกอธิกเพื่อต่อต้านแนวคิดแบบนีโอคลาสสิกซึ่งแพร่หลายอยู่ในสถาบันศิลปะยุคนั้น ต่อมาในปี ค.ศ. 1844 รัสกินมีโอกาสร่วมงานกับสถาปนิกชื่อดังอย่างเซอร์จอร์จ กิลเบิร์ต สก็อตต์ (Sir George Gilbert Scott, 1811-1878) ในการออกแบบปรับปรุงมหาวิหารเซนต์ไจล์ส (St. Giles' Cathedral) ที่แคมเบอร์เวลล์ (Camberwell) ซึ่งถูกไฟไหม้ โดยสร้างขึ้นใหม่ในรูปแบบกอธิกฟื้นฟู นับเป็นครั้ง

แรกที่เขาได้สัมผัสกับการออกแบบงานสถาปัตยกรรมกอธิกอย่างจริงจัง

ต่อมาในปี ค.ศ. 1848 เขาแต่งงานกับยูฟีเมีย เกรย์ (Euphemia Gray, 1828-1897) และเดินทางไป ต็มน้ำผึ้งพระจันทร์ ในช่วงนี้เองที่เปิดโอกาสให้รัสกินได้ไปเยี่ยมชมวิหารกอธิกทางเหนือของฝรั่งเศส และเกิดแรงบันดาลใจในการเริ่มต้นเขียนหนังสือด้านสถาปัตยกรรมเล่มแรกของเขาคือ *The Seven Lamps of Architecture* ตามมาด้วยงานเขียนที่โด่งดังอีกหนึ่งชิ้นคือ *The Stones of Venice* ในปี ค.ศ. 1851 โดยงานเขียนชิ้นหลังของเขามีเนื้อหาในเชิงสรรเสริญรูปแบบสถาปัตยกรรมกอธิกของอิตาลี รวมถึงสนับสนุนการนำรูปแบบสถาปัตยกรรมกอธิกของต่างชาติมาใช้ในงานสถาปัตยกรรมกอธิกของอังกฤษ อาจกล่าวได้ว่างานเขียนของเขาเป็นการส่งเสริมความนิยมศรัทธาในนิกายโปรเตสแตนต์เพื่อคานอิทธิพลของนิกายคาทอลิกจากฝั่งของสถาปนิกที่ทรงอิทธิพลในยุคนั้นอย่างพิวจิน (Townshend 335)

หลังจากหย่าขาดจากภรรยาในปี ค.ศ. 1854 รัสกินปลีกตัวจากสังคม และออกเดินทางไปทั่วยุโรป ต่อมาในช่วงปี 1856 และห่มเททั้งกำลังกายและกำลังทรัพย์ในการออกแบบก่อสร้าง The Oxford University Museum of Natural History ร่วมกับเบนจามิน วัตวอร์ด (Benjamin Woodward) อาคารนี้จึงอาจเรียกได้ว่าเป็นสถาปัตยกรรมกอธิกแบบรัสกิน (Ruskinian Gothic) ที่สมบูรณ์ที่สุด ไม่นานหลังจากนั้น รัสกินขยายขอบเขตความสนใจของเขาจากการวิจารณ์ศิลปะและสถาปัตยกรรมไปสู่แวดวงสังคมและวัฒนธรรม จนเกิดงานเขียนชิ้นใหม่ชื่อ *Unto this Last* ซึ่งเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1862 โดยมีเนื้อหาโจมตีแนวคิดเศรษฐศาสตร์แบบคลาสสิกของนักปรัชญาชื่อดังอย่าง อัดัม สมิธ (Adam Smith, 1723-1790) และจอห์น สจิวท มิลล์ (John Stuart Mill, 1806-1873) นับจากช่วงทศวรรษที่ 1860 รัสกินออกเดินทางอยู่เสมอ และเขาก็กลายเป็นวิทยากรด้านศิลปะในสถาบันต่าง ๆ รวมถึงมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์และอ็อกซ์ฟอร์ด โดยในปี ค.ศ. 1871 เขาก่อตั้งสถาบันศิลปะของตัวเองขึ้นในชื่อ The Ruskin School of Drawing and Fine Art

ในด้านชีวิตส่วนตัว หลังจากกลับมาสู่สถานะโสดอีกครั้ง รัสกินตกหลุมรักโรส ลา ทูช (Rose La Touche) เด็กสาวอายุสิบขวบ และเฝ้ารอที่จะขอเธอแต่งงานอยู่นับสิบปี แต่เธอกลับปฏิเสธในที่สุด โรส ลา ทูชเสียชีวิตจากโรคร้ายไม่กี่ปีหลังจากนั้น การจากไปของเธอส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของรัสกินอย่างมาก ทำให้ต้องต่อสู้กับอาการผิดปกติทางจิตตลอดช่วงสุดท้ายของชีวิตและเสียชีวิตด้วยโรคไข้หวัดเมื่อวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 1900 ด้วยอายุ 80 ปี

3.1.1.2 เจตนาของผู้ส่งสาร (Sender's intention)

เนื่องด้วยตัวบทต้นฉบับนั้นประพันธ์ขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1849 เมื่อเวลาผ่านไป แนวความคิดทางด้านศิลปะวัฒนธรรมและสังคมก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย จึงทำให้เจตนาของผู้ส่งสารตัวบทต้นฉบับและเจตนาของผู้ส่งสารฉบับแปลนั้น มีความแตกต่างกันอยู่ไม่น้อย แม้ว่ารัสกินจะมีได้กล่าวถึงเจตนาในการเขียนโดยตรง แต่เมื่อวิเคราะห์จากเนื้อหาของตัวบทและบริบททางสังคม จะพบว่าผู้เขียนตั้งใจนำเสนอและเผยแพร่แนวคิดที่ว่าแนวทางการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมนั้นควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรมเพื่อเป็นบรรทัดฐานใหม่สำหรับการออกแบบก่อสร้าง

สถาปัตยกรรมที่สถาปนิกและช่างฝีมือในยุคสมัยนั้นควรคำนึงถึง แต่สำหรับตัวบทฉบับแปล แนวคิดดังกล่าวอาจสอดคล้องกับบริบทปัจจุบันเพียงบางส่วน ดังนั้น เจตนาของผู้ส่งสารงานแปลย่อมมุ่งเน้นเพื่อการศึกษาตัวบทในเชิงคุณค่าทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเป็นหลัก

ด้วยเหตุนี้ นอกจากเนื้อหาแนวความคิดหลักของตัวบทแล้ว ผู้แปลต้องคำนึงถึงรูปแบบการแปลที่คงเจตนาและคุณค่าทางด้านวรรณศิลป์ของผู้เขียนไว้อย่างครบถ้วน เพื่อให้ผู้รับสารงานแปลสามารถเข้าใจตัวบทได้เทียบเท่ากับผู้รับสารต้นฉบับ

3.1.1.3 ผู้รับสาร (Audience)

เมื่อวิเคราะห์จากปัจจัยต่าง ๆ จะพบว่าผู้รับสารตัวบทต้นฉบับหลักคือชาวอังกฤษ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และมีความสนใจด้านศิลปะและสถาปัตยกรรม อาทิเช่น นักวิจารณ์ นักทฤษฎี สถาปนิก หรือกลุ่มผู้อ่านชนชั้นกลางทั่วไป ในขณะที่ผู้รับสารฉบับแปลนั้นคือผู้อ่านชาวไทย นอกจากนี้ เนื่องจากผู้รับสารตัวบทต้นฉบับและตัวบทแปลมาจากต่างวัฒนธรรมต่างยุคสมัย รวมถึงมีการใช้คำศัพท์เฉพาะทางอยู่หลายแห่งในการแปล ผู้แปลจึงต้องคำนึงถึงการขยายความหรือลดทอนเนื้อหาตามความเหมาะสม เพื่อให้ผู้รับสารฉบับแปลสามารถเข้าใจตัวบทได้อย่างชัดเจนที่สุด

3.1.1.4 สื่อ (Medium)

บทความขนาดยาวเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* มีลักษณะเป็นสื่อลายลักษณ์อักษร กล่าวคือเป็นหนังสือที่มีความยาว 229 หน้า รวมเชิงอรรถเสริมความ 9 หน้า ซึ่งสื่อประเภทนี้มีความสำคัญและได้รับความนิยมนอย่างมากจากผู้อ่านในสมัยนั้น เนื่องจากเป็นสื่อชนิดเดียวที่ผลิตซ้ำได้มากและเป็นที่แพร่หลายในวงกว้าง ผู้เขียนจึงพิถีพิถันในการเลือกใช้ถ้อยคำบรรยายเรื่องราวและสถานการณ์เพื่อสร้างความเข้าใจและจินตภาพให้แก่ผู้อ่าน

ในการแปล ผู้แปลจึงต้องทำความเข้าใจกับข้อจำกัดของสื่อในยุคสมัยนั้นด้วย และพยายามถ่ายทอดรูปแบบภาษาของสื่อดังกล่าวให้ใกล้เคียงกับตัวบทต้นฉบับเพื่อให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจบริบททางสังคมและวัฒนธรรมในยุคนั้นได้อย่างชัดเจน

3.1.1.5 สถานที่ (Place of communication)

ปัจจัยด้านสถานที่ที่มีความสำคัญต่อการบ่งชี้เบื้องต้นถึงสำเนียง (Accent) ของภาษาถิ่น (Regional dialect) ที่ใช้ในตัวบท ดังจะเห็นได้ว่าตัวบทต้นฉบับนี้เขียนขึ้นในประเทศอังกฤษ โดยผู้เขียนเป็นชาวลอนดอนที่มีการศึกษาสูง จากข้อมูลดังกล่าว ผู้แปลจึงคาดคะเนสำเนียงจากรูปภาษาที่ปรากฏในตัวบทว่าเป็นภาษาอังกฤษสำเนียงมาตรฐาน ซึ่งจะช่วยให้ผู้แปลสามารถตัดสินใจเลือกรูปแบบภาษาปลายทางที่ถ่ายทอดวจนลีลาได้เทียบเคียงต้นฉบับยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การวิเคราะห์ปัจจัยด้านสถานที่ยังสะท้อนให้เห็นถึงบริบททางวัฒนธรรมในประเทศอังกฤษรวมถึงประเทศอิตาลีและฝรั่งเศสที่ผู้เขียนกล่าวถึงในตัวบท ซึ่งจะช่วยให้ผู้แปลสามารถทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับได้อย่างถ่องแท้ยิ่งขึ้น

3.1.1.6 เวลา (Time of communication)

เนื่องจากรูปแบบการใช้ภาษามักจะแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ดังนั้น นอกจากจะบ่งบอกถึงช่วงเวลาของเนื้อหาในตัวบทได้แล้ว ปัจจัยด้านเวลาของการผลิตตัวบทยังสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมและวัฒนธรรมอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากตัวบทต้นฉบับซึ่งเขียนขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1849 เทียบได้กับช่วงรัชกาลที่ 4 หรือรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (1804-1868) ซึ่งภาษาในยุคสมัยนั้นย่อมมีความแตกต่างจากภาษาในปัจจุบันเป็นอย่างมาก ผู้แปลจึงต้องเลือกใช้รูปแบบของภาษาปลายทางที่สะท้อนถึงยุคสมัยของตัวบทต้นฉบับ แต่ขณะเดียวกันก็ต้องเป็นรูปแบบภาษาที่ผู้อ่านฉบับแปลในปัจจุบันสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างสมบูรณ์และสัมผัสได้ถึงอารมณ์ที่เทียบเคียงกับต้นฉบับด้วย

3.1.1.7 โอกาสพิเศษในการสื่อสาร (Motive of communication)

ตัวบทที่จัดทำขึ้นเพื่อโอกาสพิเศษในการสื่อสารอาจมีรูปแบบเฉพาะตัวซึ่งส่งผลต่องานแปล แต่ตัวบทต้นฉบับนี้มิได้จัดทำขึ้นเพื่อโอกาสพิเศษใด เพียงแต่เป็นงานเขียนที่สื่อสารถึงแนวความคิดตามเจตนาของผู้เขียนเท่านั้น

3.1.1.8 หน้าที่ของตัวบท (Text function)

หน้าที่ของตัวบทต้นฉบับคือเผยแพร่แนวความคิดด้านสถาปัตยกรรม ส่วนหน้าที่หลักของตัวบทฉบับแปลคือเป็นหลักฐานอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ แม้ว่าตามแนวทางของนอร์ตจะมุ่งเน้นการแปลที่ตอบสนองหน้าที่ของตัวบทแปลเป็นหลัก แต่ก็ต้องคงหน้าที่ของตัวบทต้นฉบับไว้ด้วย ดังนั้น บทแปลจึงต้องคงเนื้อหาและแนวคิดของตัวบทต้นฉบับไว้อย่างสมบูรณ์ ขณะเดียวกันก็ถ่ายทอดบริบททางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงคุณค่าทางวรรณศิลป์ที่แฝงอยู่ในตัวบทด้วย

3.1.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท

การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบทนั้นประกอบด้วยการวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1.2.1 หัวข้อเรื่องของตัวบท (Subject matter)

หัวข้อเรื่องของตัวบทช่วยให้ผู้แปลสามารถคาดเดาหรือตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานที่ผู้รับสารต้องมี และแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของเนื้อหาภายในตัวบท จากการวิเคราะห์ชื่อเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ทำให้สามารถคาดเดาเนื้อหาได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับงานสถาปัตยกรรม โดยในมุมมองของผู้เขียนนั้นคำว่า “Lamps” หรือ “ประทีป” นั้นเป็นอุปสรรคณ์ที่เปรียบเทียบกับหัวใจสำคัญหรือแนวทางที่ถูกต้องของงานสถาปัตยกรรม ซึ่งการเปรียบแสงสว่างกับความดีงามนั้นเป็นอุปสรรคณ์ที่เข้าใจได้ในระดับสากล ดังนั้น ผู้อ่านจึงสามารถเดาได้ไม่ยากนักว่าตัวบทเกี่ยวข้องกับสาระสำคัญเจ็ดประการในงานสถาปัตยกรรม

ทั้งนี้ ตัวบทต้นฉบับประกอบด้วยเนื้อหา 7 บท และมีหัวข้อเรื่องแต่ละบทดังต่อไปนี้

1. The Lamp of Sacrifice
2. The Lamp of Truth
3. The Lamp of Power
4. The Lamp of Beauty
5. The Lamp of Life
6. The Lamp of Memory
7. The Lamp of Obedience

จากหัวข้อเรื่อง จะเห็นได้ว่าผู้เขียนกล่าวถึงหัวใจสำคัญทั้ง 7 ประการของงานสถาปัตยกรรมอย่างตรงไปตรงมา โดยหัวข้อเรื่องบ่งบอกถึงเนื้อหาของแต่ละบทอย่างชัดเจน มีลักษณะคล้ายตำราวิชาการ โดยแต่ละบทมิได้ต่อเนื่องกัน แต่มีความเชื่อมโยงกันในแนวความคิด

3.1.2.2 เนื้อหาของตัวบท (Content)

การวิเคราะห์เนื้อหาของตัวบทคือการทำความเข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในตัวบท โดยอาศัยการสังเกตจากวจนลีลา คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค ซึ่งตามคำแนะนำของนอร์ด ผู้แปลควรเรียบเรียงเนื้อหาที่ซับซ้อนขึ้น ใหม่ด้วยภาษาของผู้แปลเองเพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวม ซึ่งในที่นี้ ผู้แปลจะวิเคราะห์เนื้อหาเฉพาะในส่วนตัวบทที่คัดสรรมาเท่านั้น ได้แก่ บทที่ 2 The Lamp of Truth

ในบทนี้ รัสกินนำเสนอแนวคิดที่ว่างานสถาปัตยกรรมควรก่อเกิดขึ้นจากความซื่อสัตย์ ทั้งยังเรียกร้องศีลธรรมและจรรยาบรรณของผู้ที่ประกอบวิชาชีพช่างฝีมือที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง โดยได้ยกตัวอย่างการออกแบบและก่อสร้างหลังคาของโบสถ์ หากว่าโครงสร้างหลังคานั้นใช้ไม้ฉาบปูนเพื่อให้กลมกลืนกับองค์ประกอบอื่นๆ แทนที่จะใช้หินจริง ย่อมเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้ การวาดภาพบนเพดานโบสถ์ให้ดูคล้ายกับหินแกะสลักลวดลายเพื่อทดแทนการใช้หินแกะสลักจริง ย่อมถือเป็นการหลอกลวงผู้คน หรือการใช้อิฐแผ่นบางติดประดับบนผนังปูนแทนการก่ออิฐจริง ก็เป็นการลดทอนคุณค่าของงานสถาปัตยกรรมนั้นอย่างร้ายกาจ แต่ในขณะเดียวกันการที่มีไมเกลันเจโล (Michelangelo, 1475-1564) วาดภาพปูนเปียก (Fresco) บนเพดานวิหารซิสทีน (Sistine chapel) เป็นภาพพระเจ้าเอ็ดมอนด์ พระหัตถ์กับมือของอาดัมเมื่อช่วงปี ค.ศ. 1508-1511 นั้นมิใช่การหลอกลวง เนื่องด้วยไมเกลันเจโลไม่ได้ตั้งใจให้ผู้ชมเห็นเป็นอื่นนอกเสียจากภาพวาดของเขา ดังนั้นสถาปัตยกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์จึงหมายถึงการที่ผู้ออกแบบก่อสร้างพยายามแอบซ่อนความไม่สมบูรณ์ไว้ได้สิ่งประดับตกแต่งนั่นเอง นอกจากนี้ ในตัวบทดังกล่าว รัสกินยังแสดงทัศนคติต่อด้านวัสดุก่อสร้างและการประดับตกแต่งที่รังสรรค์ขึ้นด้วยเครื่องจักรอุตสาหกรรมซึ่งกำลังเฟื่องฟูในยุคนั้น โดยมองว่าสถาปัตยกรรมย่อมขาดคุณค่าเมื่อขาดจิตวิญญาณแห่งงานฝีมือ และจะนำไปสู่ความเสื่อมถอยทางศิลปวัฒนธรรมในที่สุด (Ruskin 28-50)

3.1.2.3 เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presupposition)

การวิเคราะห์ที่สิ่งทีละไว้ในฐานที่เข้าใจนั้นมีความสำคัญต่อการแปลอย่างยิ่ง เนื่องจากวัฒนธรรมต้นทางและวัฒนธรรมปลายทางของงานแปลนั้นมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกลุ่มเป้าหมายของตัวบทต้นฉบับและตัวบทแปลเป็นคนละกลุ่มกัน

ในตัวบทที่คัดสรรมานี้จะพบว่า มีหลายจุดที่ผู้เขียนเลือกที่จะไม่อธิบายความหมายของคำศัพท์เฉพาะ เนื่องจากคาดว่าผู้อ่านชาวอังกฤษในยุคร่วมสมัยนั้นจะมีโลกทัศน์กว้างพอที่จะเข้าใจสิ่งที่ต้องการสื่อสาร นอกจากนี้ ในตัวบทต้นฉบับยังปรากฏมีการใช้ศัพท์เฉพาะในหมวดสถาปัตยกรรมอีกอยู่มาก เช่น Capital, Flying Buttress, Aspe เป็นต้น ในการแปลจึงต้องมีกลวิธีทำให้อ่านภาษาปลายทางซึ่งไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของสถาปัตยกรรมอีกในยุคดังกล่าวดีพอสามารถเข้าใจตัวบทแปลได้ดีเทียบเท่าผู้อ่านภาษาต้นทาง

ดังนั้น ในการแปล ผู้แปลต้องค้นคว้าข้อมูลในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้อธิบายไว้ อีกทั้งในขั้นตอนการแปลยังต้องยึดถือหลักทฤษฎีสโกพออส (Skopostheorie) ซึ่งมุ่งเน้นหน้าที่ของงานแปลเป็นสำคัญด้วย เช่น หากตัวบทฉบับแปลมีหน้าที่ให้ความรู้ทั้งด้านสถาปัตยกรรมและด้านประวัติศาสตร์ ก็สมควรแปลแบบเพิ่มความหรือสอดแทรกเชิงอรรถเพื่อขยายความให้อ่านภาษาปลายทางเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.1.2.4 โครงสร้างของตัวบท (Text composition)

การวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบทจะช่วยให้ผู้แปลมีความเข้าใจตัวบทในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น โดยประกอบด้วยสองส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์โครงสร้างมหภาค และการวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาค

1. การวิเคราะห์โครงสร้างมหภาค

หมายถึงการวิเคราะห์ตัวบทในภาพรวมเพื่อทำความเข้าใจกับตัวบทอย่างชัดเจนก่อนที่จะทำการแปล ตัวบทเป็นความเรียงขนาดยาว เนื้อหาเป็นการบอกเล่าโดยไม่มีบทพูด ซึ่งตรงกับขนบตัวบทวิชาการโดยทั่วไป ภายในตัวบทประกอบด้วยภาพวาดลายเส้น 14 ภาพ บทนำ และเนื้อหา 7 บท โดยแต่ละบทแบ่งเนื้อหาเป็นย่อหน้า โดยมีหมายเลขกำกับ และมีเชิงอรรถเสริมความท้ายเล่ม ชื่อเรื่องและชื่อบทมีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนด้วยการใช้คำว่า “Lamp” และใช้คำศัพท์ที่เรียบง่าย สื่อถึงเนื้อหาใจความภายในแต่ละบทได้ทันที ดังที่กล่าวในรายละเอียดไปแล้วข้างต้น

ในภาพรวมจะพบว่าแต่ละบทนั้นมีรูปแบบของคำขึ้นต้นและคำลงท้ายที่คล้ายคลึงกัน คือมักเริ่มต้นด้วยแนวคิดเชิงปรัชญาหรือพรรณนาโวหาร มีวจนลีลาโดดเด่นเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ก่อนจะขยายความแนวคิดนั้นด้วยการยกตัวอย่างต่าง ๆ และลงท้ายบทสรุปด้วยแนวคิดเชิงปรัชญาหรือเหตุผลเพื่อชักจูงให้อ่านปฏิบัติ ตาม นอกจากนี้ ยังมีการใช้เชิงอรรถอ้างอิงในเนื้อหาบางจุด ส่วนท้ายเล่มมีเชิงอรรถเสริมความ (Content Footnote) เพื่อขยายความเนื้อหาเพิ่มเติม ซึ่งเป็นลักษณะของบทความเชิงวิชาการ

2. การวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาค

การวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาคประกอบด้วย การวิเคราะห์โครงสร้างประโยครวมถึงการใช้กาล การใช้ส่วนแทรกเพื่อขยายความ การหาความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลกันของเนื้อความ และการวิเคราะห์การแบ่งประโยคและการแบ่งเนื้อหาเป็นหน่วยข้อมูล

การใช้กาล

ในตำบวมมีการใช้กาลในรูปปัจจุบันเป็นหลัก เนื่องจากเป็นการนำเสนอแนวความคิด บอกเล่า สถานการณ์และความเป็นจริงที่เกิดขึ้น แต่มีการใช้กาลในรูปอดีตเมื่อมีการกล่าวอ้างอิงถึงประวัติศาสตร์อยู่บ้าง

การใช้เครื่องหมายวรรคตอนเพื่อแบ่งประโยค และเพิ่มส่วนแทรกเพื่อขยายความ

มีการใช้ส่วนแทรกเพื่อขยายความอยู่มากในตำบวม โดยใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างจุลภาค (,) อัฒภาค (;) ทวิภาค (:) และยัติภาค (—) เพื่อแสดงการวรรคตอนหรือขยายความจากประโยคหลัก ทำให้ตัวบทเกิด จังหวะ สร้างอารมณ์ความรู้สึกจากเสียงสูงต่ำในการอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นลักษณะของงานเขียนในยุควิกตอเรียน (Canon 17) ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างด้านล่างนี้

Its true delightfulness depends on our discovering in it the record of thoughts, and intents, and trials, and heart-breakings—of recoveries and joyfulnesses of success: all this *can* be traced by a practised eye; but, granting it even obscure, it is presumed or understood; and in that is the worth of the thing, just as much as the worth of anything else we call precious. (Ruskin 49)

นอกจากนี้ ยังมีการใช้วงเล็บเพื่อแทรกความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้เขียน แสดงการเสียดสี ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ทราบเจตนาที่แท้จริงของผู้เขียนด้วยเช่นกัน

The lie can consist only in an assertion of its existence (which is never for one instant made, implied, or believed), or else in false statements of forms and colours (which are, indeed, made and believed to our great loss, continually). (Ruskin 31)

เนื่องจากแบบแผนของภาษาปลายทางไม่นิยมใช้เครื่องหมายวรรคตอนเพื่อเชื่อมประโยค ในการแปลตัวบทจึงต้องพิจารณาความหมายของแต่ละประโยคอย่างรอบคอบและระมัดระวัง เพื่อเลือกใช้คำสันธานในภาษาปลายทางให้เหมาะสม อีกทั้งการแปลข้อความในส่วนขยายอาจต้องมีการสลับตำแหน่งหรือมีการแปลประโยคด้วยวลี

หรือแปลวลีด้วยประโยคเพื่อคงใจความของตัวบท โดยไม่กระทบต่อความเป็นธรรมชาติของภาษาปลายทาง แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงรักษารูปแบบของวจนลีลา จังหวะ และความสละสลวยของตัวบทด้วย

ความสัมพันธ์ของเนื้อความ

เนื้อหาในตัวบทไม่มีการเรียงลำดับเวลาที่ชัดเจน หากแต่มีลักษณะเป็นการบอกเล่าแนวความคิดอย่างต่อเนื่อง โดยหน่วยข้อความหลัก (Theme) และหน่วยข้อความรอง (Rheme) นั้นมีความสัมพันธ์กันในรูปแบบการพัฒนาที่สม่ำเสมอ (progression with constant theme) เป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือหน่วยข้อความหลักของประโยคแรกจะคงเป็นข้อความหลักของประโยคถัดไป และทุกประโยคจะมีหน่วยข้อความรองที่เกี่ยวข้องกัน

3.1.2.5 ปัจจัยด้านอวัจนภาษาในตัวบท (Non-verbal element)

อวัจนภาษาเป็นสิ่งช่วยบ่งชี้เจตนาของผู้ส่งสาร นอกจากนี้ ยังช่วยเสริมความเด่นชัดและเน้นย้ำเนื้อความ ซึ่งในตัวบทต้นฉบับนี้มีภาพวาดลายเส้นประกอบ 14 ภาพ ดังปรากฏอยู่ในตอนต้นของหนังสือก่อนบทนำ และช่วยขยายความเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบสถาปัตยกรรมกอธิก

ภาพที่ 8 ตัวอย่างภาพวาดลายเส้นในตัวบท

ในส่วนของเนื้อหาของตัวบทที่เป็นลายลักษณ์อักษร ปรากฏมีการใช้อวัจนภาษาในรูปแบบตัวอักษรเอียงบางจุดเพื่อเน้นย้ำเนื้อความ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

The resemblance in its shafts and ribs to the external relations of stems and branches, which has been the ground of so much foolish speculation, necessarily induces in the mind of the spectator a sense or belief of a correspondent internal structure; that is to say, of a fibrous and continuous strength from the root into the limbs, and an elasticity communicated *upwards*, sufficient for the support of the ramified portions. (Ruskin 33)

3.1.2.6 คำศัพท์ (Lexis)

ในตัวอย่างปรากฏคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรม ความดีงาม ความชั่วร้าย และคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์ไบเบิล โดยคำศัพท์หลายคำมีความหมายใกล้เคียงกัน จึงจำเป็นต้องคัดเลือกคำแปลอย่างพิถีพิถัน เพื่อให้คงไว้ทั้งความหมายในบริบทและอรรถรสในภาษาปลายทาง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

I do not mean to diminish the blame of the injurious and *malicious sin*, of the selfish and deliberate *falsity*; yet it seems to me, that the shortest way to check the darker forms of deceit is to set watch more *scrupulous* against those which have mingled, unregarded and *unchastised*, with the current of our life. (Ruskin 29; my emphases)

That *indignation* which we profess to feel at *deceit absolute*, is indeed only at *deceit malicious*. We resent *calumny*, *hypocrisy*, and *treachery* because they harm us, not because they are *untrue*. (Ruskin 28; my emphases)

นอกจากนี้ ยังปรากฏมีการใช้คำศัพท์เฉพาะในแวดวงสถาปัตยกรรมอีกอีกด้วย ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นในหัวข้อ 3.1.2.3 เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ

3.1.2.7 โครงสร้างประโยค (Sentence structure)

จากการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคในตัวอย่างคัดสรรจะพบว่า ผู้เขียนเลือกใช้ประโยคความรวมหรือประโยคความซ้อนที่มีความยาวมาก ส่วนมากเป็นประโยคใหญ่ที่เกิดจากประโยคเล็กหลายประโยคหรือวลีหลายวลีมาร้อยเรียงกัน คล้ายการเทศนาหรือปาฐกถาธรรมที่มีการอธิบายขยายความอย่างต่อเนื่อง (Landow 64) โดยเนื้อหาส่วนใหญ่มีการเชื่อมโยงต่อเนื่องกันในระดับย่อหน้า และรูปประโยคส่วนใหญ่เป็นประเภทสรรคกริยาและกริยาที่

ต้องการส่วนเติมเต็ม และเรียงประโยคแบบกรรตุวาทมากกว่ากรรมวาท ทั้งยังมีการใช้กลวิธีการเขียนแบบ Polysyndeton กล่าวคือใช้สันธาน “and” ในหลายๆ จุด เพื่อเน้นย้ำการสร้างความต่อเนื่องของใจความ รวมถึงทำให้จังหวะการอ่านช้าลง (Kolln 214) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

There is a marked likeness between the virtues of man and the enlightenment of the globe he inhabits—the same diminishing gradation in vigor up to the limits of their domains, the same essential separation from their contraries—the same twilight at the meeting of the two: a something wider belt than the line where the world rolls into night, that strange twilight of the virtues; that dusky debateable [*sic*] land, wherein zeal becomes impatience, *and* temperance becomes severity, *and* justice becomes cruelty, *and* faith superstition, *and* each *and* all vanish into gloom. (Ruskin 27; my emphases)

3.1.2.8 ลักษณะเหนือหน่วยเสียง (Supra-segmental features)

เนื่องจากตัวบทต้นฉบับนี้มีลักษณะเป็นงานเขียนเชิงวิชาการ การนำเสนอแนวคิดจึงเป็นไปด้วยน้ำเสียงที่เป็นกลางและมีรูปแบบภาษาเป็นทางการ จึงไม่พบลักษณะเหนือหน่วยเสียงปรากฏอยู่ในตัวบท

3.1.3 การวิเคราะห์บริบททางสังคมและวัฒนธรรม

ตัวบทนี้เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1849 ซึ่งอยู่ในช่วงต้นของยุควิกตอเรียน (1837-1901) ของสหราชอาณาจักรอังกฤษ ดังนั้น การทำความเข้าใจบริบทสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในตัวบทจึงสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการแปล เนื่องจากผู้แปลจะสามารถสอดแทรกการอธิบายเนื้อความเพิ่มเติมในตัวบทแปลได้อย่างถูกต้องในกรณีที่จำเป็น

ยุควิกตอเรียนเริ่มต้นขึ้นนับตั้งแต่การเถลิงราชสมบัติของสมเด็จพระราชินีนาถวิกตอเรีย (Queen Victoria) เมื่อปี ค.ศ. 1837 และสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1901 ซึ่งเป็นปีแห่งการเสด็จสวรรคตของพระองค์ โดยในช่วงเวลาที่รัฐกินเขียนตัวบทนี้นั้น นับได้ว่าเป็นช่วงต้นของยุคสมัยที่ประเทศอังกฤษมีความรุ่งเรืองอย่างยิ่ง เพราะนับตั้งแต่การปฏิวัติอุตสาหกรรมเริ่มต้นขึ้น อังกฤษก็กลายเป็นชาติมหาอำนาจตะวันตกที่มีเสถียรภาพมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การต่างประเทศ และพร้อมขยายแสนยานุภาพอันเกรียงไกรของจักรวรรดิอังกฤษ (British Empire) ไปยังทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก

ในช่วงเวลาดังกล่าวนี้นี้ ประเทศอังกฤษโดยเฉพาะกรุงลอนดอนและหัวเมืองต่าง ๆ มีอัตราการเพิ่มของจำนวนประชากรที่สูงขึ้นอย่างมาก ทั้งผู้คนที่ยอพยพมาจากดินแดนอาณานิคมหรือการอพยพของแรงงานเข้าสู่เมือง

ใหญ่เพื่อรองรับระบบอุตสาหกรรม ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างสังคม นอกจากนี้ ยังมีระบบชนชั้นเข้ามาแทนที่ระบบศักดินา เกิดเป็นการแบ่งแยกระหว่างชนชั้นสูง ชนชั้นกลาง และชนชั้นล่างเป็นครั้งแรก ดังจะเห็นได้จากบิดาของรัสเซีย ที่แม้จะย้ายถิ่นฐานมาจากสกอตแลนด์ แต่เมื่อเป็นเศรษฐีใหม่ก็กลายเป็นชนชั้นกลางที่มีสิทธิ์มีเสียงในสังคมลอนดอนได้ อันสะท้อนให้เห็นถึงระบบทุนนิยมที่มาพร้อมกับการปฏิวัติอุตสาหกรรม อีกทั้งในยุคนี้ยังมีการกำหนดบทบาทของเพศชายและเพศหญิงอย่างชัดเจน โดยบุรุษอังกฤษนั้นมีความชอบธรรมในอำนาจเหนือสตรีเพศ และมีหน้าที่ปกป้องคุ้มครองสตรีให้พ้นจากภัยคุกคามภายนอก ส่วนสตรีมีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยภายในบ้านเรือนเท่านั้น โดยไม่มีบทบาทในการสร้างสรรค์หรือทำงานนอกบ้าน ดังจะเห็นได้ว่าไม่มีรายชื่อสถาปนิกหรือศิลปินสตรีที่มีชื่อเสียงปรากฏให้เห็นมากนัก เนื้อหาในดวับทที่คัดสรรมาจึงเขียนผ่านมุมมองจากบุรุษเพศเพื่อให้บุรุษเพศด้วยกันอ่าน

ในด้านศาสนา ปรากฏภูมิโบสถ์และสิ่งก่อสร้างของคริสตจักรเพิ่มมากขึ้น หลังจากที่ว่างเว้นมาตั้งแต่มยุคกลาง โดยเป็นผลมาจากการแข่งขันการเผยแพร่ศาสนาของนิกายต่าง ๆ เช่น นิกายโปรเตสแตนต์ นิกายคาทอลิก โดยมีการบูรณะและก่อสร้างโบสถ์ใหม่มากมาย ส่งผลให้สังคมในยุควิกตอเรียนให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับศาสนาและศีลธรรมจรรยา ทั้งยังก่อให้เกิดกระแสความเคลื่อนไหวในแวดวงสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะสถาปัตยกรรมในรูปแบบกอธิกฟื้นฟู ซึ่งมีที่มาจากการฟื้นฟูรูปแบบสิ่งก่อสร้างที่เชื่อมโยงกับความรุ่งเรืองของคริสต์ศาสนาในยุคกลาง

นอกจากนี้ สภาพสังคมและแนวคิดด้านศาสนายังส่งผลถึงงานวรรณกรรมในยุคนี้อีกด้วย ดังจะเห็นได้จากผลงานของรัสเซียที่ได้รับอิทธิพลจากพระคัมภีร์ไบเบิล นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นถึงความเชื่อในการต่อต้านระบบทุนนิยมและระบบอุตสาหกรรม เนื่องจากทำให้สังคมเสื่อมโทรม และศรัทธาในคริสต์ศาสนาเสื่อมถอย

3.2 การวิเคราะห์วัจนลีลา

จากการศึกษาประวัติและผลงานที่ผ่านมาของรัสเซียจะพบว่าการใช้วรรณศิลป์ เช่น การใช้โวหารภาพพจน์ ประโยคที่ยาวซับซ้อน หรือการใช้เครื่องหมายวรรคตอนเพื่อขยายความนั้นล้วนเป็นลีลาการเขียนที่โดดเด่นของผู้เขียน โดยต่อไปนี้จะเป็นการวิเคราะห์ตัวอย่างการใช้เครื่องมือทางวรรณศิลป์ที่ชัดเจนตามกลวิธีทางวัจนลีลาที่นำเสนอโดยโบแอส-เบเออร์ (Boase-Beier 71-110) ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญที่มักพบในงานวรรณกรรม ดังนี้

3.2.1 ภาพในใจ (Mind)

แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกและโลกทัศน์ที่ผู้เขียนจินตนาการขึ้น โดยผู้อ่านรับรู้ได้จากการบรรยายบรรยายภาพ ซึ่งมีประเด็นการศึกษาการแปลที่นำเสนอใจในแง่ของการเลือกใช้คำที่สามารถถ่ายทอดโลกทัศน์ได้เทียบเคียงกับต้นฉบับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

The transparent alabasters of San Miniato, and the mosaics of St. Mark's, are more warmly filled, and more brightly touched, by every

return of morning and evening rays; while the hues of our cathedrals have died like the iris out of the cloud; and the temples whose azure and purple once flamed above the Grecian promontories, stand in their faded whiteness, like snows [*sic*] which the sunset has left cold. (Ruskin 48)

3.2.2 ความกำกวม (Ambiguity)

แม้ว่าตัวบทจะมีการใช้เครื่องมือทางวรรณศิลป์ที่โดดเด่น แต่เนื่องจากเป็นตัวบทที่เขียนขึ้นตามขอบของงานเขียนเชิงวิชาการ จึงมีการขยายความเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และไม่ปรากฏความกำกวม

3.2.3 โครงสร้างโดดเด่น (Foregrounding)

ตามที่ได้วิเคราะห์ปัจจัยผู้ส่งสารไปแล้วในหัวข้อ 3.1.1.1 ว่าผู้เขียนมีศรัทธาในคริสต์ศาสนาอย่างลึกซึ้งและศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลจนแตกฉาน เป็นเหตุให้วจนลีลาของตัวบทนี้มีโครงสร้างโดดเด่น โดยมีส่วนที่ได้รับอิทธิพลจากตัวบทที่เกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนาอยู่หลายส่วน

จากตัวบทคัดสรร ลักษณะโครงสร้างโดดเด่นที่เห็นได้ชัดเจนคือ โครงสร้างประโยคที่ยาวและซับซ้อน มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนหลายแห่ง ทั้งเพื่อใช้ขยายความและใช้แบ่งประโยค ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้ที่มีจำนวนคำเพียง 126 คำ แต่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมากถึง 23 ตำแหน่ง

Nevertheless, with the greater number of them, though their dimness increases gradually, we may mark the moment of their sunset; and, happily, may turn the shadow back by the way by which it had gone down: but for one, the line of the horizon is irregular and undefined; and this, too, the very equator and girdle of them all—Truth; that only one of which there are no degrees, but breaks and rents continually; that pillar of the earth, yet a cloudy pillar; that golden and narrow line, which the very powers and virtues that lean upon it bend, which policy and prudence conceal, which kindness and courtesy modify, which courage overshadows with his shield, imagination covers with her wings, and charity dims with her tears. (Ruskin 27)

ลักษณะของตัวบทข้างต้นมีความแตกต่างจากตัวบทวิชาการทั่วไป แต่มีรูปแบบคล้ายกับการเทศนาที่มีการเลือกสรรถ้อยคำที่แสดงอารมณ์ มีการใช้วลีย่อยเพื่อขยายความอย่างต่อเนื่อง เปรียบเทียบได้จากตัวอย่างบทเทศน์ที่ตัดตอนมาจาก *Parochial Sermons, Vol. 2* (1883) ของบาทหลวงเอ็ดเวิร์ด บูเวอรี ฟิวซี (Edward

Bouverie Pusey, 1800-1882) ซึ่งเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญทางด้านคริสต์ศาสนาในยุควิกตอเรียนของอังกฤษ ซึ่งในบทเทศน์นี้ นอกจากจะมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอยู่มาก ยังมีการใช้กลวิธี Polysyndeton หรือการใช้คำสันธาน and ซ้ำ ๆ สร้างจังหวะในถ้อยคำเพื่อเน้นย้ำใจความอีกด้วย

And again, as on a cold misty day, when the sun is hidden from our eyes, we are so oppressed by the clamminess of the chill damp upon the surface of our bodies, and by the heavy gloom around, that we scarcely feel the presence of the light and heat; and yet the light and heat are there, else we should be in utter darkness, and our bodies would die; even so, many hearts, at many times, when some mist hides from them the presence of their Lord, feel nothing but their own coldness and numbness, and all seems dark around them, and yet in their very inmost selves they believe and love, else their souls would be dead, and they would be "past feeling," and they would not pine for more light and love. (Pusey 7)

นอกจากนี้ ผู้เขียนยังมีการใช้โครงสร้างคู่ขนาน (Parallelism) ซึ่งสร้างจังหวะและสัมผัสทางเสียง ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างด้านล่างนี้ มีการใช้คำว่า the ... lie of the ... ซ้ำ ๆ เพื่อเน้นย้ำแนวคิดให้ผู้อ่านสะดุดและฉกฉวยใจ อีกทั้งยังเป็นการยกตัวอย่างในการอธิบายขยายความไปด้วยในตัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

But it is the glistening and softly spoken lie; the amiable fallacy; *the patriotic lie of the historian, the provident lie of the politician, the zealous lie of the partizan, the merciful lie of the friend, and the careless lie of each man to himself*, that cast that black mystery over humanity, through which any man who pierces, we thank as we would thank one who dug a well in a desert; happy in that the thirst for truth still remains with us, even when we have wilfully left the fountains of it. (Ruskin 27; my emphases)

3.2.4 โวหารภาพพจน์ (Figure of Speech)

ผู้เขียนมีการใช้อุปมา (Simile) อุปลักษณ์ (Metaphor) และบุคลาธิษฐาน (Personification) เพื่อ

อธิบายแนวความคิดอยู่โดยตลอด ดังตัวอย่างของการใช้อุปมาเปรียบเทียบกับลักษณะการประดับทางสถาปัตยกรรมเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจน เช่น

... so that an elaborate late base of a divided column, as, for instance, of those in the nave of Abbeville, looks exactly as if its smaller shafts had all been finished to the ground first, each with its complete and intricate base, and then the comprehending base of the central pier had been moulded over them in clay, leaving their points and angles sticking out here and there, *like* the edges of sharp crystals out of a nodule of earth. (Ruskin 59; my emphasis)

นอกจากนี้ ในตัวบทด้านล่างนี้ เป็นตัวอย่างของการใช้บุคลาธิษฐานเพื่อสะท้อนประสบการณ์และแนวความคิดชื่นชมธรรมชาติของผู้เขียน โดยในเนื้อหาส่วนนี้ ผู้เขียนจงใจให้ธรรมชาติมีพฤติกรรมเหมือนมนุษย์ ดังจะเห็นได้จากการใช้คำกริยา “dispense with” และ “uses” กับประธาน “nature” ซึ่งจะช่วยสร้างความน่าสนใจและทำให้ผู้อ่านเข้าใจความงามจากจิตวิญญาณของธรรมชาติในมุมมองของผู้เขียน ทั้งยังสื่อว่าเราควรเคารพความเป็นจริงตามธรรมชาติของวัสดุ ซึ่งถือเป็นสิ่งจรรยาบรรณที่ควรยึดมั่นไว้เมื่อนำวัสดุนั้น ๆ มาใช้ด้วย

I think gold was meant to be seldom seen, and to be admired as a precious thing; and I sometimes wish that truth should so far literally prevail as that all should be gold that glittered, or rather that nothing should glitter that was not gold. Nevertheless, *Nature* herself does not *dispense with* such semblance, but *uses* light for it; and I have too great a love for old and saintly art to part with its burnished field, or radiant nimbus; only it should be used with respect, and to express magnificence, or sacredness, and not in lavish vanity, or in sign painting. (Ruskin 46; my emphases)

การกลับโครงสร้างประโยค (Chiasmus) เป็นอีกหนึ่งกลวิธีทางวาทศิลป์ที่ปรากฏในตัวบท ซึ่งเป็น การสร้างความน่าสนใจให้ผู้อ่านสะดุดตา และสร้างน้ำหนักให้กับเนื้อหาที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ที่ผู้เขียนนำคำพังเพย “All that glitters is not gold.” มาขยายความประกอบการอธิบายแนวความคิด

... and I sometimes wish that truth should so far literally prevail as that *all should be gold that glittered, or rather that nothing should glitter that was not gold.* (Ruskin 41; my emphases)

3.2.5 กลวิธีทางเสียง (Sound)

ลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นของงานเขียนร้อยแก้วชิ้นนี้อีกประการหนึ่งคือ การใช้กลวิธีทั้งการใช้สัมผัสสระ (Assonance) ได้แก่ คำว่า war, wrath, walls, blasphemer, destroyers และสัมผัสอักษร (Alliteration) ได้แก่ การสัมผัสอักษร (r) (s) และ (w) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

It was not the *robber*, not the fanatic, not the blasphemer, who sealed the destruction that they had wrought; the war, the wrath, the terror, might have worked their worst, and the strong walls would have risen, and the slight pillars would have started again, from under the hand of the *destroyer*. But they could not rise out of the ruins of their own violated truth. (Ruskin 62; my emphases)

จากการวิเคราะห์ตัวบทและวจนลีลาข้างต้นจะพบว่า ถึงแม้ตัวบทมีเนื้อหาทางวิชาการที่ชัดเจน และมีการใช้คำศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม แต่ขณะเดียวกันก็ปรากฏลักษณะวจนลีลาที่คล้ายคลึงกับตัวบทประเภทรจนาสาร ซึ่งลักษณะการประพันธ์ที่ผิดแผกไปจากขนบของตัวบทวิชาการโดยทั่วไปนั้น อาจส่งผลต่อกระบวนการแปลที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้รับสารในภาษาปลายทางได้รับบรรณรสและสาระสำคัญได้เทียบเท่าผู้อ่านภาษาต้นทาง ดังจะได้มีการวางแผนการแปลและวิเคราะห์ปัญหาและทางแก้ไขในบทต่อไป

บทที่ 4

การวางแผนการแปล การวิเคราะห์ปัญหา และแนวทางแก้ไข

ในการแปล *The Seven Lamps of Architecture* ผู้แปลกำหนดว่าจะนำแนวคิดจากการทบทวนทฤษฎีการแปลที่ได้ศึกษาไว้ในบทที่ 2 ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ตัวบทในบทที่ 3 มาใช้ในขั้นตอนการวางแผนการแปล รวมถึงวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขต่อไป

4.1 ปัจจัยในการเลือกรูปแบบการแปลตัวบทโดยรวม

4.1.1 วัตถุประสงค์ในการแปล

The Seven Lamps of Architecture เป็นตำราด้านสถาปัตยกรรมที่ใช้ในการศึกษาวิจัยอย่างแพร่หลาย รวมถึงใช้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์อ้างอิงในการนำเสนอแนวคิดทางวิชาการในหลายแขนงวิชาดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นในบทที่ 1 ทั้งนี้ ตัวบทแปลมีเป้าประสงค์ต่อผู้อ่านภาษาปลายทางไม่ต่างจากตัวบทต้นฉบับ กล่าวคือตัวบทแปลต้องสามารถถ่ายทอดสาระและแนวคิดสำคัญทางด้านสถาปัตยกรรม รวมถึงความโดดเด่นด้านวจนลีลาของผู้เขียนที่เทียบเคียงกับตัวบทต้นฉบับให้ผู้อ่านภาษาปลายทางที่สนใจทั่วไปซึ่งอาจมิได้มีพื้นฐานความรู้ด้านสถาปัตยกรรมมาก่อน

4.1.2 ประเภทของตัวบท

The Seven Lamps of Architecture เป็นตัวบทประเภทวรรณสารที่เน้นการสื่อสารข้อเท็จจริง ความรู้ และแนวคิดเชิงวิชาการ ทว่าผู้เขียนมีการใช้ภาษาที่มีมิติในเชิงสุนทรีย์ที่โดดเด่นคล้ายตัวบทประเภทวรรณสาร ด้วยเช่นกัน

4.1.3 ข้อจำกัดของตัวบท

แม้ตัวบทจะมุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดและให้ข้อมูลเชิงวิชาการ แต่เนื่องจากการใช้วจนลีลาที่โดดเด่นผนวกกับเครื่องมือทางวรรณศิลป์ที่หลากหลาย รวมถึงรูปแบบภาษาที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดตามยุคสมัย ดังนั้น กระบวนการแปลจึงต้องคำนึงถึงการถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่ครบถ้วน พร้อมกับคงลักษณะทางวจนลีลาของผู้เขียนไว้ด้วย เพื่อให้ผู้รับสารภาษาปลายทางได้รับอรรถรสใกล้เคียงกับผู้รับสารภาษาต้นทางมากที่สุด อย่างไรก็ตาม โครงสร้างของภาษาต้นทางและภาษาปลายทางที่แตกต่างกันถือเป็นข้อจำกัดสำคัญที่ผู้แปลต้องทำความเข้าใจเพื่อให้สามารถผลิตบทแปลที่มีสมมูลภาพเทียบเคียงกับตัวบทต้นฉบับ

4.2 การวางแผนการแปล

เมื่อพิจารณาปัจจัยต่างๆ ข้างต้นประกอบกับการวิเคราะห์ตัวบทคัดสรรตั้งแต่นำ 27 ถึงหน้า 33 และหน้า 43 ถึงหน้า 50 รวมทั้งสิ้น 15 หน้า ผู้แปลจึงเห็นว่าควรใช้รูปแบบการแปลที่คำนึงถึงเป้าประสงค์ของฉบับแปลและ ผู้รับสารปลายทางเป็นหลัก กล่าวคือตัวบทแปลควรคงลักษณะตัวบทตำราวิชาการด้านสถาปัตยกรรมที่ได้รับการ ประพันธ์ขึ้นอย่างประณีต โดยมีการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ผู้รับสารในวัฒนธรรมปลายทางเข้าใจได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ ผู้แปลตั้งสมมติฐานว่า ตัวบทต้นฉบับนี้เหมาะสมกับการใช้กลวิธีการแปลแบบสื่อความ (Communicative translation) และการแปลแบบครบความ (Semantic translation) เป็นหลักตามทฤษฎีการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์ก ซึ่งเป็นกลวิธีการแปลที่คำนึงถึงผู้อ่านภาษาปลายทาง ประกอบกับแนวทางการแปลวจนลีลาของจัน โบแอส-เบเออร์ เพราะจะช่วยรักษาความหมายของถ้อยความ โครงสร้าง และเอกลักษณ์ด้านวจนลีลาของต้นฉบับเอาไว้ได้มากที่สุด

4.3 การวิเคราะห์ปัญหาในการถ่ายทอดวจนลีลาและแนวทางแก้ไข

ตามทีผู้แปลได้ทำความเข้าใจตัวบทโดยอาศัยความรู้ด้านการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับของนอร์ด และกลวิธีเชิง วจนลีลาของโบแอส-เบเออร์ ผู้แปลจึงคัดสรรบางส่วนของตัวบทต้นฉบับเพื่อใช้ในการแปลประกอบการศึกษาวิจัย โดย ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาที่พบในการถ่ายทอดวจนลีลาและเสนอแนวทางแก้ไขหลัก ๆ ใน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับคำ และวลี ระดับประโยค และระดับกลวิธีในการนำเสนอเนื้อหา ซึ่งในแต่ละระดับล้วนส่งผลต่อการถ่ายทอดวจนลีลาทั้ง สิ้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3.1 การแปลในระดับคำและวลี

เนื่องจากในตัวบทได้มีการเลือกใช้ถ้อยคำอย่างประณีตเพื่อสื่อสารแนวคิด ประกอบกับคำแต่ละคำในภาษา ต้นทางและภาษาปลายทางอาจครอบคลุมความหมายไม่เท่ากัน จึงเป็นหน้าที่ของผู้แปลที่จะต้องทำความเข้าใจและ ค้นหาความหมายของคำที่ถูกต้องเพื่อถ่ายทอดเป็นภาษาปลายทางที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

จากการศึกษาตัวบทคัดสรรจะพบปัญหาจากการแปลในระดับคำอยู่ 5 ประเด็นหลัก ได้แก่ การแปลคำที่มีการ เล่นเสียง เล่นจังหวะ การแปลคำสรรพนามและคำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ การแปลคำคุณศัพท์ที่อยู่ใน ตำแหน่งหลังคำนาม การแปลคำหรือวลีที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนา และการแปลคำศัพท์เฉพาะ

4.3.1.1 การแปลคำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ

ในตัวบทต้นฉบับ ผู้เขียนมีการสรรคำและเรียบเรียงถ้อยคำอย่างประณีต เพื่อให้เกิดการเล่นเสียง สัมผัส เช่น สัมผัสอักษร สัมผัสสระ รวมถึงการใช้กลวิธีทางวจนลีลาเพื่อเล่นจังหวะในตัวบทร้อยแก้วเพื่อดึงดูดความ สนใจในตัวบทและสร้างอารมณ์สะเทือนใจให้เกิดแก่ผู้อ่าน ดังนั้น นอกเหนือไปจากการถ่ายทอดความหมายที่ถูกต้อง

แล้ว ผู้แปลยังต้องคำนึงถึงกลวิธีการเล่นเสียง เล่นจังหวะในบทแปล ในถ้อยคำเดียวกันหรือตำแหน่งใกล้เคียงกัน เพื่อสร้างความดึงดูดใจ และถ่ายทอดอารมณ์ให้แก่ผู้อ่านภาษาปลายทางได้เทียบเคียงด้วยท่อนฉบับที่สุด

อย่างไรก็ตาม ด้วยโครงสร้างทางภาษาที่แตกต่างกันของภาษาต้นทางและภาษาปลายทาง หลายครั้งจึงพบว่าการสอดแทรกการเล่นเสียงสัมผัสหรือการเล่นจังหวะในดวับทแปลให้เทียบเท่าด้วยท่อนฉบับนั้นเป็นไปได้ยาก หรืออาจส่งผลให้ขาดความเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง รวมถึงกระทบกับความหมายที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ ดังนั้น ในกรณีที่พบปัญหาดังกล่าว ผู้แปลจะยึดความหมายของดวับท่อนฉบับเป็นสำคัญ เพื่อให้ตรงตามเจตนาของผู้เขียน โดยการแปลคำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

I. There is a **marked** likeness between the **virtues** of **man** and the enlightenment of the **globe** he inhabits—the same **diminishing** gradation in **vigor** up to the **limits** of their **domains**, the **same** **essential** separation from their **contraries**—the **same** **twilight** at the **meeting** of the two: a **something** wider belt than the line where the **world** rolls into night, that **strange** twilight of the **virtues**; that **dusky** **debateable** [*sic*] land, wherein **zeal** becomes **impatience**, **and** **temperance** becomes **severity**, **and** **justice** becomes **cruelty**, **and** **faith** **superstition**, **and** each and all vanish into gloom. (Ruskin 27; my emphases)

๑. ความดีงามของปฤชชนและความรู้แจ้งแห่งโลกที่เขาอาศัยนั้นมีความคล้ายคลึงกัน อย่างเด่นชัด อันได้แก่ พลังที่ทยอยถดถอยในขณะที่ต่างมุ่งทะยานสู่สุดขอบเขตความเป็นเลิศเหมือนกัน และการแบ่งแยกอย่างชัดแจ้งจากคู่ตรงข้ามของทั้งสองเหมือนกัน ซึ่ง ณ จุดบรรจบกับคู่ตรงข้ามของทั้งสองนั้นก็ปรากฏแดนสนธยาเหมือนกัน แดนสนธยานั้นเป็นดังแถบคาคาพาดกว้างกว่าเส้นขอบฟ้าที่โลกเลื่อนผ่านสู่รัตติกาล เป็นยามพลบแสงพิกลของความดีงามทั้งปวง เป็นดินแดนที่ขมุกขมัวไปด้วยข้อขัดแย้ง เป็นที่ซึ่งความมุ่งมั่นกลายเป็นความร้อนรน และการควบคุมอารมณ์กลายเป็นความเข้มนวด และความยุติธรรมกลายเป็นความโหดร้าย และความศรัทธากลายเป็นความมงงาย และแต่ละสิ่ง และทุกสิ่งก็พลันอันตรธานไปในอันธการ

จากตัวอย่างดวับท่อนฉบับข้างต้นพบว่าผู้เขียนมีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (m) (v) (h) (g) (d) และ (w) และการสัมผัสพยัญชนะแบบ sibilance ของเสียง (s) รวมถึงมีการซ้ำเสียง (s) และ (t) ที่เกิดจากการเชื่อม

คำ เป็นเสียงพยัญชนะที่เชื่อมกับเสียงสระ (consonant to vowel linking) ได้แก่ virtues of, rolls into, twilight at, twilight of, becomes impatience รวมถึงมีการใช้สัมผัสสระ อาทิเช่น คำว่า inhabits-limits, night-twilight การใช้สัมผัสพยัญชนะและสระนั้นได้สร้างความโดดเด่นทางเสียงให้แก่ตัวบท มีลักษณะคล้ายบทร้อยกรอง ดังนั้น ผู้แปลจึงสอดแทรกการใช้สัมผัสสระและสัมผัสอักษรในบทแปลภาษาปลายทางในบางตำแหน่งที่เหมาะสมเพื่อให้เนื้อความสามารถถ่ายทอดอารมณ์และสร้างภาพพจน์ได้ในลักษณะเดียวกับตัวบทต้นฉบับ ขณะเดียวกันก็ต้องถ่ายทอดความหมายได้เทียบเท่าต้นฉบับด้วย อาทิเช่น การใช้สัมผัสอักษร ทวยอวย-ทะยาน, โลก-เลื่อน, พลบ-พิกล, ขมุก-ขมัว-ข้อ-ขัด, อันตรธาน-อันธการ หรือการใช้สัมผัสสระ ทวยอวย-ถอย, คาด-พาด, พลัน-อันตรธาน

นอกจากนี้ ผู้เขียนยังใช้กลวิธี Polysyndeton สร้างความเชื่อมโยงด้วยการใช้สันธาน and ซ้ำหลายจุดในประโยค เพื่อสร้างจังหวะและเน้นย้ำแนวคิดที่ว่าศีลธรรมความดีงามในทุก ๆ ด้านกำลังเสื่อมถอย ผู้แปลจึงแปล “และ” ซ้ำเพื่อคงรูปแบบและจังหวะของตัวบทต้นฉบับไว้

ตัวอย่างที่ 2

Cast them all aside: they may be light and accidental; but they are an ugly soot from the smoke of the pit, for all that; and it is better that our hearts should be swept clean of them, without over care as to which is largest or blackest. (Ruskin 29; my emphases)

จงละทิ้งความผิดบาปเหล่านั้นไป แม้ว่าจะไม่หนักหนาหรือเป็นเพียงเหตุบังเอิญ แต่ มันก็มีได้ต่างจากเขม่ามอมแมมจากเหมืองถ่านหิน คงดีกว่าถ้าจิตใจของเราจะได้รับการปัดกวาด ให้ปราศจากสิ่งเหล่านั้น โดยมีต้องใส่ใจจนเกินไปว่าความผิดใดจักใหญ่หลวงที่สุดหรือดำมืดที่สุด

ผู้เขียนใช้สัมผัสอักษรเสียง (c) และ (s) เพื่อเน้นย้ำและเชื่อมโยงความคิดของผู้อ่านสู่คำที่เป็นใจความสำคัญ อันได้แก่ cast-clean-care เน้นแนวคิดการทำความสะอาดและดูแลจิตใจ และ soot-smoke-swept ซึ่งอยู่ในชุดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรม สร้างภาพพจน์ที่เกี่ยวข้องกับยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม ซึ่งเต็มไปด้วยงานอุตสาหกรรมที่อยู่ชั่วตรงข้ามกับศิลปะอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น ผู้แปลจึงมีการใช้สัมผัสอักษรเพื่อสร้างจุดสนใจ ได้แก่ เขม่า-มอม-แมม-เหมือง โดยแปลขยายความคำว่า “pit” ว่า “เหมืองถ่านหิน” เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางเห็นภาพว่าในสมัยวิกตอเรียนนั้นประเทศอังกฤษมีอุตสาหกรรมเหมืองถ่านหินและโรงงานต่าง ๆ จำนวนมากจนเกิดมลภาวะทางอากาศอย่างรุนแรง (Corton 1) แต่การจะชำระดูแลจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์ก็ยังคงเป็นเรื่องจำเป็น

ตัวอย่างที่ 3

I think **gold** was meant to be **seldom** seen and to be admired as a **precious** thing; and I sometimes wish that truth should **so far** literally **prevail** as that all should be **gold** that **glittered**, or rather that nothing should **glitter** that was not **gold**. (Ruskin 46; my emphases)

ข้าพเจ้าคิดว่าทองคำถูกลิขิตมาให้ยากจะพานพบ เพื่อจักได้รับการสรรเสริญดังสิ่งสูงค่า และบางครั้งข้าพเจ้าปรารถนาให้คงไว้ซึ่งความจริงที่ว่าควรมีแต่ทองคำเท่านั้นที่ทอแสงสุกใส หรือในทางตรงกันข้าม มิควรมีสิ่งอื่นใดทอแสงสุกใสหากมิใช่ทองคำ

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนอักษรเสียง (g) (s) และ (p) เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านในส่วนของใจความสำคัญ โดยเฉพาะคำว่า gold และ glitter ผู้แปลจึงมีการใช้สัมผัสอักษรในภาษาปลายทาง อาทิ พาน-พบ-เพื่อ, สรรเสริญ-สิ่ง-สูง, ทอง-ทอ, แสง-สุก-ใส นอกจากนี้ ผู้เขียนยังใช้กลวิธีโวหารย้อนคำ (Chiasmus) ซึ่งเป็นการกล่าวซ้ำเพื่อเน้นย้ำใจความสำคัญ ทั้งยังเป็นการสร้างจุดเด่นทางวจนลีลา ได้แก่ “... all should be gold that glittered, or rather that nothing should glitter that was not gold.” ดังนั้น บทแปลจึงต้องรักษาลักษณะเด่นดังกล่าวไว้ให้ครบถ้วน

4.3.1.2 การแปลคำสรรพนามและคำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ

เนื่องจากภาษาปลายทางมีรูปแบบการใช้คำสรรพนามที่หลากหลาย โดยในการใช้ต้องคำนึงถึงบริบทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับภาษา สถานภาพ อารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติของผู้พูด ซึ่งแตกต่างจากภาษาต้นทางที่มีคำสรรพนามหลากหลายน้อยกว่า และด้วยเหตุว่าตัวบทต้นฉบับเป็นตัวบทประเภทวิชาการ ดังนั้น ในการแปลจึงต้องคำนึงถึงบริบทในเนื้อหา บริบทด้านวัฒนธรรม และขอบของตัวบทวิชาการในภาษาปลายทาง รวมทั้งต้องอาศัยการวิเคราะห์บริบทของเนื้อหา กลวิธีการแปลแบบเอาความ และการปรับบทแปลหรือหน้าที่ของคำสรรพนาม เพื่อให้บทแปลเป็นธรรมชาติและป้องกันมิให้เกิดความกำกวมในความหมายสำหรับผู้อ่านภาษาปลายทาง

ตัวอย่างที่ 4

Its true delightfulness depends on **our** discovering in it the record of thoughts, and intents, and trials, and heart breakings—of recoveries and joyfulnesses of success: all this can be traced by a practised eye; but, granting it

even obscure, it is presumed or understood; and in that is the worth of the thing, just as much as the worth of any thing else we call precious. The worth of a diamond is simply the understanding of the time it must take to look for it before it can be cut. It has an intrinsic value besides, which the diamond has not (for a diamond has no more real beauty than a piece of glass); but I do not speak of that at present; I place the two on the same ground; and I suppose that hand-wrought ornament can no more be generally known from machine work, than a diamond can be known from paste; nay, that the latter may deceive, for a moment, the mason's, as the other the jeweller's eye; and that it can be detected only by the closest examination. (Ruskin 49; my emphases)

ความปิติอันแท้จริงของงานศิลปะในสถาปัตยกรรมนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราสังเกตเห็นถึง แนวความคิด ความมุ่งหมาย ความยากลำบาก และความลึ้มเหลว รวมไปถึงการฟื้นฟูและความเบิกบานจากความสำเร็จที่แฝงอยู่ในสถาปัตยกรรม ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนค้นพบได้ด้วยสายตาแห่งประสบการณ์ แต่การจะยอมรับสิ่งเหล่านี้กลับยิ่งคลุมเครือ ด้วยมักเกิดจากการคาดคะเนหรือความเข้าใจไปเองถึงคุณค่าของสิ่งก่อสร้างนั้นๆ มากพอ ๆ กับที่เราเข้าใจคุณค่าของสิ่งใด ๆ ที่เราเรียกว่าทรงคุณค่า มูลค่าของเพชรนั้นก็มาจากเพียงความเข้าใจว่าคือระยะเวลาอันยาวนานที่ต้องใช้ไปในการค้นหาจนพบเพื่อนำไปเจียรระไน ความปิติอันเกิดจากงานศิลปะในสถาปัตยกรรมจึงทรงคุณค่าโดยเนื้อแท้อย่างที่แม้แต่เพชรก็มิอาจเทียบ (เพชรมิได้มีความงามที่แท้จริงมากไปกว่าแก้วชิ้นหนึ่ง) แต่ข้าพเจ้าจะยังไม่กล่าวถึงเรื่องนั้นในขณะนี้ ข้าพเจ้ายกสองเรื่องขึ้นมาด้วยเหตุผลเดียวกัน และข้าพเจ้าก็สันนิษฐานว่าเราไม่อาจจำแนกเครื่องตกแต่งที่ขึ้นรูปด้วยมือและเครื่องจักรออกจากกันได้อีกต่อไป พอ ๆ กับที่เราไม่อาจจำแนกเพชรออกจากแก้วผสมตะกั่วได้ แต่มิใช่เช่นนั้นแน่ แม้อย่างหลังอาจจะลวงตาช่างก่อได้ หากก็เพียงชั่วคราว ไม่ต่างจากชิ้นงานที่ผลิตจากเครื่องจักรก็อาจลวงตาช่างเพชรพลอยได้ ซึ่งทั้งสองอย่างนั้นแยกแยะได้ด้วยการตรวจสอบอย่างละเอียดลออที่สุดเท่านั้น

จากการวิเคราะห์บริบทของตัวบทก่อนหน้าประโยคตัวอย่างข้างต้น ผู้แปลจึงเลือกแปลคำคุณศัพท์ แสดงความเป็นเจ้าของ “Its” ว่า “ของงานศิลปะในสถาปัตยกรรม” เพื่อให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความคิดได้ง่ายขึ้น รวมถึงมีการปรับบทแปล โดยแปลคำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ “our” ว่า “เรา” ให้เป็นประธานของประโยคแทน เพื่อ

ความเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง และแปลคำว่า “it” ว่า “ความปีติอันเกิดจากงานศิลปะในสถาปัตยกรรม” เพื่อสร้างความต่อเนื่องกับประโยคก่อนหน้า

ตัวอย่างที่ 5

II. If this be just and wise for truth's sake, much more is it necessary for the sake of the delights over which **she** has influence. (Ruskin 29; my emphases)

๒. หากที่กล่าวมาก่อนหน้าทั้งหมดนี้เป็นความเที่ยงธรรมและชาญฉลาดเพื่อรักษาไว้ซึ่งสัจจะแล้ว ก็จำเป็นยิ่งกว่ามากนักสำหรับความปีติอันได้รับอิทธิพลจาก**สัจจะ**นั้นด้วย

หากพิจารณาจากตัวบทโดยรวมจะพบว่า ผู้เขียนใช้คำสรรพนาม she แทนคำนาม truth ในลักษณะบุคลาธิษฐาน ดังนั้น ผู้แปลจึงเลือกใช้คำนาม “สัจจะ” เพื่อไม่ให้เกิดความกำกวม

4.3.1.3 การแปลวลีที่เกิดจากคำคุณศัพท์ในตำแหน่งหลังคำนาม

จากตัวบทต้นฉบับพบว่า ผู้เขียนมีการใช้วลีโครงสร้างพิเศษหรือการวางคำคุณศัพท์ไว้หลังคำนาม (Postpositive adjective) ซึ่งสะท้อนถึงลักษณะของกวีนิพนธ์หรือตัวบทที่ได้รับอิทธิพลจากพระคัมภีร์ไบเบิล โดยโครงสร้างวลีนี้เน้นย้ำความสำคัญของคำคุณศัพท์ต่อท้ายมากกว่าคำนามหลัก และถือได้ว่าเป็นวัจนลีลาที่โดดเด่นของผู้เขียนอีกประการหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 6

But I must be content with the force of **instances few and familiar**, believing that the occasions of its manifestation may be more easily discovered by a desire to be true, than embraced by an analysis of truth. (Ruskin 30; my emphases)

แต่ข้าพเจ้ากลับต้องพึงพอใจกับความชัดเจนจาก**ตัวอย่างของสถาปัตยกรรมอันยิ่งใหญ่ไม่กี่กรณี** ซึ่งล้วนเป็นที่เคยคุ้นกันเป็นอย่างดี ด้วยเชื่อมั่นว่าโอกาสในการสำแดงพลังนั้นอาจพบในความปรารถนาที่จะซื่อสัตย์ของสถาปนิกได้ง่ายกว่าที่จะพบจากการวิเคราะห์ความจริง

ตัวอย่างที่ 7

That indignation which we profess to feel at **deceit absolute**, is indeed only at **deceit malicious**. (Ruskin 28; my emphases)

ความเดือดดาลต่อความลวงอันสมบูรณ์ซึ่งเราได้สำแดงออกมานั้น แท้จริงแล้วเป็นเพียงความรู้สึกต่อความลวงอันประสงค์ร้าย

จากตัวอย่างทั้งสองข้างต้น จะพบว่าผู้เขียนมีการใช้โครงสร้างวลีแบบ Postpositive adjective ได้แก่ วลี “instances few and familiar” “deceit absolute” และ “deceit malicious” โดยผู้เขียนมีเจตนาจะเน้นความสำคัญของคำคุณศัพท์เหล่านี้ที่อยู่ในตำแหน่งผิดปกติ อย่างไรก็ตาม รูปแบบของภาษาปลายทางมีความแตกต่างจากภาษาต้นทางอยู่มาก ดังจะเห็นได้ว่าคำคุณศัพท์ในภาษาปลายทางนั้นวางอยู่หลังคำนามอยู่เป็นปกติ ด้วยเหตุนี้ ผู้แปลจึงพยายามแปลวลีเหล่านี้ให้โดดเด่นโดยยึดความหมายและโครงสร้างที่เป็นธรรมชาติในภาษาปลายทางเป็นหลัก

4.3.1.4 การแปลคำหรือวลีที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนา

เนื่องด้วยผู้เขียนเป็นคริสตศาสนิกชนนิกายโปรเตสแตนต์ที่มีศรัทธาอันแรงกล้า ดังนั้นจึงพบว่าในทบต้นฉบับจะมีการสอดแทรกแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนาควบคู่ไปกับแนวคิดด้านสถาปัตยกรรม โดยส่วนใหญ่จะมีการใช้ถ้อยคำที่ได้รับอิทธิพลมาจากพระคัมภีร์ไบเบิล ดังนั้น ผู้แปลจึงต้องคำนึงถึงแบบแผนคำศัพท์ทางคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ ซึ่งมีใช้กันอยู่ในภาษาปลายทางเพื่อให้บทแปลถูกต้องตามขนบ และเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง ทำให้สามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้ตรงตามเจตนาของผู้เขียนมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 8

It is necessary to our **rank as spiritual creatures**, that we should be able to invent and to behold what is not; and to our **rank as moral creatures**, that we should know and confess at the same time that it is not. (Ruskin 30; my emphases)

นับว่าเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับมนุษย์เรา ซึ่งอยู่ในลำดับศักดิ์ของสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสรรค์สร้างให้สถิตด้วยวิญญาน ฟังที่เราจะมีความสามารถสร้างสรรค์ และมองเห็นสิ่งซึ่ง

มีได้มีอยู่จริง สำหรับมนุษย์เรา ซึ่งอยู่ในลำดับศักดิ์ของสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสรรค์สร้างให้
กอปรด้วยศีลธรรม ฟังที่เราจะทราบพร้อมยอมรับว่าสิ่งนั้นมีได้มีอยู่จริง

ผู้เขียนนำเสนอแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องของความสัตย์ ความถูกต้องตามทำนองคลองธรรมและ
จินตนาการในการสร้างสรรค์ โดยเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องห่วงโซ่แห่งการดำรงอยู่ของสรรพสิ่ง (The Great Chain of
Being) ทางคริสต์ศาสนา ดังนั้นผู้แปลจึงแปลคำศัพท์โดยอ้างอิงจากพระคัมภีร์ และเนื่องจากผู้เขียนเป็นศาสนิกชน
นิกายโปรเตสแตนต์ จึงแปล “spiritual” ว่า “วิญญาณ” อ้างอิงจาก Holy Spirit หรือ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ซึ่ง
แตกต่างจากนิกายคาทอลิกที่ใช้คำว่า “พระจิตเจ้า”

ตัวอย่างที่ 9

It is no unimportant or excusable error which brings even these
shadows of vanity and falsehood into **the house of prayer**. (Ruskin 44; my
emphasis)

นี่คือความผิดพลาดสำคัญหรือมิสมควรให้อภัยที่นำพาแม้กระทั่งเงามืดแห่งความ
ฟุ้งเฟ้อและการมูสาเข้ามาสู่**นิเวศแห่งการอธิษฐาน**

ผู้แปลเลือกแปล “the house of prayer” ว่า “นิเวศแห่งการอธิษฐาน” ด้วยว่าเป็นคำที่ปรากฏใช้ใน
ในบทความของคริสต์ศาสนิกชนนิกายโปรเตสแตนต์ในภาษาปลายทาง

4.3.1.5 การแปลคำศัพท์เฉพาะ

เนื่องจากตัวบทเป็นตำราทางวิชาการ จึงปรากฏคำศัพท์เฉพาะทางด้านสถาปัตยกรรม รวมถึงชื่อ
เฉพาะและคำศัพท์ที่แสดงถึงบริบทวัฒนธรรมต้นทางอยู่มาก ทั้งที่มีการบัญญัติใช้ในภาษาปลายทางแล้ว และที่ยังต้อง
อาศัยการแปลแบบอธิบายความเพื่อให้ผู้รับสารฉบับแปลเข้าใจในตัวบทเทียบเท่ากับผู้รับสารต้นฉบับ ดังนั้น ผู้แปลจึง
ต้องให้ความสำคัญกับการประเมินความเข้าใจของผู้รับสารปลายทางด้วย จึงเลือกใช้ศัพท์บัญญัติภาษาปลายทาง
พร้อมกำกับไว้ด้วยคำศัพท์ภาษาต้นทาง และการแปลชดเชยเพื่อขยายความให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น

ตัวอย่างที่ 10

The idea of the real conditions, of a great weight of ceiling thrown upon certain narrow, jointed lines, which have a tendency partly to be crushed, and partly to separate and be pushed outwards, is with difficulty received; and the more so when the pillars would be, if unassisted, too slight for the weight, and are supported by **external flying buttresses**, as in the **apse of Beauvais**, and other such achievements of the bolder Gothic. (Ruskin 34; my emphases)

แนวคิดเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงที่ว่าน้ำหนักมหาศาลของหลังคาที่ถ่ายลงสู่แนวเส้นรอยต่อแคบ ๆ ซึ่งมีแนวโน้มว่าบางส่วนจะถูกกระทำด้วยแรงบดอัด และเส้นบางส่วนอาจแยกออกจากกัน และถูกแรงดันออกด้านนอกนั้นเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเสาทั้งหลายต้องรับแรงเช่นนั้นมากขึ้น หากไม่มีโครงสร้างสนับสนุน ก็จะแบบบางเกินไปสำหรับการรับน้ำหนัก และต้องรองรับด้วย**ครีบก้ำยันภายนอก (external flying buttress)** ดังจะพบเห็นได้ในส่วน**มุขโค้งด้านสกัด (apse)** ของอาสนวิหารนักบุญปีเตอร์แห่งโบเวส์ (Cathedral of Saint Peter of Beauvais) ในประเทศฝรั่งเศส หรือสถาปัตยกรรมอันงดงามแห่งอื่นที่ถือว่าประสบความสำเร็จในยุครุ่งเรืองของกอธิก

ในฉบับที่มีการใช้คำศัพท์เฉพาะทางสถาปัตยกรรมอยู่หลายตำแหน่ง อาทิเช่น ครีบก้ำยันภายนอก มุขโค้งด้านสกัด ผู้แปลจึงเลือกใช้ศัพท์บัญญัติตามที่ปรากฏในหนังสือ *ศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน* (2548) โดยใส่วงเล็บคำศัพท์ในภาษาต้นทางไว้ด้วย เพื่อประโยชน์ด้านการศึกษาและการสืบค้นของผู้อ่านในภายหลัง

ตัวอย่างที่ 11

In the cupola of the duomo of Parma the same painter has represented **the Assumption** with so much deceptive power, that he has made a dome of some thirty feet diameter look like a cloud-wrapt opening in the seventh heaven, crowded with a rushing sea of angels. (Ruskin 35; my emphasis)

ภายในยอดโดมของมหาวิหารดูโอโมแห่งเมืองพาร์มา (the Cathedral of Parma) จิตรกรท่านเดียวกันนี้ได้แสดงภาพวาดการได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณของพระนางมารีอา (the Assumption) ซึ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งการลวงหลอก ด้วยกอร์เรจโจทำให้โดมซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาดประมาณสามสิบฟุตดูราวกับเป็นมรรคาสู่สวรรค์ชั้นเจ็ดอันห่อหุ้มไว้ด้วยปุยมะฆ คลาคล่ำด้วยมวลคลื่นแห่งเหล่าเทวา

ผู้แปลเลือกวิธีการแปลภาพวาด the Assumption ด้วยการแปลชดเชย ขยายความเพื่อบรรยายลักษณะของภาพแทนการใส่เชิงอรรถเพื่อความลื่นไหลต่อเนื่องของตัวบท และเพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางเห็นภาพ ได้รับอรรถรส และมีความเข้าใจในเนื้อหาเทียบเท่าผู้อ่านภาษาต้นทาง

4.3.2 การแปลในระดับโครงสร้างประโยค

ในการแปลตัวบทหนึ่ง ๆ ผู้แปลจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับโครงสร้างประโยคและความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่ถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อตัวบทมีโครงสร้างทางภาษาที่โดดเด่นและสะท้อนถึงวจนลีลาอันเป็นเอกลักษณ์ ดังนั้น การวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจความหมายก่อนการแปลจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ความแตกต่างของวิธีการทางไวยากรณ์ของภาษาต้นทางและของภาษาปลายทางก็เป็นข้อจำกัดอีกประการหนึ่งที่ท้าทายสำหรับการผลิตบทแปลที่มีสมมูลภาพเทียบเคียงต้นฉบับ ดังนั้น ประเด็นปัญหาที่ผู้แปลทำการศึกษาจึงมุ่งเน้นที่ลักษณะโดดเด่นของตัวบทซึ่งมีผลกระทบต่อการถ่ายทอดวจนลีลาในภาษาปลายทาง อันได้แก่ ประโยคที่มีความซับซ้อนหรือมีส่วนขยายมาก และประโยคขนานความ

4.3.2.1 การแปลประโยคที่มีความซับซ้อนหรือมีส่วนขยายมาก

ผู้เขียนมักใช้ประโยคที่มีความยาวมาก เป็นการร้อยเรียงของอนุประโยคต่อเนื่องกันเป็นประโยคความรวมหรือขยายความจนเป็นประโยคที่ซับซ้อน คล้ายบทเทศนาขนาดยาวที่เต็มไปด้วยพรรณนาโวหาร อีกทั้งเครื่องหมายวรรคตอนก็ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างลีลาเฉพาะตัวของผู้เขียน หากแต่ว่าขนบนิยมในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนของภาษาต้นทางและภาษาปลายทางแตกต่างกัน ดังนั้นผู้แปลจึงเห็นว่าควรรักษาความซับซ้อนของประโยคไว้ในบทแปลภาษาปลายทาง แต่ในขณะเดียวกัน ถึงแม้จะรักษาวจนลีลาของผู้ประพันธ์ไว้ได้ แต่หากภาษาฉบับแปลไม่สละสลวยเป็นธรรมชาติก็ย่อมเป็นงานแปลที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์เช่นกัน ผู้แปลจึงต้องยึดความเข้าใจของผู้อ่านภาษาปลายทางเป็นหลัก โดยพยายามคงลำดับความและจังหวะในการอ่าน ไปพร้อม ๆ กับการปรับบทแปลเพื่อให้รื่นหูและใกล้เคียงกับต้นฉบับที่สุด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 12

How great this latter influence we may perhaps judge, by considering that there is not a cluster of weeds growing in any cranny of ruin which has not a beauty in all respects *nearly* equal, and, in some, immeasurably superior, to that of the most elaborate sculpture of its stones: and that all our interest in the carved work, our sense of its richness, **though it is tenfold less rich than the knots of grass beside it; of its delicacy, though it is a thousandfold less delicate; of its admirableness, though a millionfold less admirable;** results from our consciousness of its being the work of poor, clumsy, toilsome man. (Ruskin 49; my emphases)

อิทธิพลจากประการหลังนี้เราอาจประเมินได้ว่ายิ่งใหญ่เพียงใด โดยพิจารณาจากที่ว่า ไม่มีกอวัชพืชกอใด ซึ่งขึ้นตามรอยแตกของซากปรักหักพัง ที่จะไร้ความงามมิว่าในแง่มุมไหน อีกทั้งกอวัชพืชนั้นก็เกือบจะงามเทียบเท่าและในบางครั้งก็งามเหนือกว่าอย่างประเมินมิได้เมื่อเทียบกับประติมากรรมหินของซากเสื่อมโทรมนั้นที่ได้รับการสลักเสลาอย่างเลิศหรู **ซึ่งนั่นคือความสนใจทั้งหมดของเราที่มีต่องานแกะสลักอันเป็นงานฝีมือที่แสดงถึงความหรรษาถึงแม้ว่าจะหรรษาน้อยกว่ากระจุกหญ้าที่อยู่ข้าง ๆ นับสิบเท่า และเมื่อมองถึงความละเอียดอ่อน ก็ละเอียดอ่อนน้อยกว่านับพันเท่า และเมื่อมองถึงความน่าชื่นชม ก็น่าชื่นชมน้อยกว่านับล้านเท่า** ซึ่งทั้งหมดนี้คือผลลัพธ์ที่เราู้กันดีว่าเป็นผลงานประติมากรรมของช่างแกะสลักหินที่ไร้ฝีมือ งุ่มง่าม และอ่อนล้า

ผู้เขียนมีการใช้คำปฏิเสธซ้อน (Double negative) ในประโยค “... **there is not** a cluster of weeds growing in any cranny of ruin which **has not** a beauty in all respects ...” ซึ่งเพิ่มความซับซ้อนของประโยคและสะท้อนถึงวัจนลีลาที่สร้างความซับซ้อนเพื่อให้ผู้อ่านอุกคิตตาม ผู้แปลจึงแปลเครื่องหมายทวิภาค (:) ว่า “ซึ่งนั่นคือ” เพื่อสร้างความต่อเนื่องของประโยค พร้อมทั้งยังรักษารูปแบบคู่ขนานของกลุ่มวลี “though it is tenfold less rich than the knots of grass beside it” ไว้ด้วย

ตัวอย่างที่ 13

This then, being our general law, and I hold it for a more imperative one than any other I have asserted; and this kind of dishonesty the meanest, as the least necessary; for ornament is an extravagant and inessential thing; and, therefore, if fallacious, utterly base—this, I say, being our general law, there are, nevertheless, certain exceptions respecting particular substances and their uses. (Ruskin 50; my emphasis)

ดังนั้น นี่จึงเป็นทฤษฎีทั่วไปของพวกเรา และข้าพเจ้าก็ยึดถือเป็นทฤษฎีเด็ดขาดกว่าทฤษฎีอื่นใดที่ข้าพเจ้าเคยเสนอ และความไม่ซื่อสัตย์ประเภทนี้นั้นเป็นสิ่งเลวทรามที่สุด ทั้งยังไร้ความจำเป็นที่สุด ด้วยสิ่งประดับประดาเป็นเรื่องฟุ่มเฟือยและไร้ความสำคัญ ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าหากความคิดที่ผิดและต่ำช้าอย่างที่สุดเช่นนี้คือทฤษฎีทั่วไปของเราอย่างไรเสีย ก็ต้องมีข้อยกเว้นอยู่บ้างเกี่ยวกับวัสดุบางประเภทและการนำไปใช้งาน

จากตัวอย่างข้างต้นจะพบว่าวิธีการทางไวยากรณ์ของภาษาต้นทางในการถ่ายทอดความคิดนั้นจะแตกต่างจากไวยากรณ์ภาษาปลายทางอย่างมาก ผู้เขียนมักใช้เครื่องหมายวรรคตอนเพื่อขยายความและแบ่งประโยคย่อยที่ประกอบกันเป็นประโยคยาวที่มีความซับซ้อน ซึ่งหากถ่ายทอดรูปแบบทางไวยากรณ์นี้สู่ภาษาปลายทางจะทำให้ผู้อ่านรู้สึกถึงการสื่อสารที่ไม่เป็นธรรมชาติอย่างยิ่ง

ผู้เขียนมีการใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) และอัฒภาค (;) ในการแบ่งอนุประโยคที่เรียงต่อกัน ซึ่งนอกจากจะแบ่งหน่วยความคิดแล้วยังสร้างจังหวะให้กับตัวบทในแง่ของวจนลีลา รวมถึงมีการใช้เครื่องหมายยัติภาค (—) เพื่อขยายความ ดังที่พบในประโยคนี “**therefore, if fallacious, utterly base—this, I say, being our general law, there are, nevertheless, certain exceptions respecting particular substances and their uses.**” เครื่องหมายจุลภาคถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างวจนลีลาด้วยการละสันธาน (Asyndeton) ระหว่างคำและวลี ทำให้เกิดจังหวะในการอ่าน ซึ่งสร้างผลกระทบต่อผู้อ่านที่รู้สึกถึงความกระวนกระวาย เร่งเร้า ทั้งยังสะท้อนถึงแนวคิดของผู้เขียนที่ต่อต้านการประดับประดาอันแสดงถึงความฟุ่มเฟือย

อย่างไรก็ตาม ดังที่กล่าวไปแล้วว่ารูปแบบทางไวยากรณ์ของภาษาปลายทางไม่เอื้อต่อการถ่ายทอดวจนลีลาของตัวบทอย่างสมบูรณ์ ผู้แปลจึงมีการปรับบทแปลของประโยคข้างต้นเพื่อกงความหมายของเนื้อหาสาระและความสละสลวยเป็นหลักโดยละเครื่องหมายวรรคตอน และเปลี่ยนมาใช้ในการเว้นวรรคตอนแทน จึงแปลคำว่า

“this” ว่า “ความคิด” และเรียบเรียงประโยคใหม่ได้ว่า “ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าหากความคิดที่ผิดและต่ำช้าอย่างที่สุดเช่นนี้คือทฤษฎีทั่วไปของเรา อย่างไรก็ตาม ก็ต้องมีข้อยกเว้นอยู่บ้างเกี่ยวกับวัสดุบางประเภทและการนำไปใช้งาน”

4.3.2.2 การแปลประโยคขนานความ

ประโยคโครงสร้างคู่ขนาน (Parallelism) คืองานเขียนที่กำหนดให้มีองค์ประกอบทางไวยากรณ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อสร้างความต่อเนื่องให้แก่เนื้อความ เน้นย้ำแนวคิด หรือเป็นการอธิบายพร้อมสร้างจังหวะและสัมผัสทางเสียงไม่ต่างจากบทกวี โดยโครงสร้างคู่ขนานนั้นสามารถใช้ได้ทั้งในระดับคำ ระดับวลี หรือระดับอนุประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้ที่จะพบว่าต้องมีการแปลเพิ่มหรือลดทอนคำ เพื่อให้สามารถถ่ายทอดแก่นสาระได้อย่างครบถ้วน

ตัวอย่างที่ 14

But it is the glistening and softly spoken lie; the amiable fallacy; **the patriotic lie of the historian, the provident lie of the politician, the zealous lie of the partizan, the merciful lie of the friend, and the careless lie of each man to himself**, that cast that black mystery over humanity, through which any man who pierces, we thank as we would thank one who dug a well in a desert; happy in that the thirst for truth still remains with us, even when we have wilfully left the fountains of it. (Ruskin 28; my emphasis)

หากแต่เป็นคำกล่าวเท็จที่อ่อนหวานและเปี่ยมด้วยเหลี่ยมเล่ห์แพรวพราว เป็นการลวงหลอกฉันทมิตร เป็นคำมูสาอันรักชาติของนักประวัติศาสตร์ คำมูสาอันสุขุมของนักการเมือง คำมูสาที่กระหึ้นกระหือรือของพลพรรค คำมูสาที่เปี่ยมเมตตาของสหาย และคำมูสาที่แสนชะล่าใจลวงตนของมนุษย์ทุกคนต่างหากที่แผ่เงามีดปริศนาเหนือมนุษยชาติ และสำหรับผู้ที่ไม่ละทะลุสู่เบื้องลึกหลังคำลวงเหล่านี้ได้ เราขอขอบใจยิ่ง พอ ๆ กับที่เราจักขอบใจผู้ขุดบ่อน้ำกลางทะเลทราย ด้วยปรีดาว่าความกระหายในความสัตย์ยังคงอยู่กับเราบ้าง แม้นในตอนที่เราจงใจจากแหล่งน้ำแห่งสัจจะนั้นมาแล้ว

โครงสร้างคู่ขนานในตัวอย่างนี้เกิดขึ้นจากการใช้คำว่า “lie of” ซึ่งผู้แปลใช้ว่า “คำมุสา” เพื่อให้เป็นโครงสร้างคู่ขนานในภาษาปลายทาง และแม้ว่าเครื่องหมายอัฒภาค (;) จะมีการใช้งานในภาษาปลายทาง แต่เนื่องจากตัวบทต้นฉบับมีการใช้เครื่องหมายอัฒภาคอยู่มาก ผู้แปลจึงตัดเครื่องหมายดังกล่าวออกทั้งหมดเพื่อรักษาความสละสลวยของตัวบทแปล ดังนั้นนามวลี the amiable fallacy จึงแปลด้วยการซ้ำคำกริยา “เป็น” เพื่อให้เชื่อมโยงกับประโยคหลักก่อนหน้า

ตัวอย่างที่ 15

There are **some faults slight in the sight of love, some errors slight in the estimate of wisdom**; but truth forgives no insult, and endures no stain. We do not enough consider this; nor enough dread the slight and continual occasions of offence against her. (Ruskin 28; my emphases)

ความผิดพลาดบางครั้งช่างแลดูเล็กน้อยนักในมุมมองแห่งรัก ความพลังพลาด
บางครั้งช่างแลดูเล็กน้อยนักแม้พิจารณาด้วยปัญญา แต่สัจจะมีเคียดขโมยต่อการดูหมิ่น
และมีเคียดทานทนต่อมลทินใด เรายังใคร่ครวญถึงสิ่งนี้ไม่มากพอ และหวั่นหวาดไม่มากพอต่อโอกาสเล็กน้อยครั้งแล้วครั้งเล่าอันจะนำไปสู่การละเมิดสัจจะ

จากตัวอย่างข้างต้น ปรากฏรูปแบบโครงสร้างประโยคขนานความ 2 ชุด ดังจะเห็นจากข้อความเน้น ซึ่งในการแปลได้รักษาโครงสร้างดังกล่าวไว้อย่างครบถ้วน นอกจากนี้ ผู้เขียนยังมีการใช้กลวิธีการซ้ำคำเพื่อเน้นย้ำใจความ ได้แก่ คำว่า enough ผู้แปลจึงรักษารูปแบบไว้โดยใช้คำซ้ำ “เรายังใคร่ครวญถึงสิ่งนี้ไม่มากพอ และหวั่นหวาดไม่มากพอ”

4.3.3 การแปลกลวิธีในการนำเสนอเนื้อหา

4.3.3.1 การแปลเนื้อหาที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกและโลกทัศน์ของผู้เขียน

เนื่องจากผู้เขียนได้ชื่อว่าเป็นผู้มีความสามารถยอดเยี่ยมในการเลือกสรรถ้อยคำที่มีความหมายลึกซึ้งมาใช้ในการพรรณนาได้อย่างกินใจ และสะท้อนถึงโลกทัศน์ของผู้เขียนได้อย่างแจ่มชัด (Landow 523) ดังที่พบการใช้เครื่องมือทางวรรณศิลป์ที่ชัดเจนตามกลวิธีทางวจนลีลาที่นำเสนอโดยโบแอส-เบเออร์ ไม่ว่าจะเป็นภาพในใจ (Mind) หรือโวหารภาพพจน์ (Figure of speech) ดังนั้น การแปลคำหรือวลีในตัวบทต้นฉบับจึงต้องคำนึงถึงการเลือกเฟ้นคำ

ในภาษาปลายทางที่มีความหมายและอรรถรสเทียบเคียงกับต้นฉบับ ขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงความเข้าใจของผู้อ่าน
ภาษาปลายทางด้วย

ตัวอย่างที่ 16

Nevertheless, with the greater number of them, though their dimness increases gradually, we may mark the moment of their **sunset**; and, happily, may turn the shadow back by the way by which it had gone down: but for one, the line of the horizon is irregular and undefined; and this, too, the very equator and girdle of them all—Truth; that only one of which there are no degrees, but breaks and rents continually; that pillar of the earth, yet a cloudy pillar; that **golden and narrow line**, which the very powers and **virtues** that lean upon it bend, which policy and prudence conceal, which kindness and courtesy modify, which courage overshadows with his shield, imagination covers with her wings, and charity dims with her tears. (Ruskin 28; my emphases)

ถึงกระนั้น แม้ว่าคุณสมบัติสลัวจะค่อยๆ คืบขยาย แต่ด้วยความดิ่งมอันมากมายยิ่งกว่า เราจึงชี้ชัดได้ถึงช่วงขณะอัสดงแห่งความดิ่งมเหล่านั้น และก็เป็นเรื่องน่ายินดีที่เราอาจพลิกแง่มืดให้ย้อนคืนสู่มรรคาที่มันเคยกลับไป เว้นแต่สิ่งหนึ่ง เป็นเส้นขอบฟ้าที่ดูผิดแผกและคลุมเครือ เฉกเดียวกับเส้นศูนย์สูตรและวงแหวนที่โอบล้อมอยู่ นั่นแลคือสัจจะ หนึ่งเดียวซึ่งมีอาจใช้มาตรวัดใด หากแต่แตกสลายและขาดกระจายอยู่ตลอดเวลา หนึ่งเดียวซึ่งคือเสาค้ำจุนโลกา แม้เป็นเสาอันกอปรขึ้นแต่ปุยมะฆ เป็นแถบสีทองบาง ๆ อันพลังอำนาจและคุณความดีทั้งปวงที่พึงพึงอยู่ทำให้บิดเบือน อันหลักการและความสุขุมรอบคอบได้ปกปิดไว้ อันความเมตตาและมารยาททางสังคมเปลี่ยนแปลงให้กลายเป็นอื่น อันความหาญกล้าชูโล่ขึ้นกำบัง จินตนาการป้องปีกกันกาง และความใจบุญสุนทานอำพรางให้เลื่อนกลางด้วยน้ำตา

ผู้เขียนมีการใช้อุปุลักษณะของ “golden and narrow line” เพื่อเปรียบถึงสัจจะหรือความสัตย์ที่เมื่อน้อยนิดแต่ทรงพลัง และยังเปล่งประกายท่ามกลางความมืดสลัวหรือยุคตกต่ำของศีลธรรม แต่กลับถูกบิดเบือนด้วยการกระทำของมนุษย์อยู่ทุกเมื่อเชิ้อวัน นอกจากนี้ ยังมีการใช้ extended metaphor ต่อเนื่องจากประโยคก่อนหน้า โดยมีความดิ่งม (virtues) ที่กำลังตกต่ำเป็นสาระ (Tenor) และช่วงอาทิตย์อัสดง (twilight, sunset) เป็นสื่อเปรียบ

(Vehicle) นอกจากนี้ ยังมีคำนามและคำคุณศัพท์ที่อธิบายถึงความมืดสลัว (dusky, gloom, dimness, cloudy) เป็นฉากหลัง (Ground) ดังนั้น ในการแปลจึงต้องทำให้ผู้อ่านนึกถึงภาพพจน์ที่ต่อเนื่องชัดเจน และนำไปสู่การตีความตามจินตนาการของผู้อ่าน

ตัวอย่างที่ 17

Not so: the action of the imagination is a voluntary summoning of the conceptions of things absent or impossible; and the pleasure and nobility of the imagination partly consist in its knowledge and contemplation of them as such, i.e. in the knowledge of their **actual absence or impossibility** at the moment of their apparent presence or reality. (Ruskin 30; my emphasis)

แต่ไม่ใช่เช่นนั้น ด้วยจินตนาการเป็นการจงใจรวบรวมมโนทัศน์ของสิ่งอันไม่ปรากฏอยู่จริงหรือเป็นไปไม่ได้ และในความน่าพิงใจและสูงส่งของจินตนาการ ส่วนหนึ่งก็ประกอบด้วยความรู้และการไตร่ตรองถึงสิ่งเหล่านี้ดังที่มันเป็น อาทิ ความเข้าใจถึงการ**ไม่ปรากฏตัวตนหรือความเป็นไปไม่ได้จริงในปัจจุบันขณะ** ณ ช่วงเวลาเดียวกับการปรากฏตัวตนหรือความเป็นจริงที่ประจักษ์ชัดของสิ่งเหล่านั้นในจินตนาการ

ผู้เขียนมีการใช้ปฏิทรรศน์ (Paradox) ซึ่งหมายถึงคำที่มีความหมายตรงกันข้ามมาใช้รวมกันเพื่ออธิบายแนวความคิดให้กระจ่างชัดเจนขึ้น ได้แก่ actual absence ซึ่ง actual หมายถึงการมีอยู่หรือเกิดขึ้นตามจริง ในขณะที่ absence หมายถึงการไม่มีตัวตน เมื่อใช้รวมกันจึงสะกดหู ชวนให้ผู้อ่านฉกคิดและสามารถทำความเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง

ตัวอย่างที่ 18

The resemblance in its shafts and ribs to the external relations of stems and branches, which has been the ground of so much foolish speculation, necessarily induces in the mind of the spectator a sense or belief of a correspondent internal structure; that is to say, of a fibrous and continuous strength from the root into the limbs, and an elasticity communicated *upwards*, sufficient for the support of the ramified portions. (Ruskin 33)

ความคล้ายคลึงระหว่างเสาแนบ (shaft) และเส้นสัน (rib) กับความสัมพันธ์แบบภายนอกของลำต้นและกิ่งก้านของต้นไม้เป็นมูลเหตุของการคาดคะเนที่เขลาอย่างยิ่ง ชักนำผู้ชมอย่างมีอรรถประโยชน์ให้รับรู้หรือเชื่อถือไปว่าทั้งสองอย่างนั้นมีโครงสร้างภายในที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ระหว่างการที่มีแรงจากเส้นใยที่ยึดโยงต่อเนื่องจากรากสู่กิ่งก้าน เทียบได้กับการมีความยึดหยุ่นที่เชื่อมต่อกัน จากด้านล่างขึ้นสู่ด้านบน ซึ่งเป็นโครงสร้างที่เพียงพอสำหรับการรองรับส่วนที่แตกแขนงออกไป

จากตัวอย่างข้างบน จะสังเกตได้ว่าการใช้อุปมาอุปไมย (Metaphor) เปรียบเทียบโครงสร้างสถาปัตยกรรมกับโครงสร้างของพืช ซึ่งแม้จะพบว่าไม่เหมือนกัน แต่ก็สะท้อนให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างการออกแบบสถาปัตยกรรมกับธรรมชาติหรือพฤกษศาสตร์ ซึ่งเป็นศาสตร์หนึ่งที่ถูกเขียนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก

ตัวอย่างที่ 19

The transparent alabasters of San Miniato, and the mosaics of St. Mark's, are more warmly filled, and more brightly touched, by every return of morning and evening rays; while the hues of our cathedrals have died **like** the iris out of the cloud; and the temples whose **azure and purple** once flamed above the Grecian promontories, stand in their faded whiteness, **like** snows [sic] which the sunset has left cold. (Ruskin 48; my emphases)

บรรดาหินปูนอะลาบาสเตอร์ (Alabaster) สีขาวโปร่งใสที่ประดับอยู่ภายในมหาวิหารซาน มินิอาโต อัล มอนเต (Basilica of San Miniato al Monte) แห่งเมืองฟลอเรนซ์ และภาพโมเสกในมหาวิหารเซนต์มาร์ก (St. Mark's Basilica) แห่งเมืองเวนิสในอิตาลีช่างแลดูอบอุ่นและสดใสยิ่งกว่าด้วยแสงอุษาและสนธยาที่เวียนมาส่องสาดอยู่ทุกวาระ ในขณะที่มหาวิหารของเรา กลับดูตายซากกลม้ายดอกไอริสสีม่วงที่ร่วงโรยอยู่นอกเงาเมฆ ส่วนเหล่าวิหารที่ครั้งหนึ่งเคยเรืองโรจน์ด้วยสีน้ำเงินและม่วงแดงเหนือแหลมในกรีซ ก็กลับต้องยืนหยัดในความซีดขาว ไม่ต่างจากหิมะหลังอาทิตย์อัสดงที่หลงเหลืออยู่เพียงความเย็นยะเยือก

ผู้เขียนมีการใช้อุปมา (Simile) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะของสถาปัตยกรรมที่ล้อมโถงกับดอกไอริส และหิมะเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ ผู้เขียนยังบรรยายถึงบรรยากาศหลังของวิหารโดยเปรียบเทียบสีสันทันกับคำพรรณนาทิวทัศน์อันงดงามในวรรณกรรมมหากาพย์เรื่อง *อิลีียด (The Iliad)* ของโฮเมอร์ (Homer, 9th Century B.C.) กวีชาวกรีก ผู้แปลจึงเลือกใช้ชุดคำศัพท์ในภาษาปลายทางที่เชื่อมโยงกับศัพท์ทางวรรณคดีเพื่อสร้างภาพความงดงามที่เทียบเคียงต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 20

III. For it might be at first thought that the whole **kingdom of imagination** was one of deception also. (Ruskin 30; my emphasis)

๓. เดิมทีบางคนอาจเห็นว่า**อาณาจักรของจินตนาการ**ทั้งมวลนั้นก็**คืออาณาจักรของการหลอกลวง**ด้วยเช่นกัน

การที่ผู้เขียนเลือกใช้วลี “kingdom of imagination” และ “kingdom of deception” นั้น สะท้อนให้เห็นอิทธิพลจากพระคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งผู้เขียนต้องการสื่อถึงคำว่า the Kingdom of God อันปรากฏคำแปลในพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ (KJV) ว่า “อาณาจักรของพระเจ้า” และเนื่องจากผู้เขียนเป็นชาวคริสเตียนที่เคร่งในคำสอนอย่างยิ่ง ผู้แปลจึงเลือกใช้คำที่สอดคล้องกับศัพท์ที่ปรากฏในพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ (KJV) ซึ่งเป็นพระคัมภีร์ฉบับที่ผู้เขียนยึดถือ โดยแปล “kingdom” ว่า “อาณาจักร” ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ ผู้เขียนยังใช้คำเกินจริง (Hyperbole) หรือการกล่าวเกินจริงเพื่อเปรียบเทียบจินตนาการกับแผ่นดินสวรรค์หรือโลกแห่งความดีงามที่หลายคนยังคงกังขาว่าเป็นเพียงการหลอกลวง

4.3.3.2 การแปลเนื้อหาที่มีการใช้เทศนาโวหาร

เมื่อศึกษาภูมิหลังของผู้เขียน พบว่ารัสกินได้ศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลอย่างถ่องแท้ตั้งแต่วัยเยาว์ ทั้งยังเคยประพันธ์คำเทศนาไว้หลายชิ้น ด้วยเหตุนี้ ตัวบทต้นฉบับนี้จึงมีรูปแบบที่ได้รับอิทธิพลจากทั้งพระคัมภีร์และคำเทศนาของศาสนาจารย์ นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าการใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดตามขนบของพระคัมภีร์หรือคำเทศนา โดยแบ่งเนื้อหาเป็นบทย่อยตามหัวข้อ และมีการใช้เทศนาโวหารหลายตำแหน่งเพื่อมุ่งโน้มน้าวจิตใจให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้อยตาม และปฏิบัติตาม ในการแปลจึงต้องคำนึงถึงการเลือกใช้ภาษา ระดับความเป็นทางการ และการอธิบายหรือถ่ายทอดความหมายที่แจ่มแจ้งชัดเจน ไม่สับสนวุ่นวาย ขณะเดียวกันก็ต้องคงวัจนลีลาการสั่งสอนชักจูงของผู้เขียนที่โดดเด่นไว้ด้วย

ตัวอย่างที่ 21

Do not let us lie at all. **Do not** think of one falsity as harmless, and another as slight, and another as unintended. (Ruskin 29; my emphases)

เราต้องไม่โกหกแม้แต่ครั้งเดียว เราต้องไม่คิดว่าความเท็จที่เกิดขึ้นครั้งหนึ่งนั้นจะไร้พิษสง และอีกครั้งเป็นเรื่องเล็กน้อย และอีกครั้งเป็นสิ่งที่มิได้เจตนา

เมื่อมีการใช้เทศนาโวหารในตัวเอง มักปรากฏในส่วนสรุปท้ายหัวข้อ และเป็นประโยคที่สั้น กระชับกว่าประโยคโดยส่วนมาก รวมถึงมีการใช้โครงสร้างของประโยคคำสั่ง (Imperative sentence) จึงเป็นเหมือนบทสรุปที่กระตุ้นอารมณ์ให้ผู้อ่านฉุกคิด ในการแปลจึงต้องรักษาลักษณะทางวจนลีลาดังกล่าวไว้ให้ครบถ้วน กล่าวคือ แปลวลีที่ขึ้นต้นด้วย “do not” ว่า “เราต้องไม่” แทนคำว่า “อย่า” และเปลี่ยนสรรพนามที่ใช้เป็นกรรม “us” ให้เป็นประธานของประโยค เพื่อสร้างความรู้สึกโน้มน้าวและสามารถชักจูงผู้อ่านได้อย่างมีวาทีศิลป์

ตัวอย่างที่ 22

Down with it to the ground, grind it to powder, leave its ragged place upon the wall, rather; you have not paid for it, you have no business with it, you do not want it. (Ruskin 49)

หากจะกล่าวให้ชัดก็คือ จงฝังมันใต้พื้นพสุธา ปนให้กลายเป็นผงธุลี ปล่อยความหยาบขรุขระให้คงอยู่บนผืนกำแพง เงินทองที่ท่านจ่ายไปย่อมมิใช่เพื่อสิ่งนี้ ท่านมิมีการใดเกี่ยวข้องกับสิ่งนี้ ท่านมิต้องการสิ่งนี้

ผู้เขียนมีการใช้โครงสร้างของประโยคคำสั่ง (Imperative sentence) คือขึ้นต้นประโยคด้วยคำกริยาเพื่อสั่งสอนวิธีการปฏิบัติตามแนวคิดของผู้เขียน ผู้แปลจึงเติมคำว่า “จง” ไว้ด้านหน้าประโยคเพื่อให้มีใจความเทียบเคียงต้นฉบับ

4.4 สรุป

จากการวิเคราะห์ข้างต้น พบปัญหาหลักสำคัญในการถ่ายทอดวจนลีลาในระดับคำและวลี ได้แก่ การแปลคำที่มีการเล่นเสียงหรือเล่นจังหวะ การแปลคำสรรพนามและคำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ การแปลคำคุณศัพท์ใน

ตำแหน่งหลังค่านาม การแปลคำหรือวลีที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนา และการแปลคำศัพท์เฉพาะ ในระดับ
ประโยคพบปัญหาในการแปล ได้แก่ การแปลประโยคที่มีความซับซ้อนหรือมีส่วนขยายมาก และการแปลประโยค
ขนานความ ส่วนในการแปลกลวิธีในการนำเสนอเนื้อหา พบปัญหาเกี่ยวกับการแปลเนื้อหาที่แสดงอารมณ์ความรู้สึก
และโลกทัศน์ของผู้เขียนและการแปลเนื้อหาที่มีการใช้เทคนิคโวหาร เนื่องด้วยโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษา
ต้นทางและภาษาปลายทางมีความแตกต่างกันมาก ดังนั้น จึงไม่สามารถถ่ายทอดวลีลาของตัวบทได้อย่างครบถ้วน
สมบูรณ์ในบางตำแหน่ง อย่างไรก็ตาม ผู้แปลเห็นควรยึดหน้าที่ของบทแปลในฐานะตำราทางวิชาการเป็นหลัก โดย
เลือกรูปแบบการแปลแบบสารคดีที่ยังคงรักษาเนื้อหาและวลีลาของผู้เขียนไว้ให้มากที่สุด ภายใต้มาตรฐานความ
งดงาม และสละสลวยของภาษาปลายทาง อีกทั้งต้องไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 การทบทวนวัตถุประสงค์ในการวิจัย

สารนิพนธ์เรื่อง การถ่ายทอดวจนลีลาในบทความเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ของ John Ruskin นั้น ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 ประการดังนี้ ประการแรก เพื่อศึกษาทฤษฎีการแปลและแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทร้อยแก้วประเภทสารคดี ประการที่สอง เพื่อศึกษาตัวบทต้นฉบับ วิเคราะห์ปัญหา และหาแนวทางในการถ่ายทอดวจนลีลาของจอห์น รัสกิน และประการสุดท้าย เพื่อแปลส่วนหนึ่งของตัวบทที่คัดสรรจากบทความเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ของจอห์น รัสกิน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เบื้องต้น กล่าวคือ ศึกษาแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord) เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตัวบทและทำความเข้าใจตัวบทโดยรวมในเชิงลึก ศึกษาทฤษฎีสโกพออส (Skopostheorie) ของแคธาเรินา ไรส์ และ ฮานส์ เจ แฟร์เมียร์ (Katharina Reiss & Hans J. Vermeer) เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกรูปแบบในการแปลที่เหมาะสมกับผู้อ่านภาษาปลายทาง และศึกษาทฤษฎีการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์ก (Peter Newmark) เพื่อให้สามารถเลือกใช้กลวิธีการแปลที่สอดคล้องกับตัวบทต้นฉบับและความเป็นธรรมชาติของภาษาปลายทาง ส่วนการถ่ายทอดวจนลีลาของผู้ประพันธ์ให้มีอรรถรสเทียบเคียงกับในต้นฉบับนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการแปลวจนลีลาของจิน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ ความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมพื้นฟูอีกในยุควิกตอเรียนของประเทศอังกฤษก็เป็นประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้วิจัยทำการศึกษาเพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการทำความเข้าใจเนื้อหาตัวบท

และดังที่ได้กล่าวมาแล้ว วัตถุประสงค์ประการสุดท้ายคือ เพื่อแปลส่วนหนึ่งของตัวบทคัดสรร อันเป็นการกำหนดขอบเขตตัวบทที่มีประเด็นปัญหาในการศึกษาที่ครบถ้วนและหนักแน่นเพียงพอสำหรับการวิจัย โดยคัดสรรจากบทความเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ของจอห์น รัสกิน ในบทที่ 2 “The Lamp of Truth” ตั้งแต่หน้า 27 ถึงหน้า 33 และ หน้า 43 ถึงหน้า 50 รวมทั้งสิ้น 15 หน้า โดยตัวบทที่คัดสรรดังกล่าวมีลักษณะเฉพาะด้านวจนลีลาที่โดดเด่นและเป็นตัวบทที่นำเสนอแนวคิดทางด้านสถาปัตยกรรมที่สำคัญของผู้เขียนอย่างโดดเด่น ดังมีรายละเอียดปรากฏในบทที่ 3 และบทที่ 4

ซึ่งหลังจากที่ได้ศึกษาทฤษฎีจนเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย โดยวิเคราะห์ตัวบทและปัญหาในการแปล วางแผนการแปล และแปลส่วนหนึ่งของตัวบทคัดสรรจนเสร็จสมบูรณ์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้

5.2 การทบทวนสมมติฐานในการวิจัย

ในการศึกษาแนวทางแก้ปัญหาคำถามเรื่อง *The Seven Lamps of Architecture* ซึ่งเป็นตัวบทที่มีลักษณะเฉพาะด้านวจนลีลาที่โดดเด่น ผู้วิจัยต้องการพิสูจน์สมมติฐานว่าในการแปลตัวบทประเภทวรรณกรรมที่มีรูปแบบการประพันธ์คล้ายตัวบทประเภทจินตนาสารนั้น นอกเหนือไปจากการใช้ทฤษฎีการแปลและการวิเคราะห์ตัวบทตามแนวทางของนอร์คแล้ว ยังสามารถนำแนวทางการแปลวจนลีลาของโบแอส-เบเออร์ มาใช้เมื่อวางแผนการแปลและแก้ปัญหาคำถามถ่ายทอดวจนลีลาเพื่อให้ได้บทแปลที่มีสมมูลภาพเทียบเคียงกับต้นฉบับ

และเนื่องจากผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า การใช้รูปแบบการแปลตามทฤษฎีการแปลของปีเตอร์ นิวมาร์ก จะช่วยให้สามารถถ่ายทอดเนื้อหาไปพร้อม ๆ กับรักษาลักษณะโดดเด่นทางวจนลีลาไว้ได้ เนื่องจากมีกลวิธีที่เอื้อให้ผู้วิจัยถ่ายทอดเนื้อความที่ครบถ้วนและคงลักษณะบางประการของภาษาต้นทาง และเมื่อนำมาประกอบกับแนวทางการแปลวจนลีลาของโบแอส-เบเออร์ ก็จะทำให้ตัวบทแปลสามารถถ่ายทอดวจนลีลาได้อย่างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ทฤษฎีสโกปอสของแคธรีนา ไรส์ และฮานส์ เจ แฟร์เมียร์ ผสมกับความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมพื้นฟูอิกในยุควิกตอเรียนของประเทศอังกฤษยังเป็นแหล่งความรู้เสริมที่จะช่วยในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการแปลและวางแผนการแปลได้อย่างสมเหตุสมผล

5.3 รายงานผลการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและดำเนินการศึกษาวิจัยตามสมมติฐานข้างต้น พบว่าทฤษฎีและแนวทางที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาคำถามถ่ายทอดวจนลีลาของตัวบทร้อยแก้วประเภทสารคดีได้ นอกจากนี้ ยังช่วยให้บทแปลมีสมมูลภาพเทียบเคียงกับต้นฉบับ

อนึ่งผู้วิจัยพบว่าการวิเคราะห์ตัวบททั้งองค์ประกอบภายนอกและภายในตามแนวทางของนอร์คนั้น ช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจตัวบทในเชิงลึก และเมื่อผู้วิจัยนำความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมพื้นฟูอิกในยุควิกตอเรียนของประเทศอังกฤษมาประกอบการวิเคราะห์ตัวบท ยิ่งทำให้มองเห็นภาพรวมของบริบททางวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่องานเขียน อันนำไปสู่การวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะทางวจนลีลาในขั้นต่อไปได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ผลจากการศึกษาทฤษฎีสโกปอสของแคธรีนา ไรส์ และ ฮานส์ เจ แฟร์เมียร์ ยังช่วยให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ของการแปลได้อย่างชัดเจน กล่าวคือ บทแปลนี้จะทำหน้าที่เหมือนตำราวิชาการด้านสถาปัตยกรรมที่ทรงคุณค่าทางวรรณศิลป์ โดยมีการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ผู้รับสารในวัฒนธรรมปลายทางสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน จึงเป็นเหตุให้ ผู้วิจัยตัดสินใจเลือกรูปแบบภาษาปลายทางที่สอดคล้องกับยุคสมัยปัจจุบันเพื่อให้เหมาะสมกับผู้อ่านฉบับแปล

จากการวิจัย พบว่าตัวบทดังกล่าวมีลักษณะโดดเด่นด้านวจนลีลาในหลายประการด้วยกัน ได้แก่ การเลือกใช้คำที่แสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึก และโลกทัศน์ที่ผู้เขียนจินตนาการขึ้น คำหรือวลีที่มีแนวคิดเกี่ยวกับคริสต์ศาสนา รวมถึงมีการใช้ศัพท์เฉพาะด้านสถาปัตยกรรม นอกจากนี้ ยังมีการใช้โครงสร้างประโยคที่โดดเด่น อาทิเช่น ประโยคที่มี

ความซับซ้อนหรือมีส่วนขยายมาก และประโยคขนานความ แต่ด้วยความแตกต่างของแบบแผนภาษาต้นทางและภาษาปลายทาง การแปลเพื่อมุ่งรักษารูปแบบวจนลีลาเป็นหลักจึงอาจทำให้ตัวบทฉบับแปลขาดความสละสลวยและความเป็นธรรมชาติ ผู้วิจัยจึงต้องยึดแนวทางการแปลวจนลีลาของโบแอส-เบเออร์ มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ผู้แปลตระหนักถึงคุณค่าทางวรรณศิลป์ของตัวบทต้นฉบับและคำนึงถึงผู้อ่านภาษาปลายทางไปพร้อมกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการแปลอย่างระมัดระวังในการตีความตัวบท ทำความเข้าใจหน้าที่และบทบาทของวจนลีลาเพื่อให้สามารถเลือกถ่ายทอดวจนลีลาในภาษาปลายทางได้อย่างถูกต้องหลักไวยากรณ์ แต่ยังคงภาพในใจ (Mind) หรือโครงสร้างที่โดดเด่น (Foregrounding) ซึ่งหมายถึงประโยคที่มีความยาวและมีความซับซ้อนของรูปประโยคหรือประโยคขนานความไว้ให้ได้

ในขั้นตอนการแปลตัวบทโดยรวม พบว่าการใช้กลวิธีการแปลแบบสื่อความ (Communicative translation) และการแปลแบบครบความ (Semantic translation) ตามทฤษฎีการแปลของนิวมาร์กประกอบกันช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการถ่ายทอดวจนลีลาที่มีสมมูลภาพได้ เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ให้ความสำคัญกับภาษาต้นทางและภาษาปลายทางอย่างสมดุล โดยการแปลแบบครบความจะช่วยรักษารูปแบบวจนลีลาดั้งเดิมรวมถึงวัฒนธรรมของตัวบทต้นทางเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้โลกทัศน์ที่ใกล้เคียงกับผู้อ่านในวัฒนธรรมต้นทาง ขณะที่รูปแบบการแปลแบบสื่อความทำให้ตัวบทแปลมีลักษณะภาษาที่เป็นธรรมชาติ ช่วยให้ผู้อ่านภาษาปลายทางเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ ซึ่งมักเป็นกลวิธีที่ใช้ในการแปลตัวบทวิชาการทั่วไป และแม้จะมีการปรับบทแปลและการแปลชดเชย (Compensation) ในบางแห่ง แต่ก็เกินไปเพื่อช่วยให้การอ่านตัวบทเป็นไปได้อย่างต่อเนื่องและราบรื่นมากขึ้น ดังนั้น เมื่อนำกลวิธีการแปลทั้งสองประเภทข้างต้นมาประกอบกัน ก็จะช่วยให้ตัวบทประเภทวรรณคดีที่มีเนื้อหาเชิงวิชาการ แต่มีลักษณะการเขียนแบบวรรณานานสามารถถ่ายทอดทั้งเนื้อหาสาระ และคุณค่าทางวรรณศิลป์ได้อย่างครบถ้วน

หลังจากวิเคราะห์เงื่อนไขและหน้าที่ของบทแปลจนนำไปสู่กระบวนการแปลแล้ว ผู้วิจัยจึงนำงานแปลนั้นกลับไปตรวจสอบกับเงื่อนไขดังกล่าวอีกครั้งตามแนวทางกระบวนการแปลแบบวงกลับของนอร์ด เพื่อให้แน่ใจว่าตัวบทฉบับแปลตรงกับวัตถุประสงค์การแปลและรูปแบบที่กำหนดไว้ และเมื่อพบว่ามีความคลาดเคลื่อนก็ได้แก้ไขจนสมบูรณ์บรรลุหน้าที่ของงานแปล

5.4 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยข้างต้นเป็นเพียงการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาการแปลบางประการ โดยตัวบทดังกล่าวยังคงมีลักษณะทางวจนลีลาอื่นๆ ที่ผู้วิจัยยังมิได้วิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง อาทิเช่น การศึกษาเกี่ยวกับการเลือกใช้ภาษาปลายทางที่ใกล้เคียงกับยุคสมัยของตัวบทต้นฉบับ ซึ่งตรงกับรัชสมัยรัชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (1804-1868) อาจส่งผลให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสที่เทียบเคียงกับตัวบทต้นทางได้มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้แปลควรศึกษาว่าลักษณะของวจนลีลาที่พบในบทแปลนั้นเป็นวจนลีลาเฉพาะของตัวบทหรือเป็น วจนลีลาเฉพาะตัวของผู้ประพันธ์ หากพบว่าเป็นลักษณะเฉพาะตัวของผู้ประพันธ์หรือเป็นรูปแบบวจนลีลาที่ได้รับความนิยมในยุคสมัยของตัวบทต้นฉบับ ก็ควรศึกษาตัวบทต้นฉบับและงานแปลของผู้ประพันธ์เดียวกันนี้หรือผู้ ประพันธ์ร่วมสมัยคนอื่น ๆ เพื่อประกอบการตีความตัวบทต้นฉบับให้ลึกซึ้งและถ่องแท้ยิ่งขึ้น รวมถึงควรมีการศึกษา เพิ่มเติมด้วยการนำกระบวนการแปลนี้ไปใช้กับตัวบทประเภทเดียวกันของผู้ประพันธ์คนอื่น เพื่อขยายขอบเขตการ ศึกษาการแปลตัวบทประเภทนี้อีกด้วย

บทที่ 6

ตัวบทต้นฉบับ บทถอดความ บทแปล และคำอธิบายการแปล

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>I. There is a marked likeness between the virtues of man and the enlightenment of the globe he inhabits—the same diminishing gradation in vigor up to the limits of their domains, the same essential separation from their contraries—the same twilight at the meeting of the two: a something wider belt than the line where the world rolls into night, that strange twilight of the virtues; that dusky debateable [<i>sic</i>] land, wherein zeal becomes impatience, and temperance becomes severity, and justice becomes cruelty, and faith superstition, and each and all vanish into gloom.</p>	<p>๑. ความดีงามของมนุษย์และยุคสว่างทางปัญญาของโลกที่พวกเขาอยู่นั้น มีความคล้ายคลึงกันอย่างชัดเจน ซึ่งได้แก่พลังของพวกเขาในการมุ่งสู่จุดสูงสุดของความดีงามและความสว่างทางปัญญาที่ค่อย ๆ ลดลงทีละน้อย เหมือนกัน มีการแบ่งแยกอย่างชัดเจนจากคู่ตรงข้ามของทั้งสองสิ่ง อันได้แก่ ความชั่วร้ายและความเขลาเหมือนกัน ณ จุดที่ทั้งสองสิ่งต่างบรรจบกับคู่ตรงข้ามนั้นก็ยังมีพื้นที่แห่งแดนสนธยาหรือช่วงเวลาแห่งความเสื่อมถอยที่เหมือนกัน ซึ่งแดนสนธยาที่ว่าเป็นคือบางสิ่งที่เป็นเหมือนแถบคาดกว้างกว่าเส้นขอบฟ้าที่โลกหมุนตัวสู่อำตริ เป็นแดนสนธยาแสนพิกลของความดีงามทั้งปวง เป็นดินแดนที่มีดมนไปด้วยข้อขัดแย้ง เป็นที่ซึ่งความมุ่งมั่นกลับกลายเป็นความร้อนรน และการควบคุมอารมณ์กลับกลายเป็นความเข้มงวด และความยุติธรรมกลับกลายเป็นความโหดร้าย และความศรัทธากลับกลายเป็นความมึนงง และแต่ละสิ่ง และทุกสิ่งก็อันตรธานไปในความมืดมน</p>	<p>๑. ความดีงามของปुरुชนและความรู้แจ้งแห่งโลกที่เขาอาศัยนั้นมีความคล้ายคลึงกันอย่างเด่นชัด อันได้แก่ พลังที่ทยอยถดถอยในขณะที่ต่างมุ่งทะยานสู่จุดขอบเขตความเป็นเลิศเจกเดียวกัน และการแบ่งแยกอย่างชัดแจ้งจากคู่ตรงข้ามของทั้งสองเจกเดียวกัน ซึ่ง ณ จุดบรรจบกับคู่ตรงข้ามของทั้งสองนั้นก็ปรากฏแดนสนธยาเจกเดียวกัน แดนสนธยานั้นเป็นดังแถบคาดพาดกว้างกว่าเส้นขอบฟ้าที่โลกเคลื่อนผ่านสู่อำตริกาล เป็นยามพลบแสนพิกลของความดีงามทั้งปวง เป็นดินแดนที่ขมุกขมัวไปด้วยข้อขัดแย้ง เป็นที่ซึ่งความมุ่งมั่นกลายเป็นความร้อนรน และการควบคุมอารมณ์กลายเป็นความเข้มงวด และความยุติธรรมกลายเป็นความโหดร้าย และความศรัทธากลายเป็นความมึนงง และแต่ละสิ่งและทุกสิ่งก็พลันอันตรธานไปในอันธการ</p>

หมายเหตุ

- **(คำที่มีการเล่นเสียง)** มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (m) (v) (h) (g) (d) และ (w) และการสัมผัสพยัญชนะแบบ sibilance ของเสียง (s) รวมถึงมีการซ้ำเสียง (s) และ (t) ที่เกิดจากการเชื่อมคำ เป็นเสียงพยัญชนะที่เชื่อมกับเสียงสระ (consonant to vowel linking) ได้แก่ virtues of, rolls into, twilight at, twilight of, becomes impatience รวมถึงมีการใช้สัมผัสสระ อาทิเช่น คำว่า inhabits-limits, night-twilight การใช้สัมผัสพยัญชนะและสระนั้นได้สร้างความโดดเด่นทางเสียงให้แก่ตัวบท มีลักษณะคล้ายบทร้อยกรอง ดังนั้น ผู้แปลจึงสอดแทรกการใช้สัมผัสสระและสัมผัสอักษรในบทแปลภาษาปลายทางในตำแหน่งที่เหมาะสมเพื่อให้เนื้อความสามารถถ่ายทอดอารมณ์และสร้างภาพพจน์ได้ในลักษณะเดียวกับตัวบทต้นฉบับ ขณะเดียวกันก็ต้องถ่ายทอดความหมายได้เทียบเท่าต้นฉบับด้วย อาทิเช่น การใช้สัมผัสอักษร **ทยอย-ทะยาน, โลก-เลื่อน, พลบ-พิกล, ขมุก-ขมัว-ซ้อ-ซัด, อันตรธาน-อันธการ** หรือการใช้สัมผัสสระ **ทยอย-ถอย, คาด-พาด, พลัน-อันตรธาน**
- **(คำที่มีการเล่นจังหวะ)** ผู้เขียนใช้กลวิธี Polysyndeton คือสร้างความเชื่อมโยงด้วยการใช้สันธาน and ซ้ำหลายจุดในประโยค เพื่อสร้างจังหวะ และเน้นย้ำแนวความคิด ผู้แปลจึงแปล “และ” ซ้ำเพื่อคงรูปแบบของตัวบทต้นฉบับไว้
- **(ประโยคขนานความ)** ผู้เขียนใช้โครงสร้างประโยคคู่ขนาน และใช้คำว่า the same ซ้ำ เพื่อสร้างจังหวะและเน้นย้ำแนวคิด การแปลจึงคงโครงสร้างประโยคคู่ขนานไว้ด้วยการคงส่วนขยาย “เหมือนกัน” ไว้ท้ายประโยค
- **(โวหารภาพพจน์)** ผู้เขียนมีการใช้อุปลักษณะ twilight, dusky, gloom เพื่อเปรียบเทียบสัว ขมุกขมัว และความมืดมนกับช่วงเวลาแห่งความเสื่อมถอยของความดีงามและความรุ่งโรจน์ทางปัญญา
- **(ประโยคที่มีส่วนขยายมาก)** มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างจุลภาค (,) ทวิภาค (:) และยัติภาค (—) เพื่อแสดงการขยายความจากประโยคหลักในหลายตำแหน่ง ทำให้ตัวบทเกิดจังหวะ สร้างอารมณ์ความรู้สึกจากเสียงสูงต่ำในการอ่านออกเสียง อย่างไรก็ตาม การใช้เครื่องหมายวรรคตอดังกล่าวไม่เป็นที่นิยมในภาษาปลายทาง ผู้แปลจึงตัดเครื่องหมายดังกล่าวออกทั้งหมดเพื่อความสละสลวยตามสมัยนิยม

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Nevertheless, with the greater number of them, though their dimness increases gradually, we may mark the moment of their sunset; and, happily, may turn the shadow back by the way by which it had gone down: but for one, the line of the horizon is irregular and undefined; and this, too, the very equator and girdle of them all— Truth; that only one of which there are no degrees, but breaks and rents continually; that pillar of the earth, yet a cloudy pillar; that golden and narrow line, which the very powers and virtues that lean upon it bend, which policy and prudence conceal, which kindness and courtesy modify, which courage overshadows with his shield, imagination covers with her wings, and charity dims with her tears.</p>	<p>อย่างไรก็ตาม ด้วยความดีงามที่มีอยู่มากมายยิ่งกว่า แม้ ว่าความมืดมนจะค่อย ๆ แผ่ขยาย แต่เราก็อาจบ่งบอกได้ ถึงช่วงเวลาอัสดงหรือจุดตกต่ำของความดีงาม และน่ายินดี ที่เราอาจผลักดันให้ย้อนคืนสู่เส้นทางที่งามมีด้นนั้นเคยลา ลับไป ยกเว้นอยู่อย่างหนึ่ง เส้นขอบฟ้าดูผิดแปลกและไม่ ชัดเจน และเช่นเดียวกับเส้นศูนย์สูตรและวงแหวนที่โอบ รอบอยู่ ซึ่งนั่นก็คือสัจจะ หนึ่งเดียวซึ่งมีอาจใช้มาตรวจวัดใด หากแต่แตกกระจาย และฉีกขาดตลอดเวลา หนึ่งเดียวซึ่ง คือเสาค้ำชูโลก แม้เป็นเสาอันกอปรขึ้นแต่ปุยมะฆ เส้นสี ทองเล็กๆ เส้นนั้นอันเปรียบได้กับสัจจะ ซึ่งพลังอำนาจและ ความดีงามทั้งปวงที่พึ่งพิงอยู่ได้ทำให้บิดเบือนไป สัจจะซึ่ง หลักการและความสุขุมรอบคอบได้ปกปิดไว้ สัจจะซึ่งความ เมตตาและมารยาททางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปให้กลายเป็น อื่น สัจจะซึ่งถูกความหาญกล้าบดบังไว้ด้วยโล่ จินตนาการ ก็ป้องปัดกั้นกัน และความเวทนาจำพรางสัจจะนั้นให้ เลือนลางด้วยน้ำตา</p>	<p>ถึงกระนั้น แม้ ว่าความมืดสลัวจะค่อยคืบขยาย แต่ด้วย ความดีงามอันมากมายยิ่งกว่า เราจึงชี้ชัดได้ถึงชั่วขณะ อัสดงแห่งความดีงามเหล่านั้น และก็เป็นเรื่องน่ายินดีที่เรา อาจผลักดันให้ย้อนคืนสู่บรรดาที่มันเคยลาลับไป เว้น แต่สิ่งหนึ่ง เป็นเส้นขอบฟ้าที่ดูผิดแปลกและคลุมเครือ เฉก เดียวกับเส้นศูนย์สูตรและวงแหวนที่โอบล้อมอยู่ นั่นแล คือสัจจะ หนึ่งเดียวซึ่งมีอาจใช้มาตรวจวัด หากแต่แตก สลายและขาดกระจายอยู่ตลอดเวลา หนึ่งเดียวซึ่งคือเสาค้ำ ชูโลก แม้เป็นเสาอันกอปรขึ้นแต่ปุยมะฆ เป็นแถบสี ทองบางๆ อันพลังอำนาจและคุณความดีทั้งปวงที่พึ่งพิงอยู่ ทำให้บิดเบือน อันหลักการและความสุขุมรอบคอบได้ ปกปิดไว้ อันความเมตตาและมารยาททางสังคมเปลี่ยนแปลงให้กลายเป็นอื่น อันความหาญกล้าชูโล่ขึ้นกำบัง จินต- นนาการป้องปัดกั้นก้าง และความใจบุญสุนทานอำพรางให้ เลือนลางด้วยน้ำตา</p>

หมายเหตุ

- **(คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ)** มีการใช้สัมผัสพยัญชนะ ได้แก่ เสียง (th) (d) (m) (b) (h) (c) (p) และ (sh) และการสัมผัสพยัญชนะแบบ Sibilance ของเสียง (s) มีการใช้สัมผัสสระ ได้แก่ คำว่า nevertheless-dimness, greater-number, policy-courtesy-charity ซึ่งทำให้เกิดจังหวะในการอ่านที่ช้าลง เป็นการเน้นย้ำเนื้อความในบางช่วง อาทิเช่น “we may mark the moment of their sunset” จึงแปลให้มีสัมผัสอักษรดังนี้ “เราจึงชี้ชัดได้ถึงชั่วขณะอันสดแห่งความดั่งามเหล่านั้น”
- **(โวหารภาพพจน์)** ผู้เขียนมีการใช้อุปลักษณ์ golden and narrow line เพื่อเปรียบถึงสัจจะหรือความสัตย์ที่แม้จะน้อยนิดแต่ทรงพลัง และยังเปล่งประกายท่ามกลางความมืดสลัวหรือยุคตกต่ำทางศีลธรรม แต่กลับถูกบิดเบือนด้วยการกระทำของมนุษย์อยู่ทุกเมื่อเชื่อกัน นอกจากนี้ ยังมีการใช้ extended metaphor ต่อเนื่องจากประโยคก่อนหน้า โดยมีความดั่งาม (virtues) ที่กำลังตกต่ำเป็นสาระ (Tenor) และช่วงอาทิตย์อัสดง (twilight, sunset) เป็นสื่อเปรียบ (Vehicle) และมีค่านามและคำคุณศัพท์ที่อธิบายถึงความมืดสลัว (dusky, gloom, dimness, cloudy) เป็นฉากหลัง (Ground) ดังนั้นในการแปลจึงต้องทำให้ผู้อ่านนึกถึงภาพพจน์ที่ต่อเนื่องชัดเจน
- **(คำศัพท์เฉพาะ)** มีการใช้ชุดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับภูมิศาสตร์ horizon, equator, girdle และ earth เชื่อมโยงกับอุปลักษณ์อย่างช่วงอาทิตย์อัสดง สะท้อนให้เห็นว่าสัจจะ และความดั่งามนั้นยิ่งใหญ่เป็นสากลและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของโลก รวมทั้งสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจในด้านภูมิศาสตร์และธรรมชาติของผู้เขียน
- **(คำสรรพนาม)** จากตัวบท “Nevertheless, with the greater number of them” มีการใช้คำสรรพนาม them แทนค่านาม “ความดั่งามทั้งปวง” ในประโยคก่อนหน้า ซึ่งไม่ได้อยู่ในตำแหน่งต่อเนื่องกับค่านามดังกล่าว จึงอาจก่อให้เกิดความกำกวมในใจความสำคัญ ผู้แปลจึงแปลคำสรรพนามดังกล่าวว่า “ความดั่งาม” เพื่อให้เกิดความกระจ่าง

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>How difficult must the maintenance of that authority be, which, while it has to restrain the hostility of all the worst principles of man, has also to restrain the disorders of his best—which is continually assaulted by the one and betrayed by the other, and which regards with the same severity the lightest and the boldest violations of its law!</p>	<p>การต้องรักษาสัจจะไว้นั้นช่างยากเย็นเสียกระไร ซึ่งในขณะที่ที่ต้องยับยั้งความร้ายกาจของบรรดาหลักการอันเลวร้ายที่สุดของมนุษย์ ยังต้องยับยั้งความไร้ระเบียบจากหลักการที่ดีที่สุดของพวกเขา ซึ่งการรักษาสัจจะนี้นั้นมักจะถูกโจมตีโดยความร้ายกาจของหลักการที่ผิด และถูกทรยศด้วยความไร้ระเบียบของหลักการที่ดีอยู่ร่ำไป ซึ่งการรักษาสัจจะนี้ยังต้องพิจารณาด้วยความเคร่งครัดไม่ผิดกันสำหรับการฝ่าฝืนกฎแห่งสัจจะทั้งสถานเบาที่สุด และสถานหนักที่สุด!</p>	<p>อันการที่จะต้องรักษาอำนาจแห่งสัจจะไว้นั้นช่างยากเย็นเสียกระไร ด้วยในขณะที่ต้องยับยั้งความร้ายกาจของบรรดาหลักการอันเลวทรามที่สุดของมนุษย์ ก็ยังต้องยับยั้งความวุ่นวายจากหลักการอันดีงามที่สุดของพวกเขาด้วย ซึ่งการรักษาสัจจะนี้นั้นมักจะถูกโจมตีโดยประการแรกและถูกทรยศด้วยประการหลังอยู่ร่ำไป และการพิจารณาการฝ่าฝืนกฎแห่งสัจจะทั้งสถานเบาที่สุดและสถานหนักที่สุดก็ต้องเป็นไปด้วยความเคร่งครัดเสมอกัน!</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสสระ ได้แก่ คำว่า authority-hostility, best-lightest-boldest ซึ่งเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญ อย่างไรก็ตาม ด้วยข้อจำกัดที่เกิดจากความแตกต่างของภาษาปลายทางและภาษาต้นทาง จึงไม่สามารถคงลักษณะดังกล่าวไว้ได้ในการแปล - มีการใช้การเปรียบเทียบขั้นสูงสุด (Superlative) กับคำคุณตรงข้ามอย่าง worst-best และ lightest-boldest เพื่อเน้นย้ำใจความสำคัญ - (โวหารภาพพจน์) ผู้เขียนใช้อุปสรรค authority เพื่อเปรียบกับอำนาจแห่งสัจจะ ซึ่งถูกละเมิดอยู่ตลอดเวลา 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>There are some faults slight in the sight of love, some errors slight in the estimate of wisdom; but truth forgives no insult, and endures no stain.</p>	<p>บางข้อบกพร่องก็แลดูเล็กน้อยนักในมุมมองแห่งความรัก บางครั้งข้อพลั้งพลาดเล็กน้อยก็ยิ่งเกิดขึ้นเมื่อพิจารณาด้วยปัญญา แต่สัจจะมีเคียดขโมกภัยต่อการกระทำผิด และมีเคียดทานทนต่อมลทินใด</p>	<p>ความผิดพลาดบางครั้งช่างแลดูเล็กน้อยนักในมุมมองแห่งรัก ความพลั้งพลาดบางครั้งช่างแลดูเล็กน้อยนักแม้พิจารณาด้วยปัญญา แต่สัจจะมีเคียดขโมกภัยต่อการดูหมิ่น และมีเคียดทานทนต่อมลทินใด</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการสัมผัสพยัญชนะแบบ Sibilance ของเสียง (s) และมีการใช้สัมผัสสระ ได้แก่ คำว่า slight-sight เพื่อสร้างจังหวะการอ่านให้สะดุดหู ผู้แปลจึงสอดแทรกการใช้สัมผัสสระ เพื่อสร้างความน่าสนใจให้แก่บทแปล อาทิเช่น นัก-รัก, พลั้ง-ครั้ง, ดูหมิ่น-มลทิน - (ประโยชน์ขนานความ) ปรากฏรูปแบบโครงสร้างประโยชน์ขนานความ 2 ชุด ดังจะเห็นจากข้อความเน้น ซึ่งในการแปลได้รักษาโครงสร้างดังกล่าวไว้อย่างครบถ้วน 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>We do not enough consider this; nor enough dread the slight and continual occasions of offence against her.</p>	<p>เรายังใคร่ครวญถึงสิ่งนี้ไม่มากพอ และหวาดหวั่นไม่มากพอต่อโอกาสเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการละเมิดสัจจะที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>เรายังใคร่ครวญถึงสิ่งนี้ไม่มากพอ และหวั่นหวาดไม่มากพอต่อโอกาสเล็กน้อยครั้งแล้วครั้งเล่า อันจะนำไปสู่การละเมิดสัจจะ</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (ประโยชน์ขนานความ) ผู้เขียนมีการใช้กลวิธีการซ้ำคำเพื่อเน้นย้ำใจความ ได้แก่ คำว่า enough ผู้แปลจึงรักษารูปแบบไว้โดยใช้คำซ้ำ “เรายังใคร่ครวญถึงสิ่งนี้ไม่มากพอ และหวั่นหวาดไม่มากพอ” - (คำสรรพนาม) ผู้เขียนใช้คำสรรพนาม her แทนคำนาม truth ดังนั้นผู้แปลจึงแปลด้วยคำนาม “สัจจะนั้น” เพื่อไม่ให้เกิดความกำกวม 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>We are too much in the habit of looking at falsehood in its darkest associations, and through the color of its worst purposes.</p>	<p>เรามักเคยชินเกินไปในการมองว่าการกล่าวเท็จนั้นเชื่อมโยงกับความชั่วร้ายอันดำมืดที่สุด และมีลักษณะอันสำแดงถึงเป้าประสงค์ที่เลวร้ายที่สุด</p>	<p>เราเคยชินจนเกินไปที่มองว่าการกล่าวเท็จนั้นต้องเชื่อมโยงถึงความชั่วร้ายอันสุดแสนดำมืด และมีลักษณะที่สำแดงถึงเป้าประสงค์อันสุดแสนเลวร้าย</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เขียนเลือกใช้ชุดคำศัพท์ที่สื่อถึงความหลอกลวงชั่วร้าย ได้แก่ คำว่า darkest และ worst ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกัน รวมถึงคำว่า falsehood ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า deceit และ untruth ซึ่งอยู่ในประโยคถัดไป ทำให้ต้องพิถีพิถันในการเลือกชุดคำศัพท์ในภาษาปลายทางที่สื่อสารได้เทียบเคียงกันทั้งในระดับภาษาและความหมาย - (โวหารภาพพจน์) มีการใช้อุปลักษณ์ color เพื่อเปรียบกับความชั่วร้ายที่มักถูกแทนค่าด้วยสีดำมืด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเชื่อมโยงระหว่างศาสตร์ด้านศิลปะที่ผู้เขียนมีความเชี่ยวชาญและงานเขียนของเขา แต่เพื่อให้บทแปลมีความเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง จึงมีการปรับบทแปลโดยแปล “color” ว่า “ลักษณะที่สำแดง” 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>That indignation which we profess to feel at deceit absolute, is indeed only at deceit malicious.</p>	<p>ความเดือดดาลต่อความลวงอันสัมบูรณ์ซึ่งเราได้สำแดงออกมานั้น แท้จริงแล้วเป็นเพียงความรู้สึกต่อความลวงอันประสงค์ร้าย</p>	<p>ความเดือดดาลต่อความลวงอันสัมบูรณ์ซึ่งเราได้สำแดงออกมานั้น แท้จริงแล้วเป็นเพียงความรู้สึกต่อความลวงอันประสงค์ร้าย</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำคุณศัพท์ในตำแหน่งหลังคำนาม) มีการใช้โครงสร้างคำแบบ Postnominal Adjective คือคำว่า “deceit absolute” และ “deceit malicious” สะท้อนถึงลักษณะของกวีนิพนธ์หรือตัวบทที่ได้รับอิทธิพลจากพระคัมภีร์ไบเบิล โดยโครงสร้างวลีนี้เน้นย้ำความสำคัญของคำว่า deceit มากกว่าคำคุณศัพท์ที่ต่อท้าย ในการแปลจึงต้องคำนึงถึงความหมายที่แฝงอยู่ด้วย โดยอ้างอิงจากพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับแปล 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
We resent calumny, hypocrisy and treachery, because they harm us, not because they are untrue.	เราชุ่นเคืองกับการใส่ร้าย การเสแสร้ง และการทรยศ ด้วยเหตุว่าสิ่งเหล่านี้ทำร้ายเรา แต่มิใช่ด้วยเหตุว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องไม่จริง	เราชุ่นเคืองกับการใส่ร้าย การเสแสร้ง และการทรยศ ด้วยเหตุว่าสิ่งเหล่านี้ทำร้ายเรา หาใช่เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องไม่จริง
Take the detraction and the mischief from the untruth, and we are little offended by it; turn it into praise, and we may be pleased with it.	หากหักล้างการทำลายชื่อเสียงและความเสียหายอันเกิดจากความเท็จออกเสีย เราจักรู้สึกชุ่นเคืองเพียงเล็กน้อย และเมื่อเปลี่ยนแปลงความเท็จเป็นคำสรรเสริญ เราอาจรู้สึกยินดีกับมันก็เป็นได้	หากหักล้างการสร้างชื่อเสียงเสียหายและการก่อความอันเกิดจากความเท็จออกเสีย เราจักรู้สึกชุ่นเคืองเพียงเล็กน้อย และเมื่อเปลี่ยนแปลงความเท็จเป็นคำสรรเสริญ เราอาจรู้สึกยินดีกับมันก็เป็นได้
หมายเหตุ		
- (คำสรรพนาม) มีการใช้คำสรรพนาม it ซ้ำ แต่เพื่อความเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง ผู้แปลจึงแปลโดยละสรรพนามบางตำแหน่ง และใช้คำนาม “ความเท็จ” แทนสรรพนามในบางตำแหน่ง		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
And yet it is not calumny nor treachery that does the largest sum of mischief in the world; they are continually crushed, and are felt only in being conquered.	แต่ที่ว่ามิใช่การใส่ร้ายหรือการทรยศ ที่สร้างความเสียหายมากมายที่สุดในโลก ด้วยทั้งสองสิ่งนั้นถูกทำลายอยู่รำไป และรู้สึกได้จำเพาะเมื่อถูกจับได้	แต่ที่ว่ามิใช่การใส่ร้ายป้ายสีหรือการทรยศหักหลังที่สร้างความเสียหายมหาดศาลที่สุดในโลก ด้วยทั้งสองสิ่งนั้นถูกสยบอยู่เสมอ และเป็นสิ่งที่รู้สึกได้จำเพาะเมื่อถูกพิชิตด้วยความจริง

หมายเหตุ

- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสสระ ได้แก่ calumny-treachery ซึ่งล้วนเป็นคำที่สื่อถึงใจความสำคัญของเนื้อหา ผู้แปลจึงเลือกใช้คำที่โดดเด่น เช่น คำซ้อนอย่าง “ใส่ร้ายป้ายสี” “ทรยศหักหลัง” หรือในตำแหน่งที่มีการใช้สัมผัสพยัญชนะของเสียง (c) อย่าง continually-crushed-conquered จึงแปลโดยใช้สัมผัสอักษรในตำแหน่งใกล้เคียง ได้แก่ คำว่า **สอง-สิ่ง-สยบ-เสมอ, จำเพาะ-พิชิต**
- แปล being conquered ว่า ถูกพิชิตด้วยความจริง ด้วยความรู้สึกลูกทรยศหลอกลวงนั้นจะรู้สึกได้เมื่อถูกจับได้หรือรู้ทัน เหมือนการใช้ความจริงเอาชนะการหลอกลวงนั้น

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>But it is the glistening and softly spoken lie; the amiable fallacy; the patriotic lie of the historian, the provident lie of the politician, the zealous lie of the partizan, the merciful lie of the friend, and the careless lie of each man to himself, that cast that black mystery over humanity, through which any man who pierces, we thank as we would thank one who dug a well in a desert; happy in that the thirst for truth still remains with us, even when we have wilfully left the fountains of it.</p>	<p>หากแต่เป็นคำกล่าวเท็จที่มีเสน่ห์หลอมนแพรวพราวและอ่อนหวาน เป็นการหลอกลวงฉันทมิตร เป็นคำมุสาที่รักชาติของนักประวัติศาสตร์ คำมุสาอันสุขุมของนักการเมือง คำมุสาที่กระหึ้นกระหือหรือของพลพรรค คำมุสาเปี่ยมเมตตาของสหาย และคำมุสาแสนชะล่าใจลวงตนของมนุษย์ทุกผู้ต่างหาก ที่แผ่เงามีดปริศนาเหนือมนุษยชาติ และสำหรับผู้ที่ยกย่องได้ เราขอขอบใจยิ่ง พอ ๆ กับที่เราจักขอบใจผู้ชูป่อน้ำกลางทะเลทราย ด้วยปริศนาว่าความกระหายในสังขะยังคงอยู่กับเราบ้าง แม้น ว่าเราจงใจจากแหล่งน้ำแห่งนั้นมาแล้ว</p>	<p>หากแต่เป็นคำกล่าวเท็จที่อ่อนหวานและเปี่ยมด้วยเสน่ห์แพรวพราว เป็นการลวงหลอกลวงฉันทมิตร เป็นคำมุสาอันรักชาติของนักประวัติศาสตร์ คำมุสาอันสุขุมของนักการเมือง คำมุสาที่กระหึ้นกระหือหรือของพลพรรค คำมุสาที่เปี่ยมเมตตาของสหาย และคำมุสาที่แสนชะล่าใจลวงตนของมนุษย์ทุกผู้ต่างหากที่แผ่เงามีดปริศนาเหนือมนุษยชาติ และสำหรับผู้ที่ยกย่องได้ เราขอขอบใจยิ่ง พอ ๆ กับที่เราจักขอบใจผู้ชูป่อน้ำกลางทะเลทราย ด้วยปริศนาว่าความกระหายในความจริงยังคงอยู่กับเราบ้าง แม้นในตอนที่เราจงใจจากแหล่งน้ำแห่งสังขะนั้นนั้นมาแล้ว</p>

หมายเหตุ

- (โวหารภาพพจน์) มีการใช้ปฏิทรรศน์ (Paradox) คือการใช้ถ้อยคำที่มีความหมายขัดแย้งกันมากแล้วรวมกันเพื่ออธิบายแนวความคิดให้กระจ่างชัดเจนขึ้น ได้แก่ ลักษณะอันดีงามที่จับคู่กับคำมูสา patriotic lie, provident lie, zealous lie, merciful lie ซึ่งทำให้ผู้อ่านสะดุดตาและถูกคิดว่าเป็นความเท็จแฝงอยู่ท่ามกลางความดีงามในชีวิตประจำวัน
- แม้ว่าเครื่องหมายอัฒภาคจะมีการใช้งานในภาษาปลายทาง ดังที่ปรากฏใน *หลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและเครื่องหมายอื่น ๆ หลักเกณฑ์การเว้นวรรค หลักเกณฑ์การเขียนคำย่อ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2533)* โดยอัฒภาคใช้คั่นระหว่างประโยคที่มีรูปประโยคและใจความสมบูรณ์อยู่แล้ว เพื่อแสดงความต่อเนื่องอย่างใกล้ชิดของประโยคนั้น หรือใช้แบ่งกลุ่มคำที่มีเครื่องหมายจุลภาคอยู่แล้วออกเป็นส่วนเป็นตอนให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากตัวบทต้นฉบับมีการใช้เครื่องหมายอัฒภาคอยู่มาก ผู้แปลจึงตัดเครื่องหมายดังกล่าวออกทั้งหมดเพื่อความสละสลวยของตัวบทแปล ดังนั้นนามวลี the amiable fallacy จึงแปลด้วยการซ้ำคำกริยา “เป็น” เพื่อให้เชื่อมโยงกับประโยคหลักก่อนหน้า

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
It would be well if moralists less frequently confused the greatness of a sin with its unpardonableness. The two characters are altogether distinct.	คงเป็นการดี หากนักศีลธรรมสืบสนให้บ่อยครั้งลงถึงความแตกต่างระหว่างความร้ายแรงของบาป และการไม่อาจอภัยให้ได้ของบาปนั้น ด้วยทั้งสองสิ่งช่างแตกต่างกันอย่างชัดแจ้ง	คงเป็นการดี หากนักศีลธรรมลดละจากความสืบสนระหว่างความร้ายแรงของบาป และการไม่อาจอภัยให้ได้ของบาปนั้น ด้วยทั้งสองคุณลักษณะนั้นแตกต่างกันด้วยประการทั้งปวง
The greatness of a fault depends partly on the nature of the person against whom it is committed, partly upon the extent of its consequences.	ความร้ายแรงของความผิดนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับอุปนิสัยของผู้ถูกกระทำ อีกส่วนหนึ่งขึ้นกับขอบเขตของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	ความร้ายแรงของความผิดนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับอุปนิสัยของผู้ถูกกระทำ อีกส่วนหนึ่งขึ้นกับขอบเขตของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Its pardonableness depends, humanly speaking, on the degree of temptation to it.</p>	<p>หากกล่าวในฐานะปุถุชน การจะให้อภัยได้หรือไม่ นั่น ก็ขึ้น อยู่กับระดับของความยั่ววนใจของความผิดนั้น</p>	<p>หากกล่าวในฐานะปุถุชน การจะได้รับการอภัยหรือไม่ นั้น ขึ้นอยู่กับว่าความผิดนั้นยั่ววนใจเพียงไหน</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - ปรับบทแปลโดยย้ายตำแหน่งกริยาวิเศษณ์วลี “humanly speaking” ไว้หน้าประโยคเพื่อให้เป็นไปตามธรรมชาติของภาษาปลายทาง - (คำสรรพนาม) แปลคำสรรพนาม it ว่า “ความผิด” เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความได้ง่ายขึ้น 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>One class of circumstances determines the weight of the attaching punishment; the other, the claim to remission of punishment: and since it is not easy for men to estimate the relative weight, nor possible for them to know the relative consequences, of crime, it is usually wise in them to quit the care of such nice measurements, and to look to the other and clearer condition of culpability; esteeming those faults worst which are committed under least temptation.</p>	<p>สถานการณ์รูปแบบหนึ่งได้กำหนดความหนักเบาของโทษทัณฑ์ที่พึงตามมา ส่วนสถานการณ์อื่น ๆ กำหนดความหนักเบาของคำร้องให้ลดโทษและเนื่องจากไม่ใช่เรื่องง่ายนักสำหรับผู้คนทั่วไปที่จะประเมินน้ำหนักของโทษในเชิงเปรียบเทียบ ทั้งยังเป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะทราบถึงผลสืบเนื่องของอาชญากรรมในเชิงเปรียบเทียบ จึงมักเป็นความฉลาดของพวกเขาที่จะเลิกใส่ใจในการวัดผลอันเที่ยงตรงเช่นนั้น และมองถึงเงื่อนไขของการมีความผิดอื่นที่ชัดเจนกว่า โดยพิจารณาความผิดที่ร้ายแรงที่สุดเหล่านั้น ซึ่งถูกกระทำขึ้นภายใต้สิ่งล่อลวงใจที่น้อยที่สุด</p>	<p>สถานการณ์รูปแบบหนึ่ง ๆ ได้กำหนดความหนักเบาของโทษสถานต่าง ๆ ที่ตามมา ส่วนสถานการณ์ประเภทอื่น ๆ ก็กำหนดการเรียกร้องเพื่อขอบรรเทาโทษ แต่เนื่องจากไม่ใช่เรื่องง่ายตายนักสำหรับผู้คนทั่วไปที่จะประเมินเปรียบเทียบความหนักเบาของความผิด ทั้งยังเป็นไปไม่ได้ที่จะเปรียบเทียบผลสืบเนื่องที่เกิดจากการกระทำผิดนั้น โดยปกติพวกเขา มักฉลาดที่จะเลิกใส่ใจการวัดผลอันเที่ยงตรงเช่นนั้น และมองถึงเงื่อนไขอื่นที่ชัดเจนกว่าของความผิดอันควรประณาม โดยพิจารณาจากเหล่าความผิดอุกฉกรรจ์ที่สุด ซึ่งกระทำภายใต้การยั่ววนใจอันเบาบางที่สุด</p>

หมายเหตุ

- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษรของเสียง (c) และ (p) ในหลายตำแหน่ง ซึ่งเน้นคำที่เป็นใจความสำคัญ แต่เนื่องจากความแตกต่างของภาษาต้นทางและปลายทาง บทแปลจึงไม่อาจรักษารูปแบบกลวิธีทางวจนลีลาดังกล่าวไว้ได้ แต่ยังคงยึดความหมายที่เทียบเคียงต้นฉบับเป็นสำคัญ
- แปลชดเชยในประโยค “the other, the claim to remission of punishment” ซึ่งถูกลดทอนความด้วยเครื่องหมายวรรคตอนว่า “ส่วนเหตุการณ์ประเภทอื่น ๆ ก็กำหนด” เพื่อให้ใจความในภาษาปลายทางสมบูรณ์ขึ้น
- แปล “nor possible” ในทางตรงข้าม (Antonymic Translation) ว่า “เป็นไปได้ไม่ได้” เพื่อให้ประโยคกระชับ
- (คำคุณศัพท์ในตำแหน่งหลังคำนาม) มีการใช้โครงสร้างคำแบบ Postpositive Adjective คือคำว่า “those faults worst” สะท้อนถึงลักษณะของกวีนิพนธ์หรือตัวบทที่ได้รับอิทธิพลจากพระคัมภีร์ไบเบิล จึงแปลว่า “ความผิดที่อุกฉกรรจ์ที่สุดทั้งหลาย” เลือกลงใช้คำว่า “อุกฉกรรจ์” ซึ่งมีความโดดเด่น เพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้นฉบับให้ความสำคัญ

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>I do not mean to diminish the blame of the injurious and malicious sin, of the selfish and deliberate falsity; yet it seems to me, that the shortest way to check the darker forms of deceit is to set watch more scrupulous against those which have mingled, unregarded and unchastised, with the current of our life.</p>	<p>ข้าพเจ้ามิได้หมายใจจะลดทอนความรับผิดชอบต่อบาปซึ่งเป็นอันตรายและประสงคร้าย ต่อความเท็จอันเห็นแก่ตัว และจงใจ สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ดูเหมือนว่าหนทางที่รวดเร็วที่สุดในการควบคุมการหลอกลวงในรูปแบบที่ชั่วร้ายยิ่งกว่า คือการเพิ่มความระมัดระวังในการเฝ้าดูเหล่าความลวงหลอกที่ผสมปนเป ถูกละเลยและไร้บทลงโทษท่ามกลางกระแสชีวิตของเรา</p>	<p>ข้าพเจ้ามิได้หมายใจจะลดทอนความรับผิดชอบต่อบาปซึ่งเป็นอันตรายและประสงคร้ายต่อความเท็จอันเห็นแก่ตัว และจงใจ สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ดูเหมือนว่าหนทางที่รวดเร็วที่สุดในการสกัดกั้นการหลอกลวงในรูปแบบที่ชั่วร้ายยิ่งกว่า คือการเพิ่มความระมัดระวังในการเฝ้าดูเหล่าความลวงหลอกที่ปะปน ถูกละเลยและไม่เคยได้รับบทลงโทษท่ามกลางกระแสชีวิตของเรา</p>

หมายเหตุ

- ความหมายของคำว่า falsity ในพจนานุกรมคือ “the state of not being true or genuine” ผู้แปลจึงเลือกใช้คำว่า “ความเท็จ” โดยยังคงแปล deceit ว่าการหลอกลวง เพื่อให้เกิดความสม่ำเสมอในตัวบท
- **(คำคุณศัพท์ในตำแหน่งหลังคำนาม)** มีการใช้โครงสร้างคำแบบ Postpositive Adjective คือคำว่า “set watch more scrupulous” สะท้อนถึงลักษณะของกวีนิพนธ์หรือตัวบทที่ได้รับ อิทธิพลจากพระคัมภีร์ไบเบิล โดยโครงสร้างวลีนี้เน้นย้ำความสำคัญของคำว่า more scrupulous มากกว่าคำกริยาหลัก

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
Do not let us lie at all. Do not think of one falsity as harmless, and another as slight, and another as unintended.	เราต้องไม่โกหกแม้สักครั้ง อย่าเพิ่งคิดว่าความเท็จที่เกิดขึ้นหนึ่งครั้งนั้นจะไร้พิษสง และอีกครั้งเป็นเรื่องเล็กน้อย และอีกครั้งเป็นสิ่งที่มิได้เจตนา	เราต้องไม่โกหกแม้แต่ครั้งเดียว เราต้องไม่คิดว่าความเท็จที่เกิดขึ้นครั้งหนึ่งนั้นจะไร้พิษสง และอีกครั้งเป็นเรื่องเล็กน้อย และอีกครั้งเป็นสิ่งที่มิได้เจตนา

หมายเหตุ

- **(เทศนาโวหาร)** ประโยคสั้นมากเมื่อเปรียบเทียบกับประโยคอื่นในตัวบท รวมถึงมีการใช้โครงสร้างของประโยคคำสั่ง (Imperative Sentence) และไม่เน้นการเลือกใช้ถ้อยคำที่เรียงร้อยสวยงาม จึงเป็นเหมือนบทสรุปที่กระตือรือร้นให้ผู้ผู้อ่านอุกคิด ในการแปลจึงต้องรักษาลักษณะทางวจนลีลาดังกล่าวไว้ให้ครบถ้วน

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Cast them all aside: they may be light and accidental; but they are an ugly soot from the smoke of the pit, for all that; and it is better that our hearts should be swept clean of them, without over care as to which is largest or blackest.</p>	<p>จงละทิ้งความผิดเหล่านั้นไป ด้วยเห็นว่าไม่หนักหนาและเป็นเพียงอุบัติเหตุ แม้กระนั้น มันก็มีต่างจากเขม่ามอมแมมจากเหมืองถ่านหิน คงดีกว่าถ้าหัวใจของเราจะได้รับการปัดกวาดให้ปลอดจากสิ่งเหล่านั้น โดยมีต้องใส่ใจ จนเกินไปว่าความผิดใดใหญ่หลวงที่สุดหรือดำมืดที่สุด</p>	<p>จงละทิ้งความผิดบาปเหล่านั้นไป แม้ว่าจะไม่หนักหนาหรือเป็นเพียงเหตุบังเอิญ แต่มันก็มีได้ต่างจากเขม่ามอมแมมจากเหมืองถ่านหิน คงดีกว่าถ้าหัวใจของเราจะได้รับการปัดกวาดให้ปราศจากสิ่งเหล่านั้น โดยมีต้องใส่ใจ จนเกินไปว่าความผิดใดจักใหญ่หลวงที่สุดหรือดำมืดที่สุด</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร soot-smoke-swept ซึ่งอยู่ในชุดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรม สร้างภาพพจน์เกี่ยวกับยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม ซึ่งเต็มไปด้วยงานอุตสาหกรรมอันอยู่ตรงข้ามกับศิลปะอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นผู้แปลจึงมีการใช้สัมผัสอักษรในบทแปลเพื่อสร้างจุดสนใจ ได้แก่ เขม่า-มอม-แมม-เหมือง - แปลขยายความคำว่า "pit" ว่า "เหมืองถ่านหิน" เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางเห็นภาพว่าในสมัยวิกตอเรียน ประเทศอังกฤษมีอุตสาหกรรมเหมืองถ่านหินและโรงงานต่าง ๆ จำนวนมากจนเกิดมลภาวะทางอากาศอย่างรุนแรง (Corton I) 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Speaking truth is like writing fair, and comes only by practice; it is less a matter of will than of habit, and I doubt if any occasion can be trivial which permits the practice and formation of such a habit.</p>	<p>การกล่าววจาสัตย์นั้นเหมือนกับการประพันธ์ที่งดงาม ซึ่งเกิดขึ้นได้ด้วยการฝึกฝนเท่านั้น และเป็นสิ่งที่เกิดจากการฝึกฝนจนเป็นนิสัยมากกว่าที่จะเกิดจากความประสงค์ และข้าพเจ้าก็คิดว่าไม่ว่าโอกาสจะน้อยนิดเพียงใด ก็ยอมนำไปสู่การฝึกฝนและการก่อให้เกิดนิสัยเคยชินเช่นนั้นได้</p>	<p>การกล่าววจาสัตย์นั้นเหมือนดังการประพันธ์ที่งดงาม ซึ่งบังเกิดขึ้นได้ด้วยการฝึกฝนเท่านั้น และเป็นสิ่งที่มิได้มีที่มาจากความมุ่งมั่นมากไปกว่าการปฏิบัติจนเป็นนิสัย และข้าพเจ้าก็เห็นว่าโอกาสจะน้อยนิดเพียงใด ก็ยอมนำไปสู่การฝึกฝนและการก่อให้เกิดนิสัยเคยชินเช่นนั้นได้</p>

หมายเหตุ

- (โวหารภาพพจน์) แม้ว่าสาระสำคัญของประโยคนี้นี้คือ การกล่าวความสัตย์นั้นเกิดได้จากการฝึกฝนเท่านั้น แต่ผู้เขียนมีกลวิธีในการนำเสนอแนวคิดอย่างมีชั้นเชิงและซับซ้อน มีการใช้อุปมาโวหาร (simile) เปรียบเทียบการกล่าวความสัตย์กับงานประพันธ์ซึ่งเป็นศาสตร์และศิลป์ที่ตนถนัด
- นอกจากนี้ แม้ว่าผู้เขียนใช้คำว่า doubt แต่ก็เกินไปเพื่อแสดงแนวคิดที่ตนมั่นใจ ดังนั้นในการแปลจึงพยายามรักษาโครงสร้างเดิมไว้แทนการแปลแบบเอาความ ดังเช่น ประโยค “it is less a matter of will than of habit” แปลว่า “เป็นสิ่งที่มิได้มีที่มาจากความมุ่งมั่นมากไปกว่าการปฏิบัติจนเป็นนิสัย”

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>To speak and act truth with constancy and precision is nearly as difficult, and perhaps as meritorious, as to speak it under intimidation or penalty; and it is a strange thought how many men there are, as I trust, who would hold to it at the cost of fortune or life, for one who would hold to it at the cost of a little daily trouble.</p>	<p>การกล่าววาทะและการกระทำด้วยความสัตย์อย่างสม่ำเสมอและเที่ยงตรงนั้น ช่างยากเย็นและอาจน่าสรรเสริญพอ ๆ กับการพูดความสัตย์ภายใต้การขู่กรรโชกหรือการลงทัณฑ์ และก็เป็นเรื่องพิกลนักในความเชื่อของข้าพเจ้า ว่ามีผู้คนมากมายเท่าไรซึ่งรักษาความสัตย์ยิ่งเสียกว่าทรัพย์สมบัติและชีวิตของตน เมื่อเทียบกับผู้คนที่ให้ความสำคัญกับความสัตย์เพียงน้อยนิด ไม่ต่างจากปัญหาเล็กน้อยในชีวิตประจำวัน</p>	<p>การกล่าววาทะและการกระทำด้วยความสัตย์อย่างสม่ำเสมอและเที่ยงตรงนั้น เกือบจะยากเย็นและอาจจะน่าสรรเสริญพอ ๆ กับการพูดความสัตย์ภายใต้การขู่กรรโชกหรือการลงทัณฑ์ และก็เป็นเรื่องพิกลนักในความเชื่อของข้าพเจ้าว่ามีผู้คนมากมายเท่าใดที่รักษาความสัตย์ยิ่งเสียกว่าทรัพย์สมบัติและชีวิตของตน เมื่อเทียบกับผู้คนที่ให้ความสำคัญกับความสัตย์เพียงน้อยนิด ไม่ต่างจากปัญหาเล็กน้อยในชีวิตประจำวัน</p>

หมายเหตุ

- (ประโยคขนานความ) จากประโยคคู่ขนานของต้นฉบับที่ว่า “who would hold to it at the cost of” ผู้แปลจึงรักษาโครงสร้างคู่ขนานไว้ และแปลเพิ่มเพื่อขยายความในส่วนวลี “the cost of a little daily trouble” เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางเข้าใจว่าเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นถึงความไม่สลักสำคัญ

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>And seeing that of all sin there is, perhaps, no one more flatly opposite to the Almighty, no one more "wanting the good of virtue and of being," than this of lying, it is surely a strange insolence to fall into the foulness of it on light or on no temptation, and surely becoming an honorable man to resolve that, whatever semblances or fallacies the necessary course of his life may compel him to bear or to believe, none shall disturb the serenity of his voluntary actions, nor diminish the reality of his chosen delights.</p>	<p>และเห็นได้ว่าจากบาปทั้งหลายนั้น คงมีบาปใดจะอยู่ฝั่งตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับพระเจ้า และมีบาปใดจะ "ไร้ซึ่งความดีงามแห่งคุณธรรมและความเป็นมนุษย์" มากไปกว่าบาปแห่งการกล่าวคำมุสาอีกแล้ว แน่หนอนว่านี่คือความโหดอันผิดประหลาดที่จะตกสู่ห้วงความโสมมของมุสาวาท ในขณะที่มีสิ่งยั่วชวนเพียงเล็กน้อยหรือมีมีเลย และแน่นอนว่าการเป็นมนุษย์ผู้มีศักดิ์ศรีและมุ่งบำเพ็ญตนอยู่เหนือสิ่งเหล่านั้น มิว่าจะเป็นการเสแสร้งว่าดีงามหรือการหลงหลอกขนานแท้ใด ๆ ที่ครรถองชีวิตจะบีบคั้นให้จำต้องยอมรับหรือหลงเชื่อ ก็ย่อมมีอาจรบกวนความสงบอันเกิดจากจิตอาสาหรือลดทอนความปีติอันจริงแท้จากความสุขที่เขาได้เลือกแล้ว</p>	<p>และจะเห็นได้ว่าอันบาปทั้งหลายทั้งปวงนั้น คงมีบาปใดจะอยู่ตรงกันข้ามกับพระเจ้าโดยสิ้นเชิง และมีบาปใดจะ "ไร้ซึ่งความดีงามแห่งคุณธรรมและความเป็นมนุษย์" มากไปกว่าบาปแห่งการกล่าวคำมุสาอีกแล้ว แน่นอนว่ามันคือความทะนงตนแสนพิกลของผู้ที่หล่นร่วงสู่ห้วงหาอันโสมมแห่งมุสาวาท ทั้งที่มีสิ่งยั่วชวนเพียงนิดหรือมีมีเลย และแน่นอนว่าการเป็นมนุษย์ผู้เปี่ยมด้วยศักดิ์ศรีและมุ่งบำเพ็ญตนอยู่เหนือสิ่งเหล่านั้น มิว่าจะเป็นการเสแสร้งว่าดีงามหรือการหลงหลอกขนานแท้ใด ๆ ที่ครรถองชีวิตจะบีบบังคับให้จำต้องยอมรับหรือหลงเชื่อ ก็ย่อมมีอาจรบกวนความสงบอันเกิดจากจิตอาสาหรือลดทอนความปีติอันจริงแท้จากความสุขที่เขาได้เลือกแล้ว</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (ประโยคขนานความ) มีการใช้วลีและคำขึ้นต้นประโยคว่า "no one more" และ "surely" ทำให้เกิดประโยคคู่ขนาน ผู้แปลจึงแปลวลีขึ้นต้นว่า "มีบาปใด" และ "แน่นอนว่า" เพื่อรักษาโครงสร้างคู่ขนานไว้ - (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษรของเสียง (f) (b) และ (d) ในหลายตำแหน่ง ซึ่งเน้นคำที่เป็นใจความสำคัญ ดังนั้นผู้แปลจึงมีการใช้สัมผัสสระในบทแปลเพื่อสร้างจุดสนใจ เช่น ตน-พิกล-หล่น, ร่วง-ห้วง, บังคับ-ยอมรับ และสัมผัสอักษร เช่น แสน-สู่-โสมม-มุสาวาท, ห่วง-หา, ลวง-หลอก-ครรถอง-หลง-ลด-เลือก - (คำสรรพนาม) ละการแปลสรรพนาม "his" ในหลายจุด เพื่อให้รูปแบบประโยคตรงตามธรรมชาติของภาษาปลายทาง 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>II. If this be just and wise for truth's sake, much more is it necessary for the sake of the delights over which she has influence.</p>	<p>๒. หากที่กล่าวมาก่อนหน้าทั้งหมดนี้จะยุติธรรมและหลักแหลมเพื่อประโยชน์แห่งสัจจะแล้ว ก็เป็นเรื่องจำเป็นยิ่งกว่าสำหรับความปิติยินดีซึ่งได้รับอิทธิพลจากสัจจะนั้นด้วย</p>	<p>๒. หากที่กล่าวมาก่อนหน้าทั้งหมดนี้เป็นความเที่ยงธรรมและความซาบซึ้งเพื่อรักษาไว้ซึ่งสัจจะแล้ว ก็จำเป็นยิ่งกว่ามากนักสำหรับความปิติยินดีอันได้รับอิทธิพลจากสัจจะนั้นด้วย</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - (ประโยคที่มีการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์) มีการใช้โครงสร้างประโยคแบบผกผัน (Inversion) “much more is it necessary for the sake of the delights” เพื่อเน้นย้ำความสำคัญว่าความเที่ยงธรรมและความซาบซึ้งสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ที่รักษาสัจจะไว้ จึงแปลว่า “มันก็จำเป็นยิ่งกว่ามากนักสำหรับ” เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างต้นฉบับ - (คำสรรพนาม) แปลคำสรรพนาม “she” ว่า “สัจจะ” เพื่อความชัดเจนในตัวบทแปล 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>For, as I advocated the expression of the Spirit of Sacrifice in the acts and pleasures of men, not as if thereby those acts could further the cause of religion, but because most assuredly they might therein be infinitely ennobled themselves, so I would have the Spirit or Lamp of Truth clear in the hearts of our artists and handicraftsmen, not as if</p>	<p>ตามที่ข้าพเจ้าได้สนับสนุนการแสดงออกถึงจิตวิญญาณแห่งการเสียสละในการกระทำและความพึงใจของมนุษย์ทุกคน มิใช่ว่าการกระทำเหล่านั้นจะส่งเสริมในเรื่องของศาสนา แต่เป็นเพราะพวกเขาจักทำให้ตัวเองดูสูงส่งขึ้นอย่างไม่อาจประมาณได้อย่างแน่นอนที่สุด ดังนั้น ข้าพเจ้าจะทำให้ จิตวิญญาณหรือประทีปแห่งสัจจะแจ่มแจ้งในใจของ บรรดาศิลปินและช่างฝีมือของเรา มิใช่ว่าการฝึกฝน</p>	<p>ตามที่ข้าพเจ้าได้สนับสนุนการแสดงออกถึงจิตวิญญาณแห่งการเสียสละในการกระทำและความพึงใจของมนุษย์ทุกคน มิใช่ว่าการกระทำเหล่านั้นจะเป็นไปเพื่อส่งเสริมศาสนา แต่แน่นอนที่สุดว่าเป็นเพราะการกระทำเหล่านั้นจักสร้างความสูงส่งขึ้นในตัวเองอย่างไม่อาจประมาณได้ ดังนั้น ข้าพเจ้าจะทำให้จิตวิญญาณหรือประทีปแห่งสัจจะกระจ่างแจ้งในใจของบรรดาศิลปินและ</p>

<p>the truthful practice of handicrafts could far advance the cause of truth, but because I would fain see the handicrafts themselves urged by the spurs of chivalry: and it is, indeed, marvellous to see what power and universality there is in this single principle, and how in the consulting or forgetting of it lies half the dignity or decline of every art and act of man.</p>	<p>งานฝีมืออย่างซื่อสัตย์จะส่งเสริมสัจจะ แต่เป็นเพราะข้าพเจ้ายินดีที่จะได้เห็นงานฝีมือเหล่านั้น ได้รับการปลุกเร้าจากแรงกระตุ้นของหลักการแห่งอัศวินผู้กล้า และแน่นอนว่าช่างนำอัศวรย์ที่จะได้เห็นว่ามีพลัง และความเป็นสากลใดที่ปรากฏในหลักการหนึ่งเดี่ยวนี้ และได้เห็นว่าเป็นศิลปะและการกระทำของมนุษย์นั้นจะมีศักดิ์ศรีหรือเสื่อมถอย กิ่งหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับว่าจะยึดถือปฏิบัติหรือหลงลืมซึ่งหลักการนี้</p>	<p>ช่างฝีมือของเรา มิใช่ว่าการทำงานฝีมืออย่างซื่อสัตย์จะเป็นไปเพื่อส่งเสริมสัจจะ แต่เป็นเพราะข้าพเจ้ายินดีที่จะได้เห็นงานฝีมือเหล่านั้น ได้รับการปลุกเร้าจากแรงกระตุ้นของหลักการแห่งอัศวินผู้กล้า¹ และแน่นอนว่าเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ที่จะได้เห็นพลังและความเป็นสากลอันแพร่หลายซึ่งปรากฏในหลักการหนึ่งเดี่ยวนี้ และได้เห็นว่าการปฏิบัติและการประพฤติตนของมนุษย์นั้นจักมีศักดิ์ศรีหรือเสื่อมทรามนั้น กิ่งหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับว่าจักยึดถือปฏิบัติหรือหลงลืมซึ่งหลักการนี้</p> <hr/> <p>¹หลักปฏิบัติทางสังคมของเหล่าอัศวินตั้งแต่ก่อนยุคกลาง (ค.ศ. 476-1453) ซึ่งแม้จะมีได้มีการบัญญัติอย่างเป็นทางการ แต่เป็นที่ยึดถือปฏิบัติกันอย่างแพร่หลาย เช่น หลักปฏิบัติที่เน้นความกล้าหาญ รักเกียรติ โอบอ้อมอารี และให้เกียรติสตรี เป็นต้น</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) จากวลี "...the dignity or decline of every art and act of man." มีการเลือกใช้ถ้อยคำที่มีความหมายลึกซึ้ง สะท้อนแนวคิดสุดโต่งของผู้เขียน ทั้งยังมีการใช้กลวิธีสัมผัสอักษรเพื่อเน้นใจความและแนวความคิดของผู้เขียนที่ต้องการจะสื่อ ในการแปลจึงใช้กลวิธีสัมผัสเสียงอักษร ศ และ ส ในภาษาปลายทางเพื่อสร้างความโดดเด่นทางวจนลีลาให้ใกล้เคียงต้นฉบับดังนี้ "ทุกศาสตร์แห่งศิลปะและการประพฤติตนของมนุษย์นั้นจักมีศักดิ์ศรีหรือเสื่อมทราม" รวมถึงมีการสลับตำแหน่งประโยคเพื่อให้สื่อสารความหมายในภาษาปลายทางได้ดีขึ้น</p>		

<p>- เพิ่มเชิงอรรถเสริมความสำหรับ “หลักการแห่งอัครวินผู้กล้า” เพื่อให้ผู้อ่านภาษาปลายทางซึ่งอาจไม่เคยคุ้นกับวัฒนธรรมอัครวิน มีระดับความเข้าใจเทียบเท่าผู้อ่านภาษาต้นทาง</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>I have before endeavored to show its range and power in painting; and I believe a volume, instead of a chapter, might be written on its authority over all that is great in architecture.</p>	<p>ข้าพเจ้าได้เคยพยายามแสดงขอบเขตของหลักการและพลังแห่งสัจจะผ่านจิตรกรรม และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าย่อมมิใช่แค่เป็นการเขียนเรื่องราวขึ้นเพียงบทหนึ่ง แต่ควรเป็นการเขียนหนังสือทั้งเล่มเกี่ยวกับอิทธิพลแห่งหลักการนี้ ซึ่งอยู่เหนือความยิ่งใหญ่ทั้งหมดของสถาปัตยกรรม</p>	<p>ข้าพเจ้าได้เคยพยายามแสดงแนวคิดและพลังของหลักการนี้ในงานจิตรกรรม และข้าพเจ้าก็เชื่อมั่นว่านี่สมควรเป็นเพียงบทความชิ้นหนึ่ง แต่ควรเขียนเป็นหนังสือสักเล่มเกี่ยวกับพลังอำนาจของหลักการแห่งสัจจะ ซึ่งอยู่เหนือความยิ่งใหญ่ของสถาปัตยกรรมทั้งหมด</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (คำสรรพนาม) แปลสรรพนามความเป็นเจ้าของ “its” ในตำแหน่งแรกว่า “ของหลักการนี้” เพื่อลดความกำกวมและสร้างความเชื่อมโยงให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายขึ้น และแปล “its” ในตำแหน่งหลังว่า “ของหลักการแห่งสัจจะ” เพื่อเน้นย้ำใจความสำคัญของหลักการนี้</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>But I must be content with the force of instances few and familiar, believing that the occasions of its manifestation may be more easily discovered by a desire to be true, than embraced by an analysis of truth.</p>	<p>แต่ข้าพเจ้าต้องพอใจกับพลังของตัวอย่างไม่กี่กรณี ซึ่งคุ้นเคยกันดี และเชื่อมั่นว่าโอกาสในการสำแดงหลักการ นั้นอาจพบได้ง่ายด้วยความปรารถนาที่จะซื่อสัตย์ มากกว่าจะได้รับการวิเคราะห์ความจริง</p>	<p>แต่ข้าพเจ้ากลับต้องพึงพอใจกับความชัดเจนจากตัวอย่างของสถาปัตยกรรมอันยิ่งใหญ่อันไม่กี่กรณี ซึ่งล้วนเป็นที่เคยคุ้นกันเป็นอย่างดี ด้วยเชื่อมั่นว่าโอกาสในการสำแดงพลังนั้นอาจพบในความปรารถนาที่จะซื่อสัตย์ของสถาปนิกได้ง่ายกว่าที่จะพบจากการวิเคราะห์ความจริง</p>

หมายเหตุ		
<p>- (คำคุณศัพท์ในตำแหน่งหลังคำนาม) มีการใช้โครงสร้างคำแบบ Postpositive Adjective คือคำว่า “instances few and familiar” สะท้อนถึงลักษณะของกวีนิพนธ์หรือตัวบทที่ได้รับอิทธิพลจากพระคัมภีร์ไบเบิลโดยโครงสร้างวลีนี้เน้นย้ำความสำคัญของคำว่า few and familiar มากกว่าคำนามหลัก</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Only it is very necessary in the outset to mark clearly wherein consists the essence of fallacy, as distinguished from supposition.</p>	<p>เพียงแต่ว่าเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในระยะแรก ที่จะกำหนดอย่างชัดเจนว่าแก่นของเหตุผลวิบัติอยู่ที่ใด เมื่อได้แยกแยะออกจากการคาดคะเนแล้ว</p>	<p>เพียงแต่ว่าเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในช่วงเริ่มต้น ที่จะกำหนดอย่างชัดเจนว่าแก่นกลางของความคิดอันผิดพลาดนี้อยู่ที่ใด เมื่อได้แยกแยะออกจากการคาดคะเนแล้ว</p>
<p>III. For it might be at first thought that the whole kingdom of imagination was one of deception also.</p>	<p>๓. ในตอนแรก บางคนอาจเห็นว่าอาณาจักรของจินตนาการทั้งหมดนั้นก็เป็อาณาจักรของการหลอกลวงด้วยเช่นกัน</p>	<p>๓. เดิมทีบางคนอาจเห็นว่าอาณาจักรของจินตนาการทั้งปวงนั้นก็คืออาณาจักรของการหลอกลวงด้วยเช่นกัน</p>
หมายเหตุ		
<p>- (โวหารภาพพจน์) มีการใช้โวหารภาพพจน์ อติพจน์ (Hyperbole) ได้แก่ วลีที่ว่า “kingdom of imagination” หรือ “อาณาจักรแห่งจินตนาการ” เป็นการกล่าวเกินจริงให้ผู้อ่านเห็นภาพจินตนาการอันยิ่งใหญ่ มากมาย และจริงจัง ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้เขียนตั้งใจจะอธิบายในหัวข้อนี้</p> <p>- (คำหรือวลีที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนา) การที่ผู้เขียนเลือกใช้วลี “kingdom of imagination” และ “kingdom of deception” สะท้อนถึงแนวคิดจากพระคัมภีร์ไบเบิลอันได้แก่ the Kingdom of God “อาณาจักรของพระเป็นเจ้า” หรือ “แผ่นดินพระเจ้า” ซึ่งปรากฏใช้ในพระคัมภีร์ของนิคายโปรเตสแตนต์ ผู้เขียนเปรียบเทียบจินตนาการกับแผ่นดินสวรรค์หรือโลกแห่งความดีงามที่หลายคนยังคงกังขาว่าเป็นเพียงการหลอกลวง</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Not so: the action of the imagination is a voluntary summoning of the conceptions of things absent or impossible; and the pleasure and nobility of the imagination partly consist in its knowledge and contemplation of them as such, i.e. in the knowledge of their actual absence or impossibility at the moment of their apparent presence or reality.</p>	<p>แต่มีใช้เช่นนั้น ด้วยจินตนาการเป็นการจงใจรวบรวมมโนทัศน์ของสิ่งอันไม่ปรากฏอยู่จริงหรือเป็นไปได้ และในความน่าพิงใจและสูงส่งของจินตนาการ ส่วนหนึ่งก็ประกอบด้วยความรู้และการไตร่ตรองในสิ่งเหล่านี้ดังที่เป็นอาทิ ในความเป็นจริง การไม่ปรากฏตามจริงหรือความเป็นไปไม่ได้ในความเป็นจริงในขณะที่เดียวกับที่มีการปรากฏเด่นชัดหรือความเป็นจริงในจินตนาการของสิ่งเหล่านั้น</p>	<p>แต่มีใช้เช่นนั้น ด้วยจินตนาการเป็นการจงใจรวบรวมมโนทัศน์ของสิ่งอันไม่ปรากฏอยู่จริงหรือเป็นไปได้ และในความน่าพิงใจและสูงส่งของจินตนาการ ส่วนหนึ่งก็ประกอบด้วยความรู้และการไตร่ตรองถึงสิ่งเหล่านี้ดังที่มันเป็น อาทิ ความเข้าใจถึงการไม่ปรากฏตัวตนหรือความเป็นไปไม่ได้จริงในปัจจุบันขณะ ณ ช่วงเวลาเดียวกับ การปรากฏตัวตนหรือความเป็นจริงที่ประจักษ์ชัดของสิ่งเหล่านั้นในจินตนาการ</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำวิเศษณ์ในรูปแบบพิเศษ) ผู้เขียนใช้โครงสร้างวลีแบบ Postpositive Adjective คือคำว่า “things absent or impossible” ซึ่งการวางคำคุณศัพท์ไว้ตำแหน่งหลังคำนามสะท้อนถึงลักษณะของกวีนิพนธ์ เป็นการเน้นย้ำสถานะที่ไม่ปรากฏ (absent) หรือเป็นไปได้ (impossible) ของสิ่งต่างๆ (things) - (ประโยคขนานความ) มีการใช้โครงสร้างคู่ขนานของวลี “their actual absence or impossibility” และ “their apparent presence or reality” ซึ่งเป็นการเลือกใช้คำคู่ตรงข้าม (Binary Oppositions) ของผู้เขียนได้อย่างชาญฉลาด ช่วยดึงดูดความสนใจและสะท้อนให้ผู้อ่านเห็นถึงความแตกต่างระหว่างจินตนาการและความเป็นจริงได้ชัดเจน - (โวหารภาพพจน์) มีการใช้ปฏิทรรศน์ หรือคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกันมาใช้รวมกันเพื่ออธิบายแนวความคิดให้กระจ่างขึ้น ได้แก่ actual absence ซึ่ง actual หมายถึงการมีอยู่หรือเกิดขึ้นตามจริง ในขณะที่ absence หมายถึงการไม่มีตัวตน เมื่อใช้รวมกันจึงสะดุดหู ชวนให้ผู้ผู้อ่านขบคิด 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>When the imagination deceives, it becomes madness.</p>	<p>เมื่อจินตนาการหลอกลวง ย่อมกลายเป็นความบ้าคลั่ง</p>	<p>เมื่อจินตนาการลวงหลอก ย่อมกลายเป็นความวิกลจริต</p>

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
It is a noble faculty so long as it confesses its own ideality; when it ceases to confess this, it is insanity.	จินตนาการคือความสามารถอันสูงส่งตราบเท่าที่มันได้ สรรภาพว่าเป็นเพียงความคิดในอุดมคติของตน แต่เมื่อใดที่จินตนาการยุติการยอมรับนี้ นั่นแลคือความวิกลจริต	จินตนาการคือความสามารถอันสูงส่งตราบเท่าที่ยังรับ สรรภาพว่าเป็นเพียงความคิดในอุดมคติของตน แต่เมื่อใดที่จินตนาการหยุดยอมรับสรรภาพเช่นนี้ นั่นแลคือความวิปลาต
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (โวหารภาพพจน์) มีการใช้กลวิธีบุคคลาธิษฐาน โดยให้จินตนาการซึ่งเป็นสิ่งนามธรรมกระทำการดังเช่นมนุษย์ ดังเห็นได้จากวลี “it confesses its own ideality” คำสรรพนาม it หมายถึง จินตนาการ ซึ่งผู้เขียนใช้กลวิธีนี้เพื่ออธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมอย่างจินตนาการให้ชัดเจนขึ้น - (คำสรรพนาม) ผู้เขียนมีการใช้คำสรรพนาม it ซ้ำหลายแห่งในประโยค แต่ในธรรมชาติของภาษาปลายการใช้สรรพนามซ้ำซ้อนมักไม่เป็นที่นิยม ดังนั้นผู้แปลจึงละสรรพนามไว้ในฐานที่เข้าใจ 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
All the difference lies in the fact of the confession, in there being <i>no</i> deception.	ความแตกต่างทั้งปวงตั้งอยู่บนความจริงของการยอมรับ ซึ่งการตั้งอยู่บนความจริงนั้นย่อมไม่มีการหลอกลวง	ความแตกต่างทั้งปวงตั้งอยู่บนความจริงแห่งการยอมรับ ซึ่ง ณ ที่นั้นย่อมไม่มีการหลอกลวง
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (อวัจนภาษา) มีการใช้อวัจนภาษาแบบปริภาษา คือการใช้ตัวอักษรเอียงสำหรับคำว่า <i>no</i> เพื่อเน้นย้ำใจความสำคัญ ในการแปลจึงต้องใช้ตัวอักษรเอียงกับวลี <i>ไม่</i> เพื่อให้เกิดการเน้นย้ำที่เทียบเคียงกับต้นฉบับ 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>It is necessary to our rank as spiritual creatures, that we should be able to invent and to behold what is not; and to our rank as moral creatures, that we should know and confess at the same time that it is not.</p>	<p>นับว่าเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับมนุษย์เรา ซึ่งอยู่ในลำดับศักดิ์ของสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นให้มีวิญญาณ ควรที่เราจะมีความสามารถสร้างสรรค์ และแลเห็นถึงจินตนาการซึ่งมิได้มีอยู่จริง และสำหรับมนุษย์เรา ซึ่งอยู่ในลำดับศักดิ์ของสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นให้มีศีลธรรม เราก็ควรตระหนักพร้อมๆกับยอมรับว่าสิ่งที่จินตนาการนั้นมิได้มีอยู่จริง</p>	<p>นับว่าเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับมนุษย์เรา ซึ่งอยู่ในลำดับศักดิ์ของสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสรรค์สร้างให้สถิตด้วยวิญญาณ พึงที่เราจะมีความสามารถสร้างสรรค์ และมองเห็นสิ่งซึ่งมิได้มีอยู่จริง สำหรับมนุษย์เรา ซึ่งอยู่ในลำดับศักดิ์ของสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสรรค์สร้างให้ก่อปรด้วยศีลธรรม พึงที่เราจะทราบพร้อมยอมรับว่าสิ่งนั้นมิได้มีอยู่จริง</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (ประโยคขนานความ) มีการใช้โครงสร้างคู่ขนานเพื่อสร้างความโดดเด่นทางวจนลีลา อ้างอิงแนวคิดของคริสต์ศาสนาเพื่ออธิบายว่า “จินตนาการ” ที่ตั้งอยู่บนหลักศีลธรรมเป็นเรื่องถูกต้องตามทำนองคลองธรรม - (คำหรือวลีที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนา) จากแนวคิดเรื่องห่วงโซ่แห่งการดำรงอยู่ของสรรพสิ่ง (The Great Chain of Being) ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับคริสต์ศาสนา จึงแปลคำศัพท์โดยอ้างอิงจากพระคัมภีร์ เนื่องจากผู้เขียนเป็นศาสนิกชนนิกายโปรเตสแตนต์ จึงแปล “spiritual” ว่า “วิญญาณ” อ้างอิงจาก Holy Spirit หรือ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ซึ่งแตกต่างจากนิกายคาทอลิกที่ใช้คำว่า “พระจิตเจ้า” 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>IV. Again, it might be thought, and has been thought, that the whole art of painting is nothing else than an endeavor to deceive.</p>	<p>๔. ในอีกด้านหนึ่ง อาจมีใครเคยคิด และยังคงคิดไปว่า ศิลปะในเชิงจิตรกรรมทั้งปวงนั้นมิได้มีสิ่งอื่นใดนอกเหนือไปจากความพยายามที่จะหลอกลวง</p>	<p>๔. ในอีกด้านหนึ่ง บางคนอาจจะคิดหรือเข้าใจมาตลอดว่า ศิลปะในเชิงจิตรกรรมทั้งปวงล้วนมิใช่สิ่งอื่นใดนอกเสียจากความพยายามที่จะหลอกลวง</p>

หมายเหตุ		
<p>- ผู้เขียนต้องการเน้นย้ำว่าบางครั้งผู้คนที่ทัศนคติที่ผิดเกี่ยวกับงานจิตรกรรมจึงกล่าวย่ำถึง “ความคิด” หรือ “thought” ในกาลที่ต่างกัน แต่เพื่อความเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทางผู้แปลจึงเลือกแปลคำว่า “thought” ด้วยคำว่า “คิด” และ “เข้าใจ” แทน</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
Not so: it is, on the contrary, a statement of certain facts, in the clearest possible way.	แต่มีใช่เช่นนั้น ในทางกลับกัน มันคือถ้อยแถลงของความจริงในแนวทางอันชัดแจ้งอย่างที่สุด	แต่มีใช่เช่นนั้น ในทางกลับกัน มันคือถ้อยแถลงแห่งความจริงในวิถีอันชัดแจ้งอย่างที่สุด
หมายเหตุ		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้กลวิธีสัมผัสสลับ (eye-alliteration) ได้แก่ คำว่า contrary, certain, clearest เพื่อสร้างดึงดูดสายตาผู้อ่าน และมีการใช้การสัมผัสพยัญชนะแบบ Sibilance ของเสียง (s) และ (c) ได้แก่ คำว่า so, is, statement, certain, facts, clearest, possible สร้างจังหวะในการอ่านให้ช้าลง ผู้อ่านรู้สึกสะดุดและให้ความสนใจกับเนื้อหามากขึ้น ผู้แปลจึงใช้กลวิธีสัมผัสอักษร ได้แก่ ถ้อย, แถลง, วิถี และสัมผัสสระ ได้แก่ แถลง-แห่ง-แจ้ง เพื่อสร้างจังหวะให้กับตัวบทในภาษาปลายทาง</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
For instance: I desire to give an account of a mountain or of a rock; I begin by telling its shape. But words will not do this distinctly, and I draw its shape and say, “This was its shape.” Next: I would fain represent its color; but words will not do this either, and I dye the paper, and say, “This was its color.”	ตัวอย่างเช่น ข้าพเจ้าปรารถนาจะบอกเล่าเรื่องของภูเขาหรือหินผา ข้าพเจ้าจักเริ่มด้วยการบอกเล่าถึงรูปร่างของมัน แต่คำพูดมีอาจทำเช่นนั้นได้อย่างแจ่มแจ้ง ข้าพเจ้าจึงวาดรูปของภูเขาหรือนั้นและกล่าวว่า “นี่คือรูปร่างของมัน” ต่อมา ข้าพเจ้าใคร่จะแสดงให้เห็นถึงสีสันทของภูเขาหรือหินผา แต่คำพูดก็มีอาจทำเช่นนั้นได้อย่างแจ่มแจ้งเช่นกัน ข้าพเจ้าจึงย้อมกระดาษด้วยสีและกล่าวว่า “นี่คือสีของมัน”	ตัวอย่างเช่น เมื่อข้าพเจ้าปรารถนาจะบรรยายสัณฐานของภูเขาหรือหินผา ข้าพเจ้าจักเริ่มต้นด้วยการบอกเล่าถึงรูปร่างของมัน แต่คำพูดก็มีอาจทำเช่นนั้นได้อย่างแจ่มแจ้ง ข้าพเจ้าจึงวาดรูปของภูเขาหรือหินผานั้นและกล่าวว่า “นี่คือรูปร่างของมัน” จากนั้น เมื่อข้าพเจ้าใคร่จะแสดงให้เห็นถึงสีสันทของภูเขาหรือหินผา แต่คำพูดก็มีอาจทำเช่นนั้นได้อย่างแจ่มแจ้งเช่นกัน ข้าพเจ้าจึงย้อมกระดาษด้วยสีและกล่าวว่า “นี่คือสีของมัน”

หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (ประโยชน์ขนานความ) ผู้เขียนยกตัวอย่างสถานการณ์เพื่ออธิบายกระบวนการถ่ายทอดจินตนาการให้ชัดเจนและเข้าใจได้ง่ายขึ้น โดยทั้งสองประโยคสุดท้ายมีการใช้โครงสร้างประโยคคู่ขนานตามข้อความที่เน้น - ในตัวบทมีการใช้คำสันธาน “and” หลายตำแหน่งในโครงสร้างคู่ขนาน โดยในตำแหน่งแรกใช้เพื่อบอกผล ในขณะที่ในตำแหน่งหลังใช้เพื่อบอกลำดับกาล ผู้แปลจึงแปล and ในตำแหน่งแรกว่า “จึง” และตำแหน่งหลังว่า “และ” 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
Such a process may be carried on until the scene appears to exist, and a high pleasure may be taken in its apparent existence.	กระบวนการเช่นนั้นสามารถดำเนินไปกระทั่งทัศนียภาพดังกล่าวเริ่มเป็นที่ประจักษ์ว่าดำรงอยู่ และความปลื้มปิติก็อาจเปี่ยมปรีดิ์ในการดำรงอยู่อันประจักษ์แจ้งนี้	กระบวนการเช่นนั้นได้ดำเนินไปกระทั่งทัศนียภาพดังกล่าวเริ่มเป็นที่ประจักษ์ว่าดำรงอยู่ และความปลื้มปิติก็จักเปี่ยมปรีดิ์ในการดำรงอยู่อันประจักษ์แจ้งนี้
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) ผู้เขียนใช้กลวิธี Polypoton หรือการใช้คำซ้ำที่มาจากรากศัพท์เดียวกันเพื่อสร้างความโดดเด่นทางวจนลีลา และสะท้อนถึงการพัฒนาทางอารมณ์ที่ซับซ้อนขึ้นในกระบวนการถ่ายทอดจินตนาการ ได้แก่ appears และ apparent; exist และ existence ผู้แปลจึงรักษาวจนลีลาไว้ โดยใช้คำซ้ำในภาษาปลายทางในหน้าที่ของคำและวลีที่ต่างกัน 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
This is a communicated act of imagination, but no lie.	นี่คือการกระทำหน้าที่ในการถ่ายทอดของจินตนาการ แต่มิใช่การมุสา	นี่คือการกระทำหน้าที่ในการถ่ายทอดของจินตนาการ แต่มิใช่การมุสา

หมายเหตุ		
<p>- ผู้เขียนใช้วัจนลีลาที่สั้น กระชับเพื่อสรุปและเน้นย้ำให้ผู้อ่านเห็นถึงสาระสำคัญของแนวคิดที่ต้องการจะสื่อผ่านตัวอย่างที่ได้กล่าวไปข้างต้น</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>The lie can consist only in an <i>assertion</i> of its existence (which is never for one instant made, implied, or believed), or else in false statements of forms and colors (which are, indeed, made and believed to our great loss, continually).</p>	<p>การมุส้านั้นก่oprขึ้นจากสิ่งเดียวคือ<i>การแสดงให้เห็นถึงการดำรงอยู่จริง</i>ของจินตนาการ (ซึ่งไม่เคยมีลักษณะที่การดำรงอยู่นั้นได้รับการสร้างขึ้น บอกเป็นนัยถึงหรือเชื่อถือว่ามี) หรือไม่ก็มาจากการแสดงรูปร่างและสีอันเป็นเท็จ (ซึ่งแน่นอนว่าการแสดงอันเป็นเท็จเหล่านั้นได้รับการสร้างขึ้น และเชื่อถือเสียจนเป็นความสูญเสียอันยิ่งใหญ่ของเราอย่างต่อเนื่อง)</p>	<p>การมุส้านั้นก่oprขึ้นแต่สิ่งเดียวคือ<i>การสำแดงให้เห็นถึงการดำรงอยู่จริง</i>ของสิ่งที่เป็นเพียงจินตนาการ (ซึ่งไม่เคยมีลักษณะที่การดำรงอยู่นั้นได้รับการสร้างขึ้น ส่อให้เห็นหรือเชื่อถือว่ามี) หรือมิเช่นนั้นก็มาจากการสำแดงรูปร่างและสีอันเป็นเท็จ (ซึ่งแน่นอนว่า<i>การสำแดงอันเป็นเท็จเหล่านั้น</i>ถูกสร้างขึ้นและเป็นที่ยึดถือจนกลายเป็นความเสียหายมหาศาลของเราอยู่โดยตลอด)</p>
หมายเหตุ		
<p>- (อวัจนภาษา) มีการใช้อวัจนภาษาแบบปริภาษา คือการใช้ตัวอักษรเอียงสำหรับคำว่า <i>assertion</i> เพื่อเน้นย้ำใจความสำคัญ ในการแปลจึงต้องใช้ตัวอักษรเอียงกับวลี <i>การแสดงให้เห็น</i> เพื่อให้เกิดการเน้นย้ำที่เทียบเคียงกับต้นฉบับ</p> <p>- แปลชดเชยเพื่อขยายความ “การดำรงอยู่นั้น” และ “การแสดงอันเป็นเท็จเหล่านั้น” เพื่อมิให้ผู้อ่านสับสนว่าอนุประโยคในวงเล็บขยายความส่วนใด</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>And observe, also, that so degrading a thing is deception in even the approach and appearance of it, that all painting which even reaches the mark of apparent realization, is degraded in so doing. I have enough insisted on this point in another place.</p>	<p>และจงสังเกตด้วยว่าการหลอกลวงนี้ แม้จะเป็นเพียงแคในเชิงแนวคิดและรูปลักษณะก็ข้างเป็นสิ่งเสื่อมเสียนัก จนทำให้งานจิตรกรรมทั้งปวง ซึ่งแม้จะบรรลุละดับที่เหมือนจริงอย่างเห็นได้ชัด ก็ยังมีวายถูกลดคุณค่าด้วยวิธีการเช่นนั้น ซึ่งข้าพเจ้าได้ยืนยันถึงประเด็นนี้มาเพียงพอแล้วในงานเขียนชิ้นอื่น</p>	<p>แลจงสังเกตด้วยเกิดว่าข้างเป็นเรื่องเสื่อมเสียนัก อันการหลอกลวงนี้ แม้จะเป็นเพียงแค่แนวคิดหรือรูปลักษณะก็ข้างเสื่อมทรามเสียจนกระทั่งงานจิตรกรรม ซึ่งแม้ได้บรรลุละดับที่สมจริงอย่างเห็นได้ชัด ก็มิวายถูกลดคุณค่าด้วยวิธีการเช่นนั้น และข้าพเจ้าได้ยืนยันกรานถึงประเด็นนี้มาเพียงพอแล้วในงานเขียนชิ้นอื่น</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เขียนใช้กลวิธีการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ (Inversion) “...so degrading a thing is deception...” เพื่อเน้นย้ำใจความในส่วนต้นประโยค จึงแปลโดยใช้โครงสร้างประโยคแบบย้ายส่วนไปหน้า (fronting) (อัญชลี วงศ์วัฒนา 2558) ในภาษาปลายทางเพื่อเน้นย้ำใจความในส่วนเดียวกัน - (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้กลวิธีซ้ำพยางค์แรกของคำ ได้แก่ คำว่า degrading, deception, degraded และ approach, appearance, apparent นอกจากนี้จะสร้างความโดดเด่นทางวจนลีลาแล้ว ยังสร้างจังหวะให้กับตัวบทด้วย ทว่าด้วยความแตกต่างทางโครงสร้างภาษาผู้แปลจึงไม่อาจสรรคำที่มีเสียงและความหมายใกล้เคียงต้นฉบับได้ จึงแปลโดยยึดเอาความหมายที่ถูกต้องเป็นสำคัญ 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>V. The violations of truth, which dishonor poetry and painting, are thus for the most part confined to the treatment of their subjects.</p>	<p>๕. การละเมิดความสัตย์ ซึ่งทำให้บทกวีและจิตรกรรมเสื่อมเกียรตินั้น ส่วนใหญ่มีที่มาจากวิธีการทางวรรณกรรมที่มีต่อเนื้อหาสาระนั้นๆ</p>	<p>๕. การละเมิดความสัตย์ ซึ่งได้ทำลายเกียรติยศแห่งบทกวีและจิตรกรรม ส่วนใหญ่มีที่มาจากวิธีการทางวรรณกรรมที่กระทำต่อเนื้อหาสาระนั้นๆ</p>

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>But in architecture another and a less subtle, more contemptible, violation of truth is possible; a direct falsity of assertion respecting the nature of material, or the quantity of labor.</p>	<p>แต่สำหรับงานสถาปัตยกรรม การละเมิดความสัตย์ในรูปแบบอื่นที่แนบเนียนน้อยกว่า แต่น่าชิงชังกว่านั้นกลับเป็นไปได้ เป็นความเท็จที่ตรงไปตรงมาในการแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะโดยธรรมชาติของวัสดุหรือจำนวนของแรงงานฝีมือ</p>	<p>แต่สำหรับงานสถาปัตยกรรม การละเมิดความสัตย์ในรูปแบบอื่นที่แนบเนียนน้อยกว่า แต่น่าชิงชังยิ่งกว่านั้นกลับเป็นไปได้ อันเป็นความเท็จซึ่งอุบัติขึ้นอย่างตรงไปตรงมาในการสำแดงถึงคุณลักษณะโดยธรรมชาติของวัสดุหรือการใช้แรงงานฝีมือว่ามีมากน้อยเท่าใด</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (โวหารภาพพจน์) ผู้เขียนใช้ปฏิทรรศน์ โดยใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามในประโยคเดียวกันเพื่อสร้างความหมายลึกซึ้ง ได้แก่ คำว่า subtle และ direct ชวนให้ผู้อ่านจุกคิดเปรียบเทียบความแนบเนียนและความตรงไปตรงมาของความเท็จ</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>And this is, in the full sense of the word, wrong; it is as truly deserving of reprobation as any other moral delinquency; it is unworthy alike of architects and of nations; and it has been a sign, wherever it has widely and with toleration existed, of a singular debasement of the arts; that it is not a sign of worse than this, of a general want of</p>	<p>และนี่คือสิ่ง “ผิด” ซึ่งครอบคลุมตามความหมายทุกนัยของคำนี้ การละเมิดความสัตย์ในสถาปัตยกรรมเป็นสิ่งที่สมควรถูกประณามเช่นเดียวกับการกระทำผิดศีลธรรมอื่น ๆ อีกทั้งเราก็สมควรให้ค่าแก่สถาปนิกหรือชาติใดที่กระทำเช่นนั้น ณ ที่ได้ก็ตามที่มีการกระทำผิดอย่างแพร่หลายและผู้คนที่สู้อดทนอดกลั้นต่อการกระทำผิดนั้น นั่นคือสัญญาแห่งการลดทอนคุณค่าของงานศิลปะ และมีมิ</p>	<p>และนี่คือสิ่ง “ผิด” ซึ่งครอบคลุมตามความหมายทุกนัยของคำนี้ การละเมิดความสัตย์ในสถาปัตยกรรมเป็นสิ่งที่สมควรถูกประณามเช่นเดียวกับการกระทำผิดศีลธรรมอื่น ๆ ทั้งเราก็สมควรให้ค่าแก่สถาปนิกหรือชาติใด ๆ ที่กระทำการเช่นนั้น ซึ่ง ณ ที่ได้ก็ตามที่มีการกระทำผิดอย่างแพร่หลายและผู้คนที่สู้อดทนอดกลั้นต่อการกระทำผิดนั้น นั่นคือสัญญาแห่งการลดทอนคุณค่าแห่งศิลป์ และมีมีการ</p>

<p>severe probity, can be accounted for only by our knowledge of the strange separation which has for some centuries existed between the arts and all other subjects of human intellect, as matters of conscience.</p>	<p>การลดทอนคุณค่าของงานศิลปะอื่นใดจะเลวร้ายไปกว่าการที่ผู้คนขาดความซื่อสัตย์กันอย่างหนัก ซึ่งมีเหตุมาจากประการเดียวก็คือการแบ่งแยกอันแสนพิลึกระหว่างศิลปะแขนงต่าง ๆ กับภูมิปัญญาสาขาอื่น ๆ ของมนุษย์ในแง่ของความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ซึ่งดำเนินมายาวนานหลายศตวรรษ</p>	<p>ลดทอนคุณค่าของงานศิลปะอื่นใดจะเลวร้ายไปกว่าการที่ผู้คนทั่วไปขาดความซื่อสัตย์กันอย่างร้ายแรง ซึ่งมีเหตุมาจากประการเดียวก็คือการแบ่งแยกอันแสนพิลึกระหว่างศิลปะแขนงต่าง ๆ กับภูมิปัญญาสาขาอื่น ๆ ของมนุษย์ในแง่ของความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ซึ่งได้ดำเนินมายาวนานหลายศตวรรษ</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้แปลเพิ่มเครื่องหมายอัฒภาค (“) เพื่อเป็นการเน้นคำว่า “ผิด” ให้เทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ ซึ่งมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนสร้างจังหวะเพื่อเน้นคำ - (คำสรรพนาม) แปลสรรพนาม “it” จากประโยค “it is as truly deserving of reprobation as any other moral delinquency; ...” ว่า “การละเมิดความสัตย์ในสถาปัตยกรรม” เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น - ปรับบทแปลโดยให้บทแปลของอนุประโยค “which has for some centuries existed ...” ไปอยู่ด้านหลัง เพื่อให้เป็นไปตามธรรมชาติของภาษาปลายทาง 		
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>ถอดความ</p>	<p>บทแปล</p>
<p>This withdrawal of conscientiousness from among the faculties concerned with art, while it has destroyed the arts themselves, has also rendered in a measure nugatory the evidence which otherwise they might have presented respecting the character of the respective nations among whom they have been cultivated; otherwise, it</p>	<p>การยกเอาความรู้ผิดชอบชั่วดีออกเสียจากบรรดาความสามารถทางศิลปะนี้ นอกจากจะบ่อนทำลายศิลปะในตัวแล้ว ยังทำให้หลักฐานที่ว่า มิเช่นนั้นความสามารถทางศิลปะนั้นคงได้นำเสนอถึงคุณลักษณะของแต่ละชาติซึ่งต่างได้รับการปลูกฝังไปแล้วไว้ค่า หากไม่คงเป็นเรื่องยิ่งกว่าแปลก หากประเทศชาติหนึ่ง ซึ่งขึ้นชื่อเรื่องความเคร่งครัดทางศีลธรรม และความศรัทธาดังเช่นชาติอังกฤษนั้น จะ</p>	<p>การหยิบยกเอาความรู้ผิดชอบชั่วดีออกเสียจากความสามารถทางศิลปะต่าง ๆ นั้น นอกจากจะบ่อนทำลายซึ่งศิลปะเองแล้ว ยังทำให้ข้อพิสูจน์ที่ว่าความสามารถทางศิลปะจักแสดงถึงคุณลักษณะประจำชาติที่ปลูกฝังมานั้น กลายเป็นข้อพิสูจน์ที่ไร้น้ำหนัก หากไม่คงเป็นเรื่องแปลกไม่น้อยหากชาติที่ขึ้นชื่อเรื่องความเคร่งครัดทางศีลธรรม และความศรัทธาดังเช่นอังกฤษนั้นจะยอมให้เกิดการเสแสร้ง</p>

<p>might appear more than strange that a nation so distinguished for its general uprightness and faith as the English, should admit in their architecture more of pretence, concealment, and deceit, than any other of this or of past time.</p>	<p>ยอมให้เกิดการเสแสร้ง การปกปิด และการหลอกลวงในงานสถาปัตยกรรมมากกว่าชาติอื่น ๆ ทั้งในปัจจุบันและอดีตที่ผ่านมา</p>	<p>การปกปิด และการหลอกลวงในงานสถาปัตยกรรมมากกว่าชาติอื่นใด ทั้งในปัจจุบันและในอดีตที่ผ่านมา</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้กลวิธี Anaphora ซ้ำพยางค์แรกเพื่อสร้างจุดสนใจในตัวบท ได้แก่ conscientiousness, concerned, concealment และ respecting, respective เป็นการซึ่งนำไปสู่คำที่เป็นใจความสำคัญ แต่ด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษาปลายทางทำให้ผู้แปลจึงไม่อาจหาคำแปลที่มีการเล่นเสียงเทียบเท่าได้ จึงเลือกใช้คำที่สื่อความหมายที่ถูกต้องเป็นหลัก</p>		
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>ถอดความ</p>	<p>บทแปล</p>
<p>They are admitted in thoughtlessness, but with fatal effect upon the art in which they are practised.</p>	<p>การหลอกลวงเหล่านี้เกิดขึ้นด้วยความไม่ระมัดระวัง หากแต่ก่อให้เกิดผลกระทบอันร้ายแรงที่เกิดขึ้นแก่ศิลปะซึ่งมีการหลอกลวงเหล่านี้</p>	<p>การหลอกลวงเหล่านี้อุบัติขึ้นด้วยความมิทันคิด หากแต่นำไปสู่ผลกระทบร้ายแรงแก่ศิลปะในสาขานั้น ๆ</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (คำสรรพนาม) ผู้เขียนมีการใช้คำสรรพนาม they ในสองตำแหน่ง ซึ่งหมายถึง การเสแสร้ง การปกปิด และการหลอกลวง ซึ่งอาจก่อให้เกิดความกำกวมสำหรับผู้อ่านภาษาปลายทาง ผู้แปลจึงต้องแปลคำสรรพนามนั้นด้วยคำนามว่า “การหลอกลวงเหล่านี้” เพื่อลดทอนความกำกวมดังกล่าว</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>If there were no other causes for the failures which of late have marked every great occasion for architectural exertion, these petty dishonesties would be enough to account for all.</p>	<p>หากไม่มีสาเหตุอื่นสำหรับความล้มเหลว ซึ่งช่วงหลังเกิดขึ้นในทุกโอกาสสำคัญในความพยายามที่จะสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม การหลอกลวงเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ย่อมเพียงพอที่จะเป็นเหตุผลของความล้มเหลวทั้งหมด</p>	<p>หากมีมีสาเหตุอื่นใดสำหรับความล้มเหลวที่เกิดขึ้นในทุกวาระสำคัญของการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรมในช่วงหลังมานี้ การหลอกลวงเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ย่อมเพียงพอที่จะอธิบายความล้มเหลวทั้งหลายเหล่านั้น</p>
<p>It is the first step, and not the least, towards greatness, to do away with these; the first, because so evidently and easily in our power.</p>	<p>นี่คือก้าวแรกและมีใช่ก้าวเล็กน้อย ที่จะนำไปสู่ความยิ่งใหญ่ ซึ่งต้องเริ่มจากการกำจัดการหลอกลวงเหล่านี้ ที่ว่าเป็นก้าวแรก เนื่องด้วยเป็นสิ่งที่เราสามารถทำได้โดยชัดเจนและโดยง่าย</p>	<p>นี่คือก้าวแรกแต่มีใช่ก้าวเล็ก ๆ ที่จะนำไปสู่ความยิ่งใหญ่ โดยการกำจัดการหลอกลวงเหล่านี้เสียก่อน ที่ว่าเป็นก้าวแรก เนื่องด้วยเป็นสิ่งที่เราสามารถกระทำได้อย่างเปิดเผยและง่ายดาย</p>
<p>We may not be able to command good, or beautiful, or inventive, architecture; but we <i>can</i> command an honest architecture: the meagreness of poverty may be pardoned, the sternness of utility respected; but what is there but scorn for the meanness of deception?</p>	<p>เราอาจไม่สามารถสั่งการให้เกิดสถาปัตยกรรมที่ดีหรืองดงามหรือแปลกใหม่ได้ แต่เราสามารถสั่งการให้เกิดสถาปัตยกรรมสักแห่งที่ซื่อสัตย์ได้ ความขาดแคลนจากความขัดสนอาจได้รับการอภัย ความเคร่งครัดของประโยชน์ใช้สอยจะได้รับความเคารพ แต่จะมีสิ่งอื่นใดนอกเสียจากการเหยียดหยามที่จะเหมาะสมกับความชั่วร้ายของการหลอกลวงหรือ</p>	<p>เราอาจไม่สามารถสั่งการให้เกิดสถาปัตยกรรมที่ดีหรืองดงามหรือแปลกใหม่ได้ แต่เราสามารถสั่งการให้เกิดสถาปัตยกรรมสักแห่งที่ซื่อสัตย์ได้ ความขาดแคลนจากความขัดสนอาจได้รับการอภัย ความเข้มงวดในด้านประโยชน์ ใช้สอยจักได้รับความเคารพ แต่จะมีสิ่งอื่นใดนอกเสียจาก การเหยียดหยามที่จะเหมาะสมกับความชั่วร้ายของการหลอกลวงหรือ</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (อวัจนภาษา) มีการใช้อวัจนภาษาแบบปริภาษา คือการใช้ตัวอักษรเอียงสำหรับคำว่า <i>can</i> เพื่อเน้นย้ำถึงศักยภาพที่สถาปนิกหรือช่างก่อสร้างทุกคนปฏิบัติได้แน่นอน ในการแปลจึงต้องใช้ตัวอักษรเอียงกับวลี <i>สามารถ</i> เพื่อให้เกิดความหมายที่เทียบเคียงกับต้นฉบับ</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>VI. Architectural Deceits are broadly to be considered under three heads: —</p> <p>1st. The suggestion of a mode of structure or support, other than the true one; as in pendants of late Gothic roofs.</p>	<p>๖. การหลอกลวงทางสถาปัตยกรรมทั้งหลายจะได้รับการพิจารณาอย่างกว้าง ๆ ภายใต้หัวข้อสามประการ ได้แก่</p> <p>ประการแรก การเสนอแนะรูปแบบทางโครงสร้างหรือโครงสร้างเสริมนอกเหนือจากโครงสร้างรับน้ำหนักจริง ดังเช่น ส่วนห้อยระย้าของหลังคาสถาปัตยกรรมกอทิกช่วงปลาย</p>	<p>๖. การหลอกลวงทางสถาปัตยกรรมทั้งหลายจะได้รับการพิจารณาอย่างกว้าง ๆ ภายใต้หัวข้อสามประการ ได้แก่</p> <p>ประการแรก การเสนอแนะรูปแบบทางโครงสร้างหรือโครงสร้างเสริมนอกเหนือจากโครงสร้างรับน้ำหนักจริง ดังเช่น ส่วนห้อยระย้าของหลังคาสถาปัตยกรรมกอทิกช่วงปลาย</p>
<p>2d. The painting of surfaces to represent some other material than that of which they actually consist (as in the marbling of wood), or the deceptive representation of sculptured ornament upon them.</p>	<p>ประการที่สอง การวาดภาพบนพื้นผิวเพื่อให้ดูเสมือนเป็นวัสดุอื่น ๆ นอกเหนือไปจากที่มีอยู่ (ดังเช่นการวาดลายบนไม้ให้เหมือนลายหินอ่อน) หรือการใช้การทำเทียมของประติมากรรมตกแต่งบนพื้นผิวเหล่านั้น</p>	<p>ประการที่สอง การวาดภาพบนพื้นผิวเพื่อให้ดูเสมือนวัสดุอื่น ๆ นอกเหนือไปจากที่เป็นอยู่ (ดังเช่นการวาดลวดลายบนไม้เพื่อให้ดูเหมือนหินอ่อน) หรือการทำภาพเทียมแทนประติมากรรมตกแต่งบนพื้นผิวเหล่านั้น</p>
<p>3d. The use of cast or machine-made ornaments of any kind.</p>	<p>ประการที่สาม การใช้เครื่องตกแต่งทุกชนิดที่ขึ้นรูปจากการหล่อหรือการใช้เครื่องจักร</p>	<p>ประการที่สาม การใช้เครื่องตกแต่งทุกชนิดที่ขึ้นรูปจากการหล่อหรือการใช้เครื่องจักร</p>
<p>Now, it may be broadly stated, that architecture will be noble exactly in the degree in which all these false expedients are avoided.</p>	<p>ถึงบัดนี้ อาจกล่าวโดยกว้าง ๆ ได้ว่าสถาปัตยกรรมจะงามสง่ามากเพียงไหน ก็ขึ้นอยู่กับว่าจะหลีกเลี่ยงจากวิธีการอันไม่ซื่อสัตย์เหล่านี้ได้มากเท่าใด</p>	<p>ถึงบัดนี้ อาจกล่าวโดยรวมได้ว่า สถาปัตยกรรมจักงามสง่ามากเพียงไหนขึ้นอยู่กับว่าจะหลีกเลี่ยงให้ไกลจากวิธีการอันไม่ซื่อสัตย์เหล่านี้ได้มากเพียงใด</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- ปรับบทแปล "... false expedients are avoided." จากประโยคกรรมวาจกเป็นกรรตุวาจก เพื่อให้เป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Nevertheless, there are certain degrees of them, which, owing to their frequent usage, or to other causes, have so far lost the nature of deceit as to be admissible; as, for instance, gilding, which is in architecture no deceit, because it is therein not understood for gold; while in jewellery it is a deceit, because it is so understood, and therefore altogether to be reprehended.</p>	<p>อย่างไรก็ตาม มีวิธีการอันไม่ซื่อสัตย์บางประเภท ซึ่งเนื่องจากการนำมาใช้บ่อยครั้งหรือด้วยสาเหตุอื่น ถึงตอนนี้จึงทำให้คุณสมบัติแห่งการหลอกลวงสูญไปและกลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ ตัวอย่างเช่น การปิดทอง ซึ่งในงานสถาปัตยกรรมนั้นไม่ถือเป็นการหลอกลวง เนื่องจากการปิดทองในที่นี้มิได้ทำให้เข้าใจว่าสถาปัตยกรรมนั้นทำจากทองคำแท้ แต่สำหรับงานเครื่องประดับแล้ว นั่นคือการหลอกลวง เนื่องจากผู้คนอาจเข้าใจไปได้ว่าเครื่องประดับนั้นเป็นทองคำแท้ ดังนั้นจึงควรถูกตำหนิด้วยประการทั้งปวง</p>	<p>อย่างไรก็ตาม มีวิธีการอันไม่ซื่อสัตย์บางประเภท ซึ่งเนื่องจากการนำมาใช้บ่อยครั้งหรือแม้จะเป็นด้วยสาเหตุอื่น ถึงตอนนี้จึงทำให้ลักษณะที่แสดงถึงการหลอกลวงนั้นสูญไปและกลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ อาทิเช่น การปิดทอง ซึ่งในงานสถาปัตยกรรมนั้นไม่ถือเป็นการหลอกลวง ด้วยเหตุว่าการปิดทองในที่นี้มิได้ทำให้เข้าใจว่าสถาปัตยกรรมนั้นทำจากทองคำแท้ แต่สำหรับงานเครื่องประดับแล้ว นั่นคือการหลอกลวง เนื่องจากผู้คนอาจเข้าใจไปได้ว่าเครื่องประดับนั้นเป็นทองคำแท้ ดังนั้น จึงสมควรถูกตำหนิด้วยประการทั้งปวง</p>
หมายเหตุ		
<p>- (คำสรรพนาม) แปลสรรพนาม “them” ว่าวิธีการอันไม่ซื่อสัตย์ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงกับใจความก่อนหน้า</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>So that there arise, in the application of the strict rules of right, many exceptions and niceties of conscience; which let us as briefly as possible examine.</p>	<p>ดังนั้นในการใช้กฎเกณฑ์แห่งความถูกต้องอันเคร่งครัด จึงมีข้อยกเว้นมากมายรวมถึงรายละเอียดของกฎเกณฑ์ทางด้านคุณธรรม ซึ่งเราจักได้มาพินิจกันอย่างสังเขปเท่าที่จะเป็นไปได้</p>	<p>ด้วยเหตุนี้ ในการใช้กฎเกณฑ์แห่งความถูกต้องอันเคร่งครัด จึงมีข้อยกเว้นมากมายรวมถึงรายละเอียดของกฎเกณฑ์ด้านคุณธรรม ซึ่งเราจักได้มาพินิจกันโดยสังเขปเท่าที่จะเป็นไปได้</p>

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>VII. 1st., Structural Deceits. I have limited these to the determined and purposed suggestion of a mode of support other than the true one.</p>	<p>๗. ประการแรก การหลอกลวงเชิงโครงสร้าง ข้าพเจ้าจำกัดการหลอกลวงประเภทนี้ภายใต้ขอบเขตข้อเสนอที่แน่นอนและมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่รูปแบบของโครงสร้างเสริมมากกว่าโครงสร้างหลักที่แท้จริงของอาคาร</p>	<p>๗. ประการแรก การหลอกลวงเชิงโครงสร้าง ซึ่งข้าพเจ้าจำกัดการหลอกลวงประเภทนี้ในข้อเสนอที่แน่นอนและมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่รูปแบบของโครงสร้างเสริมมากกว่าโครงสร้างหลักที่แท้จริงของอาคาร</p>
<p>The architect is not <i>bound</i> to exhibit structure; nor are we to complain of him for concealing it, any more than we should regret that the outer surfaces of the human frame conceal much of its anatomy; nevertheless, that building will generally be the noblest, which to an intelligent eye discovers the great secrets of its structure, as an animal form does, although from a careless observer they may be concealed.</p>	<p>สถาปนิกมิได้ต้องออกแบบเพื่อสำแดงโครงสร้างเสมอไป และก็มีใช่เรื่องที่เราจักต้องเป็นทุกข์จากการที่เขาปิดบังโครงสร้างเหล่านั้นมากไปกว่าการที่เราควรเศร้าใจเมื่อผิวหนังภายนอกของร่างกายมนุษย์ได้ปิดบังกายวิภาคส่วนใหญ่ไว้เกือบหมดสิ้น อย่างไรก็ตาม ตัวอาคารโดยรวมยังคงความสง่างามอย่างที่สุด และด้วยสายตาอันแหลมคมอาคารนั้นได้เปิดเผยความลับอันยิ่งใหญ่ของโครงสร้าง ซึ่งไม่ต่างอะไรจากสัณฐานของสัตว์ที่พรางโครงสร้างกระดูกไว้ภายใน แต่ถ้าในสายตาของผู้สังเกตที่มองดูอย่างไม่ใส่ใจ ก็อาจมองผ่านเลยสิ่งเหล่านี้ที่ซ่อนเร้นอยู่ไป</p>	<p><i>ไม่แน่ว่า</i>สถาปนิกจะออกแบบเพื่อสำแดงโครงสร้างเสมอไป แต่ก็มีใช่เรื่องที่เราจักต้องเป็นทุกข์จากการที่เขาปิดบังโครงสร้างเหล่านั้นมากไปกว่าการที่เราจะเศร้าใจเมื่อผิวหนังภายนอกของร่างกายมนุษย์ได้ปิดบังกายวิภาคส่วนใหญ่ไว้เกือบหมดสิ้น อย่างไรก็ตาม ตัวอาคารโดยรวมยังคงความงามสง่าอย่างที่สุด และด้วยสายตาอันแหลมคมอาคารนั้นจักเปิดเผยความลับอันยิ่งใหญ่ของโครงสร้าง ซึ่งไม่ต่างอะไรกับสัณฐานของสัตว์ที่พรางโครงสร้างกระดูกไว้ภายใน หากทว่าผู้สังเกตมิได้ใส่ใจ ก็อาจมองผ่านเลยสิ่งเหล่านี้ที่ซ่อนเร้นอยู่ไป</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (อวัจนภาษา) มีการใช้อวัจนภาษาแบบปริกษา คือการใช้ตัวอักษรเรียงสำหรับคำว่า <i>bound</i> เพื่อเน้นย้ำแนวคิดของผู้คนที่มักคิดว่าการออกแบบสถาปัตยกรรมที่ชื่อสัตย์โปร่งใส นั้น สถาปนิกต้องออกแบบโดยสำแดงโครงสร้างเป็นแน่ ในการแปลจึงต้องใช้ตัวอักษรเรียงกับวลี <i>ไม่แน่ว่า</i> เพื่อให้เกิดความหมายที่เทียบเคียงกับต้นฉบับ</p> <p>- แปลเพิ่มวลี “as an animal form does” ว่า “สัณฐานของสัตว์ที่พรางโครงสร้างกระดูกไว้ภายใน” เพื่อขยายความให้ผู้อ่านภาษาปลายทางเข้าใจแนวคิดของผู้เขียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>In the vaulting of a Gothic roof it is no deceit to throw the strength into the ribs of it, and make the intermediate vault a mere shell.</p>	<p>ในการออกแบบหลังคาโค้งแบบกอธิกโดยให้มีการถ่ายแรงสู่เส้นสัน (rib) และทำให้หลังคาโค้งส่วนกลาง (intermediate vault) เป็นเพียงเปลือกอาคารนั้นไม่ถือเป็นการหลอกลวง</p>	<p>ในการออกแบบหลังคาโค้งแบบกอธิกโดยให้มีการถ่ายแรงสู่เส้นสัน (rib) และทำให้หลังคาโค้งส่วนกลาง (intermediate vault) เป็นเพียงเปลือกอาคารนั้นไม่ถือเป็นการหลอกลวง</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำศัพท์เฉพาะ) ในตัวบทมีการใช้คำศัพท์เฉพาะทางสถาปัตยกรรม เช่น เส้นสัน หลังคาโค้งส่วนกลาง ผู้แปลจึงใช้คำแปลที่เป็นศัพท์บัญญัติตามที่ปรากฏในหนังสือ <i>ศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2548)</i> โดยใส่วงเล็บคำศัพท์ในภาษาต้นทางไว้ด้วย - ปรับบทแปลโดยสลับตำแหน่งวลี “ไม่ถือเป็นการหลอกลวง” ไว้ท้ายประโยค เพื่อเรียบเรียงให้ประโยคมีความเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Such a structure would be presumed by an intelligent observer, the first time he saw such a roof; and the beauty of its traceries would be enhanced to him if they confessed and followed the lines of its main strength.</p>	<p>ผู้สังเกตที่มีไหวพริบอาจสันนิษฐานถึงโครงสร้างเช่นนั้นนับตั้งแต่แรกเห็นหลังคา และความงดงามของลวดลายอันเกิดจากเส้นสันของโครงสร้างหลังคาจะยิ่งเพิ่มมากขึ้น หากลวดลายเหล่านั้นจะเปิดเผยและไล่ตามเส้นสายของการรับแรงหลัก</p>	<p>ผู้สังเกตที่มีไหวพริบอาจสันนิษฐานถึงโครงสร้างเช่นนั้นนับตั้งแต่แรกเห็นหลังคา และความงดงามของลวดลายอันเกิดจากเส้นสันของโครงสร้างหลังคาจะยิ่งเพิ่มมากขึ้น หากลวดลายเหล่านั้นจะถูกเผยให้เห็นและไล่ไปตามเส้นสายในการรับแรงหลักของโครงสร้าง</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เขียนมีกลวิธีในการเน้นย้ำใจความสำคัญด้วยการใช้ประโยคย้ายส่วนไปหน้า โดยย้ายหัวข้อหลัก “โครงสร้าง” ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมไปไว้ต้นประโยค ซึ่งปรากฏประโยคกรรมจาก “Such a structure would be presumed by an intelligent observer, the first time he saw such a roof; ...” ผู้แปลจึงปรับบทแปลให้เป็นประโยคกรรตุจากตามขนบนิยมในภาษาปลายทาง 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>If, however, the intermediate shell were made of wood instead of stone, and whitewashed to look like the rest,—this would, of course, be direct deceit, and altogether unpardonable.</p>	<p>อย่างไรก็ตาม หากเปลือกอาคารส่วนกลางสร้างจากไม้แทนหิน และฉาบด้วยปูนซีเมนต์ขาวเพื่อให้ดูคล้ายส่วนอื่นๆ แน่หนอนว่าการกระทำนี้คือการหลอกลวงโดยตรง ทั้งยังเป็นเรื่องที่ไม่อาจอภัยได้ด้วยประการทั้งปวง</p>	<p>อย่างไรก็ตาม หากเปลือกหุ้มอาคารส่วนกลางสร้างจากไม้แทนหิน และฉาบด้วยปูนซีเมนต์ขาวเพื่อให้ดูคล้ายส่วนอื่นๆ แน่หนอนว่าการกระทำนี้คือการหลอกลวงโดยตรง ทั้งยังเป็นเรื่องที่ไม่อาจอภัยได้ด้วยประการทั้งปวง</p>
หมายเหตุ		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้กลวิธีสัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (w) (st) และ (d) สร้างจังหวะในการอ่านให้ช้าลง ผู้อ่านรู้สึกสะดุดหูและให้ความสนใจกับเนื้อหามากขึ้น ทว่าด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษา ผู้แปลจึงไม่อาจสรรคำให้มีความหมายและมีเสียงสัมผัสเทียบเคียงกับต้นฉบับได้ จึงแปลโดยยึดความหมายที่ถูกต้องเป็นสำคัญ</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>There is, however, a certain deception necessarily occurring in Gothic architecture, which relates, not to the points, but to the manner, of support.</p>	<p>อย่างไรก็ตาม มีการหลอกลวงบางอย่างที่จำเป็นต้องพบในสถาปัตยกรรมกอธิค ซึ่งมีได้เกี่ยวข้องกับอันใดกับตำแหน่ง จุดรับโครงสร้างเสริม แต่เกี่ยวกับวิธีการก่อสร้าง</p>	<p>อย่างไรก็ตาม มีการหลอกลวงบางอย่างที่จำเป็นต้องพบในสถาปัตยกรรมกอธิค ซึ่งมีได้เกี่ยวข้องกับอันใดกับตำแหน่งของจุดรับโครงสร้างเสริม แต่เกี่ยวกับรูปแบบของโครงสร้าง</p>
<p>The resemblance in its shafts and ribs to the external relations of stems and branches, which has been the ground of so much foolish speculation, necessarily induces in the mind of the spectator a sense or belief of a correspondent internal structure; that is to say, of a fibrous</p>	<p>ความคล้ายคลึงระหว่างเสาแนบ (shaft) และเส้นสัน (rib) กับความสัมพันธ์แบบภายนอกของลำต้นและกิ่งก้านของต้นไม้ นั้นเป็นมูลเหตุของการคาดคะเนที่โง่เขลา ยิ่งชักนำผู้ชมให้รับรู้หรือเชื่อไปว่าทั้งสองอย่างมีโครงสร้างภายในที่คล้ายคลึงกันด้วย กล่าวคือ มีการรับแรงจากเส้นใยที่ต่อเนื่องจากรากสู่กิ่งก้าน เทียบเท่ากับความ</p>	<p>ความคล้ายคลึงระหว่างเสาแนบ (shaft) และเส้นสัน (rib) กับความสัมพันธ์แบบภายนอกของลำต้นและกิ่งก้านของต้นไม้ นั้นเป็นมูลเหตุของการคาดคะเนที่โง่เขลา ยิ่งชักนำผู้ชมอย่างมีอาจหลีกเลียงให้รับรู้หรือเชื่อถือไปว่าทั้งสองอย่างนั้นมีโครงสร้างภายในที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ระหว่างการที่มีแรงจากเส้นใยที่ยึดโยงต่อเนื่องจากรากสู่กิ่ง</p>

<p>and continuous strength from the root into the limbs, and an elasticity communicated upwards, sufficient for the support of the ramified portions.</p>	<p>ยึดหยุ่นที่เชื่อมต่อกันจากด้านล่างขึ้นสู่ด้านบน ซึ่งเป็นโครงสร้างที่เพียงพอสำหรับการรองรับส่วนที่แตกแขนง</p>	<p>ก้าน เทียบได้กับการมีความยึดหยุ่นที่เชื่อมต่อกัน จากด้านล่างขึ้นสู่ด้านบน ซึ่งเป็นโครงสร้างที่เพียงพอในการรองรับส่วนที่แตกแขนงออกไป</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำศัพท์เฉพาะ) ในตัวบทมีการใช้คำศัพท์เฉพาะทางสถาปัตยกรรม เช่น เสาแนว เส้นสัน ผู้แปลจึงใช้คำแปลที่เป็นศัพท์บัญญัติตามที่ปรากฏในหนังสือ <i>ศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2548)</i> โดยใส่วงเล็บคำศัพท์ในภาษาต้นทางไว้เพื่อประโยชน์ด้านการสืบค้นของผู้อ่าน - (อวัจนภาษา) มีการใช้อวัจนภาษาแบบปริภาสา คือการใช้ตัวอักษรเอียงสำหรับคำว่า <i>upwards</i> เพื่อเน้นย้ำว่าโครงสร้างของพีชนั้นยึดโยงกันจากด้านล่างขึ้นสู่ด้านบนตรงกันข้ามกับโครงสร้างของอาคาร ในการแปลจึงต้องใช้ตัวอักษรเอียงกับวลี จากด้านล่างขึ้นสู่ด้านบน เพื่อให้เกิดความหมายที่เทียบเคียงกับต้นฉบับ - (โวหารภาพพจน์) มีการใช้การอุปมา (Metaphor) เปรียบเทียบโครงสร้างสถาปัตยกรรมกับโครงสร้างของพีช สะท้อนให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างการออกแบบสถาปัตยกรรมและธรรมชาติหรือพฤกษศาสตร์ ซึ่งเป็นศาสตร์อีกประเภทหนึ่งที่ผู้เขียนให้ความสนใจ 		
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>ถอดความ</p>	<p>บทแปล</p>
<p>The idea of the real conditions, of a great weight of ceiling thrown upon certain narrow, jointed lines, which have a tendency partly to be crushed, and partly to separate and be pushed outwards, is with difficulty received; and the more so when the pillars would be, if unassisted, too slight for the weight, and are supported by external flying buttresses, as in</p>	<p>แนวคิดเกี่ยวกับสภาพในความเป็นจริงที่น้ำหนักมหาศาลของหลังคาที่ถ่ายลงสู่แนวเส้นรอยต่อแคบ ๆ ซึ่งมีแนวโน้มว่าบางส่วนจะมีแรงบดอัด และเส้นบางส่วนอาจแยกออกจากกัน และถูกแรงดันออกด้านนอกนั้นเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ยาก โดยเฉพาะหากเสาทั้งหลายต้องรับแรงเช่นนั้นมากขึ้น หากไม่มีโครงสร้างสนับสนุน ก็จะเป็นแบบบางเกินไปสำหรับการรับน้ำหนัก และรองรับด้วยครีบบ้างภายนอก (external flying buttress) ดังจะพบเห็นได้ในส่วนมุขโค้งด้านสกัด (apse) ของอาสนวิหารนักบุญปีเตอร์</p>	<p>แนวคิดเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงที่น้ำหนักมหาศาลของหลังคาที่ถ่ายลงสู่แนวเส้นรอยต่อแคบ ๆ ซึ่งมีแนวโน้มว่าบางส่วนจะถูกกระทำด้วยแรงบดอัด และเส้นบางส่วนอาจแยกออกจากกัน และถูกแรงดันออกด้านนอกนั้นเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเสาทั้งหลายต้องรับแรงเช่นนั้นมากขึ้น หากไม่มีโครงสร้างสนับสนุน ก็จะเป็นแบบบางเกินไปสำหรับการรับน้ำหนัก และต้องรองรับด้วยครีบบ้างภายนอก (external flying buttress) ดังจะพบเห็นได้ในส่วนมุขโค้งด้านสกัด (apse) ของอาสนวิ-</p>

<p>the apse of Beauvais, and other such achievements of the bolder Gothic.</p>	<p>แห่งโบเวส์ (Cathedral of Saint Peter of Beauvais) ในประเทศฝรั่งเศสหรืออาคารที่อื่นที่ถือว่าประสบความสำเร็จในยุครุ่งเรืองของกอธิก</p>	<p>हारनानुपुपीतेरनेहबेवैस (Cathedral of Saint Peter of Beauvais) ในประเทศฝรั่งเศส หรือสถาปัตยกรรมอันงดงามแห่งอื่นที่ถือว่าประสบความสำเร็จในยุครุ่งเรืองของกอธิก</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (คำศัพท์เฉพาะ) ในตัวบทมีการใช้คำศัพท์เฉพาะทางสถาปัตยกรรม เช่น ครีบบัคยันภายนอก มุขโค้งด้านสกัด ผู้แปลจึงใช้คำแปลที่เป็นศัพท์บัญญัติตามที่ปรากฏในหนังสือ ศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2548) โดยใส่วงเล็บคำศัพท์ในภาษาต้นทางไว้ด้วย เพื่อประโยชน์ด้านการศึกษาและการสืบค้นของผู้อ่าน</p>		
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>ถอดความ</p>	<p>บทแปล</p>
<p>Now, there is a nice question of conscience in this, which we shall hardly settle but by considering that, when the mind is informed beyond the possibility of mistake as to the true nature of things, the affecting it with a contrary impression, however distinct, is no dishonesty, but, on the contrary, a legitimate appeal to the imagination.</p>	<p>บัดนี้ มีประเด็นเกี่ยวกับมโนธรรม ซึ่งเรามิอาจสรุปเป็นอื่น นอกจากการพิจารณาว่าตราบใดที่จิตใจเข้าใจสภาพความเป็นจริงของสรรพสิ่งเสียจนเป็นไปไม่ได้ที่จะผิดพลาดแล้ว การสร้างสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งกับสภาพความเป็นจริงนั้น ต่อให้จะตั้งใจให้ขัดแย้งอย่างเด่นชัดเพียงใด ก็ไม่ถือเป็นความไม่ซื่อสัตย์ และมีไซ่เพียงเท่านั้น หากแต่ต้องนับว่าเป็นสิ่งดึงดูดใจสู่จินตนาการที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมเสียด้วยซ้ำ</p>	<p>บัดนี้ มีประเด็นเกี่ยวกับมโนธรรม ซึ่งเรามิอาจสรุปไปเป็นอื่นนอกจากจะพิจารณาว่าตราบใดที่จิตใจรอบรู้ถึงความ เป็นจริงของสรรพสิ่งจนเป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจผิดพลาด แล้ว การสร้างสรรพสิ่งเท็จอันขัดแย้งกับสภาพความเป็นจริงนั้น ต่อให้จะตั้งใจสร้างให้เด่นชัดเพียงใด ก็ไม่ถือเป็นความไม่ซื่อสัตย์ และมีไซ่เพียงเท่านั้น หากแต่ต้องนับว่าเป็นสิ่งดึงดูดใจสู่จินตนาการที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมเสียด้วยซ้ำ</p>

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>(Page 43) In the Camera di Correggio of San Lodovico at Parma, the trellises of vine shadow the walls, as if with an actual arbor; and the troops of children, peeping through the oval openings, luscious in color and faint in light, may well be expected every instant to break through, or hide behind the covert.</p>	<p>(หน้า ๔๓) ในห้องโถงของกอร์เรจโจแห่งซานโลโดวิโก (Camera di Correggio of San Lodovico) ในเมืองพาร์มา (Parma) โครงไม้ระแนงปลูกไม้เถาทอดเงาทาบบนผนังราวกับมีซุ่มพุ่มไม้อยู่จริง และบรรดาเด็กๆ ในภาพสีสันหวนจ๋าที่โนแสงสลัว พากันแอบมองผ่านช่องหน้าต่างวงรี ซึ่งดูเหมือนจะกระโจนข้ามออกมาหรือเบี่ยงหลบหลังที่กำบังอยู่ทุกชั่วขณะ</p>	<p>(หน้า ๔๓) ในห้องโถงของกอร์เรจโจแห่งซานโลโดวิโก (Camera di Correggio of San Lodovico) ในเมืองพาร์มา (Parma) โครงไม้ระแนงปลูกไม้เถาทอดเงาทาบบนผนังราวกับมีซุ่มพุ่มไม้อยู่จริง และบรรดาเด็ก ๆ ในภาพสีสันหวนจ๋า กลางแสงสลัว พากันแอบมองผ่านช่องหน้าต่างวงรี ดูราวกับจะกระโจนข้ามออกมาหรือเบี่ยงหลบหลังที่กำบังได้ทุกชั่วขณะ</p>
หมายเหตุ		
<p>- มีการปรับบทแปลโดยสลับตำแหน่งวลี “peeping through the oval openings,...” และ “luscious in color and faint in light,...” เพื่อให้เนื้อความมีความต่อเนื่องยิ่งขึ้น</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>The grace of their attitudes, and the evident greatness of the whole work, mark that it is painting, and barely redeem it from the charge of falsehood; but even so saved, it is utterly unworthy to take a place among noble or legitimate architectural decoration.</p>	<p>ความสง่างามในท่าทางของเหล่าเด็กน้อย และความยิ่งใหญ่อันปรากฏชัดในชิ้นงาน แสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้คือภาพวาด และไถ่ถอนมันจากข้อหาแห่งมุสาอย่างหวุดหวิด แต่แม้จะปลอดภัยจากข้อหานั้น จิตรกรรมนี้ก็มิได้ควรค่าแก่การประดับอยู่ท่ามกลางการตกแต่งทางสถาปัตยกรรมอันสูงส่งหรือชอบธรรมเช่นนี้โดยเด็ดขาด</p>	<p>ความสง่างามในท่วงท่าของเหล่าเด็กน้อย และความยิ่งใหญ่อันปรากฏชัดในชิ้นงาน แสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้คือภาพวาด และไถ่ถอนมันจากข้อหาแห่งมุสาได้อย่างหวุดหวิด แต่แม้จะปลอดภัยจากข้อหานั้น จิตรกรรมนี้ก็มิได้ควรค่าแก่การประดับอยู่ท่ามกลางการตกแต่งทางสถาปัตยกรรมอันสูงส่งหรือชอบธรรมเช่นนี้โดยเด็ดขาด</p>

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>In the cupola of the duomo of Parma the same painter has represented the Assumption with so much deceptive power, that he has made a dome of some thirty feet diameter look like a cloud-wrapt opening in the seventh heaven, crowded with a rushing sea of angels.</p>	<p>ภายในยอดโดมของมหาวิหารดูโอโมแห่งเมืองพาร์มา (the Cathedral of Parma) ในอิตาลี จิตรกรท่านเดียวกันนี้ได้แสดงภาพวาดพระนางมารีย์รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ (the Assumption) ซึ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งการลวงหลอกด้วยเขาทำให้โดมซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาดประมาณสามสิบฟุตดูราวกับเป็นช่องเปิดสู่สวรรค์ชั้นเจ็ดอันห่อหุ้มไว้ด้วยปุยมะฆ คลาคล้าด้วยมวลคลื่นแห่งเหล่าเทวา</p>	<p>ภายในยอดโดมของมหาวิหารดูโอโมแห่งเมืองพาร์มา (the Cathedral of Parma) ในอิตาลี จิตรกรท่านเดียวกันนี้ได้แสดงภาพวาดพระนางมารีย์รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ (the Assumption) ซึ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งการลวงหลอกด้วยกอร์เรจทำให้โดมซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาดประมาณสามสิบฟุตดูราวกับเป็นช่องเปิดสู่สวรรค์ชั้นเจ็ดอันห่อหุ้มไว้ด้วยปุยมะฆ คลาคล้าด้วยมวลคลื่นแห่งเหล่าเทวา</p>
<p>Is this wrong? Not so: for the subject at once precludes the possibility of deception.</p>	<p>นี่คือสิ่งผิดหรือ มิเป็นเช่นนั้น ด้วยเนื้อหาในภาพวาดนั้นได้กันเราให้พ้นจากความเป็นไปได้ในการถูกตบตา</p>	<p>นี่คือสิ่งผิดหรือ มิเป็นเช่นนั้น ด้วยเนื้อหาในภาพวาดนั้นได้กันเราให้พ้นจากความเป็นไปได้ในการถูกตบตา</p>
<p>We might have taken the vines for a veritable pergoda [sic], and the children for its haunting ragazzi; but we know the stayed clouds and moveless angels must be man's work; let him put his utmost strength to it and welcome, he can enchant us, but cannot betray.</p>	<p>เราอาจเห็นไปว่าไม้เถาวัลนั้นคือซุ้มไม้เลื้อยของจริง และเห็นไปว่าเด็ก ๆ เหล่านั้นคือหมู่เด็กชายที่อยู่ในซุ้มไม้เลื้อยนั้นที่ยังคงอยู่ในความทรงจำ แต่เรารู้ดีว่าเมฆที่หยุดนิ่งและเหล่าเทวดาไร้การเคลื่อนไหวต้องเป็นผลงานจากฝีมือมนุษย์ ปล่อยให้เขาผู้นั้นได้ใช้ฝีมืออย่างสุดกำลังในภาพวาดและเชื่อเชิญเขาให้ร้ายมนตร์ใส่เรา แต่มีอาจทรยศเรา</p>	<p>เราอาจเข้าใจไปว่าไม้เถาวัลนั้นคือซุ้มไม้เลื้อยของจริง และเข้าใจว่าเด็ก ๆ เหล่านั้นคือมวลหมู่เด็กน้อยแห่งซุ้มไม้เลื้อยที่ยังคงอยู่ในความทรงจำ แต่เรารู้ดีว่าเมฆที่หยุดนิ่งและเหล่าเทวดาที่มีได้ไหวติงต้องเป็นผลงานจากฝีมือมนุษย์ ปล่อยให้เขาผู้นั้นได้แสดงฝีมืออย่างสุดกำลังในการวาดภาพ และเชื่อเชิญเขาให้ร้ายมนตร์ใส่เรา เพราะอย่างไรเสีย เขาก็มีอาจทรยศเรา</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- pergoda ผู้เขียนน่าจะหมายถึง pergola ซึ่งแปลว่าซุ้มไม้เลื้อย</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>We may thus apply the rule to the highest, as well as the art of daily occurrence, always remembering that more is to be forgiven to the great painter than to the mere decorative workman; and this especially, because the former, even in deceptive portions, will not trick us so grossly; as we have just seen in Correggio, where a worse painter would have made the thing look like life at once.</p>	<p>ดังนั้นเราจึงอาจนำเกณฑ์นี้ไปใช้กับศิลปะชั้นสูงสุด รวมไปถึงถึงศิลปะที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ด้วยรำลึกได้เสมอว่าจิตรกรผู้ยิ่งใหญ่จักได้รับการอภัยมากกว่าผู้ที่เป็นเพียงช่างตกแต่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเมื่อจิตรกรใหญ่นั้น แม้จะมีส่วนในการลวงหลอก ก็มีได้ลวงเราก่อนน่าสะอิดสะเอียนอย่างที่เราพบเห็นในห้องโถงของกอร์เรจโจ ซึ่งถ้าเป็นจิตรกรที่เลวร้ายกว่านี้คงได้สร้างผลงานที่ดูราวกับมีชีวิตไว้ในห้องนี้แล้ว</p>	<p>ดังนั้นเราจึงอาจนำเกณฑ์นี้ไปใช้กับศิลปะชั้นสูงสุด รวมไปถึงถึงศิลปะที่พบเห็นในชีวิตประจำวันได้ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องรำลึกเสมอว่าจิตรกรผู้ยิ่งใหญ่จักได้รับการอภัยมากกว่าผู้ที่เป็นเพียงช่างตกแต่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจิตรกรใหญ่นั้น แม้จะมีส่วนในการลวงหลอก ก็มีได้ลวงเราก่อนน่าสะอิดสะเอียนอย่างที่เราพบเห็นในห้องโถงของกอร์เรจโจ ซึ่งถ้าเป็นจิตรกรที่เลวร้ายกว่านี้ผู้วาดภาพได้สมจริงจนเกินไปคงได้สร้างผลงานที่ดูราวกับมีชีวิตไว้ในห้องนี้แล้ว</p>

หมายเหตุ

- ปรับบทแปลโดยเปลี่ยนประโยคกรรมวาจกของตัวบทต้นฉบับ “more is to be forgiven to the great painter than to the mere decorative workman” ให้เป็นประโยคกรรมวาจกเพื่อความเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง
- ปรับบทแปลโดยการแปลขยายความ “worse painter” ว่า “ผู้วาดภาพได้สมจริงจนเกินไป” เนื่องจากรู้สึกเชื่อว่าการวาดภาพปิดบนวัสดุใด ๆ โดยตั้งใจให้ดูเสมือนว่าเป็นสิ่งอื่นย่อมเป็นการหลอกลวงที่ผิดศีลธรรม ดังนั้น จิตรกรที่วาดภาพให้สมจริงที่สุดเพื่อปกปิดลักษณะเดิมของสถาปัตยกรรมจึงเป็นจิตรกรที่เลวร้าย

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>There is, however, in room, villa, or garden decoration, some fitting admission of trickeries of this kind, as of pictured landscapes at the extremities of alleys and arcades, and ceilings</p>	<p>ทั้งห้องพัก วิลล่าหรือสวนสามารถประยุกต์ใช้ดูบายเหล่านี้ตกแต่งอย่างเหมาะสมได้ ดังเช่นภาพภูมิทัศน์ที่ปรากฏอยู่สุดปลายทางของซอกซอยหรือทางเดินใต้หลังคาโค้ง และภาพท้องฟ้าบนเพดานหรือภาพวาดส่วนต่อขยายผนังของ</p>	<p>ในการตกแต่งห้องพัก วิลล่า หรือสวนล้วนสามารถประยุกต์ใช้ดูบายประเภทนี้ได้อย่างเหมาะสมได้ ดังเช่นภาพภูมิทัศน์ที่ปรากฏอยู่สุดปลายทางของซอกซอยหรือทางเดินใต้หลังคาโค้ง และภาพท้องฟ้าบนเพดานหรือภาพวาดส่วน</p>

<p>like skies, or painted with prolongations upwards of the architecture of the walls, which things have sometimes a certain luxury and pleasureableness [sic] in places meant for idleness, and are innocent enough as long as they are regarded as mere toys.</p>	<p>สถาปัตยกรรมให้สูงยิ่งขึ้นไป ซึ่งเป็นสิ่งที่บางครั้งอาจเป็น ความหรูหราและความสำราญในสถานที่สำหรับความ เกียจคร้าน และดูออกจะไร้ความผิดทราบเท่าที่ถูกมองว่า เป็นเพียงอุบายหลอกเด็ก</p>	<p>ต่อขยายผนังของสถาปัตยกรรมเพื่อให้ดูสูงยิ่งขึ้นไป ซึ่งเป็น สิ่งที่บางครั้งถือเป็นความหรูหราและความสำราญใน สถานที่ซึ่งสร้างไว้เพื่อความเกียจคร้าน และดูออกจะเป็น เรื่องที่ไร้ความผิดทราบเท่าที่ถูกมองว่าเป็นเพียงอุบาย หลอกเด็ก</p>
<p>XVI. Touching the false representation of material, the question is infinitely more simple, and the law more sweeping; all such imitations are utterly base and inadmissible.</p>	<p>๑๖. ในเรื่องของสิ่งเทียมแทนวัสดุ ปัญหาดูเรียบง่ายกว่า มาก ด้วยกฎเกณฑ์ที่รวบรัดกว่า การลอกเลียนเช่นนั้นย่อม เลวทรามอย่างยิ่งและเป็นเรื่องที่มีอาจยอมรับได้</p>	<p>๑๖. ในเรื่องของตัวแทนวัสดุที่ทำเทียมขึ้น ปัญหาดูเรียบง่ายกว่า ทั้งกฎเกณฑ์ที่รวบรัดกว่า การลอกเลียนเช่นนั้น เป็นสิ่งเลวทรามอย่างยิ่งและเป็นเรื่องที่มีอาจยอมรับได้</p>
<p>It is melancholy to think of the time and expense lost in marbling the shop fronts of London alone, and of the waste of our resources in absolute vanities, in things about which no mortal cares, by which no eye is ever arrested, unless painfully, and which do not add one whit to comfort, or cleanliness, or even to that great object of commercial art—conspicuousness.</p>	<p>เป็นเรื่องน่าสลดใจเมื่อคิดถึงเวลาและค่าใช้จ่ายที่ต้องสูญเสีย ไปเพียงเพื่อการรกรูห์อันอ่อนดำนหน้าห้างร้านในลอนดอน เพียงแห่งเดียว รวมถึงการหมดเปลืองทรัพยากรไปกับเรื่อง ไร้สาระที่สุด หรือสิ่งซึ่งมีมีมนุษย์ปุถุชนที่โหดสนใจ มิเคย ดึงดูดสายตาผู้ใด เว้นเสียแต่จะเป็นการดึงดูดสายตาที่เต็ม ไปด้วยความทุกข์ทรมาน อีกทั้งมิได้สร้างความสบายหรือ ความสะอาดตาหรือไม่แม้แต่จะสนองวัตถุประสงค์สำคัญ ในฐานะพาณิชย์ศิลปะแม้สักนิด ทั้งยังมีได้ช่วยให้ผลงาน ดูโดดเด่นขึ้นมาแต่อย่างใด</p>	<p>เป็นเรื่องน่าสลดใจเมื่อต้องคิดถึงเวลาและค่าใช้จ่ายที่ต้อง สูญไปเพื่อการรกรูห์อันอ่อนดำนหน้าห้างร้านในลอนดอน เพียงแห่งเดียว รวมถึงการหมดเปลืองทรัพยากรไปกับเรื่อง ไร้สาระที่สุด หรือสิ่งซึ่งมีมีมนุษย์ปุถุชนที่โหดสนใจ มิเคย ดึงดูดสายตาผู้ใด เว้นเสียแต่จะเป็นการดึงดูดสายตาที่ เปี่ยมด้วยความทุกข์ทรมาน อีกทั้งมิได้สร้างความสบาย หรือความสะอาดตา หรือไม่แม้แต่จะสนองวัตถุประสงค์ สำคัญในฐานะพาณิชย์ศิลปะแม้สักนิด ทั้งยังมีได้ช่วยให้ ผลงานดูโดดเด่นขึ้นมาแต่อย่างใด</p>

หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - แปลสันธานวลี “unless painfully” ว่า “เว้นเสียแต่จะเป็นการดึงดูดยุติธรรมที่เปี่ยมด้วยความทุกข์ทรมาน” เพื่อขยายความและรักษาใจความเดิมในดับบทต้นฉบับ - ในภาษาต้นทางเครื่องหมายยัติภาค (—) ใช้เพื่อขยายความ แต่ไม่เป็นที่นิยมนักในภาษาปลายทาง ผู้แปลจึงต้องแปล “—conspicuousness” เป็นคุณานุประโยคว่า “ทั้งยังมีได้ช่วยให้ผลงานดูโดดเด่นขึ้นมาแต่อย่างไร” แทน 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>But in architecture of a higher rank, how much more is it to be condemned? I have made it a rule in the present work not to blame specifically; but I may, perhaps, be permitted, while I express my sincere admiration of the very noble entrance and general architecture of the British Museum, to express also my regret that the noble granite foundation of the staircase should be mocked at its landing by an imitation, the more blameable because tolerably successful.</p>	<p>แต่สำหรับสถาปัตยกรรมในระดับที่สูงกว่านั้นจะถูกประณามมากมายยิ่งกว่าเพียงไหนกัน ข้าพเจ้าตั้งเจตนาว่าจะไม่กล่าวโทษอย่างจำเพาะเจาะจงในงานเขียนชิ้นนี้ แต่บางที่ข้าพเจ้าก็อาจได้รับโอกาสให้แสดงความเศร้าใจด้วยเช่นกัน เพราะในขณะที่ได้แสดงความชื่นชมจากใจจริงแก่ทางเข้าอันงามสง่า รวมถึงสถาปัตยกรรมโดยรวมของพิพิธภัณฑ์บริติช (the British Museum) ข้าพเจ้าก็พบว่าบันไดที่ทอดบนฐานรากหินแกรนิตอันงามสง่านั้น ในส่วนของชานพักน่าจะถูกทำเลียนแบบด้วยหินเทียม ซึ่งยังเป็นเรื่องที่น่าตำหนิมากขึ้นไปอีก เนื่องจากการทำเทียมที่ประสบความสำเร็จอยู่พอควร</p>	<p>แต่สำหรับสถาปัตยกรรมในระดับที่สูงกว่านั้นจะถูกประณามมากมายยิ่งกว่าเพียงไหนกัน ข้าพเจ้าตั้งเจตนาว่าจะไม่เจาะจงกล่าวโทษในงานเขียนชิ้นนี้ แต่บางที่ข้าพเจ้าก็อาจได้รับโอกาสให้แสดงความเศร้าใจด้วยเช่นกัน ด้วยในขณะที่กำลังแสดงความชื่นชมจากใจจริงแก่ทางเข้าอันงามสง่ารวมถึงสถาปัตยกรรมโดยรวมของพิพิธภัณฑ์บริติช (the British Museum) ข้าพเจ้าก็พบว่าบันไดที่ทอดยาวบนฐานรากหินแกรนิตอันงามสง่านั้น ในส่วนของชานพักน่าจะถูกทำเลียนขึ้นด้วยหินเทียม ซึ่งยังเป็นเรื่องที่น่าตำหนิมากขึ้นไปอีก เนื่องจากการทำเทียมที่ประสบความสำเร็จอยู่พอควร</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (ประโยคที่มีส่วนขยายมาก) ผู้เขียนใช้วิเศษณานุประโยค “while I express my sincere admiration” คั่นกลางประโยค ซึ่งหากใช้การแปลตรงตัวตามลำดับจะเกิดความไม่เป็นธรรมชาติสำหรับภาษาปลายทาง ดังนั้น ผู้แปลจึงย้ายตำแหน่งวิเศษณานุประโยคนั้นไปด้านหลังและปรับบทแปลเพิ่มคำสันธาน “ด้วย” เพื่อสร้างความเป็นเหตุเป็นผล 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
The only effect of it is to cast a suspicion upon the true stones below, and upon every bit of granite afterwards encountered.	ผลกระทบเดียวที่เกิดขึ้นก็คือการก่อให้เกิดข้อกังขาต่อหินจริงด้านล่าง และต่อทุกเสี้ยวส่วนของหินแกรนิตที่ได้เห็นหลังจากนั้น	ความรู้สึกเดียวที่เกิดขึ้นก็คือข้อกังขาต่อบรรดาก้อนหินจริงด้านล่างและต่อทุกเสี้ยวส่วนของหินแกรนิตที่ได้เห็นหลังจากนั้น
One feels a doubt, after it, of the honesty of Memnon himself.	หลังจากนั้น ผู้คนจะพากันสงสัยไปถึงความซื่อสัตย์ของหินแกรนิตในประติมากรรมของกษัตริย์เมมนอนด้วย	ผู้คนก็จะพากันสงสัยต่อเนื่องไปถึงความจริงแท้ของหินแกรนิตในประติมากรรมของกษัตริย์เมมนอนด้วย
หมายเหตุ		
- แปลขยายความคำว่า “Memnon” ให้ผู้อ่านภาษาปลายทางเข้าใจความหมายในเนื้อหามากขึ้น โดยในพิพิธภัณฑ์บริติชมีการจัดแสดงประติมากรรมหินแกรนิตของกษัตริย์เมมนอนแห่งอียิปต์ ผู้เขียนจึงเปรียบเทียบว่าความเท็จเพียงเล็กน้อยอาจนำไปสู่ข้อกังขาในความจริงอันยิ่งใหญ่ได้มากที่สุด		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
But even this, however derogatory to the noble architecture around it, is less painful than the want of feeling with which, in our cheap modern churches, we suffer the wall decorator to erect about the altar frameworks and pediments daubed with mottled color, and to dye in the same fashion such skeletons or caricatures of columns as may emerge above the pews: this is	ถึงกระนั้น คำวิพากษ์วิจารณ์อย่างเสียหายถึงสถาปัตยกรรมอันสูงส่งที่อยู่โดยรอบก็ยิ่งเจ็บปวดน้อยกว่าการปราศจากซึ่งความรู้สึกใดที่ยอมให้ช่างตกแต่งผนังของเหล่าโบสถ์ต้นทูนต่ำสมัยใหม่สร้างโครงแท่นบูชาและหน้าจั่วที่แต่งแต้มด้วยสีกระดากระต่าง พร้อมย้อมสีแบบเดียวกันบนโครงสร้างหรือเสาที่ดูไม่ได้สัดส่วน ดังที่อาจปรากฏเหนือม้านั่งยาวในโบสถ์ นี่มิใช่เพียงแค่ธรรมเนียมที่เลวร้ายเท่านั้น แต่เป็นความผิดพลาดสำคัญหรือมิสมควรถ้าให้อภัยที่	ถึงกระนั้น คำวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงเสียหายถึงสถาปัตยกรรมอันสูงส่งที่ตั้งอยู่โดยรอบก็ยิ่งเจ็บปวดน้อยกว่าการปราศจากซึ่งความยินดีในร้ายที่ยอมให้ช่างตกแต่งผนังของบรรดาโบสถ์ต้นทูนต่ำสมัยใหม่มาสร้างโครงแท่นบูชา และหน้าบันที่แต่งแต้มไปด้วยสีกระดากระต่าง ทั้งยังย้อมสีโครงสร้างหรือเสาอันผิดสัดส่วนเป็นแบบเดียวกันดังที่ปรากฏเหนือม้านั่งยาวในโบสถ์ นี่มิใช่เพียงแค่ธรรมเนียมอันเลวร้ายเท่านั้น นี่คือความ

<p>not merely bad taste; it is no unimportant or excusable error which brings even these shadows of vanity and falsehood into the house of prayer.</p>	<p>เป็นตัวการนำพาแม้แต่เงามืดของความฟุ้งเฟ้อและการมุสาเข้ามาสู่พื้นที่แห่งการสวดภาวนา</p>	<p>ผิดพลาดสำคัญหรือมีสมควรถูกโทษที่นำพาแม้กระทั่งเงามืดแห่งความฟุ้งเฟ้อและการมุสาเข้ามาสู่บริเวณแห่งการอธิษฐาน</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - ปรับบทแปลโดยสลับตำแหน่งของวลี “เหล่าโบสถ์ต้นท่อนต่ำสมัยใหม่” มาขยายความ “ช่างตกแต่งผนัง” เพื่อให้บทแปลเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง - แปล “it is no unimportant or excusable error” ในทางตรงกันข้าม (Antonymic Translation) เพื่อให้ประโยคกระชับและเป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง - (คำหรือวลีที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนา) แปล the house of prayer ว่า นิเวศแห่งการอธิษฐาน ด้วยเป็นคำที่มีใช้ในบทความของคริสตศาสนิกชนนิกายโปรเตสแตนต์ 		
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>ถอดความ</p>	<p>บทแปล</p>
<p>The first condition which just feeling requires in church furniture is, that it should be simple and unaffected, not fictitious nor tawdry.</p>	<p>เงื่อนไขแรก ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องอันเหมาะสมสำหรับชุดเฟอร์นิเจอร์ในโบสถ์คือควรเรียบง่าย ปราศจากการเสแสร้ง จอมปลอมหรือความฉูดฉาดไร้ราคา</p>	<p>เงื่อนไขแรก ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องอันเหมาะสมสำหรับชุดเครื่องเรือนในโบสถ์คือ ความเรียบง่าย ปราศจากการเสแสร้ง จอมปลอมหรือความฉูดฉาดไร้ราคา</p>
<p>It may not be in our power to make it beautiful, but let it at least be pure; and if we cannot permit much to the architect, do not let us permit anything to the upholsterer; if we keep to solid stone and solid wood, whitewashed, if we like, for cleanliness' sake, (for whitewash has so often been used as the dress of noble things that it has</p>	<p>เราอาจไม่มีพลังอำนาจที่จะสร้างความสวยงามให้แก่เหล่าเฟอร์นิเจอร์ แต่อย่างน้อยก็ควรทำให้มันบริสุทธิ์ และหากเราไม่สามารถยินยอมให้สถาปนิกทำอะไรได้มากนัก ก็จงอย่าเปิดโอกาสใด ๆ ให้แก่ช่างหุ้มเบาะ หากเราตั้งใจจะใช้ก้อนหินตัน ท่อนไม้จริง และการฉาบปูนซีเมนต์ขาวเพื่อประโยชน์ด้านความสะอาด (การฉาบปูนซีเมนต์ขาวมักใช้เพื่อตกแต่งสิ่งของชั้นสูงบ่อยครั้งเสียจนกลายเป็นของชั้น</p>	<p>เราอาจมีกำลังพอที่จะสร้างความงดงามให้บรรดาเครื่องเรือน แต่อย่างน้อยก็ควรทำให้มันแลดูบริสุทธิ์ และหากเราไม่อาจเปิดโอกาสให้สถาปนิกทำอะไรได้มากนัก ก็จงอย่าเปิดโอกาสใด ๆ ให้แก่ช่างหุ้มเบาะ หากเราตั้งใจจะใช้ก้อนหินตัน ท่อนไม้จริง และการฉาบปูนซีเมนต์ขาวเพื่อประโยชน์ด้านความสะอาดแล้ว (การฉาบปูนซีเมนต์ขาวนิยมใช้เพื่อตกแต่งสิ่งของชั้นสูงบ่อยครั้งเสียจนกลายเป็นของ</p>

<p>thence received a kind of nobility itself), it must be a bad design indeed, which is grossly offensive.</p>	<p>สูงไปเสียเอง) นั่นคือการออกแบบชั้นเลวอย่างแท้จริง เป็นสิ่งที่ร้ายกาจอย่างน่ารังเกียจ</p>	<p>ชั้นสูงไปเสียเอง) ด้วยนั่นคือการออกแบบชั้นเลวอย่างแท้จริง เป็นสิ่งที่ร้ายกาจอย่างน่ารังเกียจ</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้กลวิธีสัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (p) (w) (d) และ (n) ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสะดุดหูและให้ความสนใจกับเนื้อหามากขึ้น ในส่วนใจความสำคัญท้ายประโยค ผู้แปลจึงมีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ ร้ายกาจ-รังเกียจ และมีการเล่นคำ ชั้นสูง-ชั้นเลว</p> <p>- มีการใช้กลวิธี Polypoton โดยใช้คำที่มาจากรากศัพท์เดียวกันในประโยคเดียวกันเพื่อเน้นย้ำความสำคัญของใจความ ได้แก่ noble-nobility</p>		
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>ถอดความ</p>	<p>บทแปล</p>
<p>I recollect no instance of a want of sacred character, or of any marked and painful ugliness, in the simplest or the most awkwardly built village church, where stone and wood were roughly and nakedly used, and the windows latticed with white glass.</p>	<p>ข้าพเจ้าไม่อาจรำลึกถึงกรณีใดที่ไร้ซึ่งลักษณะศักดิ์สิทธิ์ หรือมีความอัปมงคลที่เด่นชัดและน่าเจ็บปวด ซึ่งปรากฏอยู่ในโบสถ์ห้องถิ่นที่ก่อสร้างขึ้นอย่างเรียบง่ายหรือน่าเกลียดอย่างที่สุด โบสถ์ที่สร้างอย่างหยาบ ๆ ด้วยหินและไม้ที่ต่างมีผิวหยาบเปลือยเปล่า และกรูช่องตารางในหน้าต่างด้วยกระจกขาวขุ่น</p>	<p>ข้าพเจ้ามิอาจรำลึกถึงกรณีใดเลยที่ไร้ซึ่งลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์หรือมีความอัปมงคลที่เด่นชัดและน่าเจ็บปวด ซึ่งปรากฏอยู่ในโบสถ์ห้องถิ่นที่ก่อสร้างขึ้นอย่างเรียบง่ายหรือน่าเกลียดอย่างที่สุด โบสถ์ซึ่งสร้างด้วยหินและไม้ที่ต่างมีผิวหยาบเปลือยเปล่า และกรูช่องตารางในหน้าต่างด้วยกระจกขาวขุ่น</p>
<p>But the smoothly stuccoed walls, the flat roofs with ventilator ornaments, the barred windows with jaundiced borders and dead ground square panes, the gilded or bronzed wood, the painted iron, the wretched upholstery of curtains and</p>	<p>แต่ข้าพเจ้ากลับรำลึกได้ในสถานที่ซึ่งมีผนังฉาบปูนบ้นอย่างเรียบเนียน หลังคาแบนกรูช่องระบายอากาศที่มีลวดลายประดับประดา หน้าต่างลูกกรงพร้อมขอบสีเหลืองคล้ำ และพื้นกรุแผ่นหินลายจัตุรัสขีดขีดไว้ชีวิต ไม้ทำสีทองหรือสีสำริด เหล็กทาสี งานผ้าม่านและผ้าบุเบาะที่ดูทุเรศทุ</p>	<p>แต่ข้าพเจ้ากลับรำลึกได้ถึงสถานที่ซึ่งมีผนังฉาบปูนบ้นอย่างเรียบเนียน หลังคาแบนกรูช่องระบายอากาศที่มีลวดลายประดับประดา หน้าต่างลูกกรงตกแต่งขอบสีเหลืองคล้ำ และพื้นกรุแผ่นหินลายจัตุรัสขีดขีดไว้ชีวิต ไม้ทำสีทองหรือสีสำริด เหล็กทาสี งานผ้าม่านและผ้าบุเบาะที่</p>

<p>cushions, and pew heads and altar railings, and Birmingham metal candlesticks, and, above all, the green and yellow sickness of the false marble —disguises all, observe; falsehoods all—who are they who like these things? who defend them? who do them?</p>	<p>รั้ง และหัวประดับม้านั่งยาว และราวรอบแท่นบูชา และเชิงเทียนโลหะแบบเบอร์มิงแฮม และยิ่งไปกว่านั้นคือสีเขียว และสีเหลืองนำสะอิดสะเอียนของหินอ่อนทำเทียม ทั้งหมดนี้ล้วนคือการอำพราง หลอกหลอน ผู้ใดกันที่ชื่นชอบสิ่งเหล่านี้ ผู้ใดกันที่ปกป้องสิ่งเหล่านี้ ผู้ใดกันที่สร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้น</p>	<p>ดูทุเรศทุรัง และหัวประดับม้านั่งยาว และราวรอบแท่นบูชา และเชิงเทียนโลหะแบบเบอร์มิงแฮม และยิ่งไปกว่านั้นคือสีเขียวและสีเหลืองนำสะอิดสะเอียนของหินอ่อนทำเทียม สิ่งเหล่านี้ล้วนคือการอำพราง ดูเอาเถิด ล้วนคือการหลอกหลอน ผู้ใดกันที่ชมชอบสิ่งเหล่านี้ ผู้ใดกันที่ปกป้องสิ่งเหล่านี้ ผู้ใดกันที่สร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - แปลขยายความ ventilator ornaments ว่า ช่องระบายอากาศที่มีลวดลายประดับประดา เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจนขึ้น - มีการใช้กลวิธีแบบ polysyndeton คือมีการใช้สันธาน and ในหลายตำแหน่งต่อเนื่องกัน เน้นย้ำใจความว่าภายในวิหารนั้นมีสิ่งหลอกหลอนมากมายเหลือเกิน - วลีปิดท้ายประโยค disguises all, observe; falsehoods all ซึ่งอยู่ระหว่างเครื่องหมายยัติภาค (—) ทำหน้าที่ขยายความเนื้อหาส่วนก่อนหน้า ทั้งยังเป็นการเปลี่ยนจังหวะการอ่านให้ผู้อ่านตระหนักกว่าเป็นการสรุปแนวคิดของผู้เขียน ผู้แปลจึงแปลด้วยวลี 3 ชุด “ล้วนคือการอำพราง ดูเอาเถิด ล้วนคือการหลอกหลอน” เพื่อให้สื่อความหมายใกล้เคียงต้นฉบับ 		
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>ถอดความ</p>	<p>บทแปล</p>
<p>I have never spoken to any one who <i>did</i> like them, though to many who thought them matters of no consequence.</p>	<p>ข้าพเจ้ามิเคยได้พูดคุยกับผู้ใดที่พึงใจเช่นนั้นจริง ๆ แม้ว่า จะเคยได้พูดคุยกับหลายคนที่คิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องไม่สลักสำคัญอะไร</p>	<p>ข้าพเจ้ามิเคยได้เสวนากับผู้ใดที่พึงใจเช่นนั้นจริง ๆ แม้ว่า จะเคยได้พูดคุยกับหลายท่านที่คิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องไม่สลักสำคัญอะไร</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (อวัจนภาษา) มีการใช้อวัจนภาษาประเภทปริภาสา โดยใช้ตัวอักษรเดียวกับคำว่า <i>did</i> เพื่อเน้นย้ำว่าผู้เขียนมิเคยพบเจอผู้ที่ชมชอบลักษณะหลอกหลอนเช่นนั้นอย่างแท้จริง และผู้เขียนเองก็เชื่อว่าน้อยคนยิ่งนักที่จะชมชอบการประดับประดาในรูปแบบนี้ ผู้แปลจึงใช้ตัวอักษรเดียวกับวลี <i>จริง ๆ</i> ซึ่งเน้นย้ำถึงความรู้สึกเหมือนในต้นฉบับ</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Perhaps not to religion; (though I cannot but believe that there are many to whom, as to myself, such things are serious obstacles to the repose of mind and temper which should precede devotional exercises); but to the general tone of our judgment and feeling—yes; for assuredly we shall regard, with tolerance, if not with affection, whatever forms of material things we have been in the habit of associating with our worship, and be little prepared to detect or blame hypocrisy, meanness, and disguise in other kinds of decoration, when we suffer objects belonging to the most solemn of all services to be tricked out in a fashion so fictitious and unseemly.</p>	<p>อาจมิใช่เรื่องสำคัญในแง่ของศาสนา (แม้ข้าพเจ้าไม่อาจรู้สึกเป็นอื่นนอกจากจะเชื่อว่ามีหลายท่านเห็นเช่นเดียวกับข้าพเจ้าว่าสิ่งเหล่านี้คืออุปสรรคร้ายแรงในการสงบจิตใจและอารมณ์ ซึ่งควรถือเป็นสิ่งสำคัญก่อนประกอบพิธีกรรมสักการะต่าง ๆ) แต่หากไตร่ตรองด้วยพื้นฐานการตัดสินใจและความรู้สึกของเรา ใช่แล้ว นี่คือเรื่องสำคัญแน่นอนว่าเราจะต้องพิจารณาวัสดุต่างๆ ไม่ว่าจะเป็ชนิดใด ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยและเกี่ยวข้องกับการบูชาด้วยความอดกลั้น หากว่ามีใช่ด้วยความรัก และไม่พร้อมที่จะเพ่งเล็งหรือตำหนิความเสแสร้ง ความใจแคบและการอำพรางในการตกแต่งรูปแบบอื่น ๆ ในเมื่อเราอมให้วัตถุที่เป็นส่วนหนึ่งของศาสนพิธีอันเคร่งครัดที่สุดต้องถูกแปลงโฉมในลักษณะจอมปลอมและไม่เหมาะสม</p>	<p>อาจมิใช่เรื่องสำคัญในแง่ของศาสนา (แม้ข้าพเจ้าไม่อาจรู้สึกเป็นอื่นได้นอกจากจะเชื่อว่ามีหลายท่านเห็นเช่นเดียวกับข้าพเจ้าว่าสิ่งเหล่านี้คืออุปสรรคร้ายแรงในการสงบจิตใจและอารมณ์ ซึ่งควรถือเป็นสิ่งสำคัญก่อนประกอบพิธีกรรมสักการะต่าง ๆ) แต่หากไตร่ตรองด้วยพื้นฐานการตัดสินใจและความรู้สึกของเรา ใช่แล้ว นี่คือเรื่องสำคัญแน่นอนว่าเราจะต้องพิจารณาวัสดุต่างๆ ไม่ว่าจะเป็ชนิดใด ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยและเกี่ยวข้องกับการบูชาด้วยความอดกลั้น หากว่ามีใช่ด้วยความรัก และไม่พร้อมที่จะเพ่งเล็งหรือตำหนิความเสแสร้ง ความใจแคบและการอำพรางในการตกแต่งรูปแบบอื่น ๆ ในเมื่อเราอมให้วัตถุที่เป็นส่วนหนึ่งของศาสนพิธีอันเคร่งครัดที่สุดต้องถูกแปลงโฉมในลักษณะจอมปลอมและไม่เหมาะสม</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) นอกจากการใช้เครื่องหมายวงเล็บ (Parentheses) เพื่อนำเสนอแนวคิดส่วนตัวของผู้เขียน ยังมีการใช้การสัมผัสพยัญชนะแบบ Sibillance ของเสียง (s) (x) และ (c) ได้แก่ คำว่า as, myself, such, things, serious, obstacles, repose, precede, exercises ทำให้จังหวะของการอ่านช้าลง และผู้อ่านได้ใคร่ครวญถึงใจความของเนื้อหาที่ว่าด้วยเรื่องประดับตกแต่งอันเป็นอุปสรรคในการสงบจิตใจและอารมณ์เพื่อการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ</p>		

<p>- ปรับบทแปล โดยเรียบเรียงอนุประโยค “วัสดุต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นชนิดใด ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยและเกี่ยวข้องกับบทกวี” ให้ต่อเนื่องกับคำว่า “พิจารณา” ซึ่งเป็นคำกริยาหลักของประโยค เพื่อให้เป็นธรรมชาติในภาษาปลายทาง</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>XVII. Painting, however, is not the only mode in which material may be concealed, or rather simulated; for merely to conceal is, as we have seen, no wrong.</p>	<p>๑๗. อย่างไรก็ตาม การวาดภาพมิใช่วิธีการเดียวที่วัสดุแท้จริงอาจถูกปกปิดไว้หรืออันที่จริงคือถูกจำลองขึ้นใหม่ดังที่เราได้เห็นแล้ว เนื่องจากว่าเพียงการพยายามที่จะปกปิดนั้นมิใช่เรื่องผิด</p>	<p>๑๗. การวาดภาพนั้น อย่างไรเสีย ก็มีใช่เพียงวิธีการเดียวที่วัสดุแท้จริงจะถูกปกปิด หรืออันที่จริงคือถูกจำลองขึ้นใหม่ เพราะหากเป็นเพียงการพยายามเพื่อจะปกปิดนั้น ไม่ผิดดังที่เราได้เห็นมาแล้ว</p>
หมายเหตุ		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร (alliteration) ได้แก่ เสียง (m) และการสัมผัสพยัญชนะแบบ Sibilance ของเสียง (s) (c) ในบทแปลจึงมีการใช้สัมผัสอักษรในภาษาปลายทาง อาทิ วาดภาพ-วิธี-วัสดุ, เพราะ-เพียง-พยายาม-เพื่อ เพื่อดึงดูดความสนใจผู้อ่านเมื่อมีการขึ้นประเด็นใหม่</p> <p>- มีการใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) เพื่อแบ่งประโยคออกเป็นส่วนย่อย สร้างจังหวะให้การอ่าน และเน้นย้ำประเด็นสำคัญ เช่น “Painting, however...” หรือ “..., no wrong” ในบทแปลจึงมีการแบ่งวลีสั้นๆ เป็นห่วงๆ เพื่อสร้างจังหวะ และเน้นย้ำใจความให้เทียบเคียงกับต้นฉบับ เช่น การวาดภาพนั้น, ไม่ผิด</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Whitewash, for instance, though often (by no means always) to be regretted as a concealment, is not to be blamed as a falsity.</p>	<p>ยกตัวอย่างเช่น การทาสีปูนขาว แม้ว่าบ่อยครั้ง (แต่ใช่ที่จะเสมอไป) จะถือเป็นวิธีการปกปิดที่น่าเศร้า แต่ก็มิใช่สิ่งที่จะถูกตำหนิว่าเป็นความเท็จ</p>	<p>การทาสีปูนขาวนั้นคือตัวอย่างหนึ่ง แม้ว่าบ่อยครั้ง (แต่ใช่ที่จะเสมอไป) จะพบว่าเป็นวิธีการปกปิดที่น่าเศร้า แต่ทว่ามีใช่สิ่งที่จะต้องถูกตำหนิว่าเป็นความเท็จ</p>
หมายเหตุ		
<p>- (ประโยคขนานความ) มีการใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) เพื่อแบ่งประโยคออกเป็นส่วนย่อย สร้างจังหวะให้การอ่าน เช่น “Whitewash, for instance” จนเหมือนเป็นโครงสร้างคู่ขนานกับประโยคก่อนหน้า ในบทแปลจึงใช้วลีสั้น ๆ เพื่อให้ล้อกับประโยคก่อนหน้า เน้นย้ำให้เห็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาพวาดและปูนขาว</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>It shows itself for what it is, and asserts nothing of what is beneath it. Gilding has become, from its frequent use, equally innocent. It is understood for what it is, a film merely and is, therefore, allowable to any extent.</p>	<p>ด้วยการทำน้ำปูนขาวนั้นได้แสดงตัวตนอยู่แล้ว และมีได้แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่อยู่ข้างใต้ใดๆ ส่วนการปิดทองก็กลายเป็นสิ่งปราศจากความผิดไม่ต่างกัน ด้วยเป็นวิธีการที่ใช้งานอยู่บ่อยครั้ง ผู้คนย่อมเข้าใจว่ามันเป็นเพียงแผ่นทองบาง ๆ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยอมรับได้ในทุกข้อ</p>	<p>ด้วยการทำน้ำปูนขาวนั้นได้เผยตัวตนของมันอยู่แล้ว และมีได้สำแดงถึงสิ่งใดข้างใต้ ส่วนการปิดทองนั้น เมื่อมีการใช้งานบ่อยครั้งเข้า ก็กลายเป็นว่าปราศจากความผิดไม่ต่างกัน ผู้คนย่อมเข้าใจว่ามันเป็นเพียงแผ่นทองบาง ๆ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในทุกข้อ</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำสรรพนาม) แปลสรรพนาม “it” ประธานของประโยคแรกว่า “การทำน้ำปูนขาว” เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น - (ประโยคขนานความ) มีการใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) เพื่อแบ่งประโยคออกเป็นวลีย่อย สร้างจังหวะให้การการอ่าน และเน้นย้ำประเด็นสำคัญ เช่น “equally innocent” จนเหมือนเป็นโครงสร้างคู่ขนานกับประโยคก่อนหน้า แต่ด้วยโครงสร้างภาษาที่แตกต่างกัน ในบทแปลจึงไม่สามารถแปลด้วยวลีที่กระชับเพื่อเน้นใจความสำคัญเฉพาะจุดได้ ผู้แปลจึงเลือกแปลโดยยึดความหมายที่ถูกต้องเป็นหลัก 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>I do not say expedient: it is one of the most abused means of magnificence we possess, and I much doubt whether any use we ever make of it, balances that loss of pleasure, which, from the frequent sight and perpetual suspicion of it, we suffer in the contemplation of anything that is verily of gold.</p>	<p>แต่ข้าพเจ้ามิได้กล่าวถึงความเหมาะสม ด้วยมันคือแนวทางหนึ่งในการใช้ความสง่างามที่เรามีได้อย่างผิดพลาดที่สุด และข้าพเจ้าก็กังขาอย่างยิ่งว่าเราต้องใช้ทองคำในการเช่นใดจึงจะทดแทนความพึงใจที่ต้องสูญเสียไปจากการต้องเห็นอยู่ทุก ๆ ที่ พร้อมด้วยความระแวงอันมีที่สิ้นสุดที่เราต้องทนทุกข์อยู่ในห้วงความคิดว่าสิ่งใดเป็นทองคำจริงแท้</p>	<p>หากแต่ข้าพเจ้ามิได้กล่าวถึงความเหมาะสม ด้วยนี่คือแนวทางหนึ่งในการใช้ความสง่างามที่เราครอบครองได้อย่างผิดพลาดที่สุด และข้าพเจ้าก็กังขาอย่างยิ่งว่าเราเคยใช้ทองคำในการเช่นใดบ้างที่จักทดแทนความพึงใจที่ต้องสูญเสียไปจากการต้องเห็นอยู่ในทุก ๆ ที่ พร้อมกับความคลางแคลงสงสัยอันมีที่สิ้นสุด และจากที่เราต้องทนทุกข์ในห้วงคำนึงว่าสิ่งใดคือทองคำแท้</p>

หมายเหตุ

- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (e) (f) (m) และ (s) เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านในส่วนใจความสำคัญ ผู้แปลจึงใช้คำซ้อนที่มีสัมผัสอักษรในหลายตำแหน่ง อาทิเช่น สง่างาม, **ครอบครอง**, **ทดแทน**, **สูญสลาย**, **กลางแคลง**, **สงสัย**, **สิ้นสุด**, **ทนทุกข์** เพื่อเน้นใจความสำคัญเกี่ยวกับคุณลักษณะของทองคำและวิธีการนำไปใช้ที่ทำให้เกิดข้อกังขาต่อผู้พบเห็น

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>I think gold was meant to be seldom seen and to be admired as a precious thing; and I sometimes wish that truth should so far literally prevail as that all should be gold that glittered, or rather that nothing should glitter that was not gold.</p>	<p>ข้าพเจ้าคิดว่าทองคำถูกลิขิตมาให้ยากที่จะพบเห็น เพื่อจักได้รับการชื่นชมดั่งของสูงค่า และบางครั้งข้าพเจ้าก็ปรารถนาให้คงไว้ซึ่งความจริงที่ว่าควรมีแต่ทองคำเท่านั้นที่เปล่งแสงสุกใสหรือในทางตรงกันข้ามมิควรมีสิ่งอื่นใดที่มีไ้ทองคำเปล่งแสงสุกใสเช่นนั้น</p>	<p>ข้าพเจ้าคิดว่าทองคำถูกลิขิตมาให้ยากจะพานพบ เพื่อจักได้รับการสรรเสริญดั่งสิ่งสูงค่า และบางครั้งข้าพเจ้าปรารถนาให้คงไว้ซึ่งความจริงที่ว่าควรมีแต่ทองคำเท่านั้นที่ทอแสงสุกใส หรือในทางตรงกันข้าม มิควรมีสิ่งอื่นใดได้ทอแสงสุกใสหากมีไ้ทองคำ</p>

หมายเหตุ

- (โวหารภาพพจน์) มีการใช้กลวิธีโวหารย้อนคำ (Chiasmus) เพื่อเน้นย้ำใจความสำคัญ ได้แก่ “all should be gold that glittered, or rather that nothing should glitter that was not gold.”
- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (g) (s) และ (p) เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านในส่วนใจความสำคัญที่อธิบายถึงลักษณะสูงค่าอันเป็นธรรมชาติของทองคำ ผู้แปลจึงมีการใช้สัมผัสอักษรในภาษาปลายทาง อาทิเช่น **พาน-พบ-เพื่อ**, **สรรเสริญ-สิ่ง-สูง**, **ทอง-ทอ**, **แสง-สุก-ใส**

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Nevertheless, nature herself does not dispense with such semblance, but uses light for it; and I have too great a love for old and saintly art to part with its burnished field, or radiant nimbus; only it should be used with respect, and to express magnificence, or sacredness, and not in lavish vanity, or in sign painting.</p>	<p>อย่างไรก็ตาม ธรรมชาติเองมิได้ปราศจากซึ่งลักษณะสูงค่าดังกล่าว หากแต่ใช้แสงสว่างเพื่อสร้างประกายสุกใส และข้าพเจ้าก็หลงใหลในแสงแห่งศิลป์อันเก่าแก่และศักดิ์สิทธิ์เสียจนมิอาจอยู่โดยปราศจากทุ่งหญ้าวาววับ หรือเมฆฝน เรื่องรองแห่งธรรมชาติได้ แต่มีข้อแม้ว่าแสงสุกใสนั้นควรนำไปใช้อย่างเคารพ และเพื่อแสดงถึงความนุหรรหาหรือความศักดิ์สิทธิ์ และมีใช้เพื่อแสดงถึงความไร้สาระอันฟุ่มเฟือยหรือในการวาดภาพป้ายชื่อร้าน</p>	<p>อย่างไรก็ตาม ธรรมชาติเองก็มิได้สิ้นไรซึ่งลักษณะสูงค่าดังกล่าว หากแต่ใช้แสงสว่างเพื่อสรรค์สร้างประกายสุกใส และข้าพเจ้าก็หลงใหลในแสงแห่งศิลป์อันเก่าแก่และศักดิ์สิทธิ์เสียจนมิอาจอยู่ได้โดยปราศจากทุ่งหญ้าวาววับหรือเมฆฝนเรื่องรองได้ เพียงทว่าแสงประกายสุกใสนั้นควรนำไปใช้ด้วยความเคารพ และใช้เพื่อแสดงถึงความงามสง่าหรือความศักดิ์สิทธิ์ มิใช่เพื่อความไร้สาระฟุ่มเฟือย หรือใช้ในการวาดภาพป้ายชื่อร้านรอง</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (โวหารภาพพจน์) มีการใช้กลวิธีบุคคลาธิษฐาน โดยให้สิ่งนามธรรมอย่าง “ธรรมชาติ” ซึ่งตรงข้ามกับสถาปัตยกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นกระทำการดังเช่นมนุษย์ เห็นได้จากวลี “Nevertheless, nature herself does not dispense with such semblance, but uses light for it” ผู้เขียนใช้กลวิธีนี้เพื่ออธิบายแนวคิดการเทิดทูนและการเชื่อมโยงกับความงามของธรรมชาติ ซึ่งเป็นความสามารถที่โดดเด่นอีกประการของผู้เขียน - (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (n) (d) (s) (l) และ (r) เมื่อกล่าวถึงความศักดิ์สิทธิ์ (sacredness) ที่ควรเคารพ (respect) ของแสงธรรมชาติ ผู้แปลจึงมีการใช้สัมผัสอักษร และคำซ้อนที่มีสัมผัสอักษรในภาษาปลายทาง อาทิเช่น แสงสว่าง-สรรค์สร้าง-สุกใส-ศักดิ์สิทธิ์, หลงใหล, เก่าแก่, วาววับ, เรื่องรอง, งามสง่า, ฟุ่มเฟือย, ร้านรอง 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Of its expedience, however, any more than of that of color, it is not here the place to speak; we are</p>	<p>อย่างไรก็ตาม หากจะกล่าวถึงความเหมาะสม สิ่งอื่นใด นอกเหนือไปจากสีสันมิใช่เรื่องที่จะต้องพูดกัน ณ ที่นี้ ด้วย</p>	<p>อย่างไรก็ตาม หากจะกล่าวถึงความเหมาะสม สิ่งอื่นใด นอกเหนือไปจากสีสันก็มีเรื่องที่จะต้องนำมาพูดกัน ณ ที่</p>

endeavoring to determine what is lawful, not what is desirable.	เรากำลังพยายามตัดสินสิ่งที่ชอบด้วยเกณฑ์ความถูกต้อง มิใช่สิ่งอันน่าปรารถนา	นี่ ด้วยเรากำลังพยายามค้นหาสิ่งที่ชอบด้วยเกณฑ์ความถูกต้อง มิใช่สิ่งอันน่าปรารถนา
Of other and less common modes of disguising surface, as of powder of lapis lazuli, or mosaic imitations of colored stones, I need hardly speak.	สำหรับวิธีการอื่นอันมิใคร่สามัญนักในการอำพรางพื้นผิว อย่างการใช้ผงของรัตนชาติสีน้ำเงินสดลาพิส ลาซูลี (lapis lazuli) หรือโมเสกเลียนแบบหินสีนั้น ข้าพเจ้าแทบมิจำเป็นต้องเอ่ยถึง	ส่วนวิธีการอื่นอันมิใคร่สามัญนักในการอำพรางพื้นผิว อาทิ การใช้ผงของรัตนชาติสีน้ำเงินสดลาพิส ลาซูลี (lapis lazuli) หรือโมเสกเลียนแบบหินสีนั้น ข้าพเจ้าแทบมิจำเป็นต้องเอ่ยถึง
The rule will apply to all alike, that whatever is pretended, is wrong; commonly enforced also by the exceeding ugliness and insufficient appearance of such methods, as lately in the style of renovation by which half the houses in Venice have been defaced, the brick covered first with stucco, and this painted with zigzag veins in imitation of alabaster.	พืงนำกฎเกณฑ์นี้ไปใช้กับทุกสิ่งที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน ซึ่งนั้นหมายถึงสิ่งใดก็ตามที่เสแสร้งคือสิ่งผิด เป็นธรรมดาที่กฎเกณฑ์นี้ก็จะจำเป็นเช่นกันสำหรับความอัปลักษณ์อันยิ่งยวด และรูปลักษณะที่ไม่งดงามเพียงพอ ซึ่งเกิดจากวิธีการอำพรางเหล่านั้น ดังเช่นรูปแบบการบูรณะเมื่อไม่นานมานี้ซึ่งทำให้บ้านกึ่งหนึ่งในเวนิสเสียหาย โดยก้อนอิฐได้ถูกปิดทับด้วยปูนปั้นในชั้นแรก ก่อนจะวาดลวดลายพื้นปลาเลียนสายแร่สีขาวของหินปูนอะลาบาสเตอร์ (alabaster)	พืงนำกฎเกณฑ์นี้ไปใช้กับทุกสิ่งที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน ซึ่งนั้นหมายถึงสิ่งใดก็ตามที่เสแสร้งหลอกลวงคือสิ่งผิด เพราะโดยธรรมดาแล้ว กฎเกณฑ์นี้ก็จะจำเป็นเช่นกันสำหรับความอัปลักษณ์อันยิ่งยวดและรูปลักษณะที่ไม่งดงามเพียงพอ ซึ่งเกิดจากวิธีการอำพรางพื้นผิวเหล่านั้น ดังเช่นเมื่อไม่นานมานี้ รูปแบบของการบูรณะส่งผลให้บ้านกึ่งหนึ่งในเวนิสเสียหาย ก้อนอิฐได้ถูกปิดทับด้วยปูนปั้นก่อนจะวาดลวดลายพื้นปลาเลียนสายแร่สีขาวของหินปูนอะลาบาสเตอร์ (alabaster)
หมายเหตุ		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (a) (e) เพื่อโยงไปสู่คำว่า alabaster เน้นย้ำประเด็นการหลอกลวงด้วยการวาดภาพหินธรรมชาติบนผิวปูน แต่ด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษาทำให้ไม่สามารถสรรคำที่มีการเล่นเสียงได้เทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลจึงแปลโดยเน้นความหมายที่ถูกต้องเป็นหลัก</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>But there is one more form of architectural fiction, which is so constant in the great periods that it needs respectful judgment. I mean the facing of brick with precious stone.</p>	<p>แต่ยังมีอีกรูปแบบหนึ่งของการปั้นแต่งความเท็จทางสถาปัตยกรรม ซึ่งเกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องในหลายยุคสมัย อันรุ่งเรือง จึงจำเป็นต้องใช้การตัดสินด้วยความเคารพยำเกรง ข้าพเจ้าหมายถึงการกรุทับหน้าอิฐด้วยหินมีค่า</p>	<p>หากว่ายังมีอีกรูปแบบหนึ่งของการปั้นแต่งความเท็จทางสถาปัตยกรรม ซึ่งเกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องในหลายยุคสมัย แห่งความรุ่งเรือง จึงจำเป็นต้องใช้การตัดสินด้วยความเคารพยำเกรง ซึ่งในที่นี้ข้าพเจ้าหมายถึงการกรุทับหน้าอิฐด้วยหินมีค่า</p>
<p>XVIII. It is well known, that what is meant by a church's being built of marble is, in nearly all cases, only that a veneering of marble has been fastened on the rough brick wall, built with certain projections to receive it; and that what appear to be massy stones, are nothing more than external slabs.</p>	<p>๑๘. เป็นที่ทราบกันดีว่าการก่อสร้างโบสถ์ด้วยหินอ่อนนั้น ประสงค์จะให้เข้าใจเป็นอย่างไร ในเกือบทุกกรณี มีเพียงแผ่นหินอ่อนบาง ๆ ยึดบนผนังอิฐผิวหยาบ ซึ่งสร้างให้ยื่นได้ระดับรองรับแผ่นหินอ่อนนั้น และสิ่งที่ดูเหมือนเป็นก้อนหินขนาดใหญ่ก็มีได้มีอะไรมากไปกว่าแผ่นหินที่กรุชั้นนอกเพียงเท่านั้น</p>	<p>๑๘. เป็นที่ทราบกันดีว่าการก่อสร้างโบสถ์ด้วยหินอ่อนนั้นมีเจตนาจะให้เข้าใจว่าอย่างไร เพราะในเกือบทุกกรณี มีเพียงแผ่นหินอ่อนบาง ๆ ยึดบนผนังอิฐผิวหยาบ ซึ่งก่อให้ยื่นได้ระดับรองรับแผ่นหินอ่อนนั้น และสิ่งที่ดูเหมือนเป็นหินก้อนแข็งก็มีได้มีอะไรมากไปกว่าแผ่นหินที่กรุชั้นนอกเพียงเท่านั้น</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (m) (b) และ (w) ในส่วนเริ่มต้นหัวข้อใหม่ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านเข้าสู่ประเด็นใหม่ และเน้นใจความสำคัญของคำว่า “marble” และ “brick” แต่ด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษาทำให้ไม่สามารถสรรคำที่มีการเล่นเสียงได้เทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลจึงแปลโดยเน้นความหมายที่ถูกต้องเป็นหลัก</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
Now, it is evident, that, in this case, the question of right is on the same ground as in that of gilding.	ถึงบัดนี้ เห็นได้ชัดว่าในกรณีเช่นนี้ ประเด็นของความถูกต้องนั้นอยู่บนพื้นฐานเดียวกันกับประเด็นของการปิดผิวด้วยทองคำ	ถึงบัดนี้ เห็นได้ชัดว่าในกรณีเช่นนี้ ประเด็นของความถูกต้องนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานเดียวกันกับประเด็นของการปิดผิวด้วยทองคำ
หมายเหตุ		
- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (g) เพื่อเน้นใจความสำคัญของคำว่า “gilding” แต่ด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษาทำให้ไม่สามารถสรรคำที่มีการเล่นเสียงได้เทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลจึงแปลโดยเน้นความหมายที่ถูกต้องเป็นหลัก		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
If it be clearly understood that a marble facing does not pretend or imply a marble wall, there is no harm in it; and as it is also evident that, when very precious stones are used, as jaspers and serpentines, it must become, not only an extravagant and vain increase of expense, but sometimes an actual impossibility, to obtain mass of them enough to build with, there is no resource but this of veneering; nor is there anything to be alleged against it on the head of durability, such work having been by experience found to last as	หากเป็นที่เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งว่าการกรูมิวด้วยหินอ่อนมิได้เสแสร้งหรือบอกในที่ว่าผนังหินอ่อนแท้ ก็ไม่ถือเป็นข้ออันตรายแต่อย่างใด และเห็นได้ชัดว่าเมื่อการใช้รัตนชาติสูงค่า เช่น หินลายทึบแสงอย่างหินแจสเปอร์ (jasper) หรือหินโปร่งแสงสีเขียวดุจเกล็ดงูอย่างหินเซอร์เพนไทน์ (serpentine) มิได้กลายเป็นเพียงความฟุ่มเฟือยและงบประมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างไรประโยชน์เท่านั้น แต่บางครั้งยังพันวิสัยในความเป็นจริงที่จะหาหินเหล่านั้นจำนวนมากให้เพียงพอต่อการก่อสร้าง จึงมีมีแหล่งวัสดุอื่นใดนอกเหนือไปจากการใช้หินแผ่นบาง ทั้งมีมีสิ่งใดมาโต้แย้งในประเด็นของความทนทานได้ ด้วยเป็นสิ่งที่ค้นพบจากการใช้งานแล้วว่าคงทนอยู่ในสภาพสมบูรณ์ได้ยาวนานไม่ต่างกับการ	หากเป็นที่เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งว่าการกรูมิวหน้าด้วยหินอ่อนมิได้เป็นการเสแสร้งหรือแสดงนัยว่าผนังนั้นคือหินอ่อนแท้ทั้งหมด ก็ไม่ถือเป็นข้ออันตรายแต่อย่างใด และเห็นได้ชัดว่าการใช้รัตนชาติสูงค่าอย่างหินลายทึบแสงอย่างแจสเปอร์ (jasper) หรือหินโปร่งแสงสีเขียวดุจเกล็ดงูอย่างเซอร์เพนไทน์ (serpentine) มิได้เป็นเพียงความฟุ่มเฟือยและการเพิ่มงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือยเท่านั้น แต่บางครั้งยังพันวิสัยความเป็นจริงที่จะหาหินเหล่านั้นในปริมาณที่เพียงพอต่อการก่อสร้าง จึงมีมีแหล่งวัสดุอื่นใดนอกเสียจากการใช้หินแผ่นบาง ทั้งมีมีสิ่งใดมาโต้แย้งในประเด็นของความทนทานได้ ด้วยเป็นสิ่งที่ค้นพบจากการใช้งานจริงแล้วว่าคงทนอยู่ในสภาพสมบูรณ์ได้ยาวนานไม่ต่างกับ

long, and in as perfect condition, as any kind of masonry.	ก่อในรูปแบบอื่น	งานก่อในรูปแบบอื่น
หมายเหตุ		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้กลวิธี anaphora ดึงดูดความสนใจในส่วนที่มีใจความสำคัญด้วยการใช้คำที่มีพยางค์ขึ้นต้นเหมือนกัน ได้แก่ “not only an extravagant and vain increase of expense” ในบทแปลจึงใช้คำซ้อนที่มีสัมผัสอักษร ฟุ่งเพื่อ-ฟุ่มเฟือย เพื่อเน้นว่าแม้จะมีการหลอกลวง แต่ผู้เขียนก็เห็นว่าการใช้รัตนชาติในสถาปัตยกรรมเป็นเรื่องฟุ่มเฟือย</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
It is, therefore, to be considered as simply an art of mosaic on a large scale, the ground being of brick, or any other material; and when lovely stones are to be obtained, it is a manner which should be thoroughly understood, and often practised.	ดังนั้น จึงต้องพิจารณาว่างานลักษณะนี้ก็เปรียบได้เพียงงานศิลปะโมเสกขนาดใหญ่ พื้นหลังทำจากอิฐหรือวัสดุอื่น และเมื่อหาหินสวยงามมาได้ วิธีการก่อสร้างเช่นนี้ก็เป็นสิ่งที่ควรต้องเข้าใจอย่างประูประัง และฝึกฝนให้บ่อยครั้งเสียก่อน	ดังนั้น จึงต้องพิจารณาว่างานลักษณะนี้ก็ได้ต่างจากงานศิลปะโมเสกขนาดใหญ่ที่พื้นหลังก่อด้วยอิฐหรือวัสดุอื่น และเมื่อได้หินสวยงามมาแล้ว วิธีการก่อสร้างเช่นนี้ก็เป็นเรื่องที่ต้องเข้าใจอย่างประูประังและฝึกฝนให้บ่อยครั้งเสียก่อน
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
Nevertheless, as we esteem the shaft of a column more highly for its being of a single block, and as we do not regret the loss of substance and value which there is in things of solid gold, silver, agate, or ivory; so I think that walls themselves may be	อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเราชื่นชมยิ่งกับส่วนลำตัวเสา (shaft) อันสร้างจากวัสดุเดียวกันทั้งชิ้น และเนื่องจากเรามีได้รู้สึกเสียดายเนื้อวัสดุหรือคุณค่าของมวลทองคำแท้ เงิน หินโมรา หรืองาช้าง ข้าพเจ้าจึงคิดเห็นว่าหากผนังเหล่านั้นเป็นที่รับรู้ว่าจะสร้างจากวัสดุมีค่าล้วน อาจยังได้รับการ	อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเราชื่นชมยิ่งกับส่วนลำตัวเสา (shaft) ซึ่งสร้างจากวัสดุเดียวกันทั้งต้น และเนื่องจากเรามีได้รู้สึกเสียดายกับเนื้อวัสดุหรือคุณค่าของมวลทองคำแท้ เงิน หินโมรา หรืองาช้างที่ใช้ไป ข้าพเจ้าจึงคิดเห็นว่าหากผนังเหล่านั้นเป็นที่รับรู้ว่าล้วนแล้วแต่สร้างขึ้นจากวัสดุมีค่า

<p>regarded with a more just complacency if they are known to be all of noble substance; and that rightly weighing the demands of the two principles of which we have hitherto spoken— Sacrifice and Truth, we should sometimes rather spare external ornament than diminish the unseen value and consistency of what we do; and I believe that a better manner of design, and a more careful and studious, if less abundant decoration would follow, upon the consciousness of thoroughness in the substance.</p>	<p>พิจารณาเพียงด้วยความพึงใจบนความประมาทว่างดงาม ด้อยอยู่แล้วได้อย่างชอบธรรมมากขึ้น และเป็นการซึ่งน้ำหนัก อย่างเที่ยงตรงถึงข้อเรียกร้องจากทั้งสองหลักการ อันได้แก่ “ความเสียสละ” และ “สัจจะ” ซึ่งเราได้กล่าวไปแล้ว บาง ครั้งเราควรละทิ้งการประดับประดาภายนอกเสียมากกว่าที่จะลดทอนคุณค่าและความเสมอต้นเสมอปลายในสิ่งที่เราได้กระทำ ซึ่งไม่เป็นที่สังเกตเห็น แม้จะลดการตกแต่งอัน มากมายลงเสีย ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะมีวิธีการออกแบบที่ดีกว่า รอบคอบและใส่ใจมากกว่าตามมาบนพื้นฐานของความ ตระหนักถึงความละเอียดถี่ถ้วนในแก่นสารนั้น</p>	<p>ก็อาจได้รับการพิจารณาด้วยความพึงใจได้อย่างชอบ ธรรมยิ่งขึ้น แม้ว่าจะเป็นความพึงใจบนความชะล่าใจว่า วัสดุนั้นงดงามด้อยอยู่แล้ว ทั้งยังเป็นการซึ่งน้ำหนักอย่าง เที่ยงตรงถึงข้อเรียกร้องจากหลักการทั้งสองประการ อัน ได้แก่ “ความเสียสละ” และ “สัจจะ” ดังที่เราได้กล่าวไป แล้ว บางครั้งเราจึงควรละทิ้งการประดับประดาภายนอก เสียมากกว่าที่จะลดทอนคุณค่าและความเสมอต้นเสมอ ปลายในสิ่งที่เราได้กระทำ ซึ่งมักไม่เป็นที่สังเกตเห็น และ แม้จะลดทอนการตกแต่งอันเหลือเพื่อลงเสีย ข้าพเจ้าก็เชื่อ ว่าจะมีวิธีการออกแบบที่ดีกว่า รอบคอบและใส่ใจมากกว่า ตามมาบนพื้นฐานของความเข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วนใน แก่นสารของการประดับประดานั้น</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - แปลเครื่องหมายยัติภาค (—) ว่า “อันได้แก่” เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับประโยคก่อนหน้า - (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (d) (s) © และ (b) เพื่อเน้นใจความสำคัญของการเสียสละ (Sacrifice) ละทิ้งการประดับประดาภายนอก แต่ ด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษาทำให้ไม่สามารถสรรคำที่มีการเล่นเสียงได้เทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลจึงแปลโดยเน้นความหมายที่ถูกต้องเป็นหลัก - คำว่า “complacency” นั้นมีความหมายที่ไม่ตรงกับคำศัพท์ใดในภาษาปลายทาง ผู้แปลจึงใช้วิธีการแปลชดเชยแบบขยายความเป็นประโยคสันธานว่า “แม้จะเป็นความพึงใจ ด้วยชะล่าใจว่าวัสดุนั้นงดงามด้อยอยู่แล้ว” 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>And, indeed, this is to be remembered, with respect to all the points we have examined; that while we have traced the limits of license, we have not fixed those of that high rectitude which refuses license.</p>	<p>และแน่นอนว่าสิ่งที่ต่อนี้ควรเป็นที่จดจำ เนื่องจากทุกประเด็นที่เราได้พิจารณาห้้นั้น เราได้ระบุถึงขีดจำกัดของการปราศจากซึ่งศีลธรรม แต่เราก้ยังมีได้บัญญัติประเด็นซึ่งเปี่ยมด้วยความเที่ยงธรรม ซึ่งปฏิเสธความไร้ศีลธรรมนั้นเลย</p>	<p>และแน่นอนว่าสิ่งที่ต่อนี้ควรเป็นที่จดจำ เนื่องจากทุกประเด็นที่เราได้พิจารณาห้้นั้น เราได้ระบุถึงขีดจำกัดของการปราศจากศีลธรรมไว้แล้ว หากแต่เราก้ยังมีได้บัญญัติถึงประเด็นที่เปี่ยมด้วยความเที่ยงธรรม ซึ่งปฏิเสธความไร้ศีลธรรมนั้นไว้เลย</p>
หมายเหตุ		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (l) และ (r) เพื่อเน้นคำว่า license และ rectitude ซึ่งเน้นย้ำถึงการพิจารณาการตกต่งระดับประดาอย่างครอบคลุมทั้งในด้านที่ผิดศีลธรรมและด้านที่ชอบธรรมแล้ว แต่ด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษาทำให้ไม่สามารถสรรคำที่มีการเล่นเสียงได้เทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลจึงแปลโดยเน้นความหมายที่ถูกต้องเป็นหลัก</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>It is thus true that there is no falsity, and much beauty, in the use of external color, and that it is lawful to paint either pictures or patterns on whatever surfaces may seem to need enrichment.</p>	<p>ดังนั้น การใช้สีส้นภายนอกอาคารไม่ใช่เรื่องผิด และที่จริงเป็นสิ่งสวยงามอย่างยิ่ง ทั้งเป็นเรื่องที่ชอบด้วยเกณฑ์ความถูกต้องที่จะวาดภาพหรือลวดลายบนพื้นผิวใดๆ ก็ตามที่ดูเหมือนจำเป็นต้องประดับประดาเพิ่ม</p>	<p>ดังนั้น การใช้สีส้นภายนอกอาคารจึงมิใช่เรื่องผิด หรืออันที่จริงแล้ว กลับเป็นสิ่งสวยงามอย่างยิ่ง ทั้งเป็นเรื่องที่ชอบด้วยกฎเกณฑ์ที่จะเขียนภาพหรือลวดลายบนพื้นผิวใด ๆ ก็ตามที่ดูเหมือนว่าจำเป็นต้องประดับประดาเพิ่ม</p>

หมายเหตุ		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (e) (p) และ (s) เพื่อเน้นใจความสำคัญของเนื้อหาอย่างคำว่า paint และ enrichment แต่ด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษาทำให้ไม่สามารถสรรคำที่มีการเล่นเสียงได้เทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลจึงแปลโดยเน้นความหมายที่ถูกต้องเป็นหลัก</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>But it is not less true, that such practices are essentially unarchitectural; and while we cannot say that there is actual danger in an over use of them, seeing that they have been <i>always</i> used most lavishly in the times of most noble art, yet they divide the work into two parts and kinds, one of less durability than the other, which dies away from it in process of ages, and leaves it, unless it have noble qualities of its own, naked and bare.</p>	<p>แต่ก็คงเป็นเรื่องจริงมีน้อยไปกว่ากันที่ว่าวิธีการเช่นนั้นมิใช่ศาสตร์ด้านสถาปัตยกรรมโดยแท้ และในขณะที่เรามีโอกาสกล่าวได้ว่าการใช้วิธีการเหล่านั้นมากเกินไปนั้นจะเป็นภัย ด้วยเห็นว่ามีการใช้กันอย่างเกินขอบเขตอยู่เสมอในยุคของศิลปะอันสูงส่งทั้งหลาย แต่การใช้กันอย่างเกินขอบเขตเช่นนั้นได้แบ่งผลงานออกเป็นสองส่วนและสองจำพวก จำพวกแรกมีความทนทานน้อยกว่าอีกจำพวกหนึ่ง โดยสิ้นอายุไปตามกาลเวลา และปล่อยให้สถาปัตยกรรมให้เปลือยเปล่าไร้สิ่งปกปิด นอกเสียจากว่าสถาปัตยกรรมเหล่านั้นจะมีคุณลักษณะอันสูงส่งในตัวเอง</p>	<p>แต่ก็คงเป็นความจริงมีน้อยไปกว่ากันที่ว่าวิธีการเช่นนั้นมิใช่ศาสตร์ด้านสถาปัตยกรรมโดยแท้ และในขณะเดียวกันเราก็มีโอกากล่าวได้ว่าการใช้วิธีการเหล่านั้นมากเกินไปจะเป็นภัย ด้วยเห็นว่ามีการใช้กันอย่างเกินขอบเขตอยู่เสมอในยุคของศิลปะอันสูงส่งทั้งหลาย ซึ่งได้แบ่งผลงานออกเป็นสองส่วนและสองจำพวก จำพวกแรกมีความทนทานน้อยกว่าอีกจำพวกหนึ่ง โดยจะสิ้นสภาพไปตามกาลเวลานอกเสียจากว่าสถาปัตยกรรมเหล่านั้นจะมีคุณลักษณะอันสูงส่งในตัวเอง มิเช่นนั้นก็จะถูกปล่อยให้เปลือยเปล่า ไร้สิ่งปกปิด</p>
หมายเหตุ		
<p>- (อวัจนภาษา) มีการใช้อวัจนภาษาแบบปริภาษา คือการใช้ตัวอักษรเอียงสำหรับคำว่า <i>always</i> เพื่อเน้นว่าการตกแต่งประดับประดาอันเกินขอบเขตนั้นปรากฏให้เห็นอยู่มากมายมาตั้งแต่ยุคก่อน ในการแปลจึงต้องใช้ตัวอักษรเอียงกับวลี <i>อยู่เสมอ</i> เพื่อให้เกิดการเน้นย้ำที่เทียบเคียงกับต้นฉบับ</p> <p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) ผู้เขียนมีการใช้คำพยางค์เดียว (Monosyllable) อยู่มาก สลับกับการใช้คำหลายพยางค์ เพื่อสร้างจังหวะดุจเสียงดนตรีให้กับตัวบท เป็นการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ผู้แปลจึงเลือกใช้คำพยางค์สั้นในภาษาปลายทาง รวมทั้งการใช้คำซ้อนที่มีสัมผัสอักษร เช่น สิ้นสภาพ-สถาปัตยกรรม-สูงส่ง โดยเฉพาะคำว่า เปลือย-เปลือยเปล่า-ปกปิด ซึ่งเป็นใจความสำคัญที่เน้นว่าการประดับประดานั้นไม่จีรัง และควรให้ความสำคัญกับโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่ยังคงความงามแม้การตกแต่งเลือนหาย</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>That enduring noblesse I should; therefore, call truly architectural; and it is not until this has been secured, that the accessory power of painting may be called in, for the delight of the immediate time; nor this, as I think, until every resource of a more stable kind has been exhausted.</p>	<p>ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสมควรเรียกความสง่างามของสถาปัตยกรรมต่างชาติอันคงทนถาวรนั้นว่ามีความเป็นสถาปัตยกรรมโดยแท้จริง และจนกว่าความสง่างามอันคงทนนี้จะได้รับการสร้างขึ้นเพื่อเป็นความพึงใจตามความนิยมในปัจจุบัน พลังแห่งจิตรกรรมจึงสามารถได้รับการนำมาใช้เสริมแต่ง หรือไม่เช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อทุกแหล่งวัสดุที่คงทนกว่าได้หมดสิ้นลงแล้วมันแล</p>	<p>ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงสมควรเรียกความสง่างามของสถาปัตยกรรมอันคงทนถาวรอย่างที่เราเห็นในต่างชาตินั้นว่ามีความเป็นสถาปัตยกรรมโดยแท้จริง พลังแห่งจิตรกรรมจะได้รับการนำมาใช้เสริมแต่งสถาปัตยกรรม ก็ต่อเมื่อความสง่างามอันคงทนนี้กลายเป็นความพึงใจที่ได้รับความนิยมในกาลปัจจุบัน หรือไม่เช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อทุกแหล่งวัสดุที่คงทนกว่าได้หมดสิ้นลงแล้วมันแล</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เขียนใช้คำว่า “noblesse” ซึ่งเป็นคำยืมจากภาษาฝรั่งเศสแทนคำว่า nobility ผู้แปลจึงแปลคำดังกล่าวว่า “ความสง่างามของสถาปัตยกรรม... อย่างที่เราเห็นในต่างชาติ” เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงกระแสความนิยมสถาปัตยกรรมยุโรปในยุคนั้น ซึ่งมีหลักฐานว่าผู้เขียนเองก็ได้แสดงความชื่นชมงานสถาปัตยกรรมของอิตาลีในงานเขียนชิ้นอื่นด้วย - เนื่องจากมีการใช้วัสดุและอนุประโยคขยายความอยู่ในหลายตำแหน่ง ผู้แปลจึงได้เรียบเรียงทั้งประโยคใหม่ในบทแปล โดยสลับอนุประโยคเพื่อความสละสลวยและเป็นธรรมชาติของภาษาปลายทาง 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>The true colors of architecture are those of natural stone, and I would fain see these taken advantage of to the full.</p>	<p>สีสันทันที่แท้ของสถาปัตยกรรมคือบรรดาสีต่าง ๆ ของหินธรรมชาติ และข้าพเจ้าก็ต้องการเห็นการใช้ประโยชน์จากหินธรรมชาติเหล่านี้จนถึงที่สุด</p>	<p>สีสันทันที่แท้ของสถาปัตยกรรมคือบรรดาสีต่าง ๆ ของหินธรรมชาติ และข้าพเจ้าก็ต้องการเห็นการใช้ประโยชน์จากหินธรรมชาติเหล่านี้ให้ถึงที่สุด</p>

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Every variety of hue, from pale yellow to purple, passing through orange, red, and brown, is entirely at our command; nearly every kind of green and gray is also attainable: and with these, and pure white, what harmonies might we not achieve?</p>	<p>ความหลากหลายของสีล้วนต่าง ๆ จากสีเหลืองอ่อนไปจนถึงสีม่วง ไล่เรียงผ่านสีส้ม สีแดงและสีน้ำตาล นั้นล้วนอยู่ภายใต้การควบคุมของเรา เกือบทุกเฉดของสีเขียวและสีเทา ก็สร้างสรรค์ขึ้นได้ และทั้งหมดนี้ รวมถึงสีขาวบริสุทธิ์ ยังมีความกลมกลืนใดที่เราไม่อาจบรรลุได้อีกละหรือ</p>	<p>ความหลากหลายของสีล้วนต่าง ๆ จากสีเหลืองอ่อนไปจนถึงสีม่วง ไล่เรียงจากสีส้ม แดงและน้ำตาล นั้นล้วนอยู่ภายใต้การควบคุมของเรา เกือบทุกเฉดของสีเขียวและสีเทา ก็สร้างสรรค์ขึ้นได้ และทั้งหมดนี้ รวมถึงสีขาวบริสุทธิ์ ยังมีความกลมกลืนใดที่เราไม่อาจบรรลุได้อีกละหรือ</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<p>- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) ผู้เขียนมีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (p) และ (g) ในตำแหน่งของคำบางบอสีล้วน เช่น pale yellow to purple หรือ green and gray เพื่อดึงดูดความสนใจ และสร้างเสียงสัมผัสที่ไพเราะสอดคล้องกับเนื้อความ แต่ด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษา ผู้แปลจึงเลือกแปลโดยยึดความหมายเป็นหลัก</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Of stained and variegated stone, the quantity is unlimited, the kinds innumerable; where brighter colors are required, let glass, and gold protected by glass, be used in mosaic—a kind of work as durable as the solid stone, and incapable of losing its lustre by time—and let the painter's work be reserved for the shadowed <i>loggia</i> and inner chamber.</p>	<p>ส่วนหินที่มีหลากสีล้วนและลวดลายนั้นมีปริมาณไม่จำกัด มีชนิดต่าง ๆ นับไม่ถ้วน ในจุดที่ต้องการสีสดใส จงใช้กระจกและทองคำที่หุ้มด้วยกระจกจัดเรียงในแบบงานโมเสก ซึ่งเป็นงานชนิดที่คงทนราวหินก้อนตัน ทั้งไม่สูญเสียความเลื่อมวาวไปตามกาลเวลา แล้วสงวนให้งานของช่างวาดอยู่เพียงแต่ในระเบียงทางเดินใต้หลังคาหรือภายในห้องหอชั้นในเถิด</p>	<p>ส่วนหินที่มีหลากหลายสีล้วนและลวดลายนั้นมีปริมาณไม่จำกัด มีชนิดต่าง ๆ นับไม่ถ้วน ในจุดที่ต้องการสีสดใส จงใช้กระจกและทองคำที่ปิดทับด้วยกระจกจัดเรียงในแบบงานโมเสก ซึ่งเป็นงานชนิดที่คงทนราวหินก้อนตัน ทั้งไม่สูญเสียความเลื่อมวาวไปตามกาลเวลา แล้วจงสงวนให้งานของช่างเขียนอยู่แต่เพียงในระเบียงทางเดินใต้หลังคาหรือภายในห้องหอชั้นในเถิด</p>

หมายเหตุ		
<p>- (อวัจนภาษา) มีการใช้อวัจนภาษาแบบปริภาษา คือการใช้ตัวอักษรเอียงสำหรับคำว่า <i>loggia</i> เพื่อเน้นย้ำถึงตำแหน่งภายในอาคาร ในการแปลจึงใช้ตัวอักษรเอียงกับวลี <i>ระเบียงทางเดินใต้หลังคา</i> เพื่อให้เกิดการเน้นย้ำที่เทียบเคียงกับต้นฉบับ</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>This is the true and faithful way of building; where this cannot be, the device of external coloring may, indeed, be employed without dishonor; but it must be with the warning reflection, that a time will come when such aids must pass away, and when the building will be judged in its lifelessness, dying the death of the dolphin. Better the less bright, more enduring fabric.</p>	<p>นี่คือแนวทางที่ถูกต้องและซื่อสัตย์ของการสร้างอาคาร ซึ่งถ้าอาคารใดไม่อาจเป็นเช่นนั้นได้ แน่นนอนว่าการนำกลวิธีสร้างสีสันทนภายนอกอาคารมาใช้โดยไม่สร้างความน่าอัปยศ แต่ต้องนำมาใช้พร้อมการไตร่ตรองถึงสัญญาณเตือนที่ว่าเมื่อเวลาที่สีสันทนซึ่งเป็นตัวช่วยเหล่านั้นจืดจางไป อาคารจะถูกตัดสินโดยมองจากความไร้ชีวิตชีวา ไม่ต่างจากสีเทาที่มึนทึบของปลาโลมาสิ้นชีพิ ดังนั้นการใช้วัสดุก่อสร้างที่สีสันทนลดขนาดน้อยลง และคงทนให้มากไว้ก็ย่อมดีกว่า</p>	<p>นี่คือแนวทางที่ถูกต้องและซื่อสัตย์ในการสร้างอาคาร ซึ่งหากอาคารใดมีอาจทำเช่นนั้นได้ แน่นนอนว่าการนำกลวิธีสร้างสีสันทนภายนอกอาคารมาใช้ก็มิได้สร้างความอัปยศแต่อย่างใด หากแต่ต้องนำมาใช้พร้อมกับการไตร่ตรองถึงสัญญาณเตือนที่ว่า เมื่อถึงเวลาที่สีสันทนอันเป็นตัวช่วยได้จืดจางไป ตัวอาคารจะถูกตัดสินโดยมองจากความไร้ชีวิตชีวา ไม่ต่างจากสีของผิวปลาโลมายามสิ้นชีพิ ด้วยเหตุนี้ การใช้วัสดุก่อสร้างที่สีสันทนลดขนาดน้อยลง และคงทนมากขึ้นก็ย่อมเป็นการดีกว่า</p>
หมายเหตุ		
<p>- มีการใช้สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียง (d) และ (b) เพื่อดึงดูดความสนใจและเชื่อมโยงมาสู่คำว่า “Better the less bright” ซึ่งเป็นใจความที่ผู้เขียนต้องการจะแนะนำผู้อ่าน แต่ด้วยความแตกต่างของโครงสร้างภาษา ไม่สามารถสรรคำที่มีการเล่นเสียงได้เทียบเท่าตัวบทต้นฉบับ ผู้แปลจึงแปลโดยเน้นความหมายที่ถูกต้องเป็นหลัก</p> <p>- (โวหารภาพพจน์) มีการใช้อุปมา (Metaphor) เปรียบเทียบให้ผู้อ่านเห็นภาพสีสันทนที่จืดจางกับซากปลาโลมาที่ตายแล้ว ดังที่เห็นในตัวบท “dying the death of the dolphin.”</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>The transparent alabasters of San Miniato, and the mosaics of St. Mark's, are more warmly filled, and more brightly touched, by every return of morning and evening rays; while the hues of our cathedrals have died like the iris out of the cloud; and the temples whose azure and purple once flamed above the Grecian promontories, stand in their faded whiteness, like snows [sic] which the sunset has left cold.</p>	<p>บรรดาหินปูนอะลาบาสเตอร์สีขาวโปร่งใสที่ประดับอยู่ภายในมหาวิหารซาน มินิอาโต อัล มอนเต (Basilica of San Miniato al Monte) แห่งเมืองฟลอเรนซ์ และบรรดางานโมเสกในมหาวิหารเซนต์มาร์ก (St. Mark's Basilica) แห่งเมืองเวนิสในอิตาลี ช่างแลดูอบอุ่นและสดใสยิ่งกว่าด้วยแสงอุษาและสนธยาที่เวียนมาส่องสาดอยู่ทุกวาร ในขณะที่มหาวิหารของเรากลับดูตายซากละม้ายดอกไอริสสีม่วงที่ร่วงโรยอยู่นอกเงาเมฆ ส่วนเหล่าวิหารที่ครั้งหนึ่งเคยเรืองโรจน์ด้วยสีน้ำเงินและม่วงแดงเหนือแหลมในกรีซ ก็กลับต้องยืนหยัดในความซีดขาว ไม่ต่างจากหิมะหลังอาทิตย์อัสดงที่เหลืออยู่เพียงความเยือกเย็น</p>	<p>บรรดาหินปูนอะลาบาสเตอร์สีขาวโปร่งใสที่ประดับอยู่ภายในมหาวิหารซาน มินิอาโต อัล มอนเต (Basilica of San Miniato al Monte) แห่งเมืองฟลอเรนซ์ และบรรดางานโมเสกในมหาวิหารเซนต์มาร์ก (St. Mark's Basilica) แห่งเมืองเวนิสในอิตาลี ช่างแลดูอบอุ่นและสดใสยิ่งกว่าด้วยแสงอุษาและสนธยาที่เวียนมาส่องสาดอยู่ทุกวาร ในขณะที่มหาวิหารของเรากลับดูตายซากละม้ายดอกไอริสสีม่วงที่ร่วงโรยอยู่นอกเงาเมฆ ส่วนเหล่าวิหารที่ครั้งหนึ่งเคยเรืองโรจน์ด้วยสีน้ำเงินและม่วงแดงเหนือแหลมในกรีซ ก็กลับต้องยืนหยัดในความซีดขาว ไม่ต่างจากหิมะหลังอาทิตย์อัสดงที่หลงเหลืออยู่เพียงความเย็นเยือก</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เขียนบรรยายถึงสีอันของวิหารโดยเปรียบเทียบกับคำพรรณนาทิวทัศน์อันงดงามในวรรณกรรมมหากาพย์เรื่อง <i>อิลเลียด</i> (The Iliad) ของโฮเมอร์ (Homer, 9th Century B.C.) ก็คือชาวกรีก ผู้แปลจึงเลือกใช้ชุดคำศัพท์ในภาษาปลายทางที่เชื่อมโยงกับศัพท์ทางวรรณคดี เพื่อสร้างภาพความงามที่เทียบเคียงต้นฉบับ - (โวหารภาพพจน์) มีการใช้อุปมา (Simile) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะไรชีวิตสีขาวของสถาปัตยกรรมกับดอกไอริสและหิมะ ต่อเนื่องจากการเปรียบเทียบกับสีผิวปลาโลมาในประโยคก่อนหน้า เป็นการเน้นย้ำเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจนขึ้น 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>XIX. The last form of fallacy which it will be remembered we had to deprecate, was the substitution of cast or machine work for that of the hand, generally expressible as Operative Deceit.</p>	<p>๑๙. ประเภทสุดท้ายของการหลอกลวง ซึ่งพึงระลึกไว้ว่าเราต้องคัดค้าน คือการทดแทนการขึ้นรูปด้วยมือด้วยการหล่อหรือการใช้เครื่องจักร ซึ่งโดยทั่วไปอธิบายได้ว่าเป็น “การหลอกลวงในทางปฏิบัติ”</p>	<p>๑๙. ประเภทสุดท้ายของการหลอกลวง ซึ่งพึงระลึกไว้ว่าเราต้องคัดค้าน คือการทดแทนการขึ้นรูปด้วยมือด้วยการหล่อหรือการใช้เครื่องจักร ซึ่งโดยทั่วไปอธิบายได้ว่าเป็น “การหลอกลวงในทางปฏิบัติ”</p>
หมายเหตุ		
<p>- เนื่องจากในภาษาปลายทางไม่มีการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อแสดงถึงชื่อเฉพาะ ผู้แปลจึงใส่เครื่องหมายอัฒภาค “การหลอกลวงในทางปฏิบัติ” ซึ่งแปลมาจาก “Operative Deceit”</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>There are two reasons, both weighty, against this practice; one, that all cast and machine work is bad, as work; the other, that it is dishonest. Of its badness, I shall speak in another place, that being evidently no efficient reason against its use when other cannot be had.</p>	<p>มีเหตุผลสองประการที่ได้แย้งแนวทางปฏิบัตินี้ ซึ่งมีน้ำหนักทั้งคู่ เหตุผลประการแรกคือในฐานะของชิ้นงานทั้งที่ผลิตด้วยกระบวนการหล่อ และที่ผลิตด้วยเครื่องจักรนั้นเป็นงานที่เลวร้าย อีกประการคือความไม่ซื่อสัตย์ ข้าพเจ้าจกกล่าวในงานเขียนชิ้นอื่นเกี่ยวกับความเลวร้ายของ แนวทางปฏิบัตินี้ ซึ่งเห็นได้ชัดว่าไม่มีเหตุผลอันควรมาแย้งการใช้แนวทางนี้ในเมื่อแนวทางอื่นไม่มี</p>	<p>มีเหตุผลสองประการที่ได้แย้งแนวทางปฏิบัตินี้ ซึ่งล้วนแต่น้ำหนักทั้งคู่ เหตุผลประการแรกคือในฐานะของงาน ทั้งที่ผลิตด้วยกระบวนการหล่อ และที่ผลิตด้วยเครื่องจักร ต่างก็เป็นงานที่เลวร้าย อีกประการหนึ่งคือความไม่ซื่อสัตย์ ข้าพเจ้าจกกล่าวในงานเขียนชิ้นอื่นเกี่ยวกับความเลวร้าย ของแนวทางปฏิบัตินี้ ซึ่งเห็นได้ชัดว่าไม่มีเหตุผลอันควรมาแย้งการใช้แนวทางนี้ในเมื่อแนวทางอื่นไม่มี</p>
หมายเหตุ		
<p>- (คำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ) แปลเพิ่ม “its” ว่า “ของแนวทางปฏิบัติ” เพื่อสร้างความชัดเจนต่อเนื้อหาของใจความ</p>		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Its dishonesty, however, which, to my mind, is of the grossest kind, is, I think, a sufficient reason to determine absolute and unconditional rejection of it.</p>	<p>อย่างไรก็ตามความไม่ซื่อสัตย์นี้ ซึ่งในความคิดของข้าพเจ้า ถือเป็นประเภทที่น่าสะอิดสะเอียนที่สุด และเป็นเหตุผลที่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจอย่างเด็ดขาดและปฏิเสธ ความไม่ซื่อสัตย์ประเภทนี้ได้โดยไม่มีข้อแม้</p>	<p>อย่างไรก็ตาม ความไม่ซื่อสัตย์นี้ ในความคิดของข้าพเจ้า ถือเป็นประเภทที่น่าสะอิดสะเอียนที่สุด และเป็นเหตุผลที่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจอย่างเด็ดขาด และปฏิเสธ ความไม่ซื่อสัตย์ประเภทนี้ได้โดยไม่มีข้อแม้</p>
หมายเหตุ		
<p>- มีการใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) หลายตำแหน่งอย่างเห็นได้ชัดในช่วงต้นประโยค เพื่อสร้างจังหวะที่แตกต่างไปของตัวบท ทำให้ผู้อ่านสะดุดตาและเน้นวลีช่วงท้าย ซึ่งเป็นการยื่นกรานปฏิเสธความไม่ซื่อสัตย์ของผู้เขียนอย่างหนักแน่น ผู้แปลจึงแปลให้เป็นวลีหรืออนุประโยคที่กระชับ และใช้การวรรคตอนเพื่อให้เกิดจังหวะในตัวบท</p>		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Ornament, as I have often before observed, has two entirely distinct sources of agreeableness: one, that of the abstract beauty of its forms, which, for the present, we will suppose to be the same whether they come from the hand or the machine; the other, the sense of human labour and care spent upon it.</p>	<p>ความน่าพึงใจของการประดับประดา ซึ่งข้าพเจ้าได้เคยศึกษาวิจัยมาหลายครั้งก่อนหน้า มีที่มาจากสองประการที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ประการแรกคือความงามอันเป็นนามธรรมของรูปทรงนั้น ๆ ซึ่ง ณ ตอนนั้น ไม่ว่าจะมาจากการสร้างด้วยมือหรือเครื่องจักร เราก็จักถือว่าไม่ต่างกัน อีกประการหนึ่งคือ ความตระหนักในแรงงานมนุษย์และความใส่ใจในงานนั้นๆ</p>	<p>ความน่าพึงใจของการประดับประดา ซึ่งข้าพเจ้าได้เคยเฝ้าสังเกตศึกษามาหลายครั้งก่อนหน้า มีที่มาจากสองประการซึ่งแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ประการแรกคือความงามอันเป็นนามธรรมของรูปทรงนั้น ๆ ซึ่ง ณ ตอนนั้น ไม่ว่าจะมาจากการสร้างด้วยมือหรือเครื่องจักร เราก็จักถือว่าไม่ต่างกัน อีกประการหนึ่งคือ ความตระหนักถึงความเป็นงานฝีมือ และความใส่ใจในงานนั้น ๆ</p>

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>How great this latter influence we may perhaps judge, by considering that there is not a cluster of weeds growing in any cranny of ruin which has not a beauty in all respects <i>nearly</i> equal, and, in some, immeasurably superior, to that of the most elaborate sculpture of its stones: and that all our interest in the carved work, our sense of its richness, though it is tenfold less rich than the knots of grass beside it; of its delicacy, though it is a thousandfold less delicate; of its admirableness, though a millionfold less admirable; results from our consciousness of its being the work of poor, clumsy, toilsome man.</p>	<p>อิทธิพลจากประการหลังนี้เราอาจประเมินได้ว่ายิ่งใหญ่เพียงใด โดยพิจารณาจากที่ว่าไม่มีกอวัชพืชกอใด ซึ่งขึ้นตามรอยแตกของซากปรักหักพัง ที่จะไร้ความงามไม่ว่าในแง่มุมไหน อีกทั้งกอวัชพืชนั้นก็เกือบจะงามเทียบเท่าและในบางครั้งก็งามเหนือกว่าอย่างประเมินมิได้เมื่อเทียบกับประติมากรรมหินที่แกะสลักอย่างเลิศหูของซากปรักหักพังนั้น ซึ่งนั่นคือความสนใจทั้งหมดของเราที่มีต่องานแกะสลักอันเป็นงานฝีมือที่แสดงถึงความหรรษา ถึงแม้ว่าจะหรรษาน้อยกว่ากระจุกหญ้าที่อยู่ข้างๆ นับสิบเท่า และเมื่อมองถึงความละเอียดอ่อน ก็ละเอียดอ่อนน้อยกว่านับพันเท่า และเมื่อมองถึงความน่าชื่นชม ก็น่าชื่นชมน้อยกว่านับล้านเท่า ซึ่งทั้งหมดนี้คือผลลัพธ์ที่เราู้กันดีว่าเป็นผลงานประติมากรรมของช่างแกะสลักหินที่ไร้ฝีมือ งุ่มง่าม และอ่อนล้า</p>	<p>อิทธิพลจากประการหลังนี้เราอาจประเมินได้ว่ายิ่งใหญ่เพียงใดโดยพิจารณาจากที่ว่าไม่มีกอวัชพืชกอใดซึ่งขึ้นตามรอยแตกของซากปรักหักพังที่จะไร้ความงามมิว่าในแง่มุมไหน อีกทั้งกอวัชพืชนั้นก็เกือบจะงามเทียบเท่าและในบางครั้งก็งามเหนือกว่าอย่างประเมินมิได้เมื่อเทียบกับประติมากรรมหินของซากเสื่อมโทรมนั้นที่ได้รับการสลักเสลาอย่างเลิศหู ซึ่งนั่นคือความสนใจทั้งหมดของเราที่มีต่องานแกะสลักอันเป็นงานฝีมือที่แสดงถึงความหรรษาถึงแม้ว่าจะหรรษาน้อยกว่ากระจุกหญ้าที่อยู่ข้างๆ นับสิบเท่า และเมื่อมองถึงความละเอียดอ่อน ก็ละเอียดอ่อนน้อยกว่านับพันเท่า และเมื่อมองถึงความน่าชื่นชม ก็น่าชื่นชมน้อยกว่านับล้านเท่า ซึ่งทั้งหมดนี้คือผลลัพธ์ที่เราู้กันดีว่าเป็นผลงานประติมากรรมของช่างแกะสลักหินที่ไร้ฝีมือ งุ่มง่าม และอ่อนล้า</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (ประโยคซับซ้อน) มีการใช้คำปฏิเสธซ้อน (Double Negative) ในประโยค “there is not a cluster of weeds growing in any cranny of ruin which has not a beauty in all respects” ซึ่งเพิ่มความซับซ้อนของประโยค และสะท้อนถึงวัฒนธรรมที่สร้างวาทศิลป์ที่ซับซ้อนให้ผู้อ่านจุกคิดตาม - แปลเครื่องหมายทวิภาค (:) ว่า “ซึ่งนั่นคือ” เพื่อสร้างความต่อเนื่องของประโยค - (ประโยคขนานความ) แปลโดยรักษารูปแบบคู่ขนานของกลุ่มวลี “though it is tenfold less rich ..., a thousandfold less delicate ..., a millionfold less admirable ...” ไว้ 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>Its true delightfulness depends on our discovering in it the record of thoughts, and intents, and trials, and heart breakings—of recoveries and joyfulnesses of success: all this can be traced by a practised eye; but, granting it even obscure, it is presumed or understood; and in that is the worth of the thing, just as much as the worth of any thing else we call precious.</p>	<p>ความปีติอันแท้จริงของงานศิลปะในสถาปัตยกรรมนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราสังเกตเห็นถึงแนวความคิด ความมุ่งมั่น ความยากลำบาก และความล้มเหลว รวมไปถึงการฟื้นฟูและความเบิกบานจากความสำเร็จที่แฝงอยู่ในสถาปัตยกรรม ซึ่งทั้งหมดนี้ค้นพบได้ด้วยสายตาแห่งประสบการณ์ แต่การจะยอมรับสิ่งเหล่านี้กลับไม่ชัดเจน ด้วยมักเกิดจากการคาดคะเนหรือความเข้าใจไปเองถึงคุณค่าของสิ่งก่อสร้างนั้น ๆ ซึ่งมากพอ ๆ กับที่เราเข้าใจคุณค่าของสิ่งใดก็ตามที่เราเรียกว่าทรงคุณค่า</p>	<p>ความปีติอันแท้จริงของงานศิลปะในสถาปัตยกรรมนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราสังเกตเห็นถึงแนวความคิด ความมุ่งหมาย ความยากลำบาก และความล้มเหลว รวมไปถึงการฟื้นฟูและความเบิกบานจากความสำเร็จที่แฝงอยู่ในสถาปัตยกรรม ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนค้นพบได้ด้วยสายตาแห่งประสบการณ์ แต่การจะยอมรับสิ่งเหล่านี้กลับยิ่งคลุมเครือ ด้วยมักเกิดจากการคาดคะเนหรือความเข้าใจไปเองถึงคุณค่าของสิ่งก่อสร้างนั้น ๆ มากพอ ๆ กับที่เราเข้าใจคุณค่าของสิ่งใดก็ตามที่เราเรียกว่าทรงคุณค่า</p>
หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ) แปล “its” ว่า “ของงานศิลปะในสถาปัตยกรรม” เพื่อให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความคิดได้ง่ายขึ้น และปรับบทแปลโดยแปลคำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ “our” ว่า “เรา” ให้เป็นประธานของประโยคแทน เพื่อความเป็นธรรมชาติของภาษาปลายทาง - แปล “the thing” ว่า “สิ่งก่อสร้างนั้น ๆ” เพื่อแสดงถึงคุณค่าของสถาปัตยกรรมนั้นส่วนหนึ่งย่อมาจากคุณค่าของวัสดุ 		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>The worth of a diamond is simply the understanding of the time it must take to look for it before it can be cut.</p>	<p>มูลค่าของเพชรนั้นมาจากแค่เพียงความเข้าใจว่าคือช่วงเวลาอันยาวนานที่ต้องใช้ในการค้นหาที่จะนำไปเจียรไนได้</p>	<p>มูลค่าของเพชรนั้นก็มาจากแค่เพียงความเข้าใจว่าคือระยะเวลาอันยาวนานที่ต้องใช้ไปในการเสาะแสวงหาจนพบเพื่อนำไปเจียรไน</p>

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>It has an intrinsic value besides, which the diamond has not (for a diamond has no more real beauty than a piece of glass); but I do not speak of that at present; I place the two on the same ground; and I suppose that hand-wrought ornament can no more be generally known from machine work, than a diamond can be known from paste; nay, that the latter may deceive, for a moment, the mason's, as the other the jeweller's eye; and that it can be detected only by the closest examination.</p>	<p>ความปิติอันเกิดจากงานศิลปะในสถาปัตยกรรมจึงทรงคุณค่าโดยเนื้อแท้อย่างที่แม้แต่เพชรก็มีอาจเทียบ (เพชรมิได้มีความงามที่แท้จริงมากไปกว่าแก้วชิ้นหนึ่ง) แต่ข้าพเจ้าจะยังไม่กล่าวถึงเรื่องนั้นในขณะนี้ ข้าพเจ้ายกสองเรื่องขึ้นมาด้วยเหตุผลเดียวกัน และข้าพเจ้าก็สันนิษฐานว่าเราไม่อาจจำแนกเครื่องตกแต่งที่ขึ้นรูปด้วยมือและเครื่องจักรออกจากกันได้อีกต่อไป พอ ๆ กับที่เราไม่อาจจำแนกเพชรออกจากแก้วผสมตะกั่วได้ แต่มีใช้เช่นนั้นแน่ แม้อย่างหลังอาจจะลวงตาช่างก่อให้เข้าใจผิดว่าเป็นเพชรได้ แต่ก็เพียงชั่วคราวเท่านั้น เช่นเดียวกับที่งานจากเครื่องจักรก็อาจลวงตาช่างเพชรพลอยว่าเป็นงานทำมือได้ ซึ่งทั้งสองอย่างนั้นสามารถแยกแยะได้ด้วยการตรวจสอบอย่างละเอียดลออที่สุดเท่านั้น</p>	<p>ความปิติอันเกิดจากงานศิลปะในสถาปัตยกรรมจึงทรงคุณค่าโดยเนื้อแท้อย่างที่แม้แต่เพชรก็มีอาจเทียบ (เพชรมิได้มีความงามที่แท้จริงมากไปกว่าแก้วชิ้นหนึ่ง) แต่ข้าพเจ้าจะยังไม่กล่าวถึงเรื่องนั้นในขณะนี้ ข้าพเจ้ายกสองเรื่องขึ้นมาด้วยเหตุผลเดียวกัน และข้าพเจ้าก็สันนิษฐานว่าเราไม่อาจจำแนกเครื่องตกแต่งที่ขึ้นรูปด้วยมือและเครื่องจักรออกจากกันได้อีกต่อไป พอ ๆ กับที่เราไม่อาจจำแนกเพชรออกจากแก้วผสมตะกั่วได้ แต่มีใช้เช่นนั้นแน่ แม้อย่างหลังอาจจะลวงตาช่างก่อให้เข้าใจผิดว่าเป็นเพชรได้ แต่ก็เพียงชั่วคราว ไม่ต่างจากที่ขึ้นงานซึ่งผลิตจากเครื่องจักรก็อาจลวงตาช่างเพชรพลอยว่าเป็นงานทำมือได้ ซึ่งทั้งสองอย่างนั้นสามารถแยกแยะได้ด้วยการตรวจสอบอย่างละเอียดลออที่สุดเท่านั้น</p>
<p>หมายเหตุ</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำสรรพนาม) แปลคำว่า “it” ว่า “ความปิติอันเกิดจากงานศิลปะในสถาปัตยกรรม” เพื่อสร้างความต่อเนื่องกับประโยคก่อนหน้า - แปลคำว่า “paste” ซึ่งหมายถึงอัญมณีเทียมด้วยการอธิบายวัสดุในการผลิตแทนว่า “แก้วผสมตะกั่ว” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพ 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
Yet exactly as a woman of feeling would not wear false jewels, so would a builder of honor disdain false ornaments.	เช่นเดียวกับที่สตรีผู้มีความรู้สึกอันละเอียดอ่อนนั้นย่อมไม่สวมใส่อัญมณีเทียมฉันทใด ช่างก่อสร้างผู้มีเกียรติย่อมเหยียดหยามสิ่งประดับตกแต่งอันปลอมแปลงฉันทนั้น	เช่นเดียวกับที่สตรีผู้มีความรู้สึกอันละเอียดอ่อนย่อมไม่สวมใส่อัญมณีเทียม ฉันท ช่างก่อสร้างผู้มีเกียรติย่อมเหยียดหยามสิ่งประดับตกแต่งอันปลอมแปลง ฉันทนั้น
หมายเหตุ		
- (ประโยคขนานความ) แปลเพิ่มโดยใช้คำสันธาน “ฉันท...ฉันทนั้น” เพื่อรักษาโครงสร้างคู่ขนานของประโยคให้ชัดเจน		
ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
The using of them is just as downright and inexcusable a lie.	การใช้สิ่งปลอมแปลงเหล่านั้นย่อมเป็นการโกหกอย่างแน่แท้และไร้ข้อแก้ตัว	การใช้สิ่งปลอมแปลงเหล่านั้นย่อมเป็นการโกหกอย่างแน่แท้และไร้ข้อแก้ตัว
You use that which pretends to a worth which it has not; which pretends to have cost, and to be, what it did not, and is not; it is an imposition, a vulgarity, an impertinence, and a sin.	ท่านใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่อเสแสร้งถึงคุณค่าที่มีได้มีอยู่ เสแสร้งว่ามีราคา และมีอยู่จริง ซึ่งสิ่งนั้นไม่มีราคาและมีได้มีอยู่จริง นั่นคือการหลอกลวง ความต่ำช้า ความโอหัง และบาป	ท่านใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่อเสแสร้งถึงคุณค่าที่มีได้มีอยู่ เสแสร้งว่ามีราคา และมีอยู่จริง ทั้งที่สิ่งนั้นมิได้มีราคาและมีได้มีอยู่จริง นั่นคือการหลอกลวง ความต่ำช้า ความโอหัง และบาป
Down with it to the ground, grind it to powder, leave its ragged place upon the wall, rather; you have not paid for it, you have no business with it, you do not want it.	หากจะกล่าวให้ชัดก็คือ จงฝังมันใต้พื้นพสุธา ปนให้กลายเป็นผงธุลี ปล่อยให้ความหยาบขรุขระให้คงอยู่บนผืนกำแพง เงินทองที่ท่านจ่ายไปย่อมมิใช่เพื่อสิ่งนี้ ท่านมิมีการใดเกี่ยวข้องกับสิ่งนี้ ท่านมิต้องการสิ่งนี้	หากจะกล่าวให้ชัดก็คือ จงฝังมันใต้พื้นพสุธา ปนให้กลายเป็นผงธุลี ปล่อยให้ความหยาบขรุขระให้คงอยู่บนผืนกำแพง เงินทองที่ท่านจ่ายไปย่อมมิใช่เพื่อสิ่งนี้ ท่านมิมีการใดเกี่ยวข้องกับสิ่งนี้ ท่านมิต้องการสิ่งนี้

หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - แปล “rather” ว่า “หากจะกล่าวให้ชัดก็คือ” และย้ายตำแหน่ง มาด้านหน้าประโยคแรกเพื่อไม่ให้เกิดความกำกวมในภาษาปลายทาง - (เทศนาโวหาร) มีการใช้ประโยคคำสั่ง เพื่อแนะนำให้ผู้อ่านละเว้นจากการข้องเกี่ยวกับสิ่งปลอมแปลงอย่างเด็ดขาด จึงแปลโดยเติมคำว่า “จง” ด้านหน้าเพื่อให้มีใจความเทียบเคียงต้นฉบับ 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
Nobody wants ornaments in this world, but everybody wants integrity. All the fair devices that ever were fancied, are not worth a lie.	<p>มีมีผู้ใดบนโลกนี้ต้องการสิ่งประดับในสถาปัตยกรรม แต่คนทุกผู้ต้องการการยึดถือในหลักคุณธรรม สิ่งประดิษฐ์ที่สวยงามซึ่งเคยเป็นที่ปรารถนา ล้วนสมควรเกิดขึ้นจากคำมูสาแม้ในสักคำ</p>	<p>มีมีผู้ใดบนโลกนี้ต้องการสิ่งประดับในสถาปัตยกรรม แต่คนทุกผู้ต้องการการยึดถือในหลักคุณธรรม สิ่งประดิษฐ์ที่สวยงามซึ่งเคยเป็นที่ปรารถนา ล้วนสมควรเกิดขึ้นจากคำมูสาแม้ในสักคำ</p>

หมายเหตุ		
<ul style="list-style-type: none"> - (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษรเสียง (w) เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านมาสู่คำว่า worth ซึ่งสื่อถึงใจความสำคัญที่ผู้เขียนเห็นว่ามีการประดับตกแต่งใดควรแค่แก้คำมูสา ดังนั้น ผู้แปลจึงใช้คำที่มีสัมผัสสระเพื่อให้เกิดการเล่นเสียงและจังหวะในการอ่าน ได้แก่ สถาปัตยกรรม-คุณธรรม-คำ, ปรารถนา-มูสา 		

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
Leave your walls as bare as a planed board, or build them of baked mud and chopped straw, if need be; but do not rough-cast them with falsehood.	<p>หากว่าจำเป็น จงปล่อยให้ผนังของท่านให้ว่างเปล่าราวกับกระดานไม้ที่ใสจนเรียบเนียนหรือสร้างมันขึ้นด้วยดินเผาและฟางสับ แต่อย่าได้ใช้ปูนผสมกรวดมาฉาบผิวผนังด้วยเจตนาหลอกลวงเลย</p>	<p>หากว่าจำเป็น จงปล่อยให้ผนังของท่านให้เปลือยเปล่าราวกับกระดานไม้ที่ใสจนราบเรียบ หรือสร้างมันขึ้นด้วยดินเผาและฟางสับ แต่จงอย่าได้ใช้ปูนผสมกรวดมาฉาบผิวผนังด้วยเจตนาหลอกลวงเลย</p>

หมายเหตุ

- (คำสรรพนาม) แปล rough-cast them เป็นกริยาวลี “ใช้ปูนผสมกรวดมาฉาบผิวผนัง” และแทนสรรพนาม them ด้วยผนัง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ต่อเนื่อง
- (คำที่มีการเล่นเสียง เล่นจังหวะ) มีการใช้สัมผัสอักษรเสียง (b) เพื่อดึงดูดความสนใจมาสู่คำว่า but เพื่อเน้นย้ำข้อห้ามที่ผู้เขียนต้องการแนะนำ ผู้แปลจึงเลือกใช้สัมผัสอักษรที่ใช้สัมผัสอักษรในบทแปล ได้แก่ จำเป็น-ปล่อย-ปล่อย-เปล่า, ราว-ราบ-เรียบ

ต้นฉบับ	ถอดความ	บทแปล
<p>This then, being our general law, and I hold it for a more imperative one than any other I have asserted; and this kind of dishonesty the meanest, as the least necessary; for ornament is an extravagant and inessential thing; and, therefore, if fallacious, utterly base—this, I say, being our general law, there are, nevertheless, certain exceptions respecting particular substances and their uses.</p>	<p>ดังนั้น นี่จึงเป็นทฤษฎีทั่วไปของพวกเรา และข้าพเจ้าก็ยึดถือเป็นทฤษฎีเด็ดขาดกว่าทฤษฎีอื่นใดที่ข้าพเจ้าเคยเสนอ และความไม่ซื่อสัตย์ประเภทนี้นั้นเป็นสิ่งเลวทรามที่สุด ทั้งไร้ความจำเป็นที่สุด ด้วยสิ่งประดับประดาเป็นเรื่องฟุ่มเฟือยและไร้ความสำคัญ ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าหากความคิดที่ผิด และต่ำช้าอย่างที่สุดเช่นนี้คือทฤษฎีทั่วไปของเรา อย่างไรก็ตามมีข้อยกเว้นอยู่บ้างเกี่ยวกับวัสดุบางประเภทและการนำไปใช้งาน</p>	<p>ดังนั้น นี่จึงเป็นทฤษฎีทั่วไปของพวกเรา และข้าพเจ้าก็ยึดถือเป็นทฤษฎีเด็ดขาดกว่าทฤษฎีอื่นใดที่ข้าพเจ้าเคยเสนอ และความไม่ซื่อสัตย์ประเภทนี้นั้นเป็นสิ่งเลวทรามที่สุด ทั้งไร้ความจำเป็นอย่างที่สุด ด้วยสิ่งประดับประดาเป็นเรื่องฟุ่มเฟือยและไร้ความสำคัญ ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าหากความคิดที่ผิด และต่ำช้าอย่างที่สุดเช่นนี้คือทฤษฎีทั่วไปของเรา อย่างไรก็ตามมีข้อยกเว้นอยู่บ้างเกี่ยวกับวัสดุบางประเภทและการนำไปใช้งาน</p>

หมายเหตุ

- ผู้เขียนมักมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนหลายตำแหน่งเมื่อต้องการถ่ายทอดแนวคิดส่วนตัว ดังเช่นในตัวอย่างข้างต้นมีการใช้ จุลภาค (,) อัฒภาค (;) ยัติภาค (—) เพื่อสร้างจังหวะในตัวอย่างต้นฉบับ ส่งผลให้ความเร็วในการอ่านลดลง เป็นการเน้นย้ำใจความในส่วนนั้นๆ โดยเฉพาะยัติภาคยิ่งเน้นย้ำถึงความเลวร้ายของความไม่ซื่อสัตย์ทั้งหมดที่ได้กล่าวไป ซึ่งจะนำไปสู่บทสรุปของเนื้อหาในตอนย่อๆ นี้ แม้ว่าเครื่องหมายวรรคตดังกล่าวจะมีการใช้งานในภาษาปลายทาง แต่หากมีการถ่ายทอดอย่างตรงตัวตามต้นฉบับจะผิดไปจากธรรมชาติของภาษาปลายทาง ดังนั้นผู้แปลจึงตัดเครื่องหมายวรรคตอนออก และเรียบเรียงใหม่โดยยึดความสละสลวยของตัวอย่างภาษาปลายทางเป็นหลัก

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ราชบัณฑิตยสถาน. ศัพท์สถาปัตยกรรมศาสตร์ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์, 2548.

ราชบัณฑิตยสถาน. หลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและเครื่องหมายอื่น ๆ หลักเกณฑ์การเว้นวรรค หลักเกณฑ์การเขียนคำย่อ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: เพื่อนพิมพ์, 2533.

วรรณิศา แสงอร่ามเรือง. ทฤษฎีและหลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

วิจิตร เจริญภักตร์. สถาปัตยกรรมตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ภาษาศาสตร์สังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

อัญชลี วงศ์วัฒนา. หน้าที่ในการสื่อสารและวาทกรรมสัมพันธ์ของประโยคแปรในภาษาไทย กรณีหน่วยสร้างประโยค หัวเรื่องเด่น. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 3 (กันยายน-ธันวาคม 2560): 18-21.

English

Agrawal, R. R. *The Medieval Revival and Its Influence on the Romantic Movement*. Abhinav Publications, 1990.

Arnold, Matthew. *Lectures and Essays in Criticism*. University of Michigan Press, 1973.

Baljon, Cornelis Jacobus. "Interpreting Ruskin: The Argument of *The Seven Lamps of Architecture* and *The Stones of Venice*." *Journal of Aesthetics and Art Criticism*, vol. 55, no. 4, 1997, pp. 401-414.

Boase-Beier, Jean. *Stylistic approaches to translation*. St Jerome Publishing, 2006.

Cambridge Camden Society. "The Seven Lamps of Architecture." *The Ecclesiologist*, Vol. 10, 1849, pp. 111-120.

Cannon, Garland. "Punctuation and Sentence Rhythm." *College Composition and Communication*, vol. 8, no. 1, 1957, pp. 16-22.

Chatterjee, Anuradha. "Birth, Death, and Rebirth: Reconstruction of Architecture in Ruskin's Writings." *Interstices*, vol. 1, no. 13, 2012, pp. 92-99.

Cook, Edward Tyas. *The Life of John Ruskin*. George Allen, 1911.

- Kite, Stephen. "Building Texts + Reading Fabrics: Metaphor, Memory, and Material in John Ruskin's *Stones of Venice*." *Library Trends*, vol. 61, no. 2, 2012, pp. 418–439.
- Kolln, Martha. *Rhetorical grammar: Grammatical choices, rhetorical effects*. Allyn and Bacon, 1999.
- Lakoff, George, and Mark Turner. *More Than Cool Reason: A Field Guide to Poetic Metaphor*. University of Chicago Press, 1989.
- Landow, George. *The Aesthetic and Critical Theories of John Ruskin*. Princeton University Press, 1971.
- Newmark, Peter. *Approaches to Translation*. Prentice Hall International, 1981.
- Nord, Christiane. *Text Analysis in Translation*. 2nd ed., Rodopi, 2005.
- Pusey, Edward. *Parochial Sermons*. Palala Press, 2016.
- Reiss, Katharina, et al. *Towards a General Theory of Translational Action: Skopos Theory Explained*. Routledge Taylor & Francis Group, 2015.
- Roberts, Trevor, et al. "Policy Forum: The Seven Lamps of Planning [with Comments]." *The Town Planning Review*, vol. 73, no. 1, 2002, pp. 1-15.
- Ruskin, John. *The Seven Lamps of Architecture*. Courier Corporation, 1989.
- Stockwell, Peter. *Cognitive Poetics: An Introduction*. Routledge, 2002.
- Townshend, Dale. *Gothic Antiquity: History, Romance, and the Architectural Imagination, 1760-1840*. Oxford University Press, 2019.
- Unrau, John. *Looking at Architecture with Ruskin*. University of Toronto Press, 1978.
- Weingarden, Lauren. "Naturalized Nationalism: A Ruskinian Discourse on the Search for an American Style of Architecture." *Winterthur Portfolio*, vol. 24, no. 1, 1989, pp. 43-68.